

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	34303
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	34303
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	34304
Dr. Szél Bernadett (LMP)	34306
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	34308
Harrach Péter (KDNP)	34310
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34311
Szávay István (Jobbik)	34313
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34315
Kósa Lajos (Fidesz)	34317
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	34318
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	34320
Döntés házszabálytól való eltérésről	34321
Döntés napirend módosításáról	34321
Az ülés napirendjének elfogadása	34321
Bizottság felkérése beszámolóról történő határozathozatalra	34321

Interpellációk

Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hatalmas különbség a magyar fizetésekben!” címmel	34322
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	34323
Viszontválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	34324
Határozathozatal	34325
Szávay István (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Saját ügynökeiknek falaznak az ügynöklisták nyilvánosságra hozatalának és az egykori besúgók közéletből való kitiltásának akadályozásával” címmel... ..	34325
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	34326
Viszontválasz:	
Szávay István (Jobbik)	34327
Határozathozatal	34327
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Megvalósítja-e a Kormány a bér-emelkedéshez szükséges progresszív SZJA csökkentést?” címmel.....	34328
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	34329
Viszontválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	34330
Határozathozatal	34331
Németh Szilárd és dr. Tilki Attila (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mit köszönhet Soros Györgynek Macedónia?” címmel.....	34331
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	34332
Viszontválasz:	
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	34333

Teleki László (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor lesz képes a Magyar szakképzési rendszer arra, hogy piacképes ismeretekkel rendelkező munkavállalókat juttasson a munkaerő-piacra?” címmel.....	34333
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	34334
Viszonzválasz:	
Teleki László (MSZP)	34336
Határozathozatal	34336
Kepli Lajos (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért hátrál ki a Kormány a magyar társadalom nyolcvan százalékának véleményével megegyező, az óraátállítás eltörlését célzó javaslatunk mögöl?” címmel.....	34336
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	34338
Viszonzválasz:	
Kepli Lajos (Jobbik).....	34339
Határozathozatal	34339
Firtl Mátvás (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit tesz a kormányzat a várólisták további csökkentéséért?” címmel	34340
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34340
Viszonzválasz:	
Firtl Mátvás (KDNP).....	34342
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hány munkahelyet teremt a paksi bővítés?” címmel.....	34342
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	34343
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	34345
Határozathozatal	34345
Csizi Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Az eddigi tapasztalatok alapján hogy vált be a jogi határzár szigorítása?” címmel.....	34345
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	34346
Viszonzválasz:	
Csizi Péter (Fidesz).....	34348
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ki akadályozza az egészségügyi államtitkárt a munkavégzésben?” címmel	34348
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34349
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP)	34351
Határozathozatal	34351
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért kell a magyaroknak mélyen a zsebükbe nyúlniuk, amikor gyógyszert vesznek.” címmel.....	34352
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34353
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	34354
Határozathozatal	34355
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Visszavonják-e a gimnazisták számának csökkentésére vonatkozó terveket?” címmel	34355
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34356
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	34357
Határozathozatal	34358
Nyitrai Zsolt (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan ismeri el Magyarország kormánya a gyógyszerészek munkáját?” címmel	34358
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34359

Viszonzválasz:	
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	34360
Burány Sándor (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Elúszó milliárdok a vizes VB-re?” címmel... ..	34361
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	34362
Viszonzválasz:	
Burány Sándor (MSZP)	34363
Határozathozatal	34363

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	34364
Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „A soros bűnbakok a civilek” címmel	34364
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	34365
Viszonzválasz:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	34366
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	34366
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	34367
Volner János (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor kapják vissza a nagykőrösi emberek az általuk befizetett csatornapénzt?” címmel.....	34367
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	34368
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik).....	34369
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	34369
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	34370
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz az iskolákkal?”címmel	34371
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34371
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	34372
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34373
Dr. Simon Miklós (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Máris csődöt mondott az Európai Unió határvédelmi terve?” címmel.....	34373
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	34374
Viszonzválasz:	
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	34375
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	34375
Dr. Hiller István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A megtevesztettek világa. Kinek használ a lex CEU?”címmel.....	34375
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34376
Viszonzválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP)	34377
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34377
Szilágyi György (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Rendszerszintű fusizás a katasztrófavédelem-nél?” címmel	34378
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	34379
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	34379
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	34380

Móring József Attila (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hogyan folytatódik 2017-ben az Otthon Melege Program?” címmel	34380
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	34381
Viszónvázlat:	
Móring József Attila (KDNP)	34382
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	34382
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mivel volt elégedetlen Orbán Viktor?” címmel	34383
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	34383
Viszónvázlat:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	34384
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	34385
Demeter Zoltán (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan alakul a civil szervezetek támogatása 2017-ben?” címmel.....	34386
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34386
Viszónvázlat:	
Demeter Zoltán (Fidesz).....	34387
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34388
A közpénzek védelme érdekében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének vitája.....	34388
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	34388
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	34390
Szilágyi György (Jobbik).....	34391
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) előterjesztői válasza.....	34392
A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája	34392
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	34393
Felszólalók:	
Szilágyi György (Jobbik).....	34393
Egyes állami tulajdonban álló ingatlanoknak a Magyarországi Református Egyház részére történő tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	34395
Felszólalók:	
Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	34395
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	34395
Ikotity István (LMP).....	34396
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	34398
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	34399
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	34399
Egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	34400
Felszólalók:	
Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	34401
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	34401
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	34403
Hiszékeny Dezső (MSZP)	34404
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	34406
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	34406
A munkaidő-szervezés egyes kérdéseiről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	34409
Bánki Erik , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	34409
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34411

Felszólalók:

Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	34413
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	34417
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34419
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34424
Gúr Nándor (MSZP)	34425
Ander Balázs (Jobbik).....	34426
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34426
Mesterházy Attila (MSZP).....	34427
Szilágyi György (Jobbik).....	34429
Gúr Nándor (MSZP)	34433
Ander Balázs (Jobbik).....	34437
Gúr Nándor (MSZP)	34442
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	34443
Napirend utáni felszólaló:	
Kész Zoltán (független).....	34445
Az ülésnap bezárása	34448

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
15. ülésnapja
2017. április 18-án, kedden
(13.05 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelettel és szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 15. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Napirend előtti felszólalások következnek. „Öntsünk tiszta vizet a lavórba! Ideje kezdet mosni Miniszterelnök Úr!” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Tóth Bertalan képviselő úr, a frakció vezetője. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! „Az a politikai rendszer, amelyik nem hajlandó a társadalom megszervező erővel tárgyalni, az csak önmagának tehet szemrehányást, amikor rálőnek, csak magának. És nem a lövöldözőket kell hogy terhelje a felelősség, hanem azokat, akik nem voltak hajlandóak a békés szándékuakkal tárgyalni, elismerni azokat és működni hagyni.” - Ezt egy volt Soros-ösztöndíjas mondta 30 évvel ezelőtt, akinek a keresztnéve Viktor.

Hiába kértük Jánost a múlt héten, hogy ne írja alá a CEU-törvényt, mégis megtette. És nem felmentve a gyávaság vádjától, de még ő is hozzátette a véleményét, hogy párbeszédre, tárgyalásra van szükség. Ezek után nem kell csodálkozni az elmúlt hetekben tapasztalható tünteteshullámon, hiszen az öregedő Fidesz hadat üzent a fiataloknak. Hadat üzent az egyetemeknek, hadat üzent az Európai Uniónak, és hadat üzent a civil társadalomnak, mert ez a volt Soros-ösztöndíjas semmi olyat nem tűr el, ami nem tőle függ. Nem akarja, hogy ebben az országban legyen olyan egyetem, iskola, intézmény, amelyik nem tőle függ. Nem akarja, hogy legyenek olyan civil szervezetek, amiket nem ő pénzel. Nem akarja, hogy legyen valaki, aki számonkérheti rajta a szabadságot, az európaiságot és a demokráciát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetek tünteteshulláma annak a jele, hogy kezd betelni a pohár, az emberek átlátnak a szitán. Pontosan látják, hogy itt két világ áll egymással szemben: a tudás világa áll szemben a lopás világával; a teljesítmény világa áll szemben az urambátyámvilággal. A demokraták világa áll szemben az ostoba önkénnyel és a hazug elnyomással. A szabadságszerető emberek világa áll szemben a Fidesz világával.

Egyre többen értik, hogy sorozással nem lesz több munkahely Magyarországon; migránsozásból nem lehet megélni. A Fidesz által terjesztett gyűlölet-

től nem lesz jobb az oktatás, nem lesznek jobbák a kórházaink, nem élnek jobban az emberek. A gyűlölettől nem lesz jobb hely Magyarország. Szeretném újra egyértelművé tenni: nem vagyunk félázsiai nép. Magyarország az európai értékközösséghez, a modern nyugati, fejlett Európához akar tartozni.

Ennek megfelelően az MSZP a civil társadalom és a CEU, valamint az oktatás szabadsága mellett kiálló tüntető tömeg mellett áll. A volt Soros-ösztöndíjas háttérhatalmak szervezkedéséről beszél. De képviselőtársaim, ki épít itt idegen érdekeket szolgáló háttérhatalmat? Nem más, mint a Fidesz: putyini módszerekkel, putyini mintára, Putyin érdekében puccsot hajt végre a saját népe ellen.

Mert kinek az érdeke az Orbán-Putyin paktum? Kinek az érdeke, hogy Magyarország 30 évre Oroszország adósává váljon egy soha meg nem térülő gigaberuházás révén? Magyarországa biztosan nem. Kinek az érdeke az európai uniós egység bomlasztása? Magyarországa biztosan nem. Kinek az érdeke, hogy a nemzeti konzultációs portál szoftverjén megjelenjen az orosz titkosszolgálatokkal együttműködő cég mérőkódja? Kinek az érdeke, hogy magyar választópolgárok adatai Oroszországba kerüljenek? Biztosan nem a magyar emberek érdeke. Kinek az érdeke, hogy egyedülálló adatbázis jöjjön létre egy külföldi tulajdonú magáncégnél a magyar emberek és cégek közüzemi és bankolási körülményeiről? Ez sem a magyar emberek érdeke.

Tisztelt Képviselőtársaim! Annak a viszkető tenyerű úrnak és társainak ezzel kell elszámolnia 2018-ban. Minél előbb mossuk meg a kezeiket, annál előbb indul meg a tisztulás. Közös jövőnkért, Magyarországaért! Köszönöm a figyelmet. (Taps az MSZP pardsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A frakcióvezető úr napirend előtti felszólalására Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ami az elmúlt napok tüntetéseit illeti, szeretném önnek is elmondani, hogy egy szabad országban élünk; Magyarország demokrácia, ahol mindenki szabadon elmondhatja a véleményét, szervezhet tüntetést, flashmobot (Gógös Zoltán: *Maximum követik utána napokig!*), pöröghet hajnalig az Oktogonon, ha éppen úgy tartja kedve.

És ami óriási különbség az önök kormányzásához képest, hogy senkinek nem kell attól tartania, hogy a rendőrök rárontanak, rálőnek, vagy éppen bezárják, csupán azért, mert békésen tüntetett. (Kunhalmi Ágnes: *Nem is akarnak szétverni semmit! Ezek békés tüntetők, nem B-közép...*)

A szólás és a gyülekezés szabadsága, tisztelt képviselő asszony, azonban nem jelent felhatalmazást az erőszakos cselekedetekre. Nem jelent például felhatalmazást arra, hogy középületeket, műemlékeket rongáljanak, mint ahogy az egyre jobban elborult Gulyás Márton tette. A vélemény szabadsága nem

terjed ki arra, hogy megrongálják például a Terror Házát, amely olyan hősöknek állít emléket, akik az életüket adták a magyar szabadságért. A gyülekezés szabadsága arra sem jelent biankó csekket, hogy bántalmazták a sajtó munkatársait, mint az a köztévé stábjával történt.

Azért hozom ezt ide, mert a baloldal nagyon is bátorítja ezt az agressziót. Például az újramelegített SZDSZ, a Momentum vezetője az újságírók zaklatására annyit mond: mindenki azt kapja, amit megérdemel. Gulyás Márton munkatáborokkal fenyegetőzik, Magyar Bálint narancsos forradalomról álmodik, Demszky Gábor szerint pedig *(Kunhalmi Ágnes: Orbán Viktornak meg viszket a tenyere! - Az elnök csenget.)* ki kell dolgozni az ellenállás módjait. Talán ennek az ellenállásnak az egyik módja már az, hogy inzultálja *(Kunhalmi Ágnes: Meg el kell takarítani a civileket...)* azokat a riportereket, akik neki nem tetsző kérdéseket tesznek fel. *(Kunhalmi Ágnes: Ti vagytok a kopasz kormány! A kopasz kormány a Fidesz!)*

(13.10)

A sor még nem teljes, tisztelt kiabáló képviselő asszony: Szigetvári Viktor arról elmélkedett *(Kunhalmi Ágnes: Csak hogy meghalljátok!)*, hogy a kormányt „nehéz lesz békés eszközökkel eltávolítani” - idéztem.

Hadházy Ákos szerint - ő most sajnos nincs közöttünk -, ha ők nem jutnak hatalomra, akkor 2018 után már csak a forradalom jöhet. Ugye, arról az emberről van szó, aki március 15-én nemes egyszerűséggel féreghez hasonlította azokat, akik vele nem értenek egyet.

Zárom a nem teljes sort, mondjuk, Tordai Benccel, aki valaha azzal kampányolt, hogy lehet más a politika, de ma már nem tudja feltétlenül elítélni azt *(Dr. Varga László: Miért nyomtatott papírból választasz?)*, ha valaki szimbolikus épületeket rongál, értsd, a köztársasági elnök hivatalát. Hogyha így lenne más a politika, akkor köszönjük szépen, nem kérünk belőle.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ezeket csak azért mondom el, mert a baloldali pártoknak nagy felelősségük van abban, hogy teret engednek-e az erőszaknak. *(Dr. Varga László: Előre kitaláltad, hogy mit mondasz?)* A vak is látja, hogy ma Magyarországon kampányfőpróba zajlik, és ez a milliárdosok főpróbája. Ebben a főpróbában sok olyan eszközt vetnek be *(Kunhalmi Ágnes: Az oligarchák főpróbája!)* és fognak bevetni *(Kunhalmi Ágnes: A ti oligarcháitok főpróbája!)*, amelyek eddig szerencsére nem voltak részei a magyar közéletnek. És ennek a főpróbának, azt is látjuk, hogy az egyik fő témája a bevándorlás lesz. *(Dr. Varga László: Ki van neki nyomtatva, nem is tudta, mit fog mondani!)* Annyiban azonban most már tisztább a kép, hogy a külföldről támogatott szervezetek maguk sem titkolják, hogy mindezekelőtt a bevándorláspolitikai terén szeretnék meghátrálásra kényszeríteni a kormányt. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* Ezt támasztja alá a röszei tüntetés

is, amit mikor máskor, mint nagyszombaton szerveztek. Ezen a tüntetésen aztán volt minden, „Refugees welcome!” tábla és a határzár eltörlését követelő transzparens is *(Dr. Varga László: Ezt előre leírta otthon, vagy hogy van ez?)*; az egyik szónok bocsánatot kért a bevándorlótól a magyarok tettei miatt, míg mások egy olyan bevándorló kiszabadítását követelték *(Kunhalmi Ágnes: Szabad iskolákat!)*, akit azért ítélték el, mert kövel támadt a magyar rendőrökre. *(Kunhalmi Ágnes: Szabad iskolákat akarunk!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Elnézve a magyarországi politikai tájképet, talán nem túlzás azt állítanunk, hogy egy évvel a választás előtt mindenki szépen felsorakozott a magyar kormány ellen, aki egyébként is fel szokott. Azok állnak velünk szemben *(Kunhalmi Ágnes: A jobboldali tanáraitok! Az egyetemi tanárok!)*, akik jogköröket vennének el a tagországtól; akik teret engednének a korlátlan bevándorlásnak; akik szerint megengedhető, hogy külföldről pénzelt aktivisták próbálják alakítani a magyar közéletet; és azok állnak velünk szemben, akiknek az adóemelés a mániájuk, és akik újra segélyalapra helyeznék a gazdaságot, és újra leépítenék a család-támogatási rendszereket.

Tisztelt Ház! A nemzeti politika tehát összetűz alatt van, de ez csak annak a jele, hogy az ellenzék brutális eszközökkel *(Kunhalmi Ágnes: Elvesztették a bizalmat, mert magyarokra rontottak rá!)* készül a választásra. De a lényegen ez nem változtat, tisztelt Kunhalmi képviselő asszony, akármennyire is kiabál, ez a kormány sohasem fogja engedni, hogy mások döntsének helyettünk. A baloldalnak persze nagy a tapasztalata ezen a téren *(Kunhalmi Ágnes: Meg Putyin!)*, de ez egy olyan tapasztalat, amelyre mi nem szeretnénk építeni, és nem is fogunk.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Kunhalmi Ágnes: Ámen! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, a sok kiabálás árnyalja a szépségét! *(Derűtség. - Gógös Zoltán: Elnök úr, ezért Amerikában becsuknák! - Kunhalmi Ágnes: Szexizmus!)* Folytatjuk!

„Kivel áruul egy gyékényen Orbán Viktor?” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Szél Bernadett frakcióvezető asszony. Frakcióvezető asszony, öné a szó, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem tiszttem bírálni az ülésvezetést, de remélem, hogy miniszter úr is megkapja majd öntől azt, amit az előbb Kunhalmi képviselőtársam megkapott. Tisztelt Országgyűlés... *(Moraj és közbeszólások a kormánypárti padsorokból. - Az elnök csenget.)* Az ön szépségét is árnyalhatja még, amit kiabál, kedves képviselőtársam! *(Kunhalmi Ágnes nevet és tapsol.)*

Tisztelt Országgyűlés! A miniszterelnök húsvéti nyilatkozataiban olyan hévvel beszélt háborúkról, összétűzről, polgárháborúról, nemzetközi összeeskü-

vésekről, tudom is én, hadszínterekről, mellékhad-színterekről, intergalaktikus összeesküvésekről, hogy nem is csodálkoztam volna, ha önök most egytől egyik bemasíroznak ide tetőtől talpig katonai egyenruhában. Nem tudom, hogy miniszterelnök úr túl sok Csillagok háborúját nézett-e az elmúlt időszakban, mindenesetre ezzel le kellene állni, mert a világ nem úgy néz ki, ahogy ő gondolja. Egyelőre ott még nem tartunk, hogy önök itt katonai egyenruhákban ülnének, de engedjék meg, hogy megjegyezzem, az a harci hevület, amit a kormányoldalról produkálnak, nem leplezi el, hogy milyen mesterkedés zajlik itt a háttérben, mi a Fidesz igazi célja. Emlékezzünk vissza, hogy a miniszterelnök nem is olyan rég, pár napja egyenesen úgy fogalmazott, hogy a '18-as választásoknak nem kisebb tétje lesz, mint hogy magyar vagy idegen érdekeket szolgáló kormánya lesz Magyarországnak. Ez így van. Már csak azt kell le-tisztázni, hogy ki az, aki a magyar érdeket szolgálja, és ki az, aki az idegen érdeket szolgálja. (*Gógös Zoltán: Így van! Ez a lényeg!*) Önök szerint persze a Fidesz az, aki a nemzeti érdeket, szerintünk pedig éppen a Fidesz az, aki a polgári Magyarország elárulása után most éppen a nemzeti érdeket dobja sutba. A Fidesz gyakorlatilag életre keltette a félbe maradt szocializmust, önök egy megelevenedett Lenin-émlékmű itt Magyarországon. A kormányt látva úgy tűnik, hogy az elmúlt 27 év amolyan elmozdulási kísérlet volt a pártállamból, de önök a Fideszben most ott folytatják, ahol az önök munkáspárti elődei kényszerből egy időre abbahagyták. Úgy is fogalmazhatnánk itt 2017 áprilisában, hogy Moszkva az új Moszkva, és Paks II. az új Barátság-kőolajvezeték, csakhogy éppen most - szerva itt, csere ott - a Fidesz boltol az oroszokkal.

Aki a Fideszre szavaz, az Putyinra szavaz (*Dr. Rétvári Bence: Hohó!*), és teljesen mindegy, hogy éppen milyen ellenségképpel próbálja meg Orbán Viktor a választók figyelmét elterelni. Mert ellenségképre önöknek hatalmas szüksége van a kitalált háborújukhoz. Ami a nagy baj, hogy a kitalált háborúhoz is valós áldozatok kelljenek, mert így lehet ezeket a kitalált háborúkat valóságossá tenni. Ezért várhatóan a veszteségek a következő egy évben a választásokig egyre súlyosabbak és egyre nehezebbek lesznek. Már maga a miniszterelnök sem titkolja, hogy az ország egyik legjobb egyetemének a nettó levadászását csupán járulékos veszteségnek tekinti az általa vívott háborúban, és a ma is teljesen átlátható módon működő civil szervezetek primitív megbélyegzése is csupán egy kardcsapás önöknek.

Persze, '18-ban a függetlenségről szavazunk, ez így van, jól mondja a miniszterelnök - de azt elhallgatja, hogy aki órá szavaz, az Vlagyimir Putyinra szavaz. Mert ma nem Brüsszel, Washington és Berlin veszélyezteti az ország függetlenségét, ahogy azt a miniszterelnök szokta mondani, hanem Moszkva, és ennek bizonyításához elég az elmúlt pár napot meg-nézni. Miközben a magyar kormány a német és az amerikai diplomácia vezetőjét bekérte a Külügy-minisztériumba, mert szót emeltek a CEU védelmében, addig Szijjártó Péter maga kezdeményezett

nagypénteken telefonbeszélgetést az orosz külügy-miniszterrel, és arról biztosította, hogy a magyar fél célja az Oroszországgal ápoltságok még szorosabbra fűzése. (*Kunhalmi Ágnes: Hazaáruló!*) Ezt honnan tudjuk? A TASZSZ közléséből, ezzel önök itthon nem dicsekedtek el. (*Dr. Rétvári Bence: Melyik „tasz”?*)

A kormánynak, én azt gondolom, az egész ország, sőt 15 millió magyar érdekeit kellene érvényesítenie, de még a saját választóit is becsapják és elárulják, amikor orosz kézre adják a személyes adataikat: önként és dalolva adták át a nemzeti konzultáció kapcsán az orosz titkosszolgálatokkal köztudottan remek viszonyt ápoló cégnek a magyar emberek adatait. És amikor a Lehet Más a Politika a Nemzetbiztonsági bizottságban föltette a kérdést, hogy ez így hogy, önök gyáva módon megfutamodtak az ülésről, úgy elfutottak, mint a húsvéti nyúl.

A képlet teljesen egyértelmű: a Fidesz Moszkva kezében van. És nem kell itt messze menni, hogy lássuk, ki Orbán Viktor példaképe: nem is olyan rég Orbán Viktor volt az első európai uniós kormányfő, aki gratulált a teljhatalomra törő Erdoğannak. Ez is megtörtént, ezt is megélhettük.

(13.20)

Sokaknak viszket most a tenyere, én is azt gondolom, de különösen azoknak a választóknak, akik még '14-ben is bizalmat szavaztak önöknek. Azoknak a választóknak, akik azt hitték, hogy Orbán Viktorra és nem Vlagyimir Putyinra szavaznak. Azoknak a választóknak, akik abban reménykedtek, hogy a megújuló oktatásra szavaznak, akik egy működő egészségügyre számítottak, meg a szuverenitásunk tiszteletére. Önök sajnos ezeket az embereket egytől egyig átvették.

Én azt gondolom, hogy ne az értelmiségnek üzenessenek, hogy ők kívül árulnak egy gyékényen és kívül nem, hanem nézzék meg, hogy az önök miniszterelnöke kívül árul egy gyékényen, és kinek a zsebében van a Fidesz. Önök magukat eladták kilóra, ahogy szokták mondani, de az országot nem fogják. Látjuk, hogy Magyarország függetlenségére a legnagyobb veszélyt az orosz befolyás jelenti, és ennek a valós költsége Paks II.-ben érhető tetten.

Az ország függetlenségéért nem a Fidesz, hanem a Lehet Más a Politika küzd, és már a napnál is világosabb, hogy Magyarországot jelenleg a saját kormányával szemben kell megvédenünk. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Fel-szólalásának azt a címet adta, hogy „Kivel árul egy gyékényen Orbán Viktor?” Szeretném önt arról biztosítani, hogy a miniszterelnök, mint ahogy a kormány is, minden esetben azokkal árul egy gyéké-

nyen, akik a nemzeti érdekeket és a nemzeti függetlenséget tartják szem előtt, s ha ennek érdekében szükséges, akkor felvállalják az ezzel kapcsolatos vitákat, például a paksi bővítés ügyében is. A paksi bővítés ugyanis az ország érdeke; mindenekelőtt azért, mert ez az olcsó áram a további olcsó áram biztosítója, ezt már többször elmondtuk. Amikor önök erről beszélnek, rendre hallgatnak arról, hogy ha nem lenne paksi bővítés vagy nem lenne Paksi Atomerőmű, akkor az áram Magyarországon sokkal drágább lenne.

Önök rendre hivatkoznak a német támogatási rendszerre, de azt elhallgatják, hogy Németországban a fogyasztó sokkal-sokkal többet fizet az áramért. *(Dr. Szél Bernadett: És mennyi a bérük?)* Úgyhogy, ha önök követelik a német rendszer bevezetését, akkor azonnal adjanak arra választ, hogy miből kellene az ehhez szükséges forrásokat előteremteni. Arról nem is beszélve, hogy a paksi bővítés új munkahelyeket teremthet és serkenti a gazdasági növekedést is. S nem mellékesen a 2014-es kampányban is sokszor volt szó a paksi bővítés kérdéséről, ön is emlékezhet rá. A paksi bővítés tehát jól felfogott érdeke az országnak.

De nem ez az egyetlen kérdés az energiapolitikában. Kíváncsi lennék például a véleményére a „Brüsszeli energiaunió” című javaslattal kapcsolatban. Ön is nagyon jól tudja, hogy van az asztalon egy javaslat, amely alapján az ármeghatározás jogát kivennék a tagországok kezéből, így Magyarország kezéből is, s ennek értelmében gyakorlatilag kinyírnák a rezsicsökkentést. Az LMP hetek óta hallgat ebben a témában, miközben rendre felhossa az energiaárak kérdését. Azt fel sem merem tételezni, hogy az LMP számára nem lényeges szempont, hogy a magyar családok mennyit fizetnek az áramért.

Amint említettem, a kormány azokkal árul egy gyékényen, akik a nemzeti érdekeket tartják szem előtt, de nemcsak az energiapolitikában, hanem más témákban is, például abban, hogy legyen nagyobb az átláthatóság a külföldről pénzelt aktivisták ügyében *(Kunhalmi Ágnes: És a CÖF-öt nem kellene átvilágítani?)*, vagy éppen abban, hogy tartsuk továbbra is saját kezben az adópolitikát; vagy például abban, hogy ne tudják bevezetni a sokszor itt a Házban is tárgyalt betelepítési kvótát. Nagyon is jól tudjuk, hogy az LMP ebben a kérdésben a brüsszeli vezetőkkel árul egy gyékényen. Szeretném önnek is elmondani újra, hogy az önök képviselője pár nappal ezelőtt az Európai Parlamentben megszavazta azt a határozatot, amelyik továbbra is erőlteti a betelepítési kvótákat, megkönnyítené a családegyesítéseket és kiterjesztené a menekültek kategóriáját a bevándorlók szélesebb körére is. Ha ön annyira aggódik a nemzeti érdekekért, akkor azonnal visszahívja azt az LMP-s képviselőt, aki megszavazta ezt a gyalázatos állásfoglalást.

Két eset lehetséges: vagy gőzük nincs arról, hogy az LMP EP-képviselői mit csinálnak az Európai Parlamentben *(Dr. Szél Bernadett: Csak egy EP-képviselőnk van!)*, vagy pedig nagyon jól tudják, hogy mit csinálnak, csak éppen a magyar állampol-

gárokat vezetik félre. Bárhogy is legyen, mivel a migráció kérdése sorsdöntő Európa és Magyarország jövője szempontjából a nemzeti érdekek képviselete terén, ilyen körülmények között az LMP-től nem szívesen fogadunk el kioktatást; amíg a kvótát támogató és a bevándorlást segítő állásfoglalásokat szavaznak meg Brüsszelben, hogy aztán idehaza ezt letagadják, addig semmiképp.

Ha az ön által használt mondatszerkezetet szeretném használni, azt mondanám, hogy aki az LMP-re szavaz, az a korlátlan bevándorlásra szavaz. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Szél Bernadett: Hazudsz!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „50 éve halt meg Konrad Adenauer, az európai kereszténydemokrácia nagy alakja.” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a KDNP képviselőcsoportjából Harrach Péter frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr, öné a szó, parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Most, a húsvéti ünnepek után beszélhetnénk persze a négynapos ünnep üzenetéről is, a húsvéti örömről és békéről, de ez az évforduló arra késztet engem, hogy arról a nagy emberről és a művéről szóljak néhány szót, aki ötven évvel ezelőtt vagy még régebben Németország és Európa jövőjét eldöntötte.

Tudjuk, hogy Konrad Adenauer először mint főpolgármester, aztán később a második világháború után, amikor Németország igazán nehéz helyzetben volt, a szövetség első kancellárjaként már idősen, 70 év fölött - egészen 87 éves koráig töltötte be ezt a tisztelet - azon dolgozott, hogy talpra állítsa Németországot. Ismerjük a gazdaság és a társadalom akkori helyzetét. Ő szövetkezve a gazdasági miniszterrel, Ludwig Erharddal egy olyan gazdaságot teremtett, amely Európában az első lett, és ehhez csupán egy évtizedre volt szükségük. De nemcsak a gazdaságot lendítette fel, hanem ennek következtében egy olyan jóléti társadalmat hozott létre, amely valóban a szociális piacgazdaságra épült, és megteremtette Európa leggazdagabb országát.

De nem is ez a fontos számunkra, s még csak az sem, hogy a CDU megalkotásával Németország legerősebb pártját hozta létre, hanem az Európai Unió elődjeként az európai vas- és acélközösség, aztán az Európai Gazdasági Közösség létrehozásával - amely megalapozta az Uniót - olyan tettet hajtott végre a társaival, Schumannal, De Gaulle-lal, De Gasperivel, ami ma is meghatározza Európa és benne Magyarország jelenét.

A kérdés számunkra az, hogy mi volt ebben az emberben és társaiban az, ami őket erre képessé tette. Azt hiszem, a legegyszerűbb válasz az, ha őt idézzük, és ha megengedik, ezt a rövid idézetet felolvasom: „A politika az a művészet, amivel az erkölcsi alapokon nyugvó helyes felismerést megvalósítjuk.” Tehát két elemről van szó: arról az alapvetésről, ami tulajdonképpen egy szilárd értékrenden alapult, illetve egy olyan normarendszeren, ami számunkra,

ezeknek a nagy európai politikusoknak a számára nemcsak hogy elmélet volt, hanem a napi politikai érdekek fölé emelkedett, s mindezt persze ügyesen, rátermetten tudták megvalósítani. Így lett értelme annak a definíciónak, amit ő alkotott.

De érdemes talán magáról az Unióról is néhány szót szólni, arról, hogy ők hogyan képzelték el. Ha megengedik, megint egy idézet kívánkozik ide: „Európának nagy, erősnek és befolyásosnak kell lennie, ha érdekeit a világpolitikában érvényre akarja juttatni.” S mitől lesz nagy, erős és befolyásos az Unió, amire mi is vágyunk és amit ma is szeretnénk látni akkor, amikor sajnos az érdekérvényesítése gyengül, a gazdasága gyengül, a biztonsága nem megoldott, a versenyképessége egyre kisebb? Én úgy gondolom, hogy az a kettő, amiről ezek a nagy emberek is beszéltek: az értékrend - nem szeretném ennek a részleteit említeni, csupán öt kulcsszavát: személyiség, szolidaritás, szubszidiaritás, a társadalmi igazságosság és a közjó -, ami ma sajnos veszélyben van Európában, valamint ami ma is nagyon fontos, az erős tagállamok szövetsége.

(13-30)

Mert Európa csak akkor lehet erős, ha erősek a tagállamai és szabadok. Hiszen ezek a nagy államférfiak is ezt valószínűsítették meg. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ötven évvel ezelőtt Konrad Adenauer temetésén szinte az összes európai állam- vagy kormányfő ott volt, aki az akkori szabad világ része volt. Hiszen egy óriási egyéniséget veszített vele Európa, nemcsak Németország, hanem Európa is; Németország is, hiszen 14 éven keresztül vezette az országot. Churchill mondta, hogy Bismarck után a legnagyobb német államférfi volt Konrad Adenauer kereszténydemokrata politikus. De bizonyára mindenki, aki ismeri az ő tevékenységét, úgy érzi, hogy óriási alakja volt a XX. századi európai történelemnek.

Sok tekintetben, azt hiszem, a mai napig is mérvadó az, amit mondott, az az idézet is, amit képviselő úr, frakcióvezető úr említett, de az is, hogy Európa külpolitikájának lényegét a nemzeti önrendelkezésben látta, és mindenhol, amikor Európáról beszélt, akkor szabad európai nemzetek közösségéről, ahogy ő mondta, szabad nemzetállamok közös Európájáról beszélt. Azt hiszem, a nemzeti önrendelkezés az, ami számunkra is fontos, és az is fontos, hogy akkor lehet erős Európa, ahogy ezt frakcióvezető úr is idézte, ha az kereszténydemokrata alapokon nyugszik.

Ma nem éppen az Európai Unió erősödését látjuk. Ha azt megérte volna Konrad Adenauer, hogy egy ország, Nagy-Britannia elhagyja az Európai Uniót, akkor nyilvánvalóan igencsak elszomorodott volna. Hiszen azok az emberek, akik most Európát irányíthatják, olyan irányba vitték, hogy magukat a nemzetállamokat, az országokat annyira elidegenítették az Európai Unió bürokratikus működési rendszerétől, elidegenítették a hatalomgyakorlás brüsszeli módszereitől, hogy bizony népszavazáson mondják ki az emberek, hogy ki akarnak lépni abból a közös európai államból, amelyben Konrad Adenauer Európa békéjét és a békéből fakadó gazdagságát, jólétét és erejét látta megalapozni.

Ezért fontos, hogy ne úgy tekintsen senki, sem Brüsszelből, sem máshonnan úgy Európára, mintha egy nagy európai szuperállamban nemzetiségek lennének, hiszen itt bizony nem nemzetiségek, hanem nemzetek vannak, a nemzeteknek vannak államai, és ezekből az államokból épül föl maga az Európai Unió is. Fontos, hogy mindig az állampolgárok igényéből, az állampolgárok elvárásaiból indítsák el az európai politika egy-egy irányát. Azt hiszem, vészjelzés mindnyájunk számára az európai politikusok, az európai vezetők rossz hatalomgyakorlása kapcsán a britek kilépése és az Európai Unió gyengülése, hiszen az egyik legerősebb gazdaságát veszítette el. Nyilván a német gazdaság hagyományosan Európa legerősebb gazdasága, de a brit gazdaság is és a brit népesség is óriási súlyt képezett az Európai Unión belül. Ezért óriási gyengülés az ő kilépésük.

Mindenki eldöntheti, hogy nemzetekre támaszkodik, amikor Európa jövőjéről gondolkodik, vagy pedig egyfajta fogyasztói közösséget lát csak Európában, és olyan globális vagy globalista tanácsadókra hallgat, mint például Soros György; aki, ne feledjük el, pár hónappal vagy egy évvel ezelőtt az Európai Unió közös együttes bizottsági ülésén, a költségvetési, az állampolgári jogi, a külügyi és a fejlesztési bizottság összevont ülésén szabta meg, hogy ő mit javasolna az Európai Unió számára követendő irányként. A Frontexszel kiegészült bizottsági meghallgatáson ő maga terjesztette elő javaslatait.

Emlékszünk, mik voltak ekkor és ennek nyomán a különböző javaslatok: Az Unió bocsásson ki különleges kötvényeket, amelyeket persze ő megvesz, és ebből fedezze a bevándorlás költségeit. Vagy bevándorlási adóemeléseket vezessen be az Európai Unió, és ezzel próbálja meg a nemzetek Európáját meggyengíteni. Ezzel próbáljon egy olyan, kevésbé az identitásokra, mint inkább az identitásnélküliségre épülő Európát létrehozni, amely teljes mértékben szemben áll azzal, azt hiszem, amit Konrad Adenauer 50-60-70 vagy 80 évvel ezelőtt gondolt vagy mondott, és amire Európa békéjét alapozta.

Amikor mi úgy gondolkozunk az Európai Unióról, hogy annak az európai polgárokat kell szolgálni és tiszteletben kell tartani az európai nemzeteket, az európai tagállamokat, akkor mi méltán megyünk tovább azon a gondolati ösvényen, amit Konrad Adenauer, az Európai Unió egyik atyja, kereszténydemokrata atyja hagyott örökül 50 évvel ezelőtt.

Engedje meg, képviselő úr, hogy én is ezzel az idézettel fejezzem be: „Keletre is néznünk kell, ha Európára gondolunk. Európának nagynak, erősnek és befolyásosnak kell lennie, ha érdekeit a világpolitikában érvényre akarja juttatni.” Ez, azt hiszem, számunkra a szabad nemzetállamok közös Európájának fontos alappillére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Ki akar valójában átláthatóságot?” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Szávay István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök most már két hete két, egyébként legitim és támogatható felvetésen alapuló, de végtelenül túlhiszterizált, kommunikációjában pedig elképesztően primitív szintre vitt témával tornáztatják a magyar parlamentet, illetve a közvéleményt, ahelyett, hogy az ország dolgaival foglalkoznának.

Hadd idézzek önöknek egy kiváló összefoglalást az egész CEU-ügyről: „Értem. A CEU működik. Hozunk egy törvényt, mondogatjuk, hogy be kell tartani egy törvényt, amit a CEU nem tud betartani, mert az USA alkotmánya szerint a központi kormánynak nem hatásköre az oktatás. Adunk egy témát az agyhalott ellenzéknek, elb... a Trump-kapcsolatot, ránk ront az Európai Néppárt, magunk ellen hergeljük az ifjúság egy jelentős részét, ötletet adunk a román nacionalistáknak, leárusítjuk azokat a jobboldali értelmiségieket, akik mást mondanak. Karaktergyilkosságba küldjük az elnököt, megemeljük a legyengült Sorost, majd az MTI-nek Brüsszelben közöljük, hogy akkor is fog működni a CEU, ha nem tud megfelelni a törvényeknek. Világos? Nem?” - teszi fel a kérdést a Medve nevű kommentelő a Mandineren.

Nem világos, államtitkár úr. Jó lenne, ha most már világossá tennék az álláspontjukat. Ugyanis önök folyamatosan és végig egy kettős kommunikációt folytattak ebben a kérdésben. Egyrészt törvényességről beszélnek meg arról, hogy a törvényeket mindenkinek be kell tartani, és önöknek valójában csak az a problémájuk a CEU-val meg más intézményekkel, hogy törvények fölött állnak, de egyébként nem akarják bezárni. Közben pedig természetesen azt kommunikálják híveik, tagjaik és táboruk felé, hogy önök aztán micsoda szabadságharcot folytatnak itt Soros György és az idegen érdekek, és az ő helytartóik irányába.

Csak hogy Palkovics László arról beszélt a múlt héten Brüsszelben, amikor az Európai Bizottság tagjait győzködte erről az ügyről: „A CEU működése nem kerül veszélybe, mert más formában ugyan, de az új feltételek elmaradása esetén is folytatni tudná tevékenységét, és még üzleti modellje sem feltétlenül sérülne.” Megismétlem: az új feltételek elmaradása esetén is. Most akkor fontos a törvényesség, állam-

titkár úr, vagy nem fontos a törvényesség? Ha fontos a törvényesség, akkor mondják meg világosan, hogy a CEU működhet, vagy nem működhet. Az a gond, hogy törvényes, vagy az a gond, hogy törvénytelen.

Ha fontos a törvényesség, akkor miért baj, ha az Alkotmánybíróság fog ebben a kérdésben dönteni? Ha be akarják záratni a CEU-t, akkor meg álljanak fel és mondják meg világosan és egyértelműen a híveiknek, hogy igen, kedves magyarok, márpedig mi olyan kemények vagyunk, hogy a CEU-t be fogjuk záratni. De ezt nem csinálják. Szeretnénk ebben a kérdésben most már tisztán látni.

A másik: elmondtuk nagyon sokszor, nincsen semmilyen elvi vitánk önökkel azzal kapcsolatban, hogy Soros György tevékenységét hogyan ítéljük meg. Ha komolyan azt gondolják, hogy Soros György tevékenysége káros, egyébként így van, ha komolyan azt gondolják, hogy Soros György be akar avatkozni Magyarország belügyeibe, és kormányt akar bukztatni, akkor miért nem indítanak eljárást ellene, képviselőtársaim? *(Dr. Józsa István: Hát ez az!)* Miért nem indítanak eljárást hűtlenségért, alkotmányos rend megdöntésére irányuló szervezkedés vagy bármi más vádjával? Azért, mert önök egyébként valójában Sorost nem is merik támadni, csak az intézményeit, és semmi másért nem, csak azért, hogy hiszterizálni tudják a közvéleményt meg a saját szavazóikat átmozgatni, meg ki tudják jelölni az ellenséget, és azt tudják hazudni folyamatosan, amit majd most is fog államtitkár úr, hogy a Jobbik a Soros egyeteme, meg a Soros civil szervezetei mellé állt.

Miközben egyébként az önök szájával Bayer Zsolt nyilvánosan megfenyegetett mindenkit Magyarországon, aki mást mer gondolni. Bayer Zsolt azt mondta, hogy „aztán majd megtapasztaljátok, milyen érzés üldözöttnek és fenyegetettnek lenni”. Várom, öntől, államtitkár úr vagy a Fidesz bármely vezetőjétől, hogy ettől a mondattól határolódjanak el. Önök ezzel egyetértenek? Olyan országot akarnak önök teremteni itt a következő időszakban, ahol embereknek azért kell félniük és üldözöttnek lenniük, mert más a véleményük, mint a kormánynak?! Önök ettől a mondattól a mai napig nem határolódtak el.

A másik: itt van a civil szervezetek ügye. Átláthatóságról beszélnek. Nem! Valójában mi beszélünk ebben a kérdésben átláthatóságról. Szeretném nagyon világosan leszögezni, bár valószínűleg államtitkár úr megint föl fog állni és megint hazudni fog ebben a kérdésben. Egyetértünk azzal, egyetértünk azzal a szándékkal, hogy ha külföldről a magyar politikát civil szervezeteken keresztül befolyásolni akarják, akkor annak legyen világos és feltárható háttere. Ezzel egyetértünk, ezt támogatjuk. De politikát befolyásolni Magyarországról is lehet, belföldről is lehet.

Az átláthatóság pártján valójában mi vagyunk ebben a kérdésben, számos módosító javaslatot ez ügyben be fogunk nyújtani. A legnagyobb veszélye egyébként ennek a törvénynek az, amit maga Lázár János miniszter úr is elismert, tehát ha vitatkozni akar velem, akkor Lázár miniszter úrral fog vitatkozni, hogy ez a javaslat veszélyes precedenst teremthet a határon túli magyar civil szervezetekkel szembeni

hatósági fellépésre, és ezt a kérdést alaposan meg kell vizsgálni a parlamenti vita során.

(13.40)

Arra kérem államtitkár urat, hogy miután a válaszában túljutottunk Kovács Bélán, Simicska Lajoson, és azon, hogy Toroczkai László mit írt ki múlt héten a Facebookjára, legyen szíves, válaszoljon arra, hogy állhat-e a CEU a törvények fölött; elhatárolódna-e Bayer Zsoltnak a kinyilatkoztatásától; miért nem indítanak eljárást Soros György ellen; és miért akarják odadobni egy jó felvetést tartalmazó, de rosszul megszövegezett törvénnyel a határon túli magyar civil szférát a román nacionalizmusnak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, a kormány nevében ki fog válaszolni az elhangzottakra - Rétvári Bence államtitkár úr. Parancsoljon, államtitkár úr! Őné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetek vergődős jobbikos kommunikációját hallgatva az ember úgy gondolja, hogy a Jobbik vezetői úgy döntöttek, hogy túl sok a Jobbik-alapszervezet országsszerte, és minden nap, minden héten mondanak valami olyat, amivel egyik vagy másik alapszervezet feloszlatja magát *(Dr. Apáti István: Töröld meg a szádát!)*, valaki kilép a nyilvánosság elé, és elmondja, hogy mennyire nem tud azonosulni sem ő, sem az alapszervezete, sem a megyében több alapszervezet azzal, amit a Jobbik ma művel. És valljuk meg, hogy erős nyaktornára van szüksége ahhoz valakinek, hogy a Jobbik aktuális irányát megtalálja, hiszen egyik pillanatban erre beszél a Jobbik, a másik pillanatban arra beszél a Jobbik. Azt írja bele a 2014-es programjába, hogy „véget vetünk a nemzetközi jogvédő szervezetek állásos tevékenységének”, majd itt a Parlament falai között most pedig ellenzi azt, amikor a kormányzat nem ilyen radikális módon kíván fellépni, hanem egy tiszta, átlátható viszonyt kíván teremteni. Hiszen vannak olyan szervezetek, amelyek Magyarországon és az Egyesült Államokban is tevékenykednek, az Egyesült Államokban évtizedek óta egy nagyon szigorú átláthatósági szabályt betartanak; Magyarországon ennek a töredékét kellene hogy teljesítsék, de mégis azt mondják, hogy Magyarországon jogsértések történnek, ha az általuk egyébként Amerikában évtizedes joggyakorlattal betartott törvény rendelkezéseinek a töredékét Magyarországon bevezetjük, és azt mondjuk, hogy akinek 7,2 millió forint fölötti külföldi tevékenysége van, annak erről be kell számolnia. Hogyha megnézi valaki az amerikai szabályozást, az ennél sokkal, de sokkal szigorúbb.

És hát az is sokak számára meglepő volt a Jobbikon belül és a Jobbikon kívül is, amikor a Jobbik immár büszkén ír alá közös petíciókat, közös beadványokat Gyurcsány Ferencel és a teljes szocialista

frakcióval. *(Szávay István: Nézz utána, ha hazudsz valamit!)* Ezzel, azt hiszem, hogy a Jobbik karakterének teljes mértékben vége lett, annak a karakterének, amivel önöket 2010-ben és 2014-ben ide a választók beküldték. Csak tudja, tisztelt képviselő úr, amikor az önök pártelnöke, az önök frakcióvezető-helyettese, Vona Gábor szépen lecseréli a Jobbik szavazóit, akkor ez könnyen azzal is járhat, hogy egy idő után majd a Jobbik frakcióját is lecseréli maga körül, hiszen zavarni fogják azok a képviselők, akik ott voltak 2010 előtt is, a környezetében ott voltak 2010-14 között is, és akik emlékeztetik a radikális Jobbikra. Az pedig már csak egy tragikus epizód ebben a történetben, hogy éppen akkor felejtette el vagy tagadta meg inkább a radikális önmagát a Jobbik - és akkor vált egy laposabb és unalmasabb párttá tudottan és akartan -, amikor pedig a fiatalok körében, úgy látszik, a radikalizmusnak egy kicsit nagyobb keletje van, mint korábban. *(Kunhalmi Ágnes: Átvettétek a szerepét.)*

Most tehát önök odaálltak a Soros-egyetem mögé, és önök odaálltak a Soros György által finanszírozott szervezetek mögé. Nem mondták azt, nem merték azt állítani, hogy igenis szükség van arra Magyarországon, hogy ha egy szervezet igazából csak civil szervezeti formában tevékenykedik, de valójában politikai tevékenységet folytat vagy gazdasági érdekérvényesítő tevékenységet folytat, vagy gazdasági befolyásolási tevékenységet folytat, akkor ezt a fajta külföldi adományát igenis tüntesse föl. Önök ez ellen itt ellenkeznek, amit sem az önök szavazói, sem - azért valljuk meg, valószínűleg egy-egy őszinte pillanatban - önök maguk sem értenek, és nem tudják, hogy miért kényszerítette önöket Vona Gábor egy azzal ellentétes pozícióba, mint amivel 2014-ben ide a parlamentbe bejutottak. Azt hiszem, az önök magatartása és az egykori SZDSZ-es magatartás között jelen pillanatban ezen két törvényjavaslat kapcsán nem sok különbséget tudnánk felfedezni, vagy tudnának felfedezni azok, akik a híreket követik.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországon a törvények uralkodnak, Magyarországon mindenkinek be kell tartani a jogszabályokat, akármennyire magyar vagy külföldi, akármennyire gazdag. Mindenkire ugyanúgy vonatkozik, és megtévesztő nyilatkozatokkal, megtévesztő kampánnyal senki sem élhet, és senki nem próbálhatja megtéveszteni a magyarokat és a közvéleményt.

Csak három példát a Soros-egyetem kapcsán hadd mondjak el önnek. Emlékszünk, pár héttel ezelőtt, amikor kiadtak egy közleményt egy péntek délután, hogy a Soros-egyetem most kapta kézhez az Oktatási Hivatal állásfoglalását, hogy megfelel a magyarországi működés feltételeinek, aztán kiderült, hogy nem most kapta kézhez, és nem arról szólt ez a levél, amit kaptak. Azt is hallottuk, hogy direkt CEU-ügyi különmegbízottat küld az Egyesült Államok kormánya Magyarországra. Ezt jelentette be az onnan visszatérő rektor, aki korábban ugye Kanadában tevékenykedett liberális politikusként, talán pártelnökként is, de ott kitelt az ideje, és most itt Magyar-

országban vezeti a Soros-egyetemet. Nos, tehát ő jelentette be, hogy Magyarországra ez ügyben külön megbízottat küldenek; mint kiderült, már az ügy kezdete előtt sokkal eldöntötték, hogy Magyarországra érkezik valaki, és nemcsak ebben az ügyben, hanem más ügyekben is jött tájékozódni. Az pedig végleg beszédes, hogy először azt mondták, hogy elhagyni kényszerülnek Magyarországot, majd kijelentették, hogy semmiképp nem mennek el Magyarországról.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországon senkinek nem kell félnie, de a törvényeket mindenkinek be kell tartania! Köszönöm szépen. *(Kész Zoltán: Kívéve neked! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Az Európai Bizottság támadása a rezsicsökkentés ellen.” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr! Öné a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! *(Gúr Nándor: Vigyázz a forintra, Lajos!)* Mindaz, amit az Európai Bizottság döntéseivel kapcsolatban állítottunk, sajnos szomorú valósággá vált. Korábban már számos alkalommal felhívtuk a figyelmét a tisztelt Háznak arra, hogy az, amit a Bizottság előkészít, nevezetesen, hogy a villamos energiával kapcsolatos ármeghatározást nemzeti szintről uniós szintre szeretné emelni, az Magyarország számára súlyosan hátrányos. Ezért indítottunk nemzeti konzultációt, ezért mondtuk azt, hogy állítsuk meg Brüsszel ezen törekvéseit, ezért mondtuk azt, hogy a magyar emberek és a magyar gazdaságnak ez a törekvés súlyosan hátrányos. *(Gógös Zoltán: Ez nem igaz! - Tukacs István: A Fidesznek!)*

Nem egyszerűen csak sokkal többet kell majd fizetni az áramért, hanem a magyar gazdaság versenyképességét is olyan mértékben gyengítheti a radikális áremelés, ami bizony a GDP-növekedést veszélyezteti. Természetesen az ellenzék erre komplett azt mondta, hogy lárifári, de hogy van így, csak riogattunk, ellenséget keresünk, meg nem tudom, micso-dát, rémeket festünk a falra. Tisztelt Ellenzék! Nézzenek a tükörbe: a múlt héten megérkezett az a rendelettervezet és irányelv-átdolgozás, ami ezt a törekvést tartalmazza. Ha ez átmegegy, Magyarországon a villamos áram ára radikálisan emelkedni fog. *(Gógös Zoltán: Meg ne rázzon, Lajos!)* És higgyék el, ez sokkal jobban fogja érinteni az embereket és érdekelni, mint mindazok a kérdések, amelyeket önök azért vetnek fel állítólag, hogy ezzel a valódi problémákra irányítsák rá a figyelmet, mert azzal a kormány úgymond nem hajlandó foglalkozni.

Ma már mindenki számára világos, hogy önök súlyosan tévedtek, megtévesztették az embereket, mert lehet tudni, hogy persze lehet a teljes ellenzéknek támogatni mindenfajta megmozdulást demokratikus keretek között, lehet odamenni Röszkéhez tüntetni azért, hogy minden migránst engedjünk be, mindenfajta ellenőrzés nélkül *(Gógös Zoltán: Mikor*

szippantottál utoljára? Adjál abból a szerből!) - megjegyzem, ez aligha áll Magyarország érdekében, és biztosan nem találkozik a magyar választók sokaságának a véleményével és álláspontjával. De persze önök nyugodtan lehetnek migránspártiak, és mondhatják azt, hogy ide minden migránst Magyarországra, lelkük rajta, de az egészen biztos, hogy a villamos energia ára, az áram árának a súlyos emelkedése minden egyes díjfizetőnek a bukszáját drámaian fogja érinteni. Ezért kell minden erővel ez ellen lépni.

Persze, lehet menni tüntetni a Terror Háza elé. Megjegyzem, meggyalázva azokat az embereket és azoknak az embereknek az emlékét, miután megdöböljék a Terror Házát, akik a nyilas terror áldozatai voltak, vagy a kommunista terror áldozatai voltak. Vajon kivel akartak egy gyékényen árulni? Azzal a jobbkios képviselővel, aki a Duna-parton meggyalázta a zsidó áldozatok emlékművét?

(13.50)

Itt ül a Jobbkios soraiban; nem kértek elnézést tőle *(sic!)*, csak megpróbálták elsumákolni az ügyet. Vagy vajon azoknak az áldozatoknak, akiknek a körmét letépték, veséjét letépték, függetlenül attól, hogy egyébként mit tettek vagy mit gondoltak, pusztán azért, mert nem tetszett nekik a kommunista diktatúra és annak a pribékseregnek a rémtette, amit egyébként az ÁVH végrehajtott? Természetesen lehet ezeket az embereket támogatni, mert az ellenzék habozás nélkül ezek mellé állt, mintegy egy gyékényen árulva azokkal, akik a kommunizmus és a nyilas rémuralom áldozatainak az emlékét egyszerre gyalázták meg, és még lehet ezen jól mosolyogni. De egy biztos, ha van valami, amiért közösen kell erőfeszítéseket tennünk, az az, hogy a diktatúrák áldozatainak az emlékét ne lehessen meggyalázni, és senki ne mondhatta azt, hogy Magyarország számára az az igazi feladat, hogy az áldozatok emlékét gyalázzuk meg, és eközben a villamos energia árának drámai emelkedése egy mellékkérdés, senkit nem érint, csak a kormány akarja ezzel elterelni a problémák elől a figyelmet.

Napnál világosabb, hogy orbitális hazugságról van szó. Egy biztos: a Fidesz mindent megtesz annak érdekében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy ne lehessen európai szinten a magyar áram árát drámaian emelni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében Aradszki András államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Gondolom, biztos a válasznak abban a részében, hogy a kormány is mindent elkövet azért, hogy

Magyarországon ne növekedjék jelentősen az energia ára, és legfőképpen ne szűnjék meg a villamos energia árának szabályozott módon történő megállapítása. Ezzel ellentétes lépéseket tesz az Európai Unió, azaz Brüsszel, amikor a 2016. november 30-án benyújtott „Tiszta energiát minden európainak” című csomagjában több, a villamosenergia-szolgáltatást szabályozó rendelkezést, irányelvet kíván megváltoztatni, mindezt úgy, hogy súlyosan sérti álláspontunk szerint a szubszidiaritás és az arányosság elvét. E tekintetben ma az Európai ügyek bizottsága ülést tartott, és úgy döntött, hogy ez ellen fel kell lépünk. Fel kell lépünk már csak azért is, mert a brüsszeli előterjesztés nemcsak az árszabályozás tekintetében tesz olyan lépéseket, amivel Magyarország és más európai ország érdekét is sérti, hanem olyan ellátásbiztonsági problémákat okoz, amelyeknek a következményei beláthatatlanok lesznek.

A regionális operatív központok létrehozásával olyan lehetőséget teremt a brüsszeli szintű beavatkozásra, amely alapján krízishelyzetben, piaci zavarok kezelése esetében a magyar államnak és más államoknak sem lesz meg az a hatáskörük, ami eddig megvolt, hogy hatékonyan, gyorsan, az emberek, a polgárok ellátását biztosítva tudjon fellépni, hanem egy meghatározott mechanizmuson keresztül a krízishelyzetben, ellátási helyzetben levő ország más-honnan, jóval messzebről, távolabbról szerzi be a szükséges energiaforrást, ami törvényszerűen energiaár-emelkedéshez vezet. Mi ezt nem akarjuk. Azt szeretnénk, hogy e tekintetben is, tehát a krízishelyzet kezelésében is maradjon a magyar hatóságoknál, a magyar kormányknál a hatáskör.

De azt is el kell mondani, hogy az árkérdésben is álságos magatartást követ Brüsszel, amikor azt mondja, azért kell kivezetni a szabályozott árak rendszerét azokban az országokban, ahol ez még fennáll, merthogy ez akadályozza a piaci versenyt. Azért álságos ez az álláspont, mert 2010-15 között az európai uniós országokban, ott, ahol versenyiaci alapon működtek az árszabályozást, ott, kérem szépen, mindenütt emelkedett a gáz és az elektromos áram ára. Magyarország e tekintetben kivétel, mert itt nemhogy emelkedett, hanem a villamosenergia-árak több mint 27 százalékkal, a gázárak több mint 36 százalékkal csökkentek Magyarországon. Az EU-ban, ahogy említettem, 2010-15 között az emelkedés átlagosan 20-25 százalékkal volt azonosítható.

Hozzá kell tennem azt is, hogy az uniformizált európai szintű szabadpiaci árszabályozás nem veszi figyelembe a tagállamok eltérő adottságait és értékeit, nem veszi figyelembe azt, hogy például a kelet-európai országok jövedelmezősége, illetve az ott élő lakosok jövedelme 70 százaléka az európai uniósokénak, és sokkal nagyobb arányú az energiaköltségük a jövedelmükhöz képest, mint az Európai Unió más, fejlettebb országainak. Ezek a történelmi adottságok arra lesznek jók, azért kell figyelembe venni, hogy mindenki számára elérhető áron tudjuk biztosítani az energiát. Ha ezt nem tesszük meg, és hagyjuk, az európai nomenklátúra, azaz Brüsszel irányait vesszük föl, és engedjük azt, hogy a szabályozott árat

eltöröljék, akkor a következő években, ahogy ön is mondta, képviselő úr, radikálisan növekszik majd a villamos áram ára, és az a siker, amit 2012 óta Magyarország elért, hogy csökkent az energiaszegénység, csökkent a kikapcsolt háztartások száma, csökkent a tartozások száma, csökkent a késedelembe esett fogyasztók száma, egyik pillanatról a másikra megszűnne, és ha ez megszűnne, ez igazi, komoly politikai, gazdasági és szociális válságot okozna Magyarországon, s azon túl, amit ön is elmondott, természetesen a gazdaságra is negatív hatással lenne, például a reálkeresetek növekedése is megállna Magyarországon. Ez ellen fel kell lépünk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és nagyon köszönöm a bizottság álláspontját, hogy felhatalmazást kér a fellépésre, és a magyar kormány is meg fog mindent tenni azért, hogy megállítsa Brüsszel ez irányú szándékait. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! 13 óra 57 perc van, a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Kész Zoltán független képviselő.

A szerdai napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Ikotity István, LMP; Bárándy Gergely, MSZP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Aradszki András, KDNP; Hörsik Richárd, Fidesz.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Ikotity István, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e és megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim, kormányparti képviselőtársaim is, ha befejeznék a külön diskurzust!

Tisztelt Országgyűlés! Most a házzabálytól eltérésre tett javaslatról döntünk. Az Országgyűlés elnöke házzabálytól eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a villamos energia belső piacáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet, valamint a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvtervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló B/15096. számú jelentés és az ennek elfogadásáról szóló H/15097. számú határozati javaslat tárgyalása

és döntéshozatala során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a határozati házszabály 34. § (1) bekezdését ne kelljen alkalmazni, valamint a jelentés és a határozati javaslat együttes általános vitájára a szerdai ülésnapon kerüljön sor a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló T/14967. számú törvényjavaslat általános vitáját követően.

(14.00)

A házszabálytól eltérésre tett javaslatot B/15096/1. és H/15097/1. számokon a honlapról megismerhették. Tisztelettel felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a **házszabálytól való eltéréshez**. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 140 igen szavazattal, 18 ellenszavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirend módosítására** tett indítványról döntünk. Az MSZP és az LMP képviselőcsoportja azt javasolja, hogy a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló T/14967. számú törvényjavaslat általános vitájára ezen az ülésen ne kerüljön sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbiekből elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában most **előterjesztések bizottsági megtaggyalásáról és döntéshozataláról** határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Igazságügyi bizottságot „A Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóság Beszámolója a 2016. évi tevékenységéről” szóló B/13846. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a határozathozatalra 122 igen szavazattal, 40 nem szavazattal, tartózkodás nélkül felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Kulturális bizottságot „A Magyar Művészeti Akadémia elnökének beszámolója Magyarország Országgyűlése számára 2014-2015” szóló B/14936. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot a határozathozatalra 121 igen szavazattal, 40 nem szavazattal, tartózkodás nélkül felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Most 14 óra 3 perc van, áttérünk az **interpellációk** és azonnali kérdések tárgyalására.

Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, az Országgyűlés jegyzője interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hatalmas különbség a magyar fizetésekben!”** címmel. Gúr Nándor képviselő úr a szó, parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország nem tartozik az Európai Unió legnagyobb területű országai közé, de az országon belüli területi különbségek viszont a legnagyobbak. Mindegy, hogy mit nézünk, mindegy, hogy fizetéseket nézünk vagy éppen foglalkoztatási helyzetet, a különbségek óriásiak.

Ha a KSH-nak a 2016. évre vonatkozó adatait vesszük górcső alá, akkor azt lehet látni, hogy a fizetések tekintetében Budapesten a nettó átlagkereset 226 ezer forint. Nem ez a baj, ez se sok. A probléma ott van, hogy ha párhuzamba állítjuk ezzel például Szabolcs-Szatmár-Bereg megye nettó jövedelmi átlagát, fizetési átlagát, akkor 118 ezer forint az, amivel szembetalálkozunk. Budapesten 226 ezer a nettó átlag, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 118 ezer forint. Még egyszer mondom: nem a budapesti sok, hanem a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei a félelmetesen kevés.

De hogyha megnézzük Északkelet-Magyarországot, Borsod-Abaúj-Zemplén megyét vagy éppen Nógrád megyét, vagy elmegyünk délebbre, Békésbe, akkor azt látjuk, hogy ezekben a megyékben a fizetések a budapesti nettó átlagnak a 60 százalékát sem érik el.

Egy évvel ezelőtt, mármint a '16-ot megelőző egy évvel azelőtt, '15-ben egy kicsit jobb volt a helyzet; tovább nyílt az olló. Az elmúlt hét esztendőben folyamatában tovább nyílt az olló, ez így nincs rendben. Önök pont a legsanyarúbb sorban szenvedő embereket, dolgozó embereket hagyják a slamaszti-kában.

De ugyanez a helyzet a foglalkoztatáspolitikai kapcsán is. Budapesten 64 százalék, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében 54 százalék, de mondhatnék más megyéket is, például Nógrád megyét, ott 51-52 százalékos a foglalkoztatási ráta, persze a nógrádi és a borsodi közmunkával fűszerezve. Azt akarom ezzel mondani, hogy pont ott nem nyújtanak segítő kezet, ahol kellene; s ráadásul, ugyanazért a munkáért nem ugyanazt a bért fizetik.

S mondok ettől extrémebb helyzetet is, ez pedig az, hogy ugyanazon cég a hátrányos helyzetű térségekben ugyanazért a munkáért nem ugyanazt a pénzt fizeti. Hogy van ez? Hogyan akarnak önök az igazságosság irányába lépni? Mit akarnak tenni ennek érdekében? S miért nem tettek hét éven keresztül? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre Cseresnyés Péter

államtitkár úr válaszol a kormány nevében. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A képviselő úr interpellációjában szereplő kérdésfelvetések már sokadszor a KSH adatainak a félreértelmezésén alapulnak. Először is olyan látszatot keltenek, mintha pusztán a kormány szándékán múlna az egyes megyék között meglévő bérkülönbség megszüntetése. Aki így gondolkodik, nincs tisztában azzal, hogy a világpiacon alapvetően a kereslet-kínálati viszonyoktól függenek a bérek.

A bérek tekintetében így a kormánynak a minimálbér és a szakmunkás-bérminimum megállapítására van felhatalmazása. Ezzel a jogosultsággal - ezt már többször elmondtam képviselő úrnak is - azonban nem kívánt élni a kormány, egyoldalúan legfőképpen nem, hanem messzemenően támaszkodik a szociális partnerek véleményére, amikor megállapodásra törekedik e területen velük. A minimálbér és a garantált bérminimum országosan egységes, és a 2017-2018. évi kiemelkedő mértékű növelése elősegíti a bérek területi különbségének mérséklését. Ugyanis a kormány a versenyszférában fizetett bérekre nincs közvetett hatással, ebben is törekszik a munkavállalói és a munkaadói érdekképviseletekkel történő megállapodásra. Persze, el kell mondani azt is, hogy a közszférában egészen más a helyzet, ebben az esetben ugyanis alapvetően országos szinten érvényes illetményrendszerek határozzák meg a béreket, területi különbségtétel nélkül.

Képviselő úr felvetései továbbá azt a látszatot keltik, mintha az egyenlő munkáért egyenlő bér elvének automatikus megsértését jelentené az, hogy területi bérkülönbségek vannak. Ez azonban nem így van. Az egyenlő bánásmód követelménye ugyanis azt jelenti, hogy egy konkrét munkahelyen nem lehet különbséget tenni az azonos munkát végzők és - tessék figyelni! - azonos teljesítményt nyújtók között a bérek tekintetében. Ehhez képest a megyei szintű átlagbér adatok egy rendkívül heterogén összetételű munkaerő-állomány béreinek átlagolásával keletkeznek, tehát az egyenlő bánásmód tekintetében összehasonlításra teljesen alkalmatlanok, azt is lehet mondani, hogy szakmaiatlanok. Emellett a munkaerő-kereslet, -kínálat is eltérő, ami piaci viszonyok között bérkülönbségeket okozhat.

Képviselő úrnak a 2016-os statisztikai adatokkal kapcsolatos felvetéseire reagálva jelezni kívánom, hogy a gazdaság szerkezete területenként jelentősen eltérő, és az átlagbéreket jelentősen befolyásolja a közfoglalkoztatottak megyéenként eltérő létszámaránya is. Szeretném jelezni, hogy azokban a megyékben, amelyeket ön példaként felhozott, az önök idejében jelentős volt a munkanélküliség, jelentősen alacsonyabb volt a foglalkoztatás. Most jelentős lépéseket sikerült elérni például azzal, hogy a közfoglalkoztatásban nagyon-nagyon sokan átmenetileg, rövidebb vagy hosszabb ideig munkából tudtak jövedelmet szerezni maguknak.

(14.10)

Tehát területenként jelentős a különbség emiatt is, mert a közfoglalkoztatottak száma is eltérő megyére vagy térségre vonatkozóan. A nyílt munkaerőpiaci bérek azonban a hátrányos helyzetben lévő megyékben, így Szabolcsban is az országos átlagnál jobban emelkedtek. Nem mond igazat, képviselő úr, amikor ezzel szemben próbál valamiféle adatokra hivatkozni.

A Magyarország északkeleti és nyugati, valamint központi országrészei között megfigyelhető területi különbségek jellemzően több évtizede érvényesülő folyamatok eredményei. Önök sem javítottak ezen, ellenkezőleg a mi kormányidőszakunkkal, amikor jelentősen megtörtént a bérek felzárkózása és a foglalkoztatottak számának a növekedése is. Ezzel összefüggésben kedvező folyamat, hogy 2010-et követően országosan és a keleti, északkeleti megyékben is jelentősen növekedett a foglalkoztatottak aránya.

Egy példát hadd mondjak önnek: a foglalkoztatottak száma pedig Szabolcs-Szatmár megyében növekedett 2010 és 2016 között a legnagyobb mértékben (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), cáfolva megint az ön által elmondottakat. Országosan 17 százalékkal növekedett, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 28 százalékkal. Ez is bizonyítja azt, hogy ön megpróbálja félrevezetni azokat, akik hallgatják önöket. Köszönöm, és elnézést, elnök úr, az időtúllépésért. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem Gúr Nándor képviselő urat, hogy elfogadja-e az imént hallott államtitkári választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Sovány a válasz, nagyon sovány, ezt nem lehet elfogadni. Tudja, 2010-11-ben kellett volna mértékadó fizetésemelést tenni, amit önök nem tettek meg, sőt elvettek. Ön minimálbérről beszél? Öt éven keresztül kevesebb értékű pénzt kaptak a minimálbéresek a kezükbe (*Moraj és közbeszólások a kormánypárti sorokból: Nem igaz!*), mint előtte. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Csak számolni kell, képviselőtársaim, és rá fognak döbenni, nem a hülyeséget kell bemagolni és elfogadni. 600 ezer ember ennek okán is elhagyta ezt az országot.

Önök elüldözték ezeket az embereket. Hazahozni kit tudnak? Hazaváró-program? 105 embert hoztak haza, majd nyitják a kapukat, jönnek az ukránok, és jönnek mások? Hát, önök nem a magyar emberek érdekeit szolgálják (*Moraj a kormánypárti sorokban.*), önök más országok, idegen hatalmak érdekeit szolgálják (*Felzúdulás a Fidesz soraiból.*), nem a magyar emberek érdekeit. Szégyen, amit csinálnak! Szégyen!

Előbb-utóbb a konzekvenciát le fogják vonni az emberek. Önök alkalmatlanok a kormányzásra, és ez be is fog bizonyosodni. (*Moraj a kormánypárti sorokból.*) Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: **„Saját ügynökeiknek falaznak az ügynöklisták nyilvánosságra hozatalának és az egykori besúgók közéletből való kitiltásának akadályozásával?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter urat bízta meg. Az interpellációra miniszter úr Kontrát Károly államtitkár urat kérte fel válaszul. Képviselő úr, öné a szó. Jegyző úr, parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hét év során a Jobbik már számos olyan törvényjavaslatot beterjesztett, amely a pártállami múlttal, a vörös múlttal való leszámolást célozná, illetve tisztába tenné a pártállami múlt bizonyos részleteit. Egy ilyen törvényjavaslatunk volt nemrégiben Mirkóczki Ádám és Szilágyi György képviselőtársammal az Igazságügyi bizottság ülésén egy-két héttel ezelőtt. Akkor önök ismét leszavazták azt a javaslatunkat, hogy az ügynöklisták kerüljenek nyilvánosságra. Répássy Róbert képviselő úr a kormánypartok részéről ezt az egyébként szerintem polgári konzervatívként vállalhatóan álláspontot úgy védte, hogy egyébként kiderült az érveiből, hogy el sem olvasta a törvényjavaslatunkat. Egyébként olyan témákat hozott oda, illetve olyan ügyeket vett fel, mint például a kommunista luxusnyugdíj ügye, amely egy fontos téma egyébként, de konkrétan ebben a javaslatban nem is szerepelt.

Tehát ennyire vették önök komolyan ezt a kérdést, hogy még csak el sem olvasták a javaslatot, amit leszavaztak. Teleki László képviselő úr az MSZP részéről pedig elmondta, hogy nekik ez már túl sok, és ezért ők meg tartózkodtak. Teljesen egyértelművé és világossá vált, hogy egyedül mi, jobbikosok vagyunk azok, akik végleg szeretnénk leszámolni a vörös múlttal, akik végleg szeretnénk tisztába tenni és világosan látni a tekintetben, hogy kik voltak ügynökök, milyen bűnöket követtek el, kik voltak azok, akik részt vettek családok, életek, karrierok, sorsok tönkretételében, kik milyen módon szervezték meg a magyarországi kommunista terror működését.

Mi, jobbikosok, ennek ellenére, hogy most ezt a javaslatot leszavazták, meg fogjuk valósítani, fel fogjuk állítani legkésőbb 2018-at követően a másfél évtizede jól működő lengyel mintára a nemzeti emlékezet intézetét. A teljes nyilvánosság pártján fogunk állni. Ennek a testületnek pedig az lesz a feladata, hogy kutathatóvá tegye az állambiztonsági múlt teljes iratanyagát, és egyébként pedig nyomozza-

ti, valamint vádemelési jogkörrel is rendelkezni fog majd ahhoz, hogy végleg leszámolhasson a kommunista ügynökmúlttal. Ezt követően pedig meg fogjuk teremteni a jogszabályi hátterét annak, ami szintén egy 27 éves adóssága már a mindenkori magyar kormányzatnak, hogy az ügynököket ki tudjuk zárni a közéletből.

Természetesen elhiszem önöknek, elhiszem a kormánypártoknak, hogy a kommunista utódparttal szemben súlyos hitelvesztés lenne, ha kiderülne, ha megbizonyosodna, hogy önök is a legmagasabb szintig tele vannak tartótisztekkel, besúgókkal és ügynökökkel. Más indokot ugyanis nem nagyon látunk rá, hogy ezt a javaslatot miért szavazták le. Miért nem támogatták a nemzetünknek oly sok szenvedést hozó vörös múlt lezárását, államtitkár úr, az állambiztonsági iratok teljes nyilvánosságát, és az egykori ügynökök felfedését és a közéletből való kitiltását miért nem támogatja a kormány?

A másik kérdésem, államtitkár úr: ki meri-e ön itt, az ország nyilvánossága előtt felelősen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* jelenteni nyugodt szívvel azt, hogy a magyar kormányban jelenleg egyetlenegy egykori ügynök sem tevékenykedik? Ki meri-e ezt jelenteni? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném visszautasítani, határozottan visszautasítani az interpellációja utolsó mondataiban megfogalmazott gyanúsítgatásokat. Ezeket teljes mértékben megalapozatlannak tartjuk, és ezeket visszautasítjuk, tisztelt képviselő úr. A kormány senkinek nem falaz. Ellenkezőleg: elkészült a Nemzeti Emlékezet Bizottsága és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára közös szakértői munkacsoportjának jelentése az 1990 előtti állambiztonsági szervek mágnesszalagon levő adatállományának vizsgálatáról. A dokumentum nyilvános, és teljes terjedelmében elolvasható a bizottság honlapján. A munkacsoport megvizsgálta az Alkotmányvédelmi Hivatal kezelésében lévő mágnesszalagon rögzített adattartalom szerkezetét, teljességét és történeti értékét. Az elemzés befejezését követően a bizottság kezdeményezte, hogy a vonatkozó törvényi szabályozás módosítása után a mágnesszalagok kerüljenek át az Alkotmányvédelmi Hivataltól a levéltár őrzésébe.

A kormány 2017. március 8-i ülésén tárgyalta meg a Nemzeti Emlékezet Bizottság jelentését. Erről döntést hozott, és az abban foglalt összes kérést teljesítette, és a mágnesszalagokat is átadta a levéltárnak. A levéltár nyitott, bárki által hozzáférhető, a képviselő úr is teljes mértékben tájékozódhat az ügyben. Egyébként a szakértői munkacsoport jelenleg is végzi a nyilvántartásokban szereplő minősített adatok folyamatos felülvizsgálatát, megteremtve

ezzel az állampolgárok minél teljesebb betekintési jogosultságát és a történeti kutatások lehetőségét. A bizottság tagjaiból, valamint a levéltár munkatársaiból alakult közös munkacsoport a Belügyminisztériummal egyeztetett munkarend szerint végzi tevékenységét, és már 2015 szeptemberében megkezdte a mágnesszalagok feldolgozását. Az erről szóló kormányhatározat alapján a rendszerváltást megelőzően a Belügyminisztérium által keletkeztetett minősített adatokat 2017. június 30-ig kell átadni a levéltár számára. Az átadandó adatállomány a G-, a H-, illetve a K-nyilvántartások. A G az operatív nyilvántartást, a H a hálózati nyilvántartást, a K pedig a kémelhárítási adattárat foglalja magában.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az Alkotmányvédelmi Hivatal kezelésében lévő adathordozók átadására 2017. július 1-jéig kell sort keríteni. A levéltár megnövekedett feladatai ellátásához a szükséges feltételeket június 30-ig meg kell teremteni, 2018. június 30-ig pedig gondoskodni kell a titkosszolgálati adathordozókon tárolt adattartalmak minősítésének felülvizsgálatáról. Kérem tisztelt képviselő urat, hogy a válaszmotat fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Szávay István képviselő urat, az Országgyűlés jegyzőjét, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

(14.20)

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Dehogyan fogadom el, elnök úr! Ezt a választ nem lehet elfogadni, államtitkár úr. Kezdjük azzal, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottság, az egy fideszes gittegylet, valódi jogkörei nincsenek, minden tagját csakis a kormánypártok jelöltjeiből választották meg. Itt nem vizsgálni meg elemezni kell ezeket az anyagokat, államtitkár úr, hanem teljes nyilvánosságot adni nekik, és aztán ebből pedig levonni a megfelelő konzekvenciát, és fel kell fedni minden adatot.

Én olvastam az én családomról meg a nagyapámról szóló besúgói jelentéseket annak idején, nagyon vidám sztorik vannak benne arról, hogyan zajlott akkor, mondjuk, egy ellenzéki szervezkedés, meg hogy megmotozták az öreget, csak mégis maradt a zsebében két Rákosi-ellenes röplap, és ebből milyen rosszul járhatott volna. Ezek a sztorik le vannak írva, de az, hogy kik voltak az érintettek, hogy kik jelentették fel, hogy kik jelentettek róla, minden név egyébként ezekből az anyagokból egyébként ki volt húzva, nem lehet tudni.

Önök gyakorlatilag a mai napig is az egykori ügynököket védik, az önök antikommunizmusa pontosan annyira hiteles, mint a Soros elleni küzdelmük. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Megvalósítja-e a Kormány a béremelkedéshez szükséges progresszív SZJA-csökkentést?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Varga miniszter úr két hete bejelentette, hogy nem csökkentik tovább az egykulcsos személyi jövedelemadót. Indok nem hangzott el, bár sejtjük: önök is rájöttek, hogy egy ilyen intézkedés drága és fölösleges lenne, hiszen óriási költségvetési kiesés mellett megint csak a jómódúak vinnék haza a csökkentés nagy részét, a keveset keresőknek csak töredék jutna. Pedig differenciált csökkentésre szükség volna. Szükség volna arra, hogy a minimálbér adómentes legyen, és hogy az átlagbér nettója is jelentősen növekedjen.

A bérekről folytatott múlt heti parlamenti vitánapon is elhangzott a kormány részéről, ne kívülről mondják meg, hogy mekkorák legyenek a bérek. Hát mi most belülről mondjuk: legyenek nagyobbak, és ezt adópolitikai eszközökkel egy lépésben el lehet érni. A minimálbér nettója 30 százalékkal, az átlagbér nettója 20 százalékkal emelhető így mindenki számára, dolgozzon a közszférában vagy a magánszférában. Egyedül a havi egymillió forint felett keresők járulnának hozzá többel a közkiadásokhoz, de ez elkerülhetetlen.

Miért van erre szükség? Nemcsak Magyarországon, hanem a világon is óriásivá nőttek a vagyoni és jövedelmi különbségek. A nyolc leggazdagabb ember vagyona akkora, mint a világ szegényebb felének, 3,6 milliárd embernek a vagyona. És ezek a különbségek a globális világgazdaság keretei között egyre csak nőnek.

A társadalmi különbségek növekedése, egy társadalom szétszakadása kevés gazdagra és sok szegényre nemcsak morálisan tűnik rossznak, hanem bizonyítottan káros a gazdaságra és a társadalmi-politikai életre is. Egy stabil és fejlődő társadalom, sőt a demokrácia alapja csak egy erős középosztály lehet, márpedig a folyamatok éppen ennek gyengülését és eltűnését vetítik előre.

A jövedelmi és vagyoni különbségeket tehát kordában kell tartani. Sok közgazdász szerint ennek leghatásosabb eszköze a progresszív jövedelemadó, ami folyamatosan valósít meg újraelosztást, folyamatosan enyhíti a különbségeket, fenntartva a társadalmi és nemzeti összetartozást. Ma Magyarországon ennek ellenkezője történik: perverz újraelosztás, ami a szegényektől csoportosít át jövedelmet a gazdagokhoz. Ezt mutatta az adójóváírás eltörlése és a multiknak adott nyereségadó csökkentése is. Épp ideje volna egy fordulatnak! A gazdagok és a multik helyett az adópolitikában is a dolgozó emberek érdekét kellene szolgálni.

Államtitkár Úr! Hajlandó-e a Fidesz egy progresszív szja-csökkentéssel emelni a nettó béreket, és elejét venni a társadalmi különbségek óriásivá növekedésének? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony elhangzott interpellációjára Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem elég, hogy az LMP nem szavazta meg az elmúlt években a személyi jövedelemadó csökkentését itt az Országgyűlésben, nem szavazta meg a családi adókedvezmények jelentős növelését, ha jól hallok, most már hétről hétre be is jelenti az Országgyűlésben, hogy ő emelni szeretné a személyi jövedelemadó mértékét, növelni szeretné a családok terheit, növelni szeretné a személyi jövedelemadó kulcsát. Remélhetőleg a viszonzásában a képviselő asszony be is fogja jelenteni azt, hogy hány százalék lesz a személyi jövedelemadó kulcsa, ha az LMP a következő Országgyűlésben erről dönthetne vagy erről tehetne. Illetve még azt is hozzá fogja tenni, hogy a családi adókedvezmény mértékét eltörlik, megtartják, esetleg csökkentik.

Na, ezzel a politikával a Fidesz-KDNP-többség nem tud egyetérteni. Azzal tud egyetérteni, hogy csökkenteni kell a személyi jövedelemadó mértékét úgy, mint egyébként a többi környező országban is, Észtországban, Romániában, Csehországban, más országokban is egykulcsos személyi jövedelemadó van. Igaz, a többi említett országban nincs olyan társadalompolitikai intézkedés, mint Magyarországon, mint a családi adókedvezmény, nincs ilyen jelentősen kiterjesztve, nem ilyen jelentős mértékű, hiszen ebben az évben két gyermekre 30 ezer forint/hó és ez a következő évben tovább fog növekedni.

A kormány, ellentétben az ön állításával, nem tett le arról, hogy tovább fogja csökkenteni a személyi jövedelemadó mértékét. Nyilvánvaló, hogy a gazdaság teljesítménye fogja ezt majd meghatározni. A következő évben, bízva a gazdasági növekedésben, a gazdaság teljesítményének növekedésében, el fogjuk tudni azt érni, hogy tovább csökkentjük azt, és az alapvető célkitűzést, hogy egykulcsos személyi jövedelemadó működjön Magyarországon, el fogjuk tudni érni.

Hozzáteszem, hogy az elmúlt évek adópolitikája nagyon komoly eredményeket hozott az országnak, mert bármilyen hihetetlen, de míg az ön által visszaidezett progresszív adózás, aminek a felső kulcsa az előző érában, politikában a szocialisták ideje alatt 40 százalék is volt, és azt követően 2011-ben lett egykulcsos, 16 százalék, jelentősen lecsökkent a személyi jövedelemadó-bevétel, közel 400 milliárd forinttal. Szeretném önnek elmondani, hogy az, hogy több mint 700 ezer embernek lett több munkája, ezáltal a jövedelemszerzésben és az adófizetésben is részt

vesznek, ezáltal ma már lényegesen több a személyi jövedelemadó-bevétel. Ebben persze bele kell számítani a közben megadott kedvezményeket is. Több a személyi jövedelemadó-bevétel, mint egyébként a progresszív adókulcsok idején volt. Azt gondolom, hogy visszaigazolja ezt a jövedelmek növekménye is, mert többen fizetnek és magasabb jövedelem után személyi jövedelemadót, és ezáltal növekszik az állam bevétele is.

Mind a minimálbér, mind a garantált minimálbér, mint az átlagbér nettó tartalma, összege jelentősen növekedett az elmúlt évben. Ha figyelembe veszem az elmúlt év novemberében megkötött hatéves bérmegállapodást, akkor azt tudom mondani, hogy a minimálbér nettó tartalma mintegy 50 százalékkal, a garantált minimálbér pedig 70 százalékkal fog tudni növekedni. Azt gondolom, hogy a kormány jó úton jár, mind a jövedelem, mind az adópolitika, mind a társadalompolitika - és itt a családi adókedvezményre gondolok - terén. Erről az útról nem kell hogy letérjen a kormányzat. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem, a választ nem fogadom el. Államtitkár úr, ön a NAV adatait sem ismeri. A NAV adatai szerint nagyon jelentősek a bérkülönbségek, jövedelmi különbségek Magyarországon. A NAV adatai szerint, amit kikértünk, évi tízmillió forint felett az adózók 1,6 százaléka keres, összesen 73 616 ember. A minimálbér vagy az az alatti jövedelem után 33 százalék adózik, vagyis másfél millió ember; átlagbér vagy az az alatti jövedelem után az adózók 73 százaléka. Az adózók ötödének, 21 százaléknak esik a jövedelme az átlagbér fölé. Tehát ebből látszik, hogy mekkorák a különbségek.

A különbségek összehúzásának egyetlen lehetséges eszköze van, mégpedig a progresszív személyi jövedelem-adózás.

(14.30)

Ha ugyanakkora terhet jelentene a költségvetésnek, ha önök 9 százalékra csökkentenék az szja-t, mint az LMP többkulcsos személyi jövedelemadó-rendszere, akkor az önök rendszere szerint 100 ezer forint nettóra nőne a minimálbér, a mi rendszerünkkel 110 ezer forintra *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, az átlagbér az önök rendszerében 217 ezer lenne, a mi adórendszerünkben pedig 229 ezer forint. Hasonlítsa össze, államtitkár úr, a különbségeket! *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 113 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Németh Szilárd és Tilki Attila képviselő urak, a Fidesz képviselői, interpellációt nyújtottak be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Mit köszönhet Soros Györgynek Macedónia?**” címmel. Tilki Attila képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Macedóniában tavaly decemberben tartott választáson a kormányzó demokrata párt 51, a kommunista utódpárt, a Szociáldemokrata Unió 49 mandátumot szerzett a 120-tagú parlamentben - kormányt azóta sem sikerült alakítani. Kézenfekvő, hogy a belpolitikai patthelyzetet a macedón alkotmányos intézményrendszer keretei között Macedónia polgárainak kell megoldaniuk. Ezt azonban nem mindenki gondolja így.

A Judicial Watch nevű amerikai korrupcióellenes szervezet birtokába került dokumentumok szerint a Soros György Nyílt Társadalom Alapítványa által grüндolt és pénzelt nem kevesebb, mint 61 úgynevezett civil szervezet az elmúlt években legalább ötmillió dollárt költött a konzervatív kormány destabilizálására. Nem csak erőszakos tüntetéseket szerveztek, de az egyik pénzelte például a felforgatás gyakorlati kézikönyvének tekinthető, A radikálisok szabályai című könyv fordítását, amelynek szerzője egy interjúban kifejtette, hogy a politikai célok elérése érdekében nemcsak a hazugság, a megtévesztés és az erőszak megengedett eszköz, de akár az emberölés is. A zavargások során több kormányzati épületet megrongáltak az elkövetők, „Soros-hadsereg” feliratú pólóban pózoltak a kameráknak, a Soros-birodalom egyik szervezetének pedig az volt a feladata, hogy a konzervatív kormány regnálása alatt minden évben kiadott egy pamfletet, amelyben a sajtószabadság egyre romló helyzetén kesereg. Macedónia népének elege lett ebből, és az idén januárban megalakult az „Allítsuk meg Sorost!” mozgalom. Ők derítették fényt többek között arra, hogy a Nyílt Társadalom Alapítvány egyik munkatársa és korábban titkosszolgálati tisztként dolgozó férje állhatott jobboldali politikusok lehallgatása mögött. A mozgalomhoz azóta tízezrek csatlakoztak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Felmerül a kérdés, hogy miért áll a macedón kormány Soros útjában. A válasz egyszerű: szó sincs itt semmilyen Nyílt Társadalomról, egyedül a pénzről van szó. A migrációs válság tetőpontján napi 10-12 ezer migráns lépett át a görög-macedón határon, óriási pusztítást hagyva maguk után, a kormány erre egy határkerítés megépítésével válaszolt. Köztudott, hogy a Soroshoz köthető szervezetek nagyot szakítanak a migránsbizniszből, az egyik magyarországi szervezet összesen közel 15 millió forintot követel a magyar államtól két migráns után. „És egy újabb konzervatív kormány megalakulása nem tenne jót az üzletnek: ha Soros szövetségesei győznek, annak ellenőrizhetetlen muszlim

bevándorlók beáramlása lesz az eredménye.” - írja a Washington Post cikke erről a témáról. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Szabó László államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Macedóniában általános a vélekedés, hogy több, Soros György nevéhez köthető civil szervezet áll részben az ország destabilizálódását eredményező, 2015 májusa óta tartó belpolitikai helyzet mögött. A belpolitikai válságot előidéző utcai tüntetések szervezőit és felszólalóit ismerve elég egyértelműnek tűnik, hogy megalapozott ez a vélekedés, különös tekintettel a Nyílt Társadalom Alapítványok nemzetközi hálózatának macedón tagjára, a Foundation Open Society Macedonia szervezetre igaz ez az állítás.

A helyzetet bonyolítja, hogy az ellenzéki macedón Szociáldemokrata Unió legutóbbi választási listáján is sok olyan személy van, akik kötődnek a Nyílt Társadalom Alapítványhoz. Ez szintén igaz Katica Janevára is, akit nemrég az úgynevezett különleges ügyészi hivatal élére neveztek ki, akinek a tevékenységét mostanában már a nyugati diplomata is kritizálja, mivel ahelyett, hogy a korrupció felderítésével és felszámolásával foglalkozna, tevékenykedése egyre inkább a kormányváltásra irányul.

Felhívnam a figyelmet arra a tényre is, hogy a Nyílt Társadalomért Alapítványok európai költségvetésének aránytalanul nagy részét költötte el 2015-ben és 2016-ban is Macedóniában, párhuzamosan azzal a ténnyel, hogy a baloldali ellenzék macedón viszonylatban soha nem látott drága kampányt tudott megvalósítani a 2016. decemberi, előrehozott parlamenti választások során. Nikola Poposzki macedón külügyminiszter egyik nyilatkozatából kiderült, hogy az Open Society tavaly körülbelül ötmillió eurós összeget fordított bizonyos macedóniai NGO-k tevékenységének finanszírozására, ami macedón viszonyok között még az állami költségvetéshez képest is egy aránytalanul jelentős összeg.

A magyar diplomácia számára aggasztó a macedón belpolitikai helyzet, gyakorlatilag nyolc hónapja nincs működőképes kormány Macedóniában. Mindez pont akkor történik, amikor az ország a migráció szempontjából a balkáni útvonal egyik legfontosabb állomása, amikor az egész Balkánon romlik a biztonsági helyzet, és amikor magában Macedóniában is destabilizációs kísérletek etnikai konfliktussal fenyegetnek, márpedig mindannyian tudjuk azt, hogy egy esetleges macedóniai szláv-albán konfliktus nagy valószínűséggel nem áll meg Macedónia határainál.

A magyar diplomácia ebben a helyzetben következetesen támogatja az ország törvényesen megválasztott kormányát, és minden olyan külső beavatkozást ellenzett, és nem járul hozzá semmilyen dokumentum elfogadásához nemzetközi fórumokon, amely kívülről próbál nyomást gyakorolni Macedó-

nia belpolitikai életére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Tilki Attila képviselő urat, hogy elfogadják-e a képviselő úr az államtitkári választ.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az IPU macedón tagozatának elnöke vagyok, és 2015-ben a Közép-európai Kezdeményezés nemzetközi szervezet révén magam is meggyőződhettem arról, hogy mennyire kedvelnek bennünket a macedónok, és mennyire fontos volt az a segítség, amit nyújtottunk, amikor migrációs krízishelyzetben volt az ország: kerítést építettünk, rendőröket és katonákat is küldtünk Macedóniába. Úgy gondolom, úgy gondoljuk, az ország számára sem mindegy, hogy milyen állapotok uralkodnak Macedóniában, és azon gondolkodtam el, hogy vajon - itt az interpellációban is mondtam, hogy „Soros-hadsereg” feliratú pólóban pózoltak a macedónok - a mostani ellenzéki patkóban ülő pártok közül melyik párt húzhatná fel ezt a pólót vagy melyik pártok. Talán mindegyik? *(Közbekiáltások az ellenzéki padosorokból, köztük: A Fidesz! Fidesz! - Dr. Gyüre Csaba: Soros voltál te is! - Az elnök csenget.)* Köszönöm, elfogadom a választ. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. *(Szilágyi György közbeiktatása.)* Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi képviselő úr, nyugodjanak meg, haladjunk tovább! *(Folyamatos közbeiktatások az ellenzéki sorokból.)*

Teleki László képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mikor lesz képes a Magyar szakképzési rendszer arra, hogy piacképes ismeretekkel rendelkező munkavállalókat juttasson a munkaerőpiacra?”** címmel. Teleki László képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Várjon, képviselő úr! Megvárjuk, míg csönd lesz. Innen kezdjük újra, parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az iskolarendszer minden szintjén, az alapfoktól kezdve a szakképzésen át a felsőfokig a tanulás képességére kell alkalmassá tenni a jövőbeli munkavállalókat, mert főleg így van mód az adott foglalkozáshoz szükséges képzettség megszerzésére.

(14.40)

A gyerekeknek az alapvető kompetenciákat kellene elsajátítaniuk, hogy képesek legyenek az új ismeretek befogadására, az együttműködésre, majd munkavállalásra. Ezt az alapkövetelményt azonban a

jelenlegi iskolarendszer és szakképzési rendszer képtelen teljesíteni. Ha a jelenlegi szakképzést vesszük górcső alá, akkor azt láthatjuk, hogy az intézményrendszer túlcentralizált, a szakmai tartalmak nem megfelelő módon kerültek összeállításra, és a szakképzési struktúra sem a legideálisabb.

Ezek a problémák összességében eredményezik a mostani fenntarthatatlan helyzetet abban a szektorban. A jelenlegi szakemberhiányt nem lehet megfelelőképpen pótolni akkor, ha nem kellő szaktudással és szakképzettséggel kerülnek a fiatalok a munka világába. Nem hiszem, hogy egy lakásfelújítás közben a tulajdonosok annak örülnek, ha egy munkát többször, kétszer vagy háromszor kell újra elvégezni azért, mert az adott mesterember kontár módon végezte el a rábízott feladatot. Ma sajnos a kormányzati döntésekbe kódolt jövő ezt vetíti elé. A nem megfelelő szaktudással a munkaerőpiacra kilépkért a kormányzat tartozik felelősséggel, mivel olyan képzési struktúrát és intézményrendszert tart fenn, ami nem képes az elvárható módon megtanítani a szükséges ismeretekre.

Elsősorban a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara befolyásának köszönhetően túlságosan is a pillanatnyi igényekre koncentrálnak a szakoktatás a jelen pillanatban. A kormányzat is gyakran hivatkozik a német duális képzésre, csak hogy ott erősebb az alapképzés, sokkal nagyobb hangsúlyt fektetnek a kompetenciaalapú képzésre, mint nálunk. A modern világ az együttműködésre, a csapatmunkára épül. Aki ezt nem érti meg, lemarad a versenyben. A hatalom által túlközpontosított gazdaság, a versenygyőztesek a kijelölése gyengíti az ország versenyképességét, amit az összehasonlító adatok évről évre jeleznek. Az is roppant hátrányos, hogy a piacképes szaktudással, nyelvtudással rendelkező fiatalok és nem annyira fiatalok nagy számban mennek el az országból.

Tisztelettel kérdezem államtitkár úrtól, hogy mikor láthatunk valódi eredményeket a szakképzésben. Mikor kezdenek érdemi lépéseket a szakképzési struktúra és a központosított intézményrendszert érintően, hogy ténylegesen javuljanak a hazai szakképzési rendszer esélyei? Köszönöm előre is megtisztelő választát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre a választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is arra szeretném kérni, hogy ne becülje le, ne szólja le azoknak a pedagógusoknak, szakoktatóknak a munkáját, akik ma is a szakképzésben dolgoznak, és piacképes tudással bocsátják ki a munka világába az ott végzett diákokat.

Emellett, hogy ez így van, természetesen a kormány a gazdaságélénkítő lépésekkel párhuzamosan évek óta folyamatosan kiemelt figyelmet fordít a

szakképzésre is, így jelentős és látható, eredményes tevékenységet végzett és végez a szakképzési rendszer fejlesztésében. Ezen folyamat része a munkaerőpiac igényeit szem előtt tartva a szakmunkásképzés és a technikusképzés megreformálása, valamint a gazdaság igényeinek megfelelően a szakképesítések újragondolása és a hiányszakmára fókuszáló beiskolázási rendszer kialakítása, hozzáátve azt, hogy jelentős mértékű ösztöndíjak vannak a hiányszakmák képzésének segítésére.

A kormány új intézkedések keretében 2015-től jelentősen bővítette a szakképzéshez való hozzáférés lehetőségét, a második szakképzés ingyenes megszerzhetőségének és megszerzésének bevezetésével, a felnőttoktatás kiszélesítésével, a vállalatokkal együttműködésben a duális képzés kiterjesztésében. A változott intézkedések eredményei már ma is láthatók, többszörösére emelkedett a felnőttoktatásban részt vevők száma, akik új szakmai ismereteik, második szakképesítésük birtokában jobban meg tudják állni a helyüket a munkaerőpiacon, továbbá folyamatosan bővül a hiány-szakképesítést tanuló diákok száma is. A 2016 szeptemberétől bevezetett új szakképzési struktúra szakközépiskolai és szakgimnáziumi ága is biztosítja az érettségi megszerzésének lehetőségét, a modern kor elvárásaihoz igazodó készségek, kompetenciák fejlesztését.

A gyorsan változó, folyamatosan új követelményeket támasztó gazdasági környezet kihívásaira válaszul a kormányzat a következő időszakban a rugalmas alkalmazkodást segítő, rövidebb ciklusú képzések, átképzések, továbbképzések támogatására is nagyobb hangsúlyt kíván fektetni. Számottevő forrás áll majd rendelkezésre mind a nagyvállalatok, mind a kis- és középvállalkozások munkavállalóinak számára. E képzések fő célja a magasabb hozzáadott értékű munkavégzés feltételeinek megteremtésével a minőség, a termelékenység és így a versenyképesség fokozása.

Tisztelt Képviselő Úr! A szakképzés színvonalának erősítése érdekében tehát számos eredményes intézkedés került bevezetésre az elmúlt pár évben. Ahogy már említettem, ezek egy részének már rövid távon is megmutatkozik az egyértelműen pozitív hatása, azonban teljes érvényesülésük az iskolarendszerű képzés többéves átfutási ideje miatt hosszabb távon lesz érzékelhető. Ha önök ezt időben elkezdték volna, akkor már annak megett volna az eredménye, de átaludták az éveket, és nem tettek a szakképzés megújítása érdekében semmit sem. Így ránk maradt ez a munka, így a folyamatos gazdasági változások miatt tudjuk és látjuk, hogy egy képzési rendszer fejlesztését nem lehet befejezettek tekinteni, mert csak így biztosíthatóak a magas szintű szak tudással és kulcskompetenciákkal rendelkező szakemberek által megalapozott valódi eredmények.

Ezek az eredmények folyamatosan jönnek majd az elkövetkezendő években. Azzal, hogy a második szakképzés megszerzhetőségét ingyenessé tettük, az első szakképzés ingyenes megszerzésének lehetőségét 25 évre emeltük, ahogy említettem már, a felnőttoktatásban, felnőttképzésben jelentős megújítá-

sok, újítások kerültek bevezetésre, és ennek - hogy működik a szakképzés, a felnőttképzés, a felnőttoktatás - is tulajdonítható az, hogy a foglalkoztatás az elmúlt időszakban jelentős mértékben növekedett. Ezt szeretnénk folytatni a szakképzés segítségével annak érdekében, hogy a teljes foglalkoztatás elérhető legyen Magyarországon. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Teleki László képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nem tudom elfogadni a választ. Nagyon sok minden olyan dolog van, amivel nem értek egyet az államtitkár úr elmondásából. Hogy miért működik a szakképzés? Azt gondolom, hogy egyetlen dolog miatt működik, mert elhivatott szakoktatók és pedagógusok vannak a pályán. Ha nem lennének elhivatottak, akkor már összeomlott volna a szakképzés, nyugodtan kimondhatjuk. Mint ahogy egyébként összeomlott a felnőtt-szakképzés is, és arról önök soha nem beszélnek, hogy a felnőtt-szakképzést ott hagyták az út szélén, és azoknak, akik egyébként közfoglalkoztatásban vannak, nincs semmi más, mint abban a csapdában benne lenni, amivel bekerültek. Önök nem próbálják meg kivezetni őket a szakképzésen keresztül, ezért tehát nem lehet elfogadni a választ, mert félrevezetik a fiatalokat, és félrevezetik a felnőtteket is, akiket egyébként megilletne az a jog, hogy a közfoglalkoztatásból ki tudjanak jönni.

Tehát maga ez a rendszer csak azért tud működni, mert a szakoktatók és a pedagógusok működtetik. Önök kormányzati szinten pedig ellehetetlenítették ezt a szakképzést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 34 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Keppli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miért hátrált ki a Kormány a magyar társadalom nyolcvan százalékanak véleményével megegyező, az óraátállítás eltörlését célzó javaslatunk mögül?”** címmel. Keppli Lajos képviselő úr a szó. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Körülbelül fél éve van a parlament előtt az a határozati javaslat, amelyet a Jobbik nyújtott be, és Szávay István képviselőtársammal jegyzünk, amely az évenkénti kétszeri óraátállítás eltörlését célozza,

és ez a kezdeményezés, mint az azóta eltelt fél évben már számtalanszor kiderült, a magyar társadalom körülbelül négyötödének véleményével egybecseng. Jó néhány közvélemény-kutatás és felmérés készült ebben a témában azóta, amelyek ezt kimutatták.

Ez az évenkénti kétszeri óraátállítás szinte egy szoft biológiai fegyverrel ér fel, hiszen rendkívüli módon terheli a szervezet bioritmusát, érdemi haszna pedig - már kimutatták - a nullához közelít. A Jobbik tehát több mint fél éve benyújtotta a javaslatot, azóta parkolópályán van. Az általános vitát az őszi ülészakban lefolytattuk, és ott még úgy tűnt, mintha a kormány bár hezitálva, de támogatná ezt az elképzelést. Azóta azonban egyre inkább igyekszik kihátrálni, sőt a részletes vitát a Gazdasági bizottságban már nem is engedi napirendre venni, ezért nem lehet pontot tenni a kérdés végére.

Tudományos kutatások szerint egyébként nemcsak a szív- és érrendszeri betegségek száma növekszik meg ebben az időszakban, amikor ez az óraátállítási időszak van tavasszal, illetve ősszel, hanem a közlekedési és a munkahelyi balesetek száma is növekszik és gyakoribb az óraátállítást követő napokban. Az emberek többsége - nyilván mi magunk is érzékeljük, akik itt ülünk - alvászavarral is küzd ebben az időszakban, amíg évente kétszer át nem áll a szervezet.

(14.50)

Én tudom, mondhatná azt államtitkár úr, illetve a kormány, hogy Magyarországon most talán nem ez a legégetőbb kérdés, de ha van egy olyan kérdés, amelyben a magyar társadalom 80 százaléka egyetért, én azt gondolom, a magyar kormánynak kutya kötelessége határozott állást foglalni, hogy azt a kérdést támogatja-e vagy ellenzi. Márpedig határozott véleményt a kormány részéről eddig nem hallottunk.

Önök sokszor Brüsszelre hivatkoznak ebben a kérdésben is, de nem értjük, hogy miért hivatkoznak Brüsszelre, amikor ellenérvet kell keresni, hiszen önök folyamatosan, állandóan szabadságharcot vívnak Brüsszel ellen. Ha a magyar emberek akarata az óraátállítás eltörlése, akkor tessék azt végrehajtani, ha kell, itthon, ha kell, Brüsszelig menve. Önöket azzal bízták meg a választópolgárok, hogy képviseljék a túlnyomó többség akarátát. Ha önök erre nem hajlandók, akkor természetesen nincs ezzel semmi gond, majd megteszi ezt a Jobbik sok minden más intézkedéssel együtt 2018-ban kormányra kerülve, ugyanis mi a nép pártján állunk.

Öntől, államtitkár úr, egy határozott választ szeretnék kérni arra, hogy azt a határozati javaslatot, amely a Ház előtt fekszik, és amelyet Szávay István képviselőtársammal közösen nyújtottunk be, támogatja-e a kormány, avagy ellenzi. Szeretnék-e az óraátállítás eltörlését, szeretnék-e ezt bármilyen módon napirenden tartani, bármilyen intézkedést hozni ennek érdekében, vagy pedig letesznek róla, nem foglalkoznak tovább ezzel a kérdéssel, és ezzel elutasítják a magyar társadalom túlnyomó többségének

akarátát? Várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzott kérdésre a választ Fónagy János államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kérdésére válaszolva: a kormány nem támogatja. A kormány nem Brüsszelre hivatkozik, hanem az észszerűsége és alapvető gazdasági érdekekre, az óraátállítás ugyanis alapvetően gazdaságpolitikai kérdés. Energetikai szempontból az óraátállítással Magyarországon mintegy 100-120 ezer megawattóra villamos energiát takarítunk meg, ami egy közepes magyar város, mintegy 30-40 ezer háztartás éves szükségletének felel meg.

A tavaszi óraállítás után az átállítás napján is érzékelhető volt a villamosenergia-fogyasztás csökkenése az előző napi értékekhez képest. A fogyasztási adatokból kitűnik, hogy jelentős energiamegtakarítást érünk el az óraállításal, főleg az esti csúcsterhelés csökkent már vasárnap is. Az átállítás előtti és utáni időszakot összehasonlítva a Mavir mérései szerint egy nap körülbelül 1,5-3 százaléknyi villamos energia takarítható meg.

A jelenleg alkalmazott módszer azon alapul - és ez nem nem létező társadalmi közvélemény-kutatási méréseken alapszik, hanem számokon -, hogy csökkentjük a különbséget a természetes világosság napi időtartama - ami hazánkban, a két szélső esetet említve, télen reggel 7.30 és délután 3 óra 55, míg nyáron hajnali 4.45 és este 20 óra 45 közötti időtartamot jelent -, valamint az átlagos ébrenléti idő - amely reggel 7 és este 10 óra közé esik - között. Minél jobban egybeesik ez a két időtartam, annál kevesebb mesterséges energiát használunk.

A téli-nyári időszámítás nemcsak energiamegtakarítást eredményez, hanem az észszerűség is ezt kívánja. Megszüntetése a közösségi közlekedésre is jelentős hatást gyakorolna. Egy ilyen lépés érintené a belföldi menetrend rendszerét és a hazánkban áthaladó külföldi menetrendszerű járatok csatlakozásait, amit ugyancsak nem 80 százalékban állapítanak meg, hanem menetrend írja elő. A nemzetközi vonatok az év folyamán nem egyforma időfekvésben közlekednének. A csatlakozások szervezése számos nehézséget okozna, mindezek különösen Ausztria és Szlovákia irányába.

Magyarország áttérése más időzónába a kereskedelmi, vasúti, légúti, közúti közlekedés és a pénzügyi szolgáltatások szempontjából jelentősen hátráltatná a gazdaság működését és a turisztikai együttműködést. Magyarország legnagyobb kereskedelmi partnerei Németország, Nyugat-Európa országai és más EU-tagállamok. Hazánk a javaslat bevezetése esetén nem lenne egy időzónában ezen kereskedelmi partnerországokkal, hanem például Ukrajnával, Romániával, Bulgáriával, Törökországgal kerülne egy időzónába.

S végezetül, de nem utolsósorban - ön hivatkozott rá, ezért engedje meg, hogy én is felhozzam - igen, valóban egy európai uniós irányelv is vonatkozik rá, amelyet mi a csatlakozásunkkal kötelezőnek elfogadtunk, és az ettől való eltérés csak ennek az irányelvnek a módosításával lenne lehetséges.

Mindezek alapján határozott elképzelésünk és jogi véleményünk az, hogy a Jobbik javaslata nem megalapozott, elfogadása esetén félévente változna az időkülönbség. Nincs oka Magyarországnak arra - s mi erre egészségügyi okokat sem találtunk -, hogy a mostani állásponton változtassunk. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Államtitkár Úr! Tudja, hány olyan országgal vagyunk gazdasági kapcsolatban, amelyik nem egy időzónában van Magyarországgal? Én azt hiszem, hogy sokkal többel, mint amelyek egy időzónában fekszenek velünk, tehát ez egy teljesen hamis érv. Már fél évvel ezelőtt túl voltunk azon, amit ön most itt beszédidejének a nagy részében elmondott, hogy mennyi villamosenergia-megtakarítást jelent ez Magyarországnak: körülbelül az éves energiafelhasználás 1 százalékát. Ha ez valóban érdemi érv lenne, akkor önöknek ez az 1 százaléknyi megtakarítás fontosabb, mint a magyar társadalom 80 százalékának a véleménye, a társadalom érzete és az emberek egészségi állapota. Ez is egy sokatmondó szempont.

Azt viszont el kell mondjam, a magyar villamos irányító rendszer illetékes elmondta, hogy ez a megtakarítás kizárólag nyáron jelentkezik. A mi javaslatunk arról szól, hogy a nyári időszámítást tartsuk meg állandóra. Ha államtitkár úr elolvasta a határozati javaslatot, tudhatja, hogy már fél évvel ezelőtt így nyújtottuk be. Tehát erről a megtakarításról nem kell lemondanunk. Magyarul: semmiféle gazdasági haszontól nem esünk el, viszont a társadalom valós akaratát és az emberek természetes bioritmusát képviseli a javaslat. Ezek szerint a kormány nem támogatja, a Jobbikra vár ennek végrehajtása. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Firtl Máttyás képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mit tesz a kormányzat a várólisták további csökkentéséért?**” címmel. Firtl Máttyás képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP-kormányzat az örökölt tarthatatlan állapotok rendezése céljából 2012 júliusában bevezette az egységes országos intézményi várólista-nyilvántartást. A rendszer indulásakor a cél egyértelmű volt: a várakozási időt az Európában megszokott mértékre kell visszaszorítani. 2012-ben a kórházi várólistán szereplő betegek száma 70 ezer volt, és a lista jelentős hányadát a magyar egészségügyben leggyakoribb beavatkozások tették ki, úgymint a térd-, illetve csípőprotézis-, a gerincstabilizáló, valamint a szürkehályog-operációk.

Természetesen nem elég az akarat, a kormányzat a célok eléréséhez forrást is biztosított, ami évente 12-13 ezer többletműtét elvégzését teheti lehetővé. Ezen többletbeavatkozások célja, hogy kisebb műtétek esetén a várakozási idő ne haladja meg a két-három hónapot, de nagyobb izületi műtétek is fél éven belül elvégezhetők legyenek. Szintén a várólisták csökkenését célozza, hogy 2015 óta az OEP honlapján elérhető azon kórházak listája, amelyek még szabad műtési kapacitással rendelkeznek, ezzel is hozzájárulva a máshol túl hosszúvá nyúlt sorok ledolgozásához. A program keretében eddig több ezer beteg vállalta, hogy nem a területileg illetékes kórházban végezteti el a műtétét, így ők a vártnál korábban kerülhettek sorra. Ez esetben lehetőség nyílik az utazási költségek megtérítésének igénybevitelére, indokolt esetben egy kísérő számára is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az intézkedések kapcsán öröm volt hallani a napokban a veszprémi Csolnoky Ferenc Kórház főigazgatóját, aki azt nyilatkozta, hogy a veszprémi kórházban a többletfinanszírozás hatására a sérv- és epeműtétek esetén olyanynyra lerövidült a várólista, hogy jelenleg nem is kell nyilvántartást vezetniük.

(15.00)

A betegeken néhány héten belül végre tudják hajtani a beavatkozásokat.

Az elhangzottak alapján kérdezem tisztelettel államtitkár urat, milyen hosszúak a várólisták jelenleg Magyarországon. Mit tesz a kormányzat a várólisták további csökkentéséért? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2010 előtt nem beszélhettünk semmilyen egységes kimutatásról, pontosan azért, hogy a probléma ne kerüljön felszínre, és így ne legyen közbeszéd tárgya, de mindemellett megoldhatatlan is maradjon. Éppen ezért az akkori szocialista kormányzat nem hozott létre egységes elektronikus várólista-nyilvántartást.

Ez is a Fidesz-KDNP-re várt. 2012. július 1-től be is vezettünk egy teljesen új, korszerű, valós idejű, online, mindenki számára hozzáférhető, minden adatot egy kóddal megmutató várólista-nyilvántartási rendszert, pontosan azért, hogy a várólisták csökkentését prioritásként tudjuk kezelni.

Ekkor szembesültünk az ön által is említett számmal, hogy több mint 70 ezer beteg volt a várólistákon. Ezek után indult el a sikeres várólista-csökkentési program, amelyre összességében 17,2 milliárd forintot fordítottunk; 2013. év végén 486 millió forintot, 2014 augusztusában 431 millió forintot, 2014 végén több mint 1 milliárd forintot, 2015-ben 5 milliárd forintot, 2016-ban 5 milliárd forintot és idén is 5 milliárd forintot. Ebből finanszírozzuk azokat a többletbeavatkozásokat, amelyekre a kórházaknak emberi és műtőkapacitásuk van, de adott esetben finanszírozási vagy valamilyen más okból nem került sor ezekre a műtétekre. Ahogy ön is említette, ezt akár más kórházban is finanszírozzuk, hiszen 10 százalék erejéig az utazás költsége, a más megyében elvégzett beavatkozás költsége is fedezhető a várólista-csökkentési programra fordított 17,2 milliárd forintból.

2012. július 1-jén a várólistákon 70 170 beteg volt, 2017 márciusában a 70 170 várakozó betegből 27 307 beteg maradt csak. Ez azt jelenti, hogy 60 százalékkal csökkent a várólistákon szereplő betegek száma, és egy év alatt, az utóbbi egy évben 23 százalékkal csökkent. Úgy kell ezt a 27 ezer beteget szemlélünk, hogy egy évben körülbelül 200 ezer műtétet, 200 ezer beavatkozást végeznek. Ehhez képest kell ezt a 27 ezres számot tekinteni, ami azt jelenti, hogy a kórházak éves kapacitása legalább hétszer akkora, mint amennyien a várólistákon szerepelnek. Másfél hónapnyi beteg szerepel ezeken a várólistákon, tehát bízhatunk abban, hogy a további forrásokból ezt a hátrányt is le tudjuk dolgozni. Természetesen ez kórházanként más és más; van, ahol nagyon rövid, pár napos, van, ahol valamivel hosszabb.

De nézzük, hogy miként változtak a várakozási idők! Egy szürkehályogműtétre korábban 600 napot kellett várakozni, most a várólista-nyilvántartás szerint 97-et; csípőprotézis-műtétnél 658 napról 315 napra csökkent a várakozási idő; térdprotézis-műtétnél 906 napról 376 napra csökkent a várakozási idő a nyilvántartás szerint. Ugyanakkor a valóságban ezek az időszakok rövidebbek ennél. A csípőprotézisnél nem 315 nap, amint az a nyilvántartásban szerepel, a valóságban 117 napot kell várni, a térdprotézisnél sem 376, hanem 169 napot, a szürkehályogműtétnél pedig átlagosan 53 nap, amennyit várakozni kell. De a gerincstabilizáló műtétek esetében is most már tizedannyit kell várakozni, mint amennyi akár a nyilvántartásban is szerepel, így tehát a korábbi 406 nap helyet 37 nap a várakozási idő.

Ezzel Magyarország egy pozitív, majdnem dobogós helyre került, hiszen ötödikek vagyunk az Európai Unión belül, ötödikek vagyunk abban, hogy az egyik leggyorsabban jut valaki műtéthez, egészségügyi beavatkozáshoz. Ez a baloldali kormányok tehetetlenségével, káoszával és rombolásával szemben

nagyon fontos eredmény. A következő lépés pedig, hogy hasonló nyilvántartás és fejlesztés a járóbetegszakellátásban kell bekövetkezzen. A kormány most ezen dolgozik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Firtl Mátyás képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a választ, államtitkár úr. Az ön által elmondottak is bizonyítják, hogy a várólisták valóban csökkentek, és ez annak eredménye, amin a kormányzat elindult az elmúlt időszakban az egészségügy területén. Azért is interpelláltam, mert valóban erről a kérdéstről is beszélünk kell, nemcsak állandó kritikái megjegyzéseket kell megfogalmazni. Ha az ember egy bizonyos kort elér, a családja és a szűkebb családja körében vagy az egész nagy környezetében csak megtapasztalja mindazt, amiről államtitkár úr beszélt, hogy valóban, az egészségügyben elindultak azok a fejlesztések, amik az előrelépés zálogai.

S amikor a képviselő a kormányzatnak mond köszönetet, akkor itt a parlamentben köszönetet kell mondani valamennyi egészségügyben dolgozónak azért, hogy ezek megtörténhettek ma Magyarországon. Úgyhogy köszönöm államtitkár úr választát, elfogadom. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallottuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Hány munkahelyet teremt a paksi bővítés?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök a tudatlan veszteséges paksi bővítési beruházás elfogadtatása érdekében egyre képtelenebb számokkal dobálóznak. Újabban már 10 ezer munkahelyet emlegetnek a bővítés kapcsán, aminek semmilyen valóság alapja nincs. A Teller- és a Lévai-projekt keretében készült előkészítő tanulmányok szerint legfeljebb 3-4 ezer új munkahellyel lehet számolni, de annyival is csak az építkezés csúcsidejében, és a szóban forgó létszám nagyobbik fele akkor is speciális szaktudással rendelkező külföldi, elsősorban orosz mérnök lesz.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Paks II. Zrt. és saját tájékoztató kiadványa pedig 700-800 főben jelölte meg a jelenlegi paksi létszámon felül tartósan foglalkoztatott új munkaerő mennyiségét, ami az előzetes kalkulációk szerint

nagyon közel áll a valósághoz. De tegyük fel, hogy minden szakember téved, Vlagyimir Putyin és Orbán Viktor tudja jól, és a bővítés valóban 10 ezer új munkahelyet teremt. Ebben az esetben önök 10 ezer munkahelyet hoznának létre minimálisan 10 ezer milliárd euró befektetéssel, vagyis minden munkahely egymillió euróba, 310 millió forintba kerülne. Biztosan jó üzlet ez?

Azért kérdezem, mert a most önök által bezárni tervezett CEU tanulmánya szerint tisztán az energiahatékonysági célra a hozzáférhető uniós források hatékony felhasználásával egy országos hőszigetelési és fűtés-korszerűsítési program elindításával 100 ezer új munkahely keletkezne tartós, 30-40 éves időtartamra, még hozzá nem egyetlen ponton, hanem szerte az országban, a válságövezetekben is, anélkül, hogy mindez a magyar adófizetőket terhelné.

Kérdezem tehát, hogy pontosan mire alapozva, hány munkahelyet remélnék a paksi bővítéstől. Ezek az állások mikortól és mennyi időn keresztül lesznek majd elérhetőek? Mekkora arányban lesznek betöltve külföldi szakemberekkel? És miért gondolják, hogy mindez jobban megéri, mint ha az EU pénzén hoznánk létre sokkal több munkahelyet, sokkal kisebb befektetéssel, sokkal hosszabb időre, legalább ugyanannyi energiát megspórolva, mint amennyit Paks II. termelni fog? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Csepreghy Nándor államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Örömmel fogadtam azt, hogy az LMP lényegében csak kezdi elfogadni a tényeket, és elismeri azt, amit az Európai Bizottság is állít, hogy a magyar államnak, illetve Magyarországnak jelentős hasznot fog termelni a paksi atomerőmű-beruházás. Ezért is látjuk azt, hogy az elmúlt hetekben változott a párt kommunikációja, és részletekérdéseken próbálnak fogást találni, habár ezt rosszul teszik.

Engedje meg, képviselő asszony, hogy némelyik tárgybeli tévedéséről felvilágosítsam. Egyrészt arról beszélünk, hogy a Paksi Atomerőmű fejlesztése elsődlegesen nem egy munkahelyteremtő projekt. A Paksi Atomerőmű fejlesztése és az atomerőművi kapacitások magyarországi megtartása alapvetően arról szól, hogy a magyar energiatermelés hogyan maradhat szuverén, hogyan tudja diverzifikálni energiafüggőségét Magyarország egy ilyen kitett helyzetben.

A Paksi Atomerőmű, nagyon röviden, ahogy azt képviselő asszony is tudja, arról szól, hogy a magyar állam hogyan lesz képes garantálni az olcsó és kiszámítható árú elektromos áramot a magyar fogyasztók és a magyar ipar számára. Tehát ha ennek vannak egyéb járulékos hasznai is, mint például a mun-

kahelyteremtés, az mindenképpen csak másodlagos az energiaaszverenitás kérdése mellett. De hogy a járulékos hasznokról is beszéljünk, engedje meg, hogy hármat ezek közül mindenképpen megemlítsék.

(15.10)

Az első, hogy a Paksi Atomerőmű fejlesztése és a kapacitásfenntartó beruházások során a beszállítói kör 40 százaléka magyar vállalkozásokból fog kikerülni, tehát annak a beruházási összegnek, amit Magyarországon elköltünk, jelentős részét magyar vállalkozások, magyar adófizetők fogják felhasználni, és ebből fakadóan is rengeteg új munkahely jön létre.

A tízezres szám, amit ön kritizál, több tételből áll össze. Egyes tanulmányok szerint magában az építési folyamatban nagyjából 7-8 ezer munkavállaló tud részt venni, de ez csak azokat a munkavállalókat érinti, akik magán a telephelyen fognak fejlesztő munkát végezni, az ehhez kapcsolódó, az ezeket kiszolgáló járulékos munkavállalói szám növekedésével ezek a tanulmányok általában nem számolnak.

A Paksi Atomerőmű új blokkjának átadását követően nagyjából 1100, üzemeltetésben részt vevő kollégára lesz szükség, ami ugyancsak hozzáadódik ehhez a számhoz, és mivel az atomenergia egy magas K+F igényű, hozzáadottérték-igényű ágazat, ezért itt is több száz új munkahely létrejöttével lehet kalkulálni.

Képviselő asszony és az LMP azonban csúsztat akkor, amikor a paksi atomerőmű-beruházást az energiahatékonysági lakossági beruházásokkal kapcsolja össze, hiszen önnek tudnia kell, hogy a Magyarországon mintegy 3,3 milliárd háztartás jelentős részének fűtésigénye és fűtés-korszerűsítése nem az ország elektromosáram-szükségleteit csökkenti, hanem a földgázszükségletet tudja csökkenteni. Az elektromosáram-termelést, illetve az elektromosáram-felhasználást nem csökkenti, amennyiben azonban nincs Paks, még több földgázimportra szorulna Magyarország, amelyből hosszú távon elektromos áramot lehet előállítani.

Ön is természetesen tudja, képviselő asszony, hiszen ismeri azokat a tanulmányokat és azokat a kormányzati döntéseket, amelyek arról szólnak, hogy ettől függetlenül, hogy a paksi beruházás hitet tesz az ország energiafüggetlenségének megtartása vagy erősítése mellett, a kormány jelentős összegeket fordít akár a lakosság, akár pedig az ipari felhasználók energia-korszerűsítésére, így 2020-ig 760 milliárd forint értékben tervez a kormány különböző energiahatékonysági beruházásokat megvalósítani. Amennyiben azok az iparágai becslések, amelyeket önök számtalan alkalommal hangoztattak, valóban beváltják a hozzájuk fűzött reményeket, akkor hosszú távon az ország földgázfüggősége tud csökkenni, hiszen Paks megtermeli 40, csökkenő fogyasztás esetén akár az 50 százalékát a hazai elektromosáram-felhasználásnak, és lesz lehetőség arra, hogy akár ebből a 760 milliárd forintból olyan mennyiségű zöldáram keletkezzen Magyarországon, ami kö-

zép- és hosszú távon Magyarországnak a földgázfüggettségét tudja csökkenteni.

A paksi beruházás tehát - engedje meg, hogy ismételen elmondjam - annak garanciája, hogy a mindenkor magyar kormány kiszámítható és olcsó árat tudjon adni az elektromos áram tekintetében a hazai fogyasztóknak, legyenek azok ipari vagy lakossági felhasználók.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem! Nem, a választ nem tudom elfogadni. Teljesen tisztában vagyunk mi is azzal, államtitkár úr, hogy Paks II. nem munkahely-, igazából lényegi munkahelyteremtő beruházás. Gyakorlatilag önök emlegették tízezer munkahely megeremtését, ami nyilvánvalóan nem igaz. Erre szeretttük volna most felhívni a figyelmet.

Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban mi valóban több oldalról járjuk körbe a kérdést, de mindenhol azt látjuk, hogy tulajdonképpen nekünk van igazunk. Ön most megint arra hivatkozik, hogy Paks az olcsó és a kiszámítható energia oldaláról az érdekes. Mi, azt gondolom, az elmúlt időszakban többször is bizonyítottuk, hogy ez nem igaz.

Ha csak magát a létesítés költségét nézzük, és ha csak egyszer vesszük dupláját annak, amit önök terveztek, hogy 4000 milliárdba fog kerülni, általában azt tapasztaljuk a vizes vb kapcsán is, hogy négy-öt-hatszorosra lesz a végső ár, mint amit önök először mondanak. Ha csak simán a duplája lesz, akkor is a 8000-10 000 milliárd forintot elérheti. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ha ezeket beépítjük az atomenergia árába, akkor már nem lesz olcsó energia.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 101 igen szavazattal, 12 nem ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Csizi Péter, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**Az eddigi tapasztalatok alapján hogy vált be a jogi határzár szigorítása?**” címmel. Csizi Péter képviselő urat illeti a szó.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Államtitkár Úr! Március 7-én léptek hatályba azok a törvénymódosítások, amelyekkel megeremtettük a jogi határzár intézményét, és ezzel biztonságot adtunk Magyarországnak, és természetesen biztonságot teremtettünk Európának, az Európai Uniónak is. Szükség volt erre a lépésre, hiszen fel kell készülni arra, hogy a jövőben a magyar

államhatárnak egy nagyobb, akár százezres migrációs nyomásnak is ellen kell tudni állni.

A törvényjavaslat elfogadását követően sajnos - ahogy lenni szokott, ahogy ezt vártuk - ösztűz alá került hazánk, és a magukat jogvédőnek nevező szervezetek már a törvénycsomag elfogadásának napján is támadni kezdték hazánkat, támadni kezdték a magyar határvédelmi intézkedéseket, és lejárató kampányt folytatnak hazánk ellen pusztán azért, mert nem hagyjuk, hogy az illegálisan ideérkező embertömegek tulajdonképpen odamenjenek és azt csinálják Európa szívében, amit csak akarnak, amihez csak kedvük van.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mára már sajnos többszörösen bebizonyosodott, hogy az illegális migrációnak igen komoly belbiztonsági kockázatai is vannak. A nyugat-európai nagyvárosokban sajnos mármár sorozatosak a terrorcselekmények, és sajnos szinte nincs olyan nap, hogy ne hallanánk olyan erőszakos cselekményekről, amelyeket illegális bevándorlók követnek el.

Elfogadhatatlan, hogy a migránsok visszaéljenek a politikai menedékjog iránti kérelemmel, és arra használják fel azt, hogy eltűnjenek Európa szívében, ki tudja, milyen célzattal, ki tudja, milyen szándékkal. A magyar szigorított szabályrendszer e tekintetben is abszolút következetes, és jól szolgálja azt a célt, hogy egyetlen migráns se tartózkodjon ellenőrizetlenül és jogellenesen hazánk területén, növelve ezzel Magyarország belbiztonságának kockázatát; és schengeni határvédelmi feladatunk van, nyugodtan mondjuk, hogy ezzel Európát is szolgáljuk.

Amíg korábban nyugat-európai országok voltak a terroristák fő célpontjai, sajnos ma már föl kell készülnünk arra, hogy a terroristák tevékenységei akár áttolódhatnak Kelet-Közép-Európa irányába is. Így Magyarországnak az az érdeke, hogy azok az illegális bevándorlók, akiknek a menedékjog iránti kérelmét jogerősen még nem bírálta el Magyarország, azok ne tudjanak az ország területén szabadon mozogni.

Ezért, tisztelt államtitkár úr, mindezek után kérdezem, hogy mi az önök, mi a Belügyminisztérium tapasztalata, hogy hogyan vált be a jogi határzár szigorítása, hogyan vált be a jogi határzár intézménye. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az eddigi tapasztalatok alapján azt mondhatjuk, hogy a jogi határzárral kapcsolatos szigorító intézkedések jól beváltak és sikeresen működnek. A megerősített jogi határzár hatálybalépése óta senki sem tudott illegálisan Magyarország területére lépni, mert a hatóságok ezt megakadályozták. Azokat a migránsokat pedig, akiket mélységben fogtak el, a tranzitórúba átkísérték.

Három hete lépett életbe a megerősített jogi határzár, és az elmúlt hetekben történt terrortámadások megerősítették, hogy szükség van a szigorításokra. Szentpéterváron a metrórobbantásban 14-en haltak meg, Stockholmban egy kiutasított migráns ölt meg 4 embert, Egyiptomban iszlamista terrortámadások történtek. Már a Frontex is arra figyelmeztet - a Frontex az Európai Unió határvédelmi ügynöksége -, hogy a migránsok között terroristák érkehetnek Európába.

A megerősített jogi határzár célja éppen az - úgy, ahogy a képviselő úr is elmondta -, hogy a migrációval járó biztonsági kockázatot csökkentsük, és senki ne léphessen Magyarország és az Európai Unió területére ellenőrizetlenül. Az illegális migráció megállítása nemzetbiztonsági kérdés is, nemzetbiztonsági érdek. Érezhetően romlik Európa biztonsága, és az államok belső biztonsága a váratlanul és ellenőrizetlenül rájuk zúdult migránsok tömegei miatt, amelyeknek döntő többsége nem is akart beilleszkedni. Ezzel szemben ma Magyarországon rend van, és bár a világában nem létezik sajnos százszázalékos biztonság, a magyar emberek a lehető legnagyobb biztonságban vannak.

A szigorítások óta jelentősen csökkent az illegális határátlépések száma, és a migránsok ahelyett, hogy vállalnák az ellenőrzést és az azonosítást, inkább elkerülik a magyar határt. Új útvonalakon - például Románia felől - próbálkoznak, a szigorításnak van tehát egy terelő hatása is. A rendőrség és a honvédség folyamatosan figyelemmel kíséri az újabb útvonalakat, és ha kell, akkor további intézkedéseket hoz Magyarország biztonsága érdekében.

(15.20)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A ma reggeli friss adatok alapján a tranzitónákban tartózkodók száma 144 fő; ebből Röszkén 65 fő, Tompán 79 fő tartózkodik. A szigorítás március 28-ai hatálybalépése óta a benyújtott menedékkérelmek száma 140, Röszkén 69, Tompán 71; az ország belsejéből 22 fő illegális bevándorlót szállítottunk vissza a határra. A jogi határzár mellett zajlik a fizikai határzár megerősítése is. A második kerítés építése a tervezett ütemben, jól halad.

Az Európai Parlament által elfogadott újabb migránspárti jelentés egyértelművé tette, hogy Brüsszel, ahelyett, hogy változtatna az elhibázott bevándorláspolitikáján, továbbra is erőlteti azt.

Nagy küzdelmek előtt állunk, tisztelt Országgyűlést, tisztelt képviselő úr, ezért szükség van a magyar emberek támogatására. A kormány nemzeti konzultációt indított annak érdekében, hogy megkérdezze a magyar emberek véleményét az illegális migrációról. Kérjük a magyar emberek támogatását, hogy tovább folytathassuk az eddigi hatékony politikánkat az illegális migrációval szemben a magyar emberek, Magyarország biztonsága, az Európai Unió biztonsága érdekében. Kérem a tisztelt képviselő urat, hogy a válaszat fogadja el. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári válaszat. Öné a szó.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Elfogadom az államtitkár úr válaszat, hiszen Pécs országgyűlési képviselőjeként még jól emlékszem 2015 nyarára, hogy milyen áldatlan állapotok voltak a déli határtól 45 kilométerre lévő pécsi vasútállomáson.

Jól látjuk mi, pécsiek, hogy milyen hatása van a fizikai határzárnak, és hogy mennyivel erősödött Magyarország és a magyarok védelme a jogi határzárrel is. De nem győzöm hangsúlyozni, hogy amikor megvédjük a határainkat, amivel schengeni határokat védünk, azzal gyakorlatilag Európának teszünk szolgálatot, és az Európai Unió védelmét is szolgáljuk.

Éppen ezért elfogadhatatlanok azok a kritikák, amik Európából, az Európai Unióból érkeznek, hiszen minden egyes intézkedéssel a közös európai védelmünket, az európai biztonságunkat teremtjük meg, ezért pedig hálával kell hogy tartozzanak Európa minden országában Magyarországra iránt. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári válaszat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Ki akadályozza az egészségügyi államtitkárt a munkavégzésben?”** címmel. Tukacs István képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A minap terjedelmes interjú jelent meg az egészségügyért felelős államtitkárral.

Ez a beszélgetés tulajdonképpen azt járja körbe, hogy az államtitkár által meghirdetett saját öt programpontra miért nem teljesül vagy miért szenved jelentős késést. Emlékeztetőül mondom, hogy ebben az öt pontban volt benne az elfekvőkől az idősek és betegek kirugdalása, a kancellári rendszer, a budapesti szuperkórház és így tovább.

Az államtitkár meglepő válaszat adott arra, hogy miért nem teljesülnek a pontjai. Kapaszkodjanak meg, azt mondta, hogy az ellenzéki támadások miatt. Az ellenzéki támadások miatt vette le a napirendről a kancellári rendszert, és amiatt toporog az összes többi pont végrehajtása.

Lelki szemeim előtt ott van az ellenzék irtózatos haragjától megrettenő államtitkár képe, aki akkor most hirtelen leáll a cselekvéssel. De ez ott sántít, tisztelt képviselőtársaim, hogy az ellenzék haragjától miért nem rettent meg az, aki az Andy Vajnára szabott kaszinótörvényt beterveztette vagy csak a napokban rohamléptekben elfogadott CEU-törvényt?

Tisztelt Államtitkár Úr! Én azt gondolom, hogy az ok kicsit más. Nem az ellenzék az oka annak, hogy az államtitkár úr nem tudja teljesíteni a feladatait; olyan feladatokat, amelyekkel mi egyébként lényegi-

leg nem értettünk egyet, és a támadásaink természetesen indokoltak voltak. A probléma oka a pénzihiány és a kellő szakmai felkészültséggel rendelkező stáb hiánya. Ezért kellett a kancellári rendszert levenni a napirendről; ezért nem világos számomra, hogy hol tart például a budapesti kórház ügye. Ezért kell, igen helyesen, halasztani azt, hogy idős és beteg emberek kikerüljenek a kórházi krónikus osztályokról, az ilyen elfekvőkből. És úgy gondolom, az meg aztán végképp nem helyes, hogy egy népegészségügyi program nem készült el, és még egyetlen érvényes dokumentummal sem rendelkezik az egészségügyi kormányzat arról, hogy mit akar tenni.

Ezért tehát, államtitkár úr, bár hízelgő lenne, ha igaz lenne, de nem az ellenzék a hibás azért, hogy az államtitkár cselekvésképtelen, hanem a költségvetés helyzete, az általános szakmai lepusztultság, és annak az egészségügynek az állapota, amit önök egyébként szeretnek dicsérni, csak éppen az emberek nem érzik úgy. Jelzem, ha már nemzeti konzultáció indult, azért egy árva kérdést megérne ezekben a levelekben egy egészségügyre vonatkozó kérdés. Én kíváncsi lennék, hogy mit válaszolnának az emberek rá.

Ha az államtitkár úr továbbra is ilyen kérdésekkel mulatja az időt, hogy a kórházi adósságállomány újratermelődésének az az oka, hogy egymástól csábítgatják el az orvosokat, és az egekbe nyomják a béreket, ettől van adósság, akkor inkább el kellene azon gondolkodni, hogy hogyan lehetne az orvosokat itthon tartani.

Ezek a lényegi problémák, nem az, amit az államtitkár maga elé tűzött. De mégis kíváncsi vagyok rá, államtitkár úr: ki hátráltatja az urat abban, hogy dolgozzon? Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tehát ha jól értem a felvetését, akkor az abban áll, hogy volt az államtitkár úrnak öt pontja, amit önök rögtön elleneztek, amint ő kimondta ezeket, most pedig ellenzik azt, hogy ezek egy része miért később kerül megvalósításra és nem rögtön, nem azonnal, miért nem vagyunk már túl ezeknek a megvalósításán. Kicsit ilyen tudathasadásos a helyzet, hogy ugyanazt és annak az ellenkezőjét is ellenzi a Magyar Szocialista Párt. *(Gúr Nándor: Rakd össze újra!)*

Az egészségüggyel kapcsolatban egy nagyon fontos, nem is csak konzultáció, hanem népszavazás zajlott le 2004-ben - csak erre kevésbé emlékszünk, hiszen a másik, ezzel párhuzamosan futó december 5-ei népszavazási kérdésre még fájóbban tudunk visszaemlékezni -, amelyben megkérdeztük a magyar embereket, hogy az egészségügy számukra üzlet-e, lehet-e a privatizációnak teret engedni az egészségügyben. És akkor az emberek egyértelmű és nagyon

nagy többsége azt mondta, hogy nem, az egészségügy nem üzlet, és nem a privatizáció tere.

Ezzel szemben önök megpróbálták sok burkolt privatizációs eljárást végrehajtani, a kórházak működésén keresztül a betegszállításig sokféle területen, kiszervezésekkel és másokkal, sőt a betegekkel akarták megfizettetni az egészségügy költségét akkor, amikor vizitdíjat próbáltak bevezetni, és ezt csak egy újabb népszavazással sikerült megállítani. *(Gúr Nándor: Miről beszélés?)* De önök nemcsak hogy a konzultációkból, de a népszavazásokból sem értenek, hiszen akár a privatizációt, akár a vizitdíjat és a kórháziapidíjat csak népszavazással, az emberek elsöprő többségi akaratával tudtuk megállítani.

Őn viszont az államtitkára volt annak a kormányzatnak, amely az Egészségügyi Alap költségvetését 1500 milliárdról sikeresen 1300 milliárd környékére tornázta le *(Szabó Sándor folyamatos közbeszólásai.)*, amit természetesen ennek a kormányzatnak kellett visszaállítania, hiszen most már jóval magasabb, több száz milliárd forinttal magasabb az a költségvetés, amiből az egészségügy tud gazdálkodni.

De ahol igazán lemérhető ennek a kormányzatnak az eredménye, az az, hogy a kormányváltás idején egy teljes munkaidőben dolgozó orvos 338 ezer forintot vihetett haza különböző pótlékokkal együtt. *(Gúr Nándor: Külföldön...)* Ez 338 ezer forint helyett most már 611 ezer forint lehet *(Gúr Nándor: Külföldön, akik átlépték a határt... - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Angliában!)* Míg egy ápoló esetében a 170 925 forintos bruttó fizetés helyett egy szakdolgozó most már 270 ezer forint fölött is kereshet *(Gúr Nándor: Ezt nem tudja összerakni... - Folyamatos zaj a teremben.)*, és ebből most már jóval kevesebb adót fizet, jóval kevesebb járulékot fizet, főleg akkor, ha *(Az elnök csenget.)* gyermeke van *(Gúr Nándor: Az orvosok fogynak, az ápolók fogynak...)*, hiszen akkor a nettó és a bruttó keresete egybe is eshet.

És fontos eredménye ennek a kormányzatnak, hogy nemcsak a tavalyi évben nőttek az orvosi bérek, nemcsak az idei évben nőnek az orvosi bérek, hanem az ápolói bérek is nőttek tavaly, idén és még a következő években is. Tavaly 26,5 százalékkal, idén 12 százalékkal, majd 8 és 8 százalékkal növekednek a következő esztendőben. Ezzel pontosan azt próbáljuk megvalósítani, tisztelt képviselő úr, amiről önök mindig csak beszélnek, de sohasem léptek, hogy érezhetően nőjön az egészségügyben az ott dolgozók bére.

De ugyanígy fontos volt a házi orvosok anyagi megbecsülésének a növekedése, az alapellátásra fordítható források növelése. *(Szabó Sándor: Nincs házi orvos! - Gúr Nándor: Miről beszélés?)* Ez most közel 50 százalékkal magasabb, mint 2010-ben. A tavalyi évben és tavalyelőtt is 10-10 milliárd forinttal emelkedett a házi orvosok többletfinanszírozása. *(Gúr Nándor: Miről beszélés?)*

Pontosan azért, hogy ne legyenek a nehezebb sorsú járásokban sem betöltetlen házi orvosi praxisok, ezért indítottuk el a letelepedési pályázatot vizsgálva nem térítendő támogatással, a praxispályázatot,

szintén vissza nem térítendő támogatással, amelyekre idén, az idei költségvetésben rekord magas összeg szerepel, 1 milliárd 250 millió forint. *(Gúr Nándor folyamatosan közbeszól.)*

Amikor ön államtitkár volt, annak a kormány-nak az időszakában mind a letelepedésre, mind a praxisra egyaránt egyenlő összeg, nulla forint szerepelt a költségvetésben. Önök így segítették elő, egy erős hajrával segítették elő a háziorvosok letelepedését. Mi kemény 1 milliárd 250 millió forintot igyekeztünk erre a célra fordítani. *(Gúr Nándor: Nézz szét, mi van az egészségügyben...)*

És még beszélhetnék az 500 milliárd forintos infrastruktúra-felújításról *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, hiszen a szuperkórházra az idei évi költségvetésben - az önök nem szavazata ellenére - 40 milliárd forint szerepel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Nem fogom elfogadni a választ, mert nem válaszolt az államtitkár úr.

Államtitkár úr, mindig olyan érzésem van, amikor önt hallgatom, mintha mi lennénk kormányon, önök meg ellenzékben. *(Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból.)* Előszóval foglalkozik a bizonyos szocialista kormányzati időszakokkal, és a mostani állapotokról pedig egyetlen magvas véleménye van: itt van a Kánaán.

(15.30)

Ha minden rendben van, tisztelt államtitkár úr, akkor miért csak két réteg elégedetlen az egészségügygel: az orvos meg a beteg?

Tisztelt Államtitkár Úr! Az egészségügy lepusztult helyzetben van, de hogy világos legyen az ön számára is, ne hagyjam kétségek között, én a következőt kérdeztem. Miért toporog a kormány egészségügyi államtitkára a saját feladatainak elvégzése közben, és miért akarja ezért az ellenzékre hárítani - egyébként átlátszó módon - a felelősséget? A kérdés ez volt, nem több és nem kevesebb, ön pedig erre nem válaszolt, államtitkár úr, úgyhogy elfogadni sincs mit. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 29 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Miért kell a ma-**

gyaroknak mélyen a zsebükbe nyúlniuk, amikor gyógyszert vesznek.” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar betegek az elmúlt 27 évben sajnos már megszokták, hogy mindenben a rövidebbet húzzák, már meg sem rázkódnak különösebben attól, hogy a nemzetközi összehasonlításokban egyre hátrébb szerepel az ország. Miközben Mészáros Lőrinc a milliárdosok listáján folyamatosan jön előre, lehet, hamarosan már dollármilliárdosként is köszönthetjük.

Míg a kormány a földesurak és a strómanok zsebeit tömködi pénzzel, addig a betegek saját zsebből kénytelenek egyre nagyobb arányban az egészségügyre költeni, a magyar betegek nagy része ugyanis már az uniós országokat is meghaladó mértékben, saját zsebéből fizeti az egészségügyi ellátásokat, amelyek közül kiemelkedik a gyógyszereknek a megvásárlása.

Ez a helyzet, illetve az a helyzet, hogy a betegek évről évre saját zsebből többet kell hogy gyógyszerre költsenek, azért fordulhat elő, mert a kormány a gyógyszertámogatásokon kezdett el spórolni. Ugyanis egy tollvonással közel 45 milliárd forintot hagyott el a támogatásokból, tette mindezt úgy, hogy a betegeknek tovább kellett a terheket viselniük. A betegek pedig már ugyanannyit költenek - és ez a változás - gyógyszerre, mint amennyit az állam költ, holott Európának a nagyobb részében az állam többségében, kétharmad arányban támogatja a fele-fele arány helyett a gyógyszerköltségeket.

Hogy összehasonlítsuk és világos legyen az álláspont, hogy a magyar betegek hogy vannak és hogy állnak, érdemes csak a szomszédos államokat megvizsgálni: például Szlovákiában az állam kétszer annyival segíti a szlovák betegeket a gyógyszerek megvásárlásában, mint hazánkban teszi azt az állam, a szlovák beteg kétszer olyan fontos a szlovák államnak, mint a magyar beteg a magyar államnak. *(Z. Kárpát Dániel: Szégyen!)* A teher pedig nem kicsi, évente 3,3 millió magyar lakos vált ki rendszeresen gyógyszert a patikákban, akiknek évről évre a növekvő árakkal kell szembesülniük, illetve ezen keresztül a kormány szűkmarkúságával kell szembesülniük. A legtöbbet, 16 milliárd forintot a 65-69 éves korosztály költi gyógyszerekre, a betegségecsoportokat tekintve pedig a szív- és érrendszeri bajokra felírt szerekből fogy a legtöbb hazánkban, illetve a krónikus betegek a legjobban érintettek. Havonta átlag 10 milliárd forintot hagynak az emberek a gyógyszertárakban csak a vényköteles gyógyszerek áráként, azaz, ha azt nézzük, hogy mennyivel nem támogatja az állam a lakosságot, kijelenthetjük, hogy a legidősebb korosztályt, a krónikus betegeket, de a gyermekeket nevelőket az állam milliárdoktól fosztja meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve látszik tehát: a kormány magára hagyta a beteg embereket a gyógyszerköltségeikben, azt üzenve nekik: ha gyógyulni akartok, fizessetek ti! Még rosszabb, hogy a

legjobban rászoruló krónikus betegek és a legnehezebb helyzetben lévő betegek vannak kiszolgáltatva a gyógyszerköltségeknek az elszállításában.

Mindezekre tekintettel kérdezem tisztelt államtitkár urat, miért csökkentette a gyógyszerek támogatását a kormány, miért vont ki közel 45 milliárd forintot a gyógyszerfinanszírozásból, miért a krónikus betegeken akar spórolni a kormány. Válaszát az érintettekkel egybehangzóan várom tisztelettel. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az ön interpellációjában a dátumokon, az előjeleken és a számokon kívül minden más egyébként stimmelt. Úgy látom, annyira megrészegült itt a saját bevezetőjétől, hogy utána már semmilyen számot nem tudott pontosan idézni, engedje meg, hogy ezeket majd szépen sorban helyerakjam.

Az kétségtelenül igaz, amit a felvezetőjében mondott egy 2010-es állapotra, ami a tendenciáknak az irányát jellemzi, hiszen valóban 2010 előtt egy eléggé siralmas kép volt, hiszen 60 milliárd forintot vontak ki a gyógyszerfinanszírozásból. Ott 367 milliárd forintról 298 milliárd forintra csökkent az, amit erre az állam fordított, és ezáltal a lakossági terhek növekedtek, és még az ön által említett 3,3 milliónál jóval többen, 7,3 millió ember jár patikába, évente legalább egyszer, körülbelül 3 millió pedig kéthavonta, tehát ők a rendszeres patikalátogató betegek.

Ami viszont ön szerint 45 milliárd forintos többletterhet a betegek számára, nos, tisztelt képviselő úr, 2010-ben a magyar betegek, a magyar lakosság gyógyszerkiadása 134 milliárd forint volt, és ez pár év alatt 125 milliárd forintra csökkent, tehát jóval kevesebb, 134 helyett 125 milliárdot költenek. Tehát az ön logikája szerint hozzá kellene adni ehhez a 45 milliárdot, tehát ön szerint 180 milliárd környékén van ez az összeg, miközben 134-ről 125-re csökkent, tehát az előjelet eltévesztette, tisztelt képviselő úr, és ebből a 125 milliárdból még a továbbiakban le kell vonni 16 milliárd forintot, amit a központi költségvetés átvállal a szociálisan rászoruló betegek gyógyszerelköltségeinek átvállalása okán, tehát jóval kevesebbet költenek a magyar emberek most már gyógyszerre.

Miért történhetett meg mindez? Azért, mert bevezettük a vaklicit versenyeztetési eljárását. Ez azt jelenti, hogy félévente, nem ismerve egymás ajánlatait, hatóanyag-tartalomra a gyógyszergyártók újabb és újabb árcsökkentést nyújthatnak be. Azért vaklicit, mert nem tudják, hogy a többiek milyen árakat nyújtanak be, és a hatóanyag-tartalom számít, tehát nem a gyógyszereknek az elnevezése, így tehát évről évre csökkent a gyógyszerkiadás mértéke. A betegek már az első évben 7,5 milliárd forintot spóroltak,

'13-ban még további 2,5 milliárddal, '14-ben újabb 2 milliárd forinttal növekedett ennek a spórolásnak a mértéke. Tehát 10 milliárdos nagyságrendű az, amit a betegek a vaklicit következtében spóroltak meg.

Hadd mondjak önnek egypár példát: koleszterinszint-csökkentő gyógyszer 2009-ben 1700 forint volt, ez most 185 forint. Perifériás artériás betegségre egy cilostazol-tartalmú készítménynek az ára, mondjuk, 918 forinttal csökkent, magas vérnyomást csökkentő gyógyszer ára 526 forinttal csökkent, szívértelenségre való gyógyszer ára 534 forinttal csökkent, és mindemellett pedig újabb és újabb, korszerű terápiás lehetőségek kerültek bevonásra daganatos, stroke- vagy vérzékenységi betegségeknek az elhárítására. A krónikus betegségek gyógyítására 20 milliárd forinttal többet költünk, a daganatos betegségeknél pedig már 180 milliárd forintra emelkedett a terápiának a költsége, ez 60 százalékkal magasabb, mint amennyi 2010-ben volt.

És hadd igazítsam helyre a legnagyobb blódséget, amit mondott, tisztelt képviselő úr. Ön azt mondta, hogy a magyar államnak legalább a gyógyszerkiadásoknak a kétharmadát fedeznie kell. Tisztelt Képviselő Úr! Már 2010-ben is 74,5 százalékát fedezte, azóta ez 75,8 százalékra emelkedett, és ha hozzászámítom a közgyógyellátást, akkor 78,5 százalék. Ezt a támogatási arányt, a 78,5 százalékot vinné le a Jobbik 66 százalékra, ami hogyha gyorsan számolok, azért elég jelentős, mondjuk, 15 százalékos csökkenést jelentene a mostani ellátottsági szinthez képest. Tehát azt hiszem, hogy a betegek semmitől nem félhetnek jobban, mint a Jobbik gyógyszerfinanszírozási rendszerétől. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Eszem ágában sincs elfogadni a választ, tisztelt elnök úr. Rétvári államtitkár úrnak azt tudom javasolni, hogy a saját statisztikai helyett néha az OECD vagy akár a Központi Statisztikai Hivatal adatbázisát böngéssze, hiszen ott kerek perccel leírják a Magyarországról szóló jelentésben a nemzetközi szervezetnél, hogy Magyarországon a magyar betegek a legjobban kiszolgáltatottabbak annak, hogy az állam nem visel kellő terhet az ő gyógyszerkiadásaikban. Ezzel a statisztikával nem lehet vitatkozni, javaslom, nézze meg az OECD-nek az adatbázisát, minden indikátor ebbe az irányba mutat.

Egyébként, amit ön elmondott, ez a valóságnak is azért mond teljesen ellent, hiszen beszéljünk házi-orvosokkal, beszéljünk gyermek-házi-orvosokkal, látjuk, hogy minden praxisban százával vannak azok a betegek, akik a magas árak miatt, a kicsi támogatás miatt képtelenek akár napról napra kiváltani a megfelelő gyógyszereket, a szükséges gyógyszereket.

Ha jól működne a gyógyszerár-támogatás, ha jól működne az állami gyógyszerfinanszírozás, akkor ilyen nem fordulhatna elő. A Jobbik olyan gyógyszerfinanszírozási

gatási rendszert dolgoz, és dolgozott ki, amelyben a krónikus betegeket...

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, a válaszát várom tisztelettel.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): ...és amelyben a gyermekeket nevelőket lehet támogatni, és nem lesz olyan, hogy nem lesz Magyarországon kiváltott gyógyszer. *(Sic!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Visszavonják-e a gimnazisták számának csökkentésére vonatkozó terveket?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Palkovics László oktatási államtitkár, miközben aktív közreműködője volt a CEU lerombolásának, a napokban fontos bejelentéseket tett. A kormány, úgy tűnik, hogy szándékosan a botrány közepére időzítette az új tervek nyilvánosságra hozatalát, hátha elsikkad a dolog. Nem biztos, hogy érdemes összehasonlítani az egyes intézkedések káros hatását, hiszen az egyik károsabb, mint a másik, de most olyan intézkedésekről van szó, amelyek nagyságrendileg több családot, diákot és pedagógust érintenek, mint a CEU ellehetlenítése. Márpedig az LMP határozottan tiltakozik az újabb tudásellenes intézkedések ellen.

De miről is beszélt Palkovics László Szombathelyen, egy fórumon? Bejelentette, hogy a központi felvételi bevezetésével együtt meghatároznák azt is, hogy hány diák vehető fel gimnáziumba, szakközépiskolába és szakiskolába; szándékosan használtam a régi megnevezéseit az új, megtévesztő nevek helyett. A Fidesz-KDNP-kormány korábban is próbálkozott már a gimnáziumi továbbtanulás korlátozásával, azonban úgy tűnik, hogy most megtalálták a tökéletes módszert. Az általános felvételi és központi keretszámok előírásával akarják elérni, hogy kevesebb gimnazista legyen. Kevesebb gimnazista pedig nyilván azt jelenti, hogy gyerekek tízezrei elől zárják el a magas szintű általános műveltség megszerzését, illetve az egyetemi továbbtanulásnak a lehetőségét. Kevesebb gimnazista természetesen később kevesebb egyetemistát is jelent. Ráadásul, államtitkár úr a kistételepülések iskoláinak bezárására is tett egy utalást. Ez egy kistételepülés-ellenes, közösségellenes, a korábbi MSZP-SZDSZ-kormányok iskolabezárási

politikáját folytató lépés lenne. Bezárni a kistételepülési iskolákat és a nagyobb települések felé irányítani a diákokat, buszoztatással megoldva, azt jelentené, hogy végleg lemondanak a falvokról, községekről.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP tiltakozik az egyéni és a társadalmi felemelkedés útjának az elzárásától, az ellen, hogy ilyen intézkedéseket hozzanak. Arra szólítjuk fel a kormányt, hogy vonja vissza ezeket a terveit, és fejezze be a tudás ilyen módon történő korlátozását. Nem szabad, nem lehet mindenkit a szakképzés felé terelni. A gimnáziumi továbbtanulás lehetősége egy esélyt jelent arra, hogy egy olyan magyar társadalom jöjjön létre, amely rugalmasan, sokkal jobban alkalmazkodni képes a kor kihívásaihoz, és egy teljesebb Magyarországot valósítsunk meg ezáltal. Kérem, vonják vissza ezeket. Várom választát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Pontosán nem tudom, hogy mit vonjunk vissza, mert szerintem a hatályos jogszabályok eléggé egyértelműen rögzítik azt, hogy miként kell és miként kötelező a kistételepüléseken is iskolákat fenntartani. Nem tudom már pontosan, hogy az LMP ezt a törvényjavaslatot támogatta vagy ellenezte, de általában véve mindegyiknek ellene szavaz, valószínűleg ennek is ellene szavazott.

Úgye, 2010 után úgy kezdtük a Fidesz-KDNP kormányzását, hogy újranyitottuk azoknak az iskoláknak egy részét, amiket az előttünk lévő kormányzat a kistételepüléseken bezárt, pontosan azért, hogy mindenhol megteremtjük kinek-kinek az óvodába járás vagy az általános iskolába járásnak a lehetőségét. Úgy szól a mostani köznevelési törvény, hogy 8 fő esetén, tehát 8 fő óvodáskorú vagy 8 fő alsó tagozatos korú gyermek esetén, hogyha az a népességi számokból látható, hogy három évig valószínűleg fennmarad ez a fiatalok létszáma, és mindemellett a szülők ezt igénylik és kérik, akkor helyben mind az óvodáról, mind az általános iskoláról helyben gondoskodni kell. Azt hiszem, ez a szám igencsak alacsony, akár európai összevetésben is, hogy 8 gyermek után már óvodát vagy iskolát fenn kell tartani az államnak.

Ezzel egyértelművé tesszük, hogy mindenki esetében igyekszünk ezeket a közszolgáltatásokat hasonló színvonalon biztosítani. Hiszen pontosan ennek üzentünk hadat nagyon élesen 2010-ben, ennek a korábbi liberális, szocialista elvnek, hogy meg kell szüntetni a kistételepüléseken az élet lehetőségét postabezárással, iskolabezárással, óvodabezárással és sok minden mással, hanem megnyitjuk ezeket a lehetőségeket, hogy ki-ki helyben járjon ott iskolába, térségi szemléletben közelítünk az iskolák felé, mert fontosabbnak tartjuk, hogy egy alsó tagozatot valaki a saját településén tudjon elvégezni. Nyilván egy

minimális osztálylétszámra, iskolalétszámra szükség van, de itt a lehető minimumra mentünk, mert úgy gondoljuk, hogy az eredeti környezetből való kiszakítás adott esetben nagyobb gonddal járhat, ezért hoztunk a kistéleplések számára kiemelkedően kedvező jogszabályokat, és ezek be is váltották az óvodákban, általános iskolák alsó tagozatában az elvárásainkat.

Úgyhogy nekünk ez prioritás, hogy a továbbiakban is megtartsuk, és erre hoztuk létre azt az intézményfenntartási hálózatot, amely képes ezeket valóban fenntartani. Ugyanis az önök, kicsit vágyálomszerű képében, amikor mindegyiket az önkormányzatok tartják fenn, az a modell nem működött. Ez vezetett tömeges iskolabezárásokhoz, mert az önkormányzatoknak így nem volt erre pénze, hogy iskolákat tudjon fenntartani. De az állami intézményfenntartás azért volt fontos, azért kellett kiépíteni, mert ő képes 8 fős iskolákat is fenntartani, 8 fős osztályokat is elindítani, képes ezeket a hátrányokat kompenzálni. Az önök modellje, amelyik önkormányzati működtetésbe és fenntartásba teszi, biztos bezáráshoz vezet, mert 2010 előtt már ahhoz vezetett. Csak a Fidesz-KDNP szerinti alacsony osztálylétszámok és mindemellett az állami fenntartás az, amely képes a kistélepléseken élők számára is az oktatás lehetőségét megnyitni.

Ami a felvételiket jelenti, tisztelt képviselő úr, mi azt szeretnénk, ha a gimnáziumba való bekerülés mintegy előszobája lenne annak, hogy valakit az egyetemre felvesznek. Éppen ezért a gimnáziumba való bekerüléshez minőségi kritériumokat kell felállítani, hogy valaki, ha tényleg jó tanulmányi eredménnyel rendelkezik, akkor bekerül a gimnáziumba, és akkor szinte egyenes útja van az egyetemre. Az egy becsapás, amit ön mond, hogy mindenkit vegyünk föl a gimnáziumba, és utána majd 18 évesen mondjuk neki, hogy ja, a te képességeid egyébként az egyetemre való felvételhez nem elegendőek, de az előző négy évedet arra fordítottad, hogy az egyetemre próbálj meg bejutni, amikor ez már korábban, négy évvel korábban látható volt, hogy a képességeid kevesek ehhez.

Ezért becsapás az önök javaslata. Hat évfolyamos gimnáziumokban, nyolc évfolyamos gimnáziumokban 15 éve ugyanaz a rendszer működik a felvételi során, 12 éve szinte változatlanul, úgyhogy bizunk benne, hogy ez a fajta minőségi kritérium mindenkinek, a családoknak is, a diákoknak is csak előnyére szolgálhat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tényleg volt egy vágyálomom, az, hogy az a kérés, amit megtettem, hogy visszavonják ezeket a terveket, és ön határozottan azt mondja, hogy elállnak ezektől, ez volt az én vágyálomom. Amit most elmondott a gimnáziumokról, hogy ez az egye-

temi felsőoktatási előszoba, azzal gyakorlatilag ön mondta azt, hogy 13 éves korában eldől valakiről, hogy ő egyetemista lesz, vagy nem lesz. Gyakorlatilag önök egy ilyen rendszert állítanak föl, és minden más pedig, aki pályázni szeretne egy általános műveltség-re, az elől ez el van vágva, hiszen nagyon jól tudják, az új elnevezésű szakközépiskolák, korábban szakközépiskolák nem tudják ezt nyújtani, hiszen jelentősen visszavették ott a tudásanyagot.

Államtitkár úr, a kistéleplési iskolákról, az iskolabezárásokról pedig annyit, hogy az önök kormányzati idejében 2010 óta 664 intézményt zártak be, itt van ezeknek a listája; 664, nem Soros György gyűjtötte össze őket, az önök információs rendszerében szerepel, megnézheti, államtitkár úr.

ELNÖK: Válaszát várom, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Nem fogadom el.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(15.50)

Tisztelt Országgyűlés! Nyitrai Zsolt, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan ismeri el Magyarország Kormánya a gyógyszerészek munkáját?”** címmel. Nyitrai Zsolt képviselő urat illeti a szó.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót. Amikor 2010-ben az Orbán-kormány megkezdte munkáját, egy romokban levő gyógyszerészhivatással és egy, a szakmára ráerőltetett, fenntarthatatlan gyógyszerellátási modellel találta szemben magát. A szocialisták által örökbe adott patikaliberalizáció a teljes ágazatra súlyos gazdasági, szakmai és morális válságot hozott: veszteséges gyógyszerterek, kifizetetlen számlák a nagykereskedők felé, offshore vállalkozások és gyógyszer-tárláncok által kereskedelmi egységekké degradált patikák, valamint a hivatásrendi kamara megkerülésével hozott szakmaiatlan döntések sora. Ezen döntések következményeként 2010-ben még úgy tűnt, hogy elérhetetlen cél a gyógyszerészek számára a gazdasági stabilitás és a szakmai megbecsülés visszaszerzése. 2010. március 15-én a Magyar Gyógyszerész Kamara és a polgári erők stratégiai megállapodást kötöttek. A „Mit kíván a magyar gyógyszerész?” címmel megjelent dokumentum 12 pontban foglalta össze a magyar gyógyszerész-társadalommal kapcsolatos legfontosabb feladatokat.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hét esztendőben Magyarország Kormánya és a Magyar Gyógyszer-

részi Kamara közös erőfeszítéseinek hála elmondhatjuk, hogy az 1950-es államosítás óta először az országban dolgozó 8300 gyógyszerész és 7500 gyógyszerész-asszisztens mára patikájának többségi tulajdonosává vált. Adottak tehát a lehetőségek, hogy a betegek igényeinek megfelelő gyógyszerellátás keretein belül a gyógyszerészek újra a magyar középosztály megbecsült és elismert tagjaivá váljanak. Mára a szakmán belül korábban keletkezett gazdasági válságot lényegében sikerült felszámolni, és elindulhatott a stabilizáció. A gyógyszerési szakma szakmai kompetenciáinak helyreállítása megkezdődött, a szakmai válság oldódik. A gyógyszerési szektor elmúlt években elért sikere egyértelműen a szakmával folytatott párbeszédnek, valamint a javaslatok meghallgatásának és elfogadásának volt köszönhető.

Tisztelt Államtitkár Úr! A fentieket figyelembe véve kérdezem önt, hogy mire számíthatnak a közeljövőben a gyógyszerészek Magyarország Kormányától, milyen további intézkedések segítségével kívánják elismerni, segíteni munkájukat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2010-ben azért volt nehéz helyzetben a gyógyszerészágazat, a patikaágazat, hiszen a szocialista-liberális kormány, ahogy képviselő úr is elmondta, csak pusztán üzletként tekintett erre a hivatásra. Nem azt nézte, hogy a gyógyszerészek határozzák meg a gyógyszertárak működését; csak a profitot nézték, az árrést, hogy hol, ki, hogyan tud a legnagyobb haszonra szert tenni akkor, ha patikákat vásárol föl, ha patikákat szervez láncba, és így jelentet meg hirdetéseket, vagy így próbálja meg a profitját maximalizálni.

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP a betegek érdekében, a beteg gyógyulása érdekében és az ágazatnak, a patikusok ágazatának érdekében kötötte meg az ön által említett stratégiai megállapodást, illetőleg Orbán Viktor miniszterelnök úr is személyesen járt a kamarában, hogy ezekről a célokról egyeztessen. Ennek a stratégiai szövetségnek nagyon fontos jogszabályi megjelenése is volt, hogy idén január 1-jére, 2017. január 1-jére írtuk elő, hogy a patikákban a patikusok tulajdoni hányada az 50 százalékot meg kell hogy haladja.

Ennek volt egy első lépése 2014. január 1-jéig, addig 25 százalékot kellett elérnie, most pedig 50 százalékot kell elérjen, de ebben a kivásárlásban a patikusok vásárolják meg maguknak a patikát, és ne különböző spekulációs társaságok tulajdonában legyen. Ebben igyekezett az állam segítséget is nyújtani, hiszen létrehozta a patikaalapot, amelyből rendkívül kedvezményes hitelt adott. Most éppen 1,5 százalékos a kamata ennek a hitelnek, amit a patikusok számára tudtunk adni, és először 60, majd

150 millió forintos keretre bővítettük azt a forrást, amit megkaphatnak a patikusok a saját tulajdonrészük megvásárlásához. Így befektetői tulajdonból most már többségi gyógyszerési tulajdonba kerültek a magyar gyógyszertárak és a magyar patikák, és nyilván ez a hozzáállást is tükrözi, hogy nem csupán a profit határozza meg a működésüket, hanem a gyógyszerbiztonság, a betegbiztonság, és a szakmaiság is sokkal inkább előtérbe került.

Szerencsére sikerült gazdaságilag is stabilizálni a patikákat, a gyógyszertárakat, illetőleg kiterjeszteni a kisteleplésekre is a gazdaságos működés lehetőségét. 500 olyan település van, ahol egy patika van csak az egész településen, és stratégiaileg fontos - bár nincs itt most éppen az LMP képviselője, de stratégiaileg fontos -, hogy a kistelepléseken is megmaradjanak a patikák, ezért évi 700 millió forintból külön támogatással erősítjük az ő működésüket. 528-ról 200 alá csökkent 5 év alatt a veszteséges patikák száma, viszont nagyon nagy mértékben nőtt az adózott eredmény a patikaágazatban, 7,9 milliárd forintról 25 milliárd forintra nőtt a nyereségessége a patikáknak, mindemellett több mint száz gyógyszer ára is csökkent.

Összességében tehát elmondható, hogy messze meghaladja a patikákban található gyógyszeremennyiség ára a patikák kintlévőségeit, vagy az árakban, amiket tartozásként még nem fizettek ki a szállítók felé, és végre magyar tulajdonban, nemzeti tulajdonban vannak, a patikusok tulajdonába kerültek a gyógyszertárak, ezzel is erősítve a betegbiztonságot, és ezzel is sikerült egy nagyon sötét szocialista-liberális kormányzás után megmutatni azt, hogy ha egyszer valahol elkezdik a privatizáció nem kontrollált, csak pénzügyi spekuláción alapuló módját, onnan is van visszaút, hiszen a gyógyszertárakat sikerült visszahúzni a csak pénzügyi szemléletből a szakmai, gyógyszerési, betegbiztonságot szem előtt tartó szemléletbe. Ez egy nagy siker, és nagyon nagy köszönet a gyógyszertárak üzemeltetői, a patikáriusok irányában, akik partnerei voltak ebben a kormányzatnak. Bízunk benne, hogy ez a betegek javát szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Megkérdezem Nyitrai Zsolt képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen az érdemi választát. Nagyon fontosnak tartom, hogy az Országgyűlés nyilvánossága előtt tudtunk erről beszélgetni, hiszen hazánkban több mint 8300 gyógyszerész dolgozik, és több mint 7500 gyógyszerési asszisztens segíti az ő munkájukat. Éves szinten több mint 60 millió ügyfél-gyógyszerész találkozásra kerül sor.

A legfontosabb eredmények az elmúlt időszakból én egyértelműen azt tartom, hogy gyógyszerési tulajdonba kerülhettek a gyógyszertárak és a patikák. Azt gondolom, nagyon fontos lenne, hogy a jövőben

is ilyen előremutató programokon dolgozzon a kormányzat, és engedjék meg, hogy a Magyar Országgyűlés nyilvánossága előtt köszönetet mondjak a magyar gyógyszerészeknek és gyógyszerési asszisztenseknek azért, ahogy nagyon kitartó és felelősségteljes munkájukat nap mint nap végzik. Köszönöm szépen a figyelmet, és a válaszát is elfogadom természetesen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Elúszó milliárdok a vizes VB-re?”** címmel. Burány Sándor képviselő urat illeti a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem múlik el nap, hogy ne derülne ki, milyen módon emelkednek a hamarosan megkezdődő vizes vb költségei. Az értesítőkből legutóbb arról értesülhettünk, hogy újabb 7,8 milliárd forinttal növelik meg a sporteseményre szánt pénzt, ezen belül a nyitó- és záróünnepségre 3,8 milliárd forintot, biztonsági szolgáltatásokra egymilliárd forintot, a Hajós Alfréd és a Széchy Uszoda felújítására 3 milliárdot terveznek elkölteni, jelen állás szerint. Itt muszáj tennem egy kitérőt, hiszen ismert, hogy a házszabály szerint az interpelláció elmondott változata az írásos változathoz képest új információt nem tartalmazhat. Tekintettel arra, hogy korábban adtam be ezt az interpellációt, az elmondás alapján ragaszkodom az írásbeli változathoz, a házszabály engem erre kötelez. De térjünk vissza a lényeghez!

Valójában tudja-e a kormány, hogy végül mennyibe kerül majd a vizes vb az adófizetőknek? Csak emlékeztetőül: a vb költségeit kezdetekben 8 milliárdra becsülték, aztán lett belőle 25 milliárd, ma már 100 milliárd forint felett járunk; magyarán, jócskán elszámolták magukat. Arra is emlékeztetnem kell önöket, hogy a kormány év eleji döntése értelmében a megbízó nem fogadhatja el azt az ajánlatot, amely meghaladja a tervezetten felüli 30 százalékot. Ezt a kormány azzal magyarázta, hogy elejét kell venni az indokolatlan költségeknek, és már 15 százalék esetén is igazságügyi szakértőknek kell állást foglalni.

(16.00)

Ami pedig a beszerzéseket illeti, a bútortpiacon egy, még pályakezdő cég hirdetés nélküli eljárásban kapott megrendelést, amelynek értelmében több mint félmilliárd forintért szállíthat bútorokat az idei vizes világbajnokságra. Egy céginformációs adatbázis szerint a nyertes kft. csak tavaly november 17-én jegyeztette be a bútor-, szőnyeg-, világítóberendezés-nagykereskedelem és az irodabútor-nagykereskedelem tevékenységi köröket, a szerződést pedig idén február 8-án kötötték meg.

Ezek után a következőket kérdezem. Mivel magyarazzák egy referenciával nem rendelkező vállalkozás iránti kormányzati bizalmat? Betartotta-e a kormány a közbeszerzésekre vonatkozó szigorú szabályokat? Ma mégis mennyi a vb aktuális költsége? Érdeklődéssel várom a kormány válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az interpellációra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Oné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Talán kezdjük előbb a részletekkel. A bútorgyártási közbeszerzés során nyertes Vatner Kft. 2010 óta foglalkozik irodai, medikai és egyedi bútorok szállításával és gyártásával az anyacégen, a száz százalék tulajdonú Hargamon Kft. leányvállalatán keresztül. Ez utóbbi cég '16 októberében értékesítésre került, a tevékenységet az anyacégbe jegyezték be, amely folytatni kívánta az előző alkalmazottakkal és gyártással a tevékenységet. A cég referenciái között irodabútorok, egyedi bútorok, orvosi bútorok szerepelnek sok millió forint értékben. Tehát 2010 óta működik ez a cég. A képviselő úr többi hivatkozása is körülbelül annyira pontos, mint ez.

Egyébként, hogy a lényegét mondjam, a 2017. évben, tehát idén hazánkban lebonyolításra kerülő vizes világbajnokság hazánk eddigi legnagyobb sporteseménye, a világ négy legrangosabb és legnagyobb sporteseményének egyike, a rendezési jog megszerzése jelentős sportdiplomáciai siker. Az eseményt sok száz millió ember követi majd világszerte, így a lehetőségünk igen jelentős hazánk országimázsának erősítésére, a rendezés pedig hosszú távon hatást gyakorol az ország gazdasági teljesítményére.

Egy ilyen világverseny megrendezése nagy szervezőmunkát, komoly beruházásokat és infrastrukturális fejlesztéseket igényel a házigazdától. Ezt a kezdet kezdetén is tudtuk, és az alapvető számaink nem változtak. Nem változtak már csak azért sem, mert a szervezési költségek többsége a nemzetközi szövetség által előírt tételeket tartalmazza, enélkül nem rendezhetnénk világbajnokságot. A sajtóban időről időre megjelenő tételek nem újak, csupán annak szeretnék feltüntetni őket. Valójában tervezett költségekről van szó. Bízom benne, hogy képviselő úr is belátja, hogy a rendezés költségeire, uszodára, infrastruktúra-fejlesztésre vagy biztonsági szolgálatra, bútorokra, nyitó- és zárórendezvényekre egy ilyen világesemény rendezésekor szükség van. Egyébként minden egyes beszerzést a közbeszerzési szabályok betartásával folytattak le.

Abból a szempontból is érdemes megvizsgálni ezeket a költségeket, hogy a kapcsolódó fejlesztések a versenytől függetlenül is megvalósultak volna, azok nem a világbajnokság költségeit képezik. Az uszodák felújítása egy régi adósság rendezése, a kiemelkedő eredménnyel és teljesítménnyel büszkélkedő magyar úszóspport megérdemli, hogy versenyzői megfelelő körülmények között, világszínvonalú eredményekhez

méltó uszodákban készülhessenek fel. A világbajnokság rendezési joga meggyorsította mind a főváros, mind a főváros XIII. kerülete korábbi fejlesztési igényeinek végrehajtását, és ezenkívül megvalósításával Budapest egy még élhetőbb, még jobban lakható és élhető város lesz.

Úgyhogy én tisztelettel kérem az Országgyűlést és a képviselő urat is, hogy örüljünk e világverseny rendezési lehetőségének, közösen törekedjünk ennek a méltó megrendezésére, és ne kívánjuk ezt lerántani a napi politikai megfontolások miatt a sárba. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Először is csak szeretném emlékeztetni államtitkár urat arra, hogy nem mi nevezük blöffnek az uszoda látványtervét, hanem önök. Nem mi állunk elő nap mint nap újabb költségekkel, nem az ellenzék hagyta ki a tervezésből a tornyot, a toronyugráshoz tervezett tornyot, hanem önök. Nem az ellenzékhez közel álló cégek, hanem az önökhöz közel álló cégek nyerik el rendre ezeket a megbízásokat. Nem telik el olyan hét, hogy ne ébrednénk egy újabb és újabb költség-növekedésre a vizes vb kapcsán.

Államtitkár Úr! Ezt a választ egyszerűen lehetetlen elfogadni. Az önök vb-rendezését két szempont vezérli: minden látványosságot el akarnak adni a népnek, akár még a Rolling Stonest is képesek meghívni, ha vállalja a fellépést; és a haveri cégek pedig szeretnének eközben minél többet ellopni a közpénzből.

Ez a tevékenység, ez a válasz elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, hogy elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 13 nem ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 6 perc van, az **azonnali kérdések** tárgyalására térünk át. Megkérem azon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt el kívánják hagyni az üléstermet, ezt lehetőleg halkán, csendben tegyék meg, hogy tudjuk folytatni munkánkat. Köszönöm a megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Miért szolgálja a Fidesz az idegen hatalmat?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, megtisztelő ajánlat, de megvárom a miniszterelnököt, tőle akarom a választ hallani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a képviselő úr válaszát. A miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Rokonok, haverok és mások 3.” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy elnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szokás szerint megvárnám elnök urat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Elnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**A soros bűnbakok a civilek**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Elfogadom, köszönöm.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köztudomású tényeket még a bíróságon sem kell bizonyítani, így tehát azt sem, hogy az olyan rezsimeknek, mint amelyet önök is működtetnek, mindig útjában van minden gondolkodó ember, főképpen, ha azok csoportosulnak, ha azok szellemi műhelyként működnek, vagy valamilyen célok elérése érdekében szerveződnek.

Vajon melyik kis-, nagy- vagy akár zseb-Putyinnak kell a rezsimeket nem szolgáló, kritikus embertömeg? A CEU oktatói ilyenek: kritikus, művelt, okos, gondolkodó emberek csapata. Ami kiemelt bűnük, hogy további ilyeneket képeznek. És persze kinek kellene a kritikus civilek? Hát, jó putyini mintára már alapított is a kormányzat saját NER-konformokat, amelyek még kritikus megjegyzést sem engednek meg maguknak a rendszerrel szemben.

Ott van például a CÖF, de rajtuk kívül a Nézőpont vagy az Alapjogokért Központ, tele rendes, keresztény, konzervatív, vezértisztelő emberrel. Minek ide Helsinki Bizottság, a Transparency International

vagy a TASZ, de lassan még akár egy Századvég is? A civil kontroll alapja a demokráciának. A putyini típusú civilek viszont legfeljebb a demokratikus díszletek fenntartására alkalmasak, ámde semmire nem jók, felesleges közpénznyelők; az állami propagandagépezet részei, nem többek annál. Az, hogy most a kritikus civilek megbélyegzése folyik, nem kérdés. De szeretném megkérdezni, hogy mi a további terv, miniszter úr, csak mert azt értjük, hogy először világosan ki kell jelölni a célt, aztán jöhetnek a szankciók. Mindig is így megy ez, nincs új a nap alatt - először csak a sárga csillag jött akkor is. *(Moraj a Fidesz soraiban.)*

(16.10)

Haladnak tovább a putyini úton, tisztelt miniszter úr, ellehetetlenítik őket, nálunk is lesznek majd helyettük közkapcsolati irodák és nyilvános kamara, mint az oroszoknál. Vagy másként lesz ez?

És ha már így beszélgetünk, akkor kérem, értelmezze nekünk O. Viktor nyíltan uszító kijelentését, amely szerint viszket a tenyere a tüntetőktől. Mert szerintem ezt nem lehet másként értelmezni, mint hogy burkoltan tettelegességre hívja fel saját szimpatizánsait. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Ugyan már!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm a kérdését. Ami a kormányra tartozik, azt megpróbálom megválaszolni. Itt jegyzem, különösképpen a jegyzőkönyv számára, hogy a civilekkel kapcsolatos szabályozási javaslatot nem a kormány terjesztette az Országgyűlés elé, az Igazságügyi Minisztérium jelezte, hogy támogatja a kormány, de nyilvánvaló, hogy a jogalkotói szándék tekintetében az országgyűlési képviselőtársaimhoz kell fordulni, akik javaslatot tettek. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Ezzel együtt szeretném megnyugtatni, képviselő úr, önt és minden képviselőtársát, hogy a kormánynak semmiféle szándéka nincs arra nézve, hogy bárkinek is a jogát korlátozza Magyarországon, akár egyetlen alapítására vonatkozik, akár a véleménynyilvánítás gyakorlására vonatkozik, akár az egyesülési joggal való élés lehetőségét kívánja gyakorolni valaki.

Azt gondolom, képviselő úr - és ezzel önnek is egyet kell értenie, aki a transzparencia és az átláthatóság nagy harcosa -, hogy ha egy közszereplőnek vagy a közélet alakításában részt vevő politikai erőnek kötelessége nyilvánosságra hozni a pénzügyi adatait, akkor ez elvárható azoktól is, akik nem pártpolitikusként megválasztott helyi vagy parlamenti képviselőként, vagy politikai pártként szerepelnek a közélet színpadán, hanem úgymond civil-

ként, de mégis gyakorolják a közélet alakításához való jogukat.

Mi kifogásolnivaló van abban, ha egy, a közélet területén részt vevő, álláspontját képviselő szervezetnek fel kell tüntetnie azt, hogy honnan kap támogatásokat, akár az ország határain belülről, akár az ország határain kívülről? Mi a probléma azzal, hogy fel kell tüntetni azt, hogy egy civil szervezetet, aki a közéletben részt vesz és a közélet ügyeit alakítja, valaki támogatni próbál?

Ami Orbán Viktor miniszterelnök úrra vonatkozó megjegyzése volt: ebben az országban szabad tüntetni, a tüntetés kapcsán mindenkinek be kell tartania a törvényeket, s felhívnam a figyelmét arra, hogy vannak ebben az országban olyanok - nem kevesen -, akik nem voltak ott a tüntetésen, és nem tudnak azzal egyetérteni, ha valaki egy állami intézményt megdobál, vagy éppenséggel randalíroz Budapest utcáin. Vannak olyan választópolgárok is, akik ezzel nem értenek egyet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Hangzatos, amit mondott, de azért, már ha nem nézzük egymást teljesen hülyének, akkor gondolom, hogy azt ön is elismeri, hogy nehezen hihető az, hogy a kormány nem tudott arról, hogy itt mi a jogalkotói szándék, és nem tudott arról, hogy milyen javaslatot kívánnak benyújtani egyes képviselőtársai. Ez megint egy ugyanolyan javaslat, mint a többi. Formálisan képviselői önálló indítvány, praktikusán pedig nyilvánvalóan Orbán Viktor miniszterelnök rendelte meg ezt is, mint egyébként az összes többi hasonló javaslatot.

Tudja, miniszter úr, amikor az ember az ilyenfajta törvényhozásra gondol, akkor talán Hugo Chávez venezuelai diktátor szavai illenek leginkább ide, amely úgy szól, hogy „barátainnak bármit, az ellenségeimnek törvényt”. Azt gondolom, hogy ez az, ami jól aposztrofálja vagy jól kifejezi azt, amit önök csinálnak ebben az országban. Őszintén tudom csak remélni azt, miniszter úr, hogy az ön szavait, amit most elmondott, nevezetesen, hogy nem követi ezt semmi szankció, nem kell majd sokszor idéznem itt a parlamentben. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Lázár János miniszter urat. Ön é a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Kedves Képviselő Úr! Ha a felszólalása azt a célt szolgálta, hogy a magyar demokrácia helyzetéről kíván vitát folytatni, arra, úgy gondolom, hogy nem alkalmas a kétszer két perc és a kétszer egy perc, ennek rendezettebb kereteket kell talán biztosítanunk - érdemes.

A másik megjegyzésem pedig, hogy nem tervezem, hogy hülyének nézzem. Próbáltam válaszolni arra a kérdésre, ami, úgy gondolom, hogy a kétperces és az egyperces időkeretben nem volt megválaszolható. Azt is szeretném önnek elmondani, amire szintén nem alkalmas a két, illetve az egy perc, hogy a CEU tevékenységével kapcsolatban a kormányoldalról senkinek semmi kifogása nem volt, képviselő úr. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: CÖF!)* Mi csak azt szeretnénk, ha a CEU-t alapítókat is ugyanazok a jogok és kötelességek illessék meg *(Közbeszólás az MSZP soraiból: CÖF-öt!)*, mint Magyarországon a más egyetemalapítókat.

Azt gondolom, hogy a jogegyenlőség elvével önnök is egyet kell értenie. A törvény előtt mindenki egyenlő kell legyen. Ezt mindenki tartsa tiszteletben. Ennyi volt a kormány álláspontja CEU-ügyben. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem CEU! CÖF! - Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhez: „Amíg Önök lopnak...” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Az „önök” kitétel miniszterelnök úrra és körére vonatkozik. Megvárom miniszterelnök urat a válaszára. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszterelnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mikor kapják vissza a nagykorösi emberek az általuk befizetett csatornapénzt?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! A Nagykörösön élő és az önkormányzat csatornaberuházása nyomán károsult emberek érdekében járok el, és kérem az ön támogatását. A következő történt. Nagykörösön létrejött egy csatornaberuházás, a csatornaberuházás során 85 százalékát a beruházási összegnek kifizették az európai uniós támogatásokból, 15 százalékot ráterheltek a lakosságra. Lakónként, családonként 150-200 ezer forint volt az az önrész, amit az önkormányzat víziközmű-társulása révén beszedtek az emberektől, és ilyen módon valósulhatott meg ez a beruházás.

Kiderült azonban, hogy 558 millió forintot az önkormányzat más forrásból elő tudott teremteni, ilyen módon tehát az emberek joggal gondolták azt, hogy ez az általuk befizetett önrész vissza lesz fizetve. A város fideszes polgármestere, Czira Szabolcs azonban másképp döntött, a nagykorösi emberek hozzá-

járulása nélkül, az ő engedélyük nélkül a nagykorösi emberek pénzét másra, útépitésre fordította.

Akkor, amikor megkerestük a polgármester urat, először kiröhögött minket, később, amikor összehívtam egy tüntetést Nagykörösön - amire egyébként hasonló méretekben, legalábbis 1956 óta nem volt példa, olyan felháborodott emberekkel találkoztunk, olyan nagy tömegben -, a civilekkel összefogtunk, és elkezdtünk aláírásokat gyűjteni annak érdekében, hogy a csatornapénz visszafizetésre kerüljön. 2500 aláírást hoztam el most miniszter úr részére, és tisztelettel arra szeretném kérni, hogy válaszoljon, miniszter úr, hogy mikor kaphatják vissza a nagykorösi emberek azt a csatornapénzt, amit a saját fideszes polgármesterük az engedélyük nélkül költött el.

Mikor jár vissza az embereknek ez a szerintem jogtalanul elvett összeg? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót válaszára Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm a kérdését, hiszen több ügy tisztázására lehetőséget biztosít, és több dolog elmondására alkalmat ad nekem.

Először is hadd kezdjem azzal, hogy személyesen elmentem Nagykörösre annak érdekében, hogy a helyzet ügyében tisztázó megbeszélést folytassak a polgármesterrel, és az ügy kapcsán fény derült arra, hogy Magyarországon számos település küzd hasonló problémával. Kaptak egy alaptámogatást a magyar kormánytól, az adófizetőktől és az Európai Uniótól, hogy szennyvízberuházást hajtsanak végre. Erről döntött is a település önkormányzata, és utána kaptak még egy többlettámogatást, már a magyar kormány döntésének köszönhetően és a helyi polgármester lobbija eredményeképpen, amely azt a sikert hozta, hogy a település projektje, a csatornázási beruházás később többlettámogatásban részesülhetett.

Ilyen önkormányzat körülbelül két tucat van Magyarországon, ahol a képviselő-testület a törvényesség jegyében, a víziközmű-társulat közgyűlésének döntése alapján ezt a pénzt a település fejlesztésére, a korábban feltúrt utcák leaszfaltozására fordította. Tehát arról van szó, hogy a többletpénzt nem szétosztották az ingatlantulajdonosok között, hanem az utcákat aszfaltolták újra. Tehát a pénzt törvényesen használták fel, nem lopták el, nem másra fordították, hanem a település és a község javára fordították.

(16.20)

Az egy vita tárgya az Európai Unió és a magyar kormány között, hogy az út aszfaltozására költött pénz lehet-e a beruházás része vagy sem. Itt először is szeretném elmondani, hogy minden önkormány-

zat hasonló típusú ügyét szeretnénk rendezni. Szeretném aláhúzni, hogy semmiféle törvénysértés nem történt, mert tavaly év végén, év közepén hozott egy jogszabályt a Belügyminisztérium a helyzet rendezése érdekében. Ez a beruházás négy évvel korábban történt. S azt is szeretném elmondani, hogy a nagy-kőrösi polgárok fölhatalmazásával történt a beruházás, hiszen a víziközmű-társulat közgyűlése megszavazta, valamint Nagykovács képviselő-testülete is megszavazta, és több büntetőfőjelentés tisztázta a polgármester és a képviselő-testület felelősségét.

Köszönöm a felszólalását, mert ez alkalmat ad arra is, hogy Czira Szabolcs polgármester úrnak gratuláljak, aki Nagykovács hosszú idők óta legjobb polgármestere, s önt is csak arra kérhetem, hogy támogassa a településépítő és városépítő tevékenységében. Köszönöm, hogy lehetőséget adott Nagykovács és Czira polgármester úr megdicséérére. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr választát. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Miniszter úr, mindenkit predesztinálnak a szerepei valamire, önt a munda védelmére és Czira Szabolcs védelmére predesztinálta a szerepe a mai napon. Én azonban azt láttam ezen a tüntetésen, hogy nagyon föl vannak háborodva a nagykovácsi emberek, és az a 2500 aláírás, amit elhoztam, azt bizonyítja, hogy a nagykovácsi emberek sem önnel, sem Czira Szabolcs pénzköltésével nem értenek egyet.

Én tehát, miniszter úr - politikamentes ez a kérdés, én a lakosságot helyben képviselni szeretném, azért jöttem el, mert több különböző színű választót tudhatok magam mögött, többek között az önök szavazóit is -, egy politikafüggetlen kérdésben szeretném a kormány támogatását elnyerni annak érdekében, hogy a nagykovácsi embereknek vissza tudjuk szerezni a pénzt. Mivel nekem lehetőségem van arra, hogy az Országgyűlésben felszólaljak, természetesen megteszem, kiállok az érdekükért.

Tehát kérdezem, miniszter úr, lát-e lehetőséget és ha igen, mikor arra, hogy vissza legyen ez az összeg fizetve. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg Lázár János miniszter urat. Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Amikor Czira Szabolcs polgármester úr tájékoztatott a helyzetről, összehozott a helyi képviselő-testület többségével is, s a polgármester úrnak és a képviselő-testület többségének is azt a tanácsot tudtam adni, hogy a lakossági közműberuházás ellenére is érdemes ezeket a forrásokat az ingatlanlajdonosoknak megfizetni. Tehát az a helyzet, hogy az 558 millió forintot Nagykovács önkormányzata vissza fogja fizetni vagy meg fogja fizetni az érintett ingat-

lanlajdonosoknak. Még akkor is, teszem hozzá, hogy ha jól értem, ennek a dolognak az lesz a vége, hogy más magyarországi önkormányzatokkal és településekkel ellentétben a nagykovácsi polgárok kaptak először a beruházás megvalósításához 85 százalékos támogatást, majd 15 százalékos támogatást, ami azt jelenti, hogy Nagykovácsban a szennyvízberuházás senkinek egy fillérébe nem került, s ezen kívül még 558 millió forint értékű aszfaltozást is kaptak.

Ehhez képest az én városomban 1998-ban minden háztartásnak EU-s és állami támogatás nélkül 50 ezer akkori forintot kellett befizetni, hogy szennyvízbekötésük legyen. Ez a különbség a nagykovácsiak szerencséje és a hódmezővásárhelyiek befizetése között.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Volner János egy csomagot ad át Lázár Jánosnak.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnöknek: „Mikor kezd el a kormány végre a valósággal foglalkozni?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönjük, elnök úr, megvárjuk a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Mit talál még ki a kormány népszavazás helyett?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönjük, megvárjuk a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Miniszterelnök úrnak ebben az esetben is a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Iktóty István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mi lesz az iskolák-
kal?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Iktóty István: Igen.)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Palkovics László oktatási államtitkár egy szombathelyi fórumon, amiről ma már beszéltem, nagyon fontos oktatáspolitikai bejelentéseket tett. A gimnáziumi férőhelyek szűkítésével már az interpellációmban foglalkoztam, erre rákérdeztem, bár valódi választ nem kaptam.

Egy másik nagyon súlyos kérdés a kistelepülési iskolák sorsa. Itt nem egy új keletű félelemtől van szó, a Fidesz-KDNP ugyanis már évekkal ezelőtt előállt az oktatási központok koncepciójával, amely arról szólt, hogy kisebb települések iskoláit és főként felső tagozatait bezárnák, és városok vagy nagyobb települések iskolába vinnék át a gyerekeket. Tavaly decemberben egy külön felszólalásban foglalkoztunk a témával. A köznevelési információs rendszer adatai alapján 2010 óta 150 óvoda, 100 általános iskola, több mint 40 gimnázium és szakközépiskola, 25 művelődési központ és több mint 30 művészeti intézmény és több könyvtár is megszűnt.

Most nagyon úgy tűnik, hogy a Fidesz-KDNP-kabinet nem csupán folytatja az MSZP-SZDSZ-kormányok iskolabezárási gyakorlatát, de fel is erősíti a folyamatot, Palkovics László ugyanis elárulta, hogy nem kevesebb, mint 10 milliárd forintot szán a kistelepülésekről szállított gyerekek iskolabuszaira, tehát nagyobb településekre viszik majd a gyerekeket. A falvak és községek iskolák nélkül, de legalábbis felső tagozatok nélkül maradhatnak. Az LMP a leghatározottabban tiltakozik az ilyen tervek ellen. Nem bezárni, hanem megerősíteni kellene a kistelepülési iskolákat, az iskolák sorsa ugyanis nem csupán oktatáspolitikai kérdés.

Ha egy falu, egy közösség elveszíti az iskoláit, nem marad már semmi, ami miatt ott maradnának a fiatalok. Kulcskérdés az iskolák léte a településeken. Államtitkár úr, mire készülnek pontosan? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Még egyszer elmondom, tisztelt képviselő úr, hogy nem gimnáziumi férőhelyek szűkítéséről beszélt Palkovics államtitkár úr, hanem arról beszélt, hogy legyen egy minőségi minimumszint, amit meg kell ütni mindenkinek, aki gimnáziumba nyer felvételt.

A másik témakörben, a vidéki kisiskolák kapcsán pedig ismételt felhívom a figyelmét, hogy ez a kormányzat, a Fidesz-KDNP-kormányzat az elődeivel ellentétben nem bezárta, hanem újranyitotta a kisiskolákat vidéken több helyen is, pontosan azért, mert úgy gondoljuk, hogy az iskola léte szükségszerű ezeken a kistelepüléseken is. Nyilván ehhez többlettámogatást is tudunk nyújtani, amikor arra szükség volt.

Ami az ön által a korábbiakban lobogtatott statisztikákból kiolvasható, illetve azokból, amiket ön

most itt próbált mondani, bár egy ilyen megfoghatatlan számsorral nehéz mit kezdeni: sok esetben van nyilván, hogy amikor nem a település az iskola működtetője, hanem a tankerületi központ, akkor a tankerületi központ lesz az az egy működhető, vagy a szakképzési centrum, akinél ezek az intézmények jelentkeznek. De ha ön elmegy azokra a címekre, amiket az előbb itt lobogtatott és bekopog az ajtón, akkor ott diákokat és tanárokat fog találni, mert ezek az intézmények továbbra is ott működnek, a feladatellátási helyek száma így nem csökkent. Az viszont lehet, hogy most már egy tankerületi központhoz vagy egy szakképzési centrumhoz tartoznak. Lehet, hogy az intézmények száma így jogilag kevesebb, de ugyanúgy mindenhol oktatás folyik, nem kerül távolabb az iskola, az oktatás a lakosoktól.

Úgy látszik, hogy ön már az iskolabuszokat is ellenzi. Miközben körülbelül hétszer annyi összeget ugyanabban az EFOP-projektben - csak ön ezt elhallgatta itt a felszólalásában - az iskolák infrastrukturális fejlesztésére fordítunk, és mindemellett természetesen az iskolába járás feltételeit is azért igyekszünk könnyíteni, hogy mindenkit, aki nehezebb körülmények között él és nem tudják a szülei bevinni kocsival az iskolába, akár iskolabuszsal is be tudjunk vinni az iskolába, azt hiszem, hogy ennek egyébként mindenki örül, az LMP-n kívül. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, nem örülünk annak, hogy a kistelepülésekről elviszik az oktatási intézményeket, és nem örülünk annak sem, hogy ha esetleg mégsem viszik el és ott maradnak, akkor meg központosítják, és a felső tagozatokat viszik el, vagy pedig más intézményekbe időlegesen betagozzák. Ahogy az előző felszólalását elkezdte, az a nevezetes szlogen jutott eszembe, hogy nem lesz gázáremelés. Hát, a számok nem azt támasztják alá, amit ön mond. Az a 664 intézmény, amit 2010-től 2016 áprilisáig - s ebben az utóbbi egy év még nincs is benne - központosítottak, rémesen sok. Egy kérdést fogok feltenni önnek, mert arra vagyok kíváncsi - s remélem, ezeket egyesével megválaszolja -, hogy mi történt ezekkel az intézményekkel, így önnek lesz lehetősége tiszta vizet önteni majd ebbe a pohárba.

Államtitkár úr, kérem, arra válaszoljon, hogy lesznek-e felsőtagozat-bezárások, mert azt gondolom, hogy ez itt a kulcs. Ha felső tagozatokat bezárnak, azzal a kistelepüléseket gyakorlatilag megfojtják. Kérem, hogy erre válaszoljon. *(Taps az LMP soraiban.)*

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg államtitkár urat. Oné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Nem volt itt képviselő úr az interpellációk végén, amikor pontosan a patikákról beszéltünk, és azt soroltam föl, ha itt lett volna *(Dr. Szél Bernadett: Figyeltünk.)* - de örülök, hogy figyelt így is -, hogy 500 településen pontosan a kormányzat 700 millió forintos kifejezett támogatása okán maradtak meg a patikák. És nagyon sok kistelepülésen pontosan a kormány kifejezett támogatása okán maradtak meg azok a kisiskolák, ahová kevés gyermek jár. Az a törvénymódosítás, ami 8 fő részére már az óvodát is és a későbbiekben az iskolai osztályok indítását is kötelezővé teszi, a garancia mindenki számára, hogy ezek a kisiskolák megmaradnak.

Azt pedig onnantól kezdve a szülők döntése, hogy ők ide vagy oda viszik a gyerekeiket. A magyar állam a költségvetési törvényben, a köznevelési törvényben garantálja ezeket a lehetőségeket. Ne essen ön se abba a liberális csapdába, amikor valaki a Nagykörúton belülről akarja megmondani a kistelepüléseken élőknek, hogy pontosan hogyan szervezzék a saját életüket!

Nekünk a lehetőséget kell ehhez biztosítani. Meg is tettük az önök által nem támogatott törvényjavaslattal - ami nagyon alacsonyan tartja a kötelező osztálylétszámokat - és a költségvetési többletforrások biztosításával. Ezzel, amit lehet, mi megtettünk, a többi pedig majd a gyermekek és a családok döntése lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Simon Miklós, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Máris csődöt mondott az Európai Unió határvédelmi terve?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Dr. Simon Miklós jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Hosszú ideje tart már az illegális migránsok vonulása Európa és ezzel együtt hazánk irányába. Jól látható azonban, hogy az Európai Unió képtelen a kialakult helyzetet kezelni vagy legalább valamilyen szinten megfékezni. Terrortámadások és egyéb atrocitások sora kellett ahhoz, hogy megpróbáljanak valamilyen érdemi vagy legalább érdeminek tűnő intézkedést hozni, amivel meg lehet fékezni az illegálisan Európába áramló gazdasági bevándorlók sokaságát.

Ennek egyik része volt a Törökországgal kötött megállapodás, ami napjainkra teljesen felbomlani látszik, illetve az Európai Unió nyomására nemrégiben bevezetett szisztematikus határellenőrzés. Az utóbbi lényege, hogy minden egyes állampolgárt, aki a schengeni zónából kiutazik vagy oda beutazik, a hatóságoknak rögzíteniük kell a schengeni rendszer-

ben. Nem kellett sok idő ahhoz, hogy lássuk, ez a rendszer a gyakorlatban nem fog úgy működni, ahogy azt a brüsszeli bürokraták első lépésként elképzelték. Már a szisztematikus határellenőrzés hatálybalépésének első napján hatalmas sorok alakultak ki a schengeni zóna külső határain, ami a nyári turisztikai szezon beköszöntével még hosszabbá fogja magát kinőni, és ez esetenként 4-6 óras várakozási időt is jelenthet.

Kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogy Magyarországon milyen tapasztalatok vannak a szisztematikus határellenőrzés végrehajtásával kapcsolatban. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A szisztematikus határellenőrzést egy közvetlenül alkalmazandó uniós rendelet vezette be a tagállamokban 2017. április 7-i hatálybalépéssel. Az Európai Unió hivatalos lapjában 2017. március 18-án jelent meg az Európai Parlament és Tanács EU/2017/458. számú rendelete, amely a schengeni külső határokon be- és kilépő irányban írja elő a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek adatbázisokban történő szisztematikus ellenőrzését. A rendelet a hatálybalépését követően átültetés nélkül is közvetlenül és kötelezően alkalmazandó a tagállamokban.

A szisztematikus határellenőrzés bevezetésével kapcsolatban kialakult helyzet a szakmai várakozásoknak megfelelően alakult: nemcsak Magyarországon, hanem a délkelet-európai országokban sem bírják a határátkelőhelyek az ekkora mértékű nyomást. Ennek eredményeképpen Olaszország és Horvátország között már felfüggesztették a szisztematikus határellenőrzés végrehajtását. Információink alapján a reptéri program tekintetében Londonban körülbelül 2,5 órás várakozási idő volt az ünnepek alatt, míg Ferihegyen ez lényegesen rövidebb ideig tartott. Ugyanakkor Magyarország, a magyar emberek számára ez is nehezen elfogadható.

Magyarországon, bár megnövelt útlevélezési létszám végezte az ellenőrzéseket, a horvát és szerb viszonylatban is éltünk a szisztematikus határellenőrzés felfüggesztésének lehetőségével. A csúcspontok időszakokban áttértünk a szűrőpróbaszerű ellenőrzésre, erre négy alkalommal a horvát, négy alkalommal a szerb határszakaszon került sor. A szisztematikus ellenőrzés felfüggesztéséről az Országos Rendőr-főkapitányság Nemzeti Koordinációs Központ ügyeletvezetője értesítést küldött a tagállamok nemzeti koordinációs központjai, az Európai Bizottság és a Frontex részére. Ezen túlmenően az ünnepi időszakban munkaszervezési módszerekkel is igyekeztünk csökkenteni a várakozási időt; a határellenőrzést végző rendőrök nem a fülkékben ülve végezték az ellenőrzést, hanem a várakozó gépkocsik között végezték munkájukat. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A 4-6 órás várakozási idő lehetősége a régmúltat idézi a magyar emberekben. A hatalmas sorok miatt néhány nappal a bevezetést követően Horvátország már fel is függesztette az intézkedést, és csak a szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végzi. Azért, hogy Magyarországon jelenleg maximum 2-3 óra a várakozási idő, köszönet illeti a magyar rendőrség határrendészeti szerveinek állományát, amelynek tapasztalata és lélekjelenléte segítette elkerülni a nagyobb bonyodalmakat. Ezért én minden, a határon szolgáló rendőrnek, határőrnek a köszönetemet fejezem ki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Belügyminisztérium és az Országos Rendőr-főkapitányság folyamatosan figyelemmel kíséri a szisztematikus határellenőrzés eddigi tapasztalatait. Arról szeretném tájékoztatni önt és a tisztelt Országgyűlést, hogy ennek alapján a Belügyminisztérium a szisztematikus határellenőrzés nyári időszakban történő felfüggesztésére fog javaslatot tenni a kormány részére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A megtevesztettek világa. Kinek használ a lex CEU?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ. *(Jelzésre:)* Képviselő úr, alelnök úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Jól érzékelhetően a lex CEU ügye nem zárul le azzal, hogy önök elfogadták ezt a törvényt, a köztársasági elnök úr aláírta. Messze a határainkon túl is komoly visszhangot váltott ki. Itt az önök érvelésében ekkor megjelent egy nagyon figyelemre méltó és fundamentális elem, tudniillik hogy azok - most nem a politikusokra gondolok -, akik egyébként nemzetközileg is a CEU ügye mellé álltak, megtevesztettek.

Oxford, Stanford, Yale, Harvard, Georgetown University, Massachusetts University of Technology, Technical University München, Freie Universität Berlin, University of California Berkeley, továbbá 15 Nobel-díjas, 1100 egyetemi professzor, 640 tanszékvezető, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, a volt köztársasági elnök, egyébként az egyik legtekin-

télyesebb magyar jogtudós, Sólyom László professzor úr, köztársasági elnök. Azt szeretném kérni államtitkár úrtól, hogy itt, a parlament és az ország nyilvánossága előtt segítsen nekünk megérteni, hogyan sikerül, hogyan lehetséges, hogy a World of Learning, A tanult világ enciklopédiája által kiemelten jegyzett professzorok, tudósok százai megtevesztettek.

(16.40)

Kérem szépen, mondja el, hogy ki és hogyan tévesztette meg őket! Nagyon kérem, hogy lehetőleg erre a kérdésre válaszoljon, és ha lehet, akkor most ne a patikákkal foglalkozzon! Kérem, próbálja meg ezt világossá tenni! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem a patikák is fontos kérdés, ha valaki azt kérdezi, arra válaszolok, ha pedig a lex CEU-ról kérdez valaki, akkor engedje meg, hogy én is a lex CEU kapcsán kifejtsem álláspontomat.

Ezt a „lex CEU” kifejezést az ön egyik miniszterelődje részére írt levélből ismerhetjük, amelyet Soros György írt neki. Ön is ismeri ezt a levelet, hiszen nyilvánosságra került pár héttel ezelőtt, amelyet Soros György írt Magyar Bálintnak, és őszinte megelégedéssel értesült arról, hogy az általa alapított egyetem másfél évtized után akkreditációt nyert, „és tudom, hogy ez a te segítségem” - mármint Magyar Bálint segítése - „nélkül nem történhetett volna meg”. Mint a Fenntartók Tanácsának elnöke - írja vagy folytatja ezután Soros György a sorait - egy jogalkotási kéréssel fordul Magyar Bálinthoz az új felsőoktatási törvény kapcsán, amely már magyar egyetemenként sorolja fel a CEU-t - egyébként amúgy a Közép-európai Egyetemet sorolja fel -, és a hatályukat veszítő törvények között sorolja fel a 2004. évi LXI. törvényt, a lex CEU-t. Így nevezi ezt Soros György, de szerintem ön ismeri ezt a levelet.

„Szeretnénk, ha a lex CEU az új felsőoktatási törvénnyel egyidejűleg hatályban maradna akkor is, ha ez némi redundanciát okoz, mivel ellentmondásban nem áll az új felsőoktatási törvény elveivel. Csúppán annyi kérünk, hogy a lex CEU ne kerüljön felsorolásra a hatályukat veszítő törvények között.” Itt le is ír Soros György nagyon barátságos, fraternizáló hangnemen Magyar Bálintnak egy-két indokot, hogy ezt miért kéri, és jelzi, hogy egyébként egy kollégája Gyurcsány Ferenc miniszterelnöknél is közben fog járni ennek érdekében.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön volt Magyar Bálintnak utóda, ha jól emlékszem, ebben a székben oktatási miniszterként. Ön azt írja, hogy kinek használ a lex CEU. Ez volt a lex CEU, amelyet Soros György

lex CEU-nak hívott. Engem igazán érdekel a megtévesztettek vagy megvilágosodottak világában, hogy ha önnek írt volna Soros György egy ilyen levelet, ön is szó szerint, betűre pontosan átírta-e volna a magyar jogszabályokban, amit Soros György kér öntől, vagy nem azt tette volna, amit Magyar Bálint, aki ennek teljes mértékben eleget tett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót Hiller István képviselő úrnak.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Amíg még a formális parlamenti demokráciát tartjuk, addig az ellenzék kérdez, a kormány meg válaszol, államtitkár úr. Következésképpen én szívesen válaszolok önnek, mert már vágyom azt az állapotot, hogy maga ellenzékben legyen a társaival együtt, mi meg válaszolunk az önök kérdéseire. De addig a rövid ideig, amíg ez nem így van, önnek kutya kötelessége nekem válaszolni. *(Dr. Legény Zsolt: Ez így van!)*

Magyar Bálint egyetlen felsorolt intézménynek nem professzora, nem rektora, se a Harvardnak, se a Freie Universität Berlinnek, következésképpen nem kaptam választ, következésképpen nem hiszem el, hogy önök ebben hisznek. Ez egy politikai akció, semmi, de semmi köze a magyar felsőoktatáshoz, semmi köze a magyar felsőoktatási törvényhez. Tisztességesebb és bátrabb dolog lett volna, ha kiállnak, és azt mondják, hogy önök ezt az egyetemet nem akarják.

Jelzem, mi betérjettük, hogy vonják vissza ezt az egyetemet *(sic!)*. Azt szeretném kérni, hogy egy percben mondja el nekem *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Törvény!)*, visszavonják-e ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg Rétvári Bence államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy látom, kellemetlen volt önnek ez a kérdés, hogy vajon megtette volna-e ugyanezt *(Derültség az MSZP padsoraiban. - Dr. Józsa István: Mellébeszél! - Dr. Bárándy Gergely: Egyszer válaszoljál már a kérdésre! - Az elnök csenget.)*, és valószínűleg azért, mert ezek szerint ön is ugyanúgy Soros György kérését betűre pontosan beiktatta volna a magyar jogrendszerbe. Azt hittem, hogy ön egy másfajta, elegáns, diplomatikus választ ad erre a kérdésre, de úgy látszik, nem tette meg. *(Dr. Bárándy Gergely: Az ellenzék válaszol? Bence, ne hülyéskedj már!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ez a kérdés valóban politikai kérdéssé vált, de úgy gondolom, ez elsősorban Soros György egyetemének döntése volt *(Dr. Bárándy Gergely: Nem lesz időd válaszolni!)*, hiszen ön is tudja, hányféle lehetősége lenne annak az egyetemnek, az Amerikában nem működő amerikai egye-

temnek, hogy Magyarországon törvényessé tegye a működését, akár azzal, hogy Amerikában is képzést folytat, egy másik amerikai egyetemmel együttműködik, a Közép-európai Egyetemre viszik ezeket a képzéseket, a Palkovics államtitkár úr által *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét. - Dr. Bárándy Gergely: Adjon még egy percet neki, hogy tudjon válaszolni!)* mondott licenciaszerződést köt vagy bármi mást, de nem ezt a törvénybetartási utat választotta, hanem azt, hogy politikai kérdést csináljon ebből, és az ellenzéki pártok, ugyanúgy az MSZP és a Jobbik, kéz a kézben ebben partner volt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. *(Dr. Bárándy Gergely: A kicsodát? - Moraj az MSZP padsoraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Rendszerszintű fusizás a katasztrófavédelemlnél?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. A képviselőtársaimat viszont arra kérem, hogy szíveskedjenek meghallgatni képviselőtársunkat. *(Szilágyi György jelzésére:)* Öné a szó. *(Dr. Bárándy Gergely: Felháborító volt a válasz!)*

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A kéményseprők tevékenységének 2015-ös újraszabályozása óta sok a probléma, akkor is jelezték azok az emberek, a kéményseprők, akik ezen a területen dolgoztak, hogy ez egy nagyon rossz szabályozás, azóta bebizonyosodott, hogy sok kiskaput hagy, és tényleg rossz a szabályozás.

Az égéstermékek elvezetésére szolgáló berendezések üzembiztos működése elsősorban az üzemeltetők érdeke, hiszen a nem megfelelő füstelvezetés szörnyű tragédiákhoz vezethet, legyen szó akár kéménytűzről vagy szén-monoxid-szivárgásról. A nem megfelelő műszaki állapotú kémények a közvetlen életveszélyen túl a levegő minőségére is káros hatással lehetnek, különösen igaz ez az urbanizált területeken.

A lakosság számára ingyenes a kéményseprési szolgáltatás, ezzel szemben a nem lakossági ügyfelek számára ez a szolgáltatás nem ingyenes, ami érthető. A kérdés csupán az, hogy ez mekkora üzlet és kinek az üzlete. A törvény szerint a kéményseprőipari szolgáltatások végzésére olyan gazdálkodó szervezetek jogosultak, akik megfelelnek a törvényben foglalt feltételeknek, többek között annak, hogy a tűzvédelmi hatóság által vezetett kéményseprőipari szolgáltatói nyilvántartásban regisztráljanak. A nyilvántartásban jelenleg 33 szervezet szerepel, és a regisztrált szervezetek között nem szerepel az Országos Kémény Ellenőrző Szolgáltató Kft., aki annak ellenére, hogy a regisztrált szolgáltatók között nem szerepel, igazolható módon végez kéményseprőipari szolgáltató

tevékenységet nem lakossági ügyfelek számára. A cég munkatársai, ha nem kell fizetni, akkor az állam nevében végzik a tevékenységet, ha fizetni kell, akkor pedig egy kft. nevében végzik és számláznak.

Kérdezem az államtitkár urat, van-e tudomása arról, hogy a katasztrófavédelem alkalmazottai ezen szigorúan szabályozott, államilag centralizált piacon a saját zsebükre dolgoznak az állami eszközök igénybevételével, munkaidőben. Ön szerint elfogadható-e az a gyakorlat, hogy amikor nem kell fizetni, akkor az állam nevében végzik a tevékenységet, amikor fizetni kell, akkor pedig egy kft. nevében számláznak, és ugyanaz az ember egy kft. nevében végzi ezt a tevékenységet? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Mit kíván tenni a felmerült visszaélésnyús jelenség megszüntetésére? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Abban egyetértünk, a feladat az, hogy az égéstermék-elvezető kémények a lehető legbiztonságosabban működjenek, és mindazon ingatlanokból, ahol fűtenek, az égéstermék szabályszerűen távozhasson.

A katasztrófavédelem végzi a lakossági kéményseprőipari szolgáltatást az ország jelentős részén, és kizárólag a lakossági szolgáltatást végezhetik az OKF szakemberei abban az időszakban, amikor ők ott sormunkát végeznek. Tehát nem végezhetnek más tevékenységet, nem végezhetnek tevékenységet más cégeknek, nem állíthatnak ki számlát más cégek nevében az ő munkaidejükben.

Amennyiben ilyen eset van, annak a bejelentését várjuk, mert azoktól a munkatársaktól az OKF meg fog válni, de nincs lehetőségük, nem végezhetnek munkaidejükben más cégeknek tevékenységet. Aki a katasztrófavédelem berkein belül végez kéményseprői szolgáltatást, az a katasztrófavédelem nevében végzi, és azokat a sormunkákat, illetve megrendelt munkákat végzi a lakosság részére, amelyeket egyébként kötelezően el kell látni. Ott, ahol nincs szolgáltató, lehet állami szolgáltatót kijelölni, de akkor is az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság nevében végzi ezt a szolgáltatást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Államtitkár Úr! A birtokunkban vannak olyan bizonyítékok, olyan dokumentumok, amelyek alapján megállapítható, hogy egyugyanazon napon, ugyanazon a helyszínen, ugyanaz az ember, ugyanabban az időben, amikor az ingyenes szolgáltatást kellett végezni, akkor mint a BM OKF Gazdasági Ellátó Központ kéményseprő-

ipari igazgatóhelyettesi szervezet nevében járt el, amikor pedig ugyanott már fizetni kellett, akkor pedig az Országos Kémény Ellenőrző Szolgáltató Kft. nevében állította ki a számlát, egy olyan kft. nevében, aki nem is regisztrált, törvényesen nem végezhetne ilyen tevékenységet.

(16.50)

Utoljára ilyesmit a létező szocializmusban láthattunk, amikor az állami vállalatok eszközeivel, munkaidőben, amit az állam fizetett, a munkások fusztak. Ugyanez van most jelen pillanatban, és önök ezzel nem foglalkoznak. Én oda fogom adni önnek majd ezeket a dokumentumokat. Kíváncsian várom, hogy vajon fellépnek-e ezzel a céggel kapcsolatosan, hogy hogyan végezhet tevékenységet, amikor törvényileg nem szabadna, és hogy ezt a tevékenységet, amikor fizetni kell, amikor az államnak lenne bevétele, akkor egy kft.-be kiviszik vagy a saját zsebükbe teszik. Ha ön szerint ez elfogadható, valóban térjünk vissza a szocializmus felé *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, amit önök szeretnének, egy egypártrendszert. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom az államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tehát még egyszer hangsúlyozom, hogy a katasztrófavédelem munkatársai csak a katasztrófavédelem munkatársaiként és csak szabályszerűen végezhetik a sormunkájukat, más cég nevében nem járhatnak el, más cég nevében ilyen tevékenységet nem végezhetnek. Amennyiben ilyen dokumentuma van, akkor természetesen ezt kivizsgáljuk, és a szükséges eljárást az adott személyekkel szemben az OKF végre fogja hajtani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Hogyan folytatódik 2017-ben az Otthon Melege Program?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Szabó Zsolt államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! 2014 őszén indította el a kormány azt az energiahatékonysági programját, amelynek keretében pályázati úton eddig több mint 120 ezer háztartás energetikai korszerűsítését tette lehetővé, csaknem 23 milliárd forint támogatással.

Az elmúlt években hét program zárult le sikeresen, és teljesítettük azokat az elvárásokat, amelyeket a programmal kapcsolatban annak idején célul tűztünk ki magunk elé. Fontos célkitűzés volt, hogy az elavult háztartási gépek lecserélésével, a rezsi-csökkenéssel összhangban legalább 10 százalékos energiamegtakarítást érjünk el a háztartásokban. Ez egyfelől a mindennapi kiadások csökkentésével kedvezően érinti a szociálisan rászorult embereket, másrészt a kormány a környezetvédelem szempontjainak hangsúlyozásával ösztönzi a lakosságot az energiatakarékos életmód, a modern háztartási készülékek használatára, támogatja a takarékosabb energiafelhasználást.

Tisztelt Államtitkár Úr! A híradásokból értesítettünk, hogy a közeljövőben újabb kiírás jelenik meg az „Otthon melege” programban, ismét lehet majd pályázni mosógép és hűtőszekrény cseréjére, a fűtések korszerűsítésének keretében pedig gázkazánok és gázkonvektorok cseréjére az ország teljes területén, a lakosság lehető legszélesebb körében. Ezzel a lakóépületek komplex felújítása után most célirányosan lehetőség nyílik az élet- és balesetveszélyes fűtési rendszerek és kapcsolódó kémények korszerűsítésére is. Az ország gazdasági megerősödésével az elmúlt években és az idén is végre lehetőségünk nyílik a háztartások szélesebb körű modernizálására, egyben a kiadások további csökkentésére, amihez a kormányzat a Kereszténydemokrata Néppárt teljes támogatását maga mögött tudhatja.

Ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat: milyen pályázati kiírások várhatóak, mekkora összegben, és milyen feltételekkel hirdetik meg a program újabb lépéseit? Az elmúlt időszak tapasztalatai alapján hogyan járul hozzá az „Otthon melege” program a rezsi-csökkenéshez? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány kiemelt célja volt az eddigiekben és a jövőben is, hogy a magyar családok gazdasági megerősödését segítse. Ilyen volt az a családi adórendszer, amit bevezettünk, az adócsökkentés, az otthonteremtési program és a foglalkoztatási programok.

Ilyen maga az „Otthon melege” program is, amelyet, mint ahogy ön is említette, 2014 és '16 között sikeresen mintegy 120 ezer háztartás és család vett igénybe. Több mint 22 milliárd forinttal támogattuk a családok energiamegtakarítási szándékát, és ezen belül is mintegy 5,6 milliárd forinttal 2017-ben szintén hozzá szeretnénk járulni ilyen programokkal ehhez a folyamathoz.

Elsősorban családi házak és társasházak fűtés-korszerűsítésére írtunk ki egy pályázatot. Ez március 9-én jelent meg, 3,5 milliárd forint keretösszeggel. A cél az, hogy olyan kazánok, olyan modern kazánok

kerüljenek lecserélésre vagy beépítésre, illetve a kémények kerüljenek följújtásra fűtési rendszerrel együtt, ami elősegíti a családok energiamegtakarítását. A támogatás intenzitása 40 százalék, maximum 700 ezer forintot lehet pályázónként igénybe venni.

A másik nagy tétel, ami most kerül kiírásra, a háztartási gépek cseréje. Ez vagy hűtőgépet, vagy mosógépet érintő, mintegy 600 millió forintos kerettel. Ilyen pályázatunk volt már korábban is, 25-40 ezer forintot lehet ezen gépek lecserélésére kapni vagy támogatást igényelni. A pályázat benyújtási határideje az előző pályázatnál június 6-án 8 órától lesz, ennél a pályázatnál pedig augusztus 7-étől nyílik meg. A viszonzásban még szeretném folytatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Móring József Attila képviselő úrnak.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Köszönöm a választ, államtitkár úr. Bízom abban, hogy ahogy a kormány eddig is felismerte a többletigényeket, és kiszélesítette az Otthon Melege Programot, úgy a gazdasági teljesítőképességével arányban a program még sok évig fog segítséget nyújtani a rászorulóknak.

Ahogy azt korábban is említettem, a programot a KDNP-frakció teljes mértékben támogatja, és nagyon remélem, hogy ezek olyan intézkedések, amelyek ellenzéki képviselőtársaim támogatását is el fogják nyerni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Teljesen újként a piacon egy gázkonvektorcsere-programot indítunk. Új, mert 60 százalék támogatásintenzitás lesz, és 1,5 milliárd forint kerettel épp az elavult és egészségre veszélyes és egyben nem takarékos gázkonvektorok cseréjét szeretnénk támogatni.

Ami a legfontosabb, aki a programot igénybe vette az előző időszakban, az családonként évente 20 és 180 ezer forint közötti megtakarítást tudott elérni, attól függően, hogy milyen igényeket próbált vele kielégíteni, illetve megvalósítani energiamegtakarítás szempontjából.

Folyamatosan vizsgáljuk azokat a lakossági igényeket, amelyek megérkeznek hozzánk. Vizsgáljuk a lehetőséget, hogy hogyan tudunk továbblépni, és készülünk a következő programok kiírására. Mindenkinek azt kívánom, hogy sikeres és jó pályázatot tudjon benyújtani. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mivel volt elé-**

gedetlen Orbán Viktor?” címmel. Képviselő asszony, ön é a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ha nem tartanám örültségnek, akkor elkezdénék aggódni a Paks II. beruházás miatt, merthogy kezd úgy tűnni, hogy a sok bába között elvész a gyermek. Orbán Viktor az azonnali kérdésem végén múlt héten körülbelül úgy odalökte, hogy népszavazás nem lesz, viszont kap az ország egy Paks-minisztert. Ez önmagában is elképesztő, mert sokat elmond a Fideszről, hogy az ember azt kérdezi, hogy kiírnak-e népszavazást, erre közlik, hogy az nem lesz, de egy minisztert kap a projekt.

Mindenesetre ma volt a jelölt úr meghallgatása, és elszólta magát. Elmondta, hogy ez a Paks II. beruházás egy mintaprojekt, és hogy az orosz-magyar érdek az, hogy itt minden rendben legyen. Ez egy közös érdeke Oroszországnak és Magyarországnak is, ezért kapta meg ő a pozíciót.

Ebből persze megtudhattuk, hogy Vlagyimir Putyin jelezte a kívánságait Orbán Viktornak, és a miniszterelnök pedig ezt azonnal teljesítette. De most érdekesebb egy kicsit az, hogy mi az, amit nem tudunk itt a történésekről. Azt gondolom, hogy az egész ország egy kicsit meglepődött, amikor Orbán Viktor így foghegyről odavetette, hogy lesz egy miniszter, ez lenne a kérdésem. Szeretném öntől megtudni azt, hogy mégis milyen szakmai érvek szölk az új miniszter kinevezése mellett. Azért is kérdezem ezt öntől, mert eddig úgy tudtuk, hogy ön az, aki felelős ezért a projektért. Tán hibázott valamit miniszter úr, hogy elvették tőle ezt a projektet, vagy pontosan mi történt itt a háttérben, amit nem tudunk így megfajteni, sem ellenzékből, sem a nyilvánosságból?

Illetve azért azt én szeretném jelezni, hogy nem akkor szoktak átszervezéseket csinálni, amikor minden rendben van egy projekttel, hanem amikor káosz van, vagy éppen csökken vagy gyengül a társadalmi támogatottsága.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Móring József Attila váltja fel.)

Olybá veszem miniszterelnök úr megjegyzését, hogy körülbelül elismerte azt, hogy nem képesek ezt a paksi bővítést mederben tartani. Szeretném öntől megtudni, hogy konkrétan mi zajlott a kormányban a kinevezés előtt, mi volt Vlagyimir Putyin ukázán kívül az, amivel önök indokolni tudják azt, hogy egy olyan országban, ahol nincs egészségügyi minisztérium, egészségügyi miniszter, oktatási miniszter, munkaügyi miniszter, semmi ilyesmi nincsen, a paksi bővítésnek meg oda kell tenni egy minisztert.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a kérdését. Tisztelt

Képviselőtársaim! Természetesen a képviselőtársaimnak joga, sőt kötelessége is, hogy tájékozódjanak törvényhozó hatalomként a végrehajtó hatalom tevékenységét illetően, és mint ahogy miniszterelnök úr is tájékoztatta önt, én is csak kiegészíteni tudom azt: a paksi beruházás több szakaszból áll. Ezek között a szakaszok között döntő jelentőségű volt a 2013 ősze és a 2017 márciusa között folytatott munkánk, amikor két nagy tevékenységet kellett elvégeznünk. A kormány döntése alapján elő kellett készítenünk két megállapodást és ahhoz csatlakozó megvalósítási megállapodásokat Oroszországgal, az Orosz Föderációval a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartását illetően; és a másik nagy munkánk, kormányzati feladatunk volt, hogy az Európai Unió öt vizsgálatán átmenjünk, és az Európai Unió jóváhagyását, támogatását és engedélyeit beszerezzük a beruházás megvalósításához.

(17.00)

Az Országgyűlés két jóváhagyásával és öt ügyben az Európai Bizottság jóváhagyásával sikerült a programot előkészítenünk. Az előkészítés fázisán túljutott a beruházás, ezért most a megvalósítás fázisába lép a beruházás. Az idén novemberig 222 hektárnyi területet, az építkezés színterét kell átadnunk a kivitelezőnek annak érdekében, hogy az atomerőmű kapacitását fenntartani képesek legyünk.

A miniszterelnök úr úgy döntött, hogy a kormányzati struktúrában egy új minisztert kér fel Süli János személyében, aki Paks város 76 százalékkaal megválasztott, Fidesz ellenében induló polgármestere, ezenkívül 35 éven keresztül a Paksi Atomerőmű munkatársa, végül, mielőtt Paks polgármestere lett, az Atomerőmű vezérigazgatója. Szakmai felkészültségéhez, tudásához és megbízhatóságához, úgy gondolom, semmiféle kétség nem férhet. Egy nagyon jó iparpolitikai és szakpolitikai döntést hozott. Azért van külön szükség egy Paks-miniszterre, aki felügyeli a beruházást, aki a megvalósítást projektmenedzserként lényegében végrehajtja, mert egy 12 milliárdos beruházás, ami 1 százalékkal növeli a GDP-t, 10 ezer embernek ad munkát, és Magyarország számára 60 évre garantálja az olcsó áramot, igényli a kiemelt kormányzati koordinációt és figyelmet.

Ez a döntés motivációja, amely meggyőződésem szerint egy kiváló döntés. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Hát, hogyha innen nézem az ön választát, akkor ez azt jelenti, hogy eddig nem volt megfelelő a kormányzati koordináció és a figyelem sem volt kellő, de ezt nyilván megbeszéli ön a miniszterelnök úrral.

Ön azt mondta, hogy a megvalósítás most kezdődik. Akkor eddig mit csináltak? Mire költötték azt a 250 milliárd forintot, amit három év alatt eltapsol-

tak a paksi beruházásra? Illetve szeretném azt is megtudni, hogy akkor ez azt jelenti, hogy a Paks-miniszter most már a hitelhez is hozzá fog nyúlni? Tehát ez azt jelenti, hogy önök most akkor le fogják hívni a hitelt is?

Miniszter úr, azért ne haragudjon, itt nem sikerült tisztázni a felelősségi köröket. Tehát ez azt jelenti, hogy ön kivonul ebből a projektből, teljes mértékben ő lesz a felelős, tehát Süli jövődöbeli miniszter urat fogjuk kérdezni a továbbiakban? Aszódi Attila hogy fog a projektnél megjelenni, mi lesz az egyes paksi projektcégeknek a vezetőivel, tehát hogyan fog kinézni önöknek a felelősségmegosztása?

Illetve végső soron azt szeretném még öntől megtudni: komolyan gondolják azt, hogy egy új miniszternek a kinevezése megoldja azt a problémát, hogy önök mindenfajta felhatalmazás és az emberek valós megkérdezése nélkül építenek egy teljesen felesleges atomerőművet, amelynek a 10 ezer munkahelyéről nem tudtak az égvilágon semmilyen háttérstudományt még felmutatni?

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszonválasz illeti meg miniszter urat. Miniszter úr, parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Kedves Képviselő Asszony! A képességeimet messze meghaladó mennyiségű kérdést tett fel, ezért csak részben tudok rá válaszolni, de megígérem, hogy legközelebb majd pótlom ezt.

Az első kérdés, ami a jelölt kiválasztásával kapcsolatos és a munkám értékelését illeti, nyilván a miniszterelnök úr rájött arra, hogy a polgármesterekből lesznek a legjobb miniszterek (*Dr. Józsa István: Például Lázár! - Derültség.*), ezért kérte fel Süli Jánost, Paks polgármesterét arra, hogy legyen a kormány tagja.

A másik megjegyzésem pedig, hogy a miniszter úr úgy is, mint az egyik legelismertebb atomenergetikai szakember Magyarországon, és gyakorlati városvezető, a térség polgára, képes összehangolni a térségbeli önkormányzatok, társadalmi csoportok, emberek érdekeit az atomerőmű megépítésével, és képes előkészíteni a tervezést, a megvalósítást és az üzembe helyezést.

Az a célunk, hogy állami tulajdonban működő atomerőmű legyen, amely a Paks I. emberi kapacitására és tudásra épít. És igen, a beruházás finanszírozását is a költségvetés meg fogja oldani, 100 millió eurós részlettel indul az eddigi előkészítő munkáknak a kifizetése.

Azt gondolom, hogy miniszter úr kiváló munkát fog végezni, és a parlament rendelkezésére fog állni folyamatosan a miniszteri felelősség jegyében. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Zoltán, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hogyan alakul a civil szervezetek támogatása 2017-ben?**” címmel.

Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Demeter Zoltán jelzésére:*) Igen, képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, képviselő úr.

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Az ellenzék és az ellenzékhez közel álló csoportosulások részéről gyakran elhangzik kritikaként, hogy a kormány mostoha módon bánik a civil szervezetekkel. (*Dr. Józsa István: Egy részével!*) Meggyőződésem, hogy e félreértés vagy szándékos félrevezetés két dologból eredeztethető.

Egyrészt vannak politikailag motivált szervezetek, elsősorban olyanok, akik külföldről kapják aktivitásukhoz a szükséges forrást, és természetesen ők a lehangosabbak, sőt megpróbálják a civil szervezeteket saját magukkal azonosítani és az elnevezést kisajátítani.

Álláspontom szerint ezek az úgynevezett NGO-k nagyon sokat ártnak a civil szektor megítélésének. Éppen ezért ideje volt, hogy átláthatóságot teremtsünk a civil szervezetek külföldi támogatása ügyében is.

Másodsorban az ellenzék hajlamos leszűkíteni a civileknek juttatott támogatások körét a Nemzeti Együttműködési Alapból származó forrásokra. Hozzáteszem, hogy az NCA utódjaként működő alap 2017-ben már közel 5,5 milliárd forinttal gazdálkodik.

(*Hiszékeny Dezső helyét a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné foglalja el.*)

2011-ben az új egyesülési törvényben kinyilvánítottuk, hogy az emberek önkéntes összefogása nélkülözhetetlen Magyarország fejlődéséhez, a civil szervezetek a társadalom alapvető egységei, amelyek folyamatosan hozzájárulnak közös értékeink mindennapi megvalósulásához. Az egyesülési szabadság érvényesülése, valamint a civil szervezetek működési alapjainak megteremtése társadalmilag hasznos, és közösségteremtő tevékenységük elismerése közérdekű, illetve közhasznú tevékenységük támogatása alapvető feladatunk.

Kérdezem államtitkár urat, mindezekre tekintettel hogyan alakul a civil szervezetek támogatása 2017-ben.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Itt a valódi civil szervezetekről beszélünk, amelyek a magyar civil szervezetként bejegyzett szervezetek 99,9 százalékát teszik ki legalább, szerencsére, és az ő esetükben a kormányzat a fokozott támogatásban és fokozott partnerségben érdekelt. Itt most nem

beszélünk nyilván a politikainyomás-gyakorló csoportokról, akik más célból jöttek létre.

2010-ben a teljes civil szféra támogatása mind normatív alapon, mind pályázati alapon, mind a közszolgáltatások átvétele kapcsán 144 milliárd forint volt, ez 2015-re 202 milliárd forintra emelkedett, tehát 144-ről 202 milliárdra, igen nagy mértékű emelkedésről beszélhetünk, és mindemellett szerencsére a nem állami támogatások is a civil szervezetek terén nőttek.

A Nemzeti Együttműködési Alap - ahogy ön is mondta, képviselő úr - 2016-ról '17-re is emelkedik, 4,3 milliárdról 5,2 milliárd forintos összegre. Itt kétfajta pályázatot már meghirdetett a tanács, illetőleg a kollégiumok, az egyik a működési pályázat, a másik pedig a programpályázatok, és mindegyiknél igyekeznek minél hamarabb ezeket a döntéseket az érintettek tudomására is hozni, pontosan azért, hogy minél hamarabb, főleg a nyári szünetben megvalósuló programokat elő tudják készíteni, meg tudják valósítani, az egész év folyamán le tudják bonyolítani. Tehát mind adminisztrációban, mind pedig költségekben igyekeztünk javítani a helyzeten mind a milliárdos növekedéssel, mind pedig az elektronikus ügyintézésnek a bevezetésével.

2016-ban, a tavalyi évben a NEA-ból 5719 szervezetet tudtunk támogatni. Ez azt jelenti, hogy aki rendszeresen pályázik, azért jó sok esetben tud nyerni is, hogyha jó programokkal áll elő, vagy valós működése van a szervezetnek. A NEA-n kívül a személyi jövedelemadó 1 százalékából is részesülnek a civil szervezetek, itt is egy növekedésről beszélhetünk. Korábban 24 834 szervezet számára, most pedig már 25 567 szervezet számára tudtunk így a költségvetés segítségével, az állampolgárok felajánlásával egyre nagyobb pénzt juttatni a civileknek; de innen folytatnám.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

(17.10)

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm. Államtitkár úr, jó volt hallani, hogy 2011 óta szinte évről évre emelkedett az az összeg, amellyel a civil szervezeteket lehet támogatni, és természetesen azt is jó volt hallani, hogy ezekkel a pályázati lehetőségekkel milyen sokan éltek a civil szervezetek közül. És jó volt hallani azt is, hogy a NEA-n túl más lehetőségek és források is rendelkezésre állnak a civil szervezeteknek, ezzel is segítve tulajdonképpen közvetlen környezetünk szebbé tételét vagy akár elesett honfitársaink megsegítését, összességében Magyarország még élhetőbb helyé válását, hiszen a civil szervezetek közösségi feladatokat valósítanak meg és célokat látnak el. Örülök annak, hogy a választókerületben is több ilyen működőképes, hatékony civil szervezet van, mint Kazincbarcikán, Sajószentpéteren és Edelényben. Köszönöm. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Folytatom, ahol abbahagytam. Az 1 százalékos felajánlásoknak az értéke 6,5 százalékkal nőtt egy év alatt, ez azt jelenti, hogy ma már átlagosan egy kedvezményezett 330 ezer forintot kap az 1 százalékos felajánlások révén. Látjuk ezeket a kampányokat, úgyhogy úgy látszik, valóban van ennek pozitív hatása, összességében 8,4 milliárd forintot tudtunk így a civil szervezeteknek ezen jogszabályi lehetőséggel többlétszámú támogatásként mi mint magyar adófizetők közössége adni.

Az eljárások egyszerűsítése fontos törvénymódosítás volt, a változásbejegyzési eljárásokat tudtuk gyorsítani és egyszerűbbé tenni, hatékonyabb eljárási keretek között tartani. Az is fontos volt, hogy a civil információs centrumok megpályáztatása révén olyan megyei központok jöttek létre, ahol egy civil szervezet, aki ugyanolyan hús-vér civil, mint a többi, mennyiben tevékenykedik mint civil szervezet, állami támogatást kapva ahhoz, hogy információs napokat, tanácsadást, segítségnyújtást adjon könyvelésben, adminisztrációban, hogy a többi szervezet ezt a háttértámogatást megkapja, és a valódi civil közösségi céljára, kulturális, sport-, egyéb céljára tudjon jobban koncentrálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 11 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztés tárgysorozatra-vételi kérelmének tárgyalása következik. A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a közpénzek védelme érdekében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról** szóló T/14185. számú törvényjavaslat tárgysorozatra vételéről. A tárgysorozatra vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, 5 perces időkeretben. Parancsoljon, Staudt Gábor képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy fontos javaslat fekszik az Országgyűlés előtt, és arra vár, hogy először tárgysorozatra vegyük, és utána döntsünk róla és elfogadjuk. Természetesen, mint mindenhez, módosító javaslatot ehhez is be lehet nyújtani. Azt viszont nem tudjuk elfogadni, hogy a kérdéskör, amellyel foglalkozni kívánunk - és most a Btk.-módosítás, -szigorítás körében kívánunk jelen esetben foglalkozni -, nem igényli semmilyen cselekvő, a törvényalkotó által cselekvő magatartásban megmutatkozó jogalkotási, akár a Btk.-t módosító, szigorító aktus elfogadását.

Miről is van szó? Arról lehet vitatkozni, hogy a rendszerváltás után - és itt maradunk egyelőre csak

a rendszerváltás utántól - mekkora összeget loptak ki ebből az országból. Külföldi szervezetek, amelyek nemcsak Magyarország, hanem világviszonylatban az offshore-irányba kimenekített, kilopott pénzek volumenét vizsgálják meg, ezek Magyarország tekintetében két és fél-háromszorosára teszik a teljes magyar államadóssághoz képest, hogy ekkora összeget sikerült a politikai elitnek - az elit szót tegyék természetesen idézőjelbe - kilopni a '80-as évek vége óta Magyarországról.

Márpedig ha ez így van, és mondhatják önök, hogy ez nem háromszorosa, hanem kétszerese csak az teljes magyar államadósságnak, nem 250 milliárd dollár, hanem csak 200, valószínűleg a valódi számok ennél még magasabbak, de azt kell hogy mondjam, hogy olyan horribilis számokról beszélhetünk még a legóvatosabb becslések alapján is, amelyek aktív változtatást igényelnek a törvényeken vagy az ügyészség magatartásán. Hiszen mondhatjuk azt, hogy ha a törvények jók, akkor az ügyészség nem végzi jól a tevékenységét, ha viszont az ügyészség jól végzi a tevékenységét, akkor a törvények, a magyar törvények folyamatosan, több évtizede gyakorlatilag alkalmatlanok arra, hogy meggátolják a közpénzek szétlopását.

A kettő együtt nem lehet igaz. Mert ha az ügyészség jól végzi a feladatát és a törvények jók, akkor nem szabadott volna eltűnnie ekkora összegnek. Márpedig ezek a pénzek eltűntek. Persze lehet azt mondani, és ha valaki amellett érvel, hogy se az ügyészségnek ne nézzünk a körmére, se ne szigorítsunk a tényállásokon, mondhatják azt következő eredőként, hogy nincs is lopás Magyarországon, nem is tűnnek el ezek a pénzek, ebben az esetben lehet, hogy elmeorvosi vizsgálatot is el lehet rendelni anélkül, aki ezt komolyan gondolja.

De a lényegre térve, hogy mit is tartalmaz ez a javaslat. Szeretnénk azt, hogyha a Btk.-ban a közpénzek eltűnésére, korrupcióra, de akár a hivatali visszaélésre, hanyag kezelésre vonatkozó tényállások is megemelésre kerülnének, súlyosabb büntetést helyeznének kilátásba, és így elérhetnénk azt, hogy netalántán, néha-néha, nagyon sok milliárd ellopása után egy-egy ember vonuljon börtönbe, akármennyire időre. *(Dr. Gyüre Csaba tüsszent.)* Igaza van Gyüre Csaba képviselőtársamnak, valóban, ezt nem láthattuk az elmúlt, most már lassan 30 évben.

És ha önök azt mondanák, hogy hihetetlen módon aránytalanul meg szeretnénk emelni ezeket a tényállásokat, akkor egy-két példával élnék, a javaslat ennél bővebb. Hivatali vesztegetés elfogadása esetén 2-től 8 évig terjedő szabadságvesztést helyeznénk kilátásba. Ez a szigorított adat, ez a szigorított tényállás, nem a jelenlegi. Aztán feljelentés elmulasztása esetében, ha egy hivatalos személy nem tesz feljelentést, bár olyan bűncselekményről szerez bizonyosságot, amely esetében ezt meg kellene tennie, 1-től 5 évig terjedő szabadságvesztés, hivatali visszaélés esetén 1-től 5 évig terjedő szabadságvesztés.

Tehát aki azt mondja, hogy ezek hihetetlenül magas értékek, így megemelve is, azt hiszem, nem gondolja komolyan, hogy itt el kellene számoltatni

azt, aki a közpénzhez nyúl, de akár mondhatnám akár a hanyag kezelés tényállását is, amely esetében nagyon fontos, hogy ha valakit idegen vagyon kezelésével megbíznak és ezt nem megfelelőképpen látja el, akkor így a megemelt tétel nullától 3 évig terjedő szabadságvesztéssel lenne büntetendő. Azt hiszem, hogy ez sem egy olyan tétel, ami miatt bármilyen felhorkanást lehetne itt a Házban megtenni.

Azt kérem a tisztelt Országgyűléstől, hogy ahhoz, hogy néha-néha lássunk egy-egy letöltendő szabadságvesztést is, támogassák a tárgysorozatba vételét ennek a javaslatnak, és utána fogadjuk is el közösen.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szólalhat fel, szintén kettőperces időkeretben. Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt előterjesztő Képviselőtársaim! A törvényjavaslat indoklásában szerepel egy mondat, amit szeretnék szó szerint fölolvadni önöknek: „A közpénzek eltulajdonítása súlyos büntettnek minősül a jelenlegi büntetőjogi szabályozás keretein belül is.” Nyilván az indoklás utána azt támasztja alá, hogy miért kellene tovább szigorítani az előterjesztők álláspontja szerint. De szögezzük le, hogy itt súlyos bűncselekményről van szó, amely a hatályos 2012. évi büntető törvénykönyv szerint is súlyos bűncselekmény.

Mi vezethetne azokhoz a célokhoz, amelyekről képviselőtársam beszélt, hogy tudniillik több ilyen ítélet, több ilyen eljárás szülessen? Mindenki tudja, aki a korrupció büntetőjogi problémájával foglalkozik, hogy a legnagyobb gond a korrupció aktív és passzív alanya közötti érdekegyezőség. Ezt az érdekegyezőséget, ezt az érdekegységet kell megtörni mindenképpen, tehát ne legyen érdekelt a vesztegető és a megvesztegetett abban, hogy elleplezzék a bűncselekményüket. Erre van büntetőjogi megoldás, és tartalmaz is a Btk. ilyen megoldást. Lehet, hogy nem tökéletes megoldás, de semmiképpen sem a büntetések szigorítása az egyedüli jó megoldás, hanem ahogy mondtam, a feltárás lehetőségét kell megteremteni, annak a lehetőségét, hogy a korrupciót le lehessen leplezni.

És itt van nagy jelentősége a Ház előtt lévő új büntetőeljárás törvénynek, amelyben a leplezett eszközök alkalmazása, lényegében a titkos megfigyelések alkalmazása döntő jelentőségű lehet a korrupciós bűncselekmények felderítése szempontjából. Ezért inkább arra kérem a Jobbik képviselőcsoportját, hogy támogassa az új büntetőeljárás törvényt, hogy a korrupció ellen minél hatékonyabban tudjunk küzdeni, de ebben a formában ezt a javaslatot nem támogatjuk. Köszönöm szépen.

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni képviselőtársaim közül az adott napirend keretében. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, kétperces időkeretben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Legalább abban egyetértünk akkor Répássy képviselővel, hogy ez egy súlyos bűncselekmény. Ez valóban egy súlyos bűncselekmény. Én nem értem, hogy egyáltalán miért nem tudja támogatni, mondjuk, a kormány, ha fontosnak tartaná a közpénzvédelmet - állítólag fontosnak tartják a korrupció elleni harcot, bár ez nem nagyon látszik az intézkedéseik során, hiszen intézményesítették és központosították a korrupciós tevékenységet. Ettől függetlenül miért ne tudnák támogatni azt, hogy súlyosabb büntetést kaphassanak azok, akik akár hivatali visszaélést, akár korrupciós cselekményeket hajtanak végre? Répássy képviselő úr, ön idézett a benyújtott törvényjavaslatnak az általános indoklásából. Én akkor idézném azt, hogy ön mit mondott. Azt mondta, hogy nem az egyedüli jó megoldás a szigorítás. De akkor ezek szerint ön is úgy gondolja, hogy az egyik jó lépés lehet a szigorítás. Akkor nem értem, hogy miért nem támogatják!

Abban egyetértünk, hogy nem az egyedüli. Például nagyon sok minden másnak is fenn kellene állnia ahhoz, hogy nagyobb hatékonysággal tudjunk a korrupció ellen működni, például egy független ügyészségnek; nem egy fideszes Polt Péternek kellene vezetnie az ügyészséget, aki aszerint próbálja meg politikailag vizsgálni az ügyeket, hogy éppen érintett-e benne egy fideszes politikus vagy nem. És ha érintett, akkor nem nyomoznak ebben az ügyben. Sajnos az elmúlt időszakban majd' minden ügyben érintett egy fideszes politikus, így alig vannak olyan ügyek, amik végigmennének.

De ha nem az egyedüli, de egy jó lépés, akkor miért nem tudják támogatni? Én egyszerűen nem értem. Ezek mindig kifogások. Most ön azt mondja, hogy akkor támogassunk mi valami mást, amit önök nyújtanak be. De az is egyszerűbb lenne: mondják meg, mondjuk, csak azért nem akarják elfogadni, mert a Jobbik nyújtotta be ezt a törvényjavaslatot. Akkor ez egy tisztább dolog lenne. De hogy önök a korrupció elleni harcról beszélnek folyamatosan, közben ennél korruptabb kormánya az elmúlt 27 évben még nem volt az országnak, mint amilyen az önök kormánya, és még ráadásul azokat a törekvéseket, amikor benyújtunk bármilyen javaslatot, nem is támogatják és nem tudják ezt megindokolni, szerintem ez felháborító. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem Staudt Gábor képviselő urat mint előter-

jesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót, kétperces időkeretben.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyobb vitára számítottam, megvalom őszintén. Ez is egy olyan kérdés, amire minden frakciónak illett volna reagálnia.

Így most legfőképpen csak Répássy Róbertre tudok reagálni, illetve Szilágyi képviselőtársamra, de vele nyilvánvalóan egyetértek abban, amit elmondott. Tudja, képviselőtársam, az érdekellentét megtörése leginkább akkor tud megtörténni, ha szigorítjuk ezeket a tényállásokat, és abban az esetben, ha valaki lebukik, vagy a bűncselekmény akár egyéb eszközökkel a nyomozó hatóságok tudomására jut, akkor bizony súlyos szankciókat helyez a törvény kilátásba, súlyosabbakat, mint most. És amikor felmerül az ügyészség elszámoltatása, az ügyészség számonkérése, hogy miért nem tesz semmit, önök azt mondják, hogy nem kell, jók a törvények. Amikor felmerül a törvények megváltoztatása, akkor azt mondják, hogy az ügyészség teszi a dolgát - közben a pénzék meg kiáramlanak. Ez így nem jó.

Várnánk azt, hogy ha ezek a javaslatok önöknek nem tetszenek, akkor a sajátjukkal álljanak elő. Ezt nem teszik meg, viszont a korrupciós egyezményekből sorra lépünk ki. Ebből is látszik - és egyébként a rangsorokban meg sorra csúszunk le -, hogy az irány nagyon rossz. És ezen sajnos az új büntetőeljárás törvény sem fog változtatni, annak ellenére, hogy nagyon sok helyes és támogatandó passzus van benne, ezzel egyet tudok érteni. Azzal is, hogy a felderítés hatékonyságát növelni kell, de az államtitkár úrtól kérdezném: sokszor megtörténik az, hogy lebuknak ezek az emberek, akár még bírósághoz is kerülnek - a sokszor helyett inkább a már megtörténtet mondom, így pontosítok -, és akkor is olyan neveléses büntetéseket kapnak, egy-egy felfüggesztett büntetést, ami gyakorlatilag nonszensz, röhejes. Ezen nem az új büntetőeljárással lehet változtatni, illetve azzal is, de azért, hogy börtönbe kerüljenek ezek az emberek, mindenképpen szigorítani kell a büntetőjogi tételeket is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/14682. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Fónagy János államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e felszólalni a vita e szakaszában. *(Jelzésre:)* Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom az államtitkár urat, hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 10 perces időkeret áll rendelkezésre. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt törvényjavaslat kizárólagos célja, hogy az Országgyűlés a Népliget rekonstrukciójához kapcsolódó ingatlanok vagyongazdálkodójaként a Ferencvárosi Torna Clubot jelölje ki.

A sportról szóló 2004. évi I. törvény 1. számú mellékletében szereplő állami tulajdonú sportcélú ingatlanok felsorolása a törvényjavaslat elfogadásával egyebekben nem változik, sem a felsorolásból, sem az állami vagyoni körből nem kerülnek ki ingatlanok.

A törvényjavaslatához képviselői módosító javaslat nem érkezett. Azt a Kulturális bizottság megtárgyalta, azonban módosítási szándék megfogalmazására, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat elfogadására nem került sor. Köszönöm a bizottság munkáját.

Mindezek alapján tisztelettel arra kérem önöket, hogy a T/14682. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr. *(Dr. Rétvári Bence, tapsolva: Szűnni nem akaró taps!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom az államtitkár urat, hogy a zárszó elmondására 9 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! A Kulturális bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség, mivel időkeretben tárgyalunk.

Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Sajnálom egyébként, hogy a Fidesz soraiból nincs itt senki, aki a sporttal foglalkozna.

Egyébként az államtitkár úr mondta, hogy módosító javaslatok nem érkeztek ehhez a javaslatához. Elvileg nem is érkezhettek, hiszen semmi más nem történik, mint önök benyújtanak most egy módosítást az 1. számú mellékletben: az Építők SE sporttelepét, úgy, ahogy van, odaadják vagyongazdálkodásba a Ferencvárosnak, és innentől kezdve mi, képviselők sem tudhatunk semmit arról, hogy mi a szándék ezzel, és semmiféle leírást, semmiféle háttérrel nem tudhatunk az egész ügyről. Annyi van most, amit igazából meg kellene szavazni, hogy a Ferencváros megkapja az Építők sporttelepét, ami egy nagyon értékes terület egyébként a Népligeten belül.

Azt mondom, hogy csak találgatni tudunk, találgatni lehet, hogy vajon mi lesz a szándék. Volt az államtitkár úrnak az általános vita során egy elszólása, amivel legalább egy kis információhoz juthatunk, hiszen azt mondta, hogy egy körülbelül 10 milliárd forintos beruházást kívánnak majd megvalósítani ezen a területen. A Ferencváros fogja ezt megvalósítani, gondolom, ismét állami támogatásból.

Ez olyan, amibe már tudunk valamilyen szinten kapaszkodni, hogy hogy döntsünk, hiszen azt mond-

juk, hogy ha azt veszem figyelembe, hogy a Népliget egy utánpótlásbázis, és esetleg az utánpótlásnak lesznek jobbák a körülményei, akkor az ember még azt is tudná mondani, hogy ez egy támogatható dolog. Ha viszont azt veszem figyelembe, hogy mennyi sportberuházás történt ebben az országban az elmúlt hat évben, és most egy újabb 10 milliárdos sportberuházást akarnak végrehajtani, akkor már nem biztos, hogy ez annyira támogatható. Hiszen én azt mondom, hogy a sportra költött pénz, ha azt valóban a sportra költjük, és ez elhangzott itt az általános vita során is, 3 forintot hoz 1 forint ráköltéssel, ez így még elfogadható is lenne, csak nálunk az a probléma, hogy ami pénzt megszavaznak, mondjuk, a sportra, az nem mindig a sportra megy. Egy bizonyos részét elrakják bizonyos zsebekbe, a másik részéből jachtokat vagy vadászkastélyokat vásárolnak, és csak egy bizonyos része megy sportra. Tehát ez a 3 forint így már nem megfelelő.

Éppen ezért, mivel nem rendelkezünk megfelelő információkkal, azon kívül, hogy mint említettem, ezt a sporttelepet átadják a Ferencvárosnak vagyongazdálkodásba, mivel nem rendelkezünk semmiféle információval a kormány terveit illetően, vagy nem is tudom, hogy ez egyáltalán a kormány terve-e, hiszen én úgy képzelem el ezt, hogy általában úgy működik ma sajnos a sportirányítás, a sportlobbi Magyarországon, hogy már az összes nagyobb sportszövetségben, az összes nagyobb sportegyesület élén egyébként a fideszes potentátok ülnek, azok a fideszes emberek, akik bemennek, mondjuk, valakihez, és azt mondják, hogy mi ezt szeretnénk csinálni, és akkor megengedik nekik, és adnak pénzt erre a beruházásra.

(17.30)

Mivel mi nem tudhatunk semmit erről, ezért úgy gondolom, hogy országgyűlési képviselőként, akik arra esküdtünk fel, hogy a közt szolgáljuk, a közpénzeket védjük, és ésszerűen az ország javára próbáljuk meg felhasználni azokat a forrásokat, amik a rendelkezésünkre állnak, ennyi információval rendelkezve felelősségteljesen nem dönthetünk ebben a kérdésben.

Éppen ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom ezt a törvényjavaslatot, ezt a változtatást, ezt az átadást, a vagyongazdálkodási jog átadását a Ferencvárosnak ebben a formában így nem tudja támogatni. Tartózkodni fogunk, hiszen mondom, nincsenek információink, nagyon kevés információnk van a szándékról, egyelőre csak annyit tudunk, hogy át akarnak adni egy területet a Ferencvárosnak, de ezt a Jobbik Magyarországért Mozgalom így, ebben a formában nem tudja támogatni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem Fónagy János államtitkár urat, kíván-e zárszót mondani. Államtitkár úr jelzi, nem

kíván zárszót mondani. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes állami tulajdonban lévő ingatlanoknak a Magyarországi Református Egyház részére történő tulajdonba adásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/14241. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Képviselő úr, Ön a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2017. április 13-i ülése alkalmával a tagok vitát folytattak le az egyes állami tulajdonban álló ingatlanok Magyarországi Református Egyház részére történő tulajdonba adásáról szóló T/14241. számú törvényjavaslatról. A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 27 igen szavazattal, 7 nem ellenében, valamint tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza az Igazságügyi bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát, amely nyelvhelyességi és kodifikációs pontosításokat tartalmaz, továbbá a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát, amely a jogszabályi összhang megteremtésére irányul a nemzeti-vagyon-törvénnyel.

A törvényjavaslattal elérni kívánt cél, hogy a geszti Tisza-kastély a Magyarországi Református Egyház tulajdonába kerüljön ellenérték megfizetése nélkül úgy, hogy egyrészt emlékhellyé váljon, másrészt pedig oktatási központ és találkozási központ legyen a Kárpát-medencében élő református gyülekezetek és hívők számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, szíveskedjenek hozzájárulásukkal megteremteni annak a feltételeit, hogy a kétharmados támogatás az Országgyűlésben a T/14241. számú törvényjavaslat tekintetében megszülethessen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Csepreghy Nándor államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy a vita e szakaszában kíván-e felszólalni. Igen, megadom a szót államtitkár úrnak, és jelzem, hogy 10 perces időkeret áll rendelkezésére a mostani felszólalása és a zárszó elmondására. Ön a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon szépen köszönöm a szót. Engedjék meg, hogy a kormány nevében egyrészt megköszönjem a parlamenti pártoknak azt a konstruktív vitamagatar-

tást, amit ebben az ügyben tanúsítottak. Én azt gondolom, hogy látva azt a konszenzust, ami az előterjesztés kapcsán kialakult, teljes joggal jelenthetem ki, hogy a parlamenti pártok jelentős többsége egyaránt fontosnak tartja azt, hogy a geszti Tisza-kastély helyzetét egyrészt egy szimbolikus gesztusként is rendezzük, átadva azt a Magyar Református Egyház tulajdonába. Lényegében egy olyan család lakhelyéről beszélünk, ami az országnak egy igen elmaradott térségében fekszik, és azáltal, hogy a református egyház által létrehozott oktatási központ jön létre a Tisza-kastélyban, lehetőség van arra, hogy a későbbi esetleges határnyitás irányába, Partium irányába egy olyan központ jöjjön létre, ami valóban a szellemi és az egyházi nevelésnek egy kiemelkedő bástyája lehet.

A Tisza-család története, ahogy az a nyitóvitában is nagyon széles merítésben hangzott el, a református egyházzal és a Magyarország iránti közszolgálati teljesítménnyel nagyon komolyan összefüggött, ezért azt gondolja a kormány, hogy szimbolikus jelentősége van annak, hogy a reformáció 500. évében kerüljön ez az ingatlan átadásra a magyar református egyház számára. És mivel én azt látom, hogy ehhez a parlamenti többség is megteremthető, ezért engedjék meg, hogy megköszönjem minden, a vitában részt vevő pártnak és képviselőnek az igen konstruktív hozzáállását, kiemelkedően pedig Hege-dűs Lorántné képviselő asszonynak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirendi szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP-képviselő-csoport.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az ötpárti egyeztetés gyorsaságáról államtitkár úr nem ejtett szót, amire én magam odaértem, kezdetben rossz terembe menvén, körülbelül egyperces késéssel már mindenki felállt az asztaltól - ennyire konstruktívan zajlott a vita, még beleszólni sem volt lehetőség. Szeretném megragadni az alkalmat még egyszer, hiszen egy összegző vitán vagyunk, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy miért rettenetesen rossz ez a javaslat.

Maga az, ami egyébként a célja ennek a javaslatnak, hogy a református egyház kapjon egy ingatlant, azzal semmi probléma nincs. Semmi problémája nincs a Lehet Más a Politikának azzal, hogy az egyházak hitéleti tevékenységük ellátására kapjanak akár ingatlanokat. A probléma, a legnagyobb probléma ezzel a normativitás hiánya.

Őnök, tisztelt államtitkár úr, gondoltak egyet, és adnak egy kastélyt a református egyháznak. Ahogy az elmúlt hetekben, a többi vitában elmondtuk azt, hogy ez miért problémás, hogy aztán majd más egyházak is megjelennek különböző igényekkel, annak a

tanújelét már láthattuk, hiszen újra elénk kerül a héten egy javaslat, ugyancsak különböző vagyonaátadások történnek, körülbelül hasonló nagyságrendben, tehát más egyházak kapnak ugyancsak bizonyos vagyontárgyakat. Oké, rendben, értjük, hogy mi a célja ennek, hogy önök ingatlanokat átadnak, de mi az oka vajon.

Mi az oka annak, hogy így ötletektől, spontán ötletektől vezérelve vagy akár kéréseknek megfelelően teljesítik egyházak kéréseit? Látjuk azt, hogy a következő körben bejelentkezett a katolikus egyház, egy szerzetesrend, az izraelita hitközség, és nyilván ez a sor folytatódni fog. A probléma az, hogy ha majd megjelenik egy újabb egyház, és ő is azt mondja, akkor majd megint a jövő héten, az utána lévő héten, minden héten lesz egy ingatlanátadás? Nem lehetne ezt normatív keretek között megtenni, nem lehetne ezt úgy, hogy megvizsgáljuk, megvizsgálja akár a parlament, hogy ez miképpen lehetséges? Teszem azt, ha ilyenekre igény mutatkozik, miért kell ezt hetente megtenni?

Egyébként megjegyzem: maga az eljárás mutat rá rendkívül jól arra, hogy ez az egyházak szabad működésének szempontjából nem jó. Ez közép- és hosszú távon problémát fog jelenteni az egyházaknak, hiszen az, hogy most ilyen kegyadományokat elfogadnak - mert ne kerüljünk, ezek kegyadományok egyházaknak, az, hogy ilyeneket elfogadnak -, ez a jövőben lehetőséget biztosít a mindenkori kormányzatnak - nem feltétlenül önöknek, a mindenkori kormányzatnak - ahhoz, hogy ezzel éljenek, visszaéljenek. Amit most osztogatnak, azt később vissza is lehet venni, amit esetleg az egyházak majd fosztogatásoknak fognak értelmezni.

(17.40)

Tehát most valamit átadnak, aminek, könnyen lehet, hogy a visszavételét majd zokon vesszük. Azt gondoljuk, hogy ezt nem szabad így tenni, az egyházaknak sem jó ez így. Arra kérek minden pártot, minden képviselőt, gondolja meg, hogy ilyen formában szabad-e ezt megtenni. Nyilván ez egy kétharmados törvény, ez egy jégtörő törvény, hiszen innentől kezdve további lehetőségek nyitva állnak már az állami vagyonnról szóló törvény módosítása által. Jelen pillanatban, ami most megtörténik majd holnap, az előzetes jelzések szerint ez lehetőséget fog biztosítani arra a jövőben bármilyen kormányzat részére, hogy bármilyen egyháznak vagy akár civil szervezetnek, bárminek olyan nemzetivagyon-részt adjanak át, ami nem kellően alátámasztott, hogy ez indokolt-e.

Örülnék annak, hogyha minél többen észrevennék és látnák a sorok között azt, hogy a megajándékozott egyházak között vannak hiányosságok. Tehát például az evangélikus egyház, aki a legjobban kötődne pont a reformáció évéhez, hiszen Luther Márton nevezetes cselekményéhez kötődik a reformáció kezdete, október 31-éhez, az evangélikus egyház vajon miért nem kap ingatlant, miért kap annál kisebb egyház ingatlant, kisebb egyházak ingatlant? Lehet,

hogy ők kritikusak voltak a kormányzattal? Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az államtitkár úr is említette az imént, valóban, a Jobbik Magyarországi Mozgalom frakciója támogatni fogja ezt a kezdeményezést, és tesszük ezt nagy örömmel már csak azért is, mert úgy gondoljuk, hogy Tisza István emlékezetének fenntartásához és ápolásához ez valóban egy méltó gesztus.

És ha szabad egy mondat erejéig nekem Ikotity képviselőtársamnak reagálni, én azt gondolom, hogy azért nem bármilyen egyház kapja meg most ezt a kastélyt, mert a református egyházzal beszélünk, és igen, mi is ünnepezzük egyébként pont most, ebben az évben a reformáció 500. évfordulóját. Tehát én azt gondolom, hogy a protestáns egyházak felé tett nagyvonalú gesztus is ez egyébként a kormányzat részéről, és maga Tisza István pont a református egyháznak volt a főgondnoka, és nyilván történelmietlen ilyet kijelenteni, de ha élne, talán ő is támogatná ezt a törvényjavaslatot, hiszen ő maga is életében egy nagylelkű adományozója volt az egyháznak. Úgyhogy én azt gondolom, hogy e tekintetben nekünk nem lehet kétségünk, hogy maga az ingatlan jó helyen lesz, a feladat, amit fog kapni ezzel az ingatlannal együtt az egyház, az is egy nagyon fontos és nemes cél. Én azt remélem, azt kívánom, hogy minél inkább be tudja tölteni a szerepét majd ez a későbbiek során kialakítandó központ, kulturális, oktatási és hitéleti központ.

Amit mi felvetettünk a vita során, s amit említettem is többeknek, az az, hogy én azt gondolom, a Tisza-család kapcsán is kéne azért egy gesztust gyakorolni. A nagykovácsi kastélyt is úgy kapták meg a cserkészek, hogy nagyon nagy örömmel fogadták, és rendkívül gazdag és színes programokat csinálnak ott a gyerekek számára, de sajnós ott sincsen semmifajta lehetőség a család számára. Talán itt, ha most meg fog újulni majd a kastélyprogram jóvoltából ez az ingatlan, akkor talán lehetne találni arra lehetőséget, hogy ott egy olyanfajta megoldást kínáljanak a család hazatérő tagjai számára - tudjuk, hogy nagyon nagy részük Amerikában, Dél-Amerikában és Észak-Amerikában dolgozik és él már életvitelszerűen -, tehát amikor hazatérnek Magyarországra, akkor újra otthonuknak tudják tekinteni ezt a kastélyt.

A másik pedig az, hogyha már Tisza István emlékezetét felhoztam - és ez most nem szorosán ehhez a törvényjavaslathoz kapcsolódik, de én azt gondolom, hogy fontos ezt itt és most megemlíteni -, talán akkor el kéne gondolkodni azon, hogy nem messze ettől a Háztól, a nemzet templomától, a Vértanúk terén egykor állt egy hatalmas nagy obelisz, amely a vörös terror, a vörös kommün áldozatainak a nevét tartalmazta egy Hungária nőalakkal együtt, és ezen a

felsoroláson rajta volt Tisza István neve is. 1919 százéves évfordulója nemsokára el fog következni, tudjuk, számtalan esemény, nemzetközi esemény is meg lesz rendezve Magyarországon ebben az évben.

Én azt gondolom, hogy nagyon fontos, jelzésértékű lépés lenne a kormányzat részéről, a magyar parlament részéről, az országgyűlési képviselők részéről, ha elfogadnának egy olyan határozati javaslatot, hogy egyébként a tér '44-es arculatának visszaalakítása érdekében is ez az oszlop, ez az obelisztk álljon az egykori helyén. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadnám a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, tájékoztatom államtitkár urat, hogy a házszabály vonatkozó rendelkezése értelmében csak a zárzó keretében tudok szót adni. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A trianoni békediktátum nemcsak igazságtalan és jogsértő volt, hanem zsákutcába is vitte az európai politikát a következő évtizedekre és magát Magyarországot is. Azt, hogy zsákutcába vitte, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy maga Geszt település is Magyarország mai határait tekintve Kelet-Magyarországon található, ami zsákutcába került. Zsákutcába került az a település, ahol Tisza Kálmánnak és Tisza Istvánnak a családi kastélya található, ahol Arany János tanította Tiszáékat, ahol az Aranykultúra fejlődött. Ez a kulturális központ, ami annak idején fény volt, a zsákutca következtében teljesen elenyészett.

Ezen enyészetet akarjuk most fölszámolni, s igenis köszönjük a Jobbik támogatását, mert a Jobbik a Fidesz-KDNP mellett kiállt amellett, hogy a református zsinat igenis megkaphassa ezt az épületet, és méltóképpen újra tudjuk építeni ezt a kultúrát. Rendkívül fontos abból a szempontból is, tisztelt hölgyeim és uraim, ez a kérdés, mert nem kerülhetett volna sor, meggyőződésem, a trianoni diktátumra akkor, ha nem gyilkolják meg Tisza Istvánt, akkor nem került volna sor ószirózsás forradalomra, és teljesen másként alakult volna hazánk sorsa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra; 9 perc áll rendelkezésére.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg, hogy Ikotity képviselő úr távollétében

is felajánljak egy parlamenti sétát, amelyen megismerheti saját munkahelyét, mert más pártoknak nem okozott gondot megjelenni azon az ötpárti egyeztetésen, és megtalálni az egyeztetés helyszínét, ahová valóban késéssel érkezett, és azért tartott rövid ideig az ülés, mert az azt megelőző vitákban lényegében egy konszenzusos álláspontot sikerült kialakítani. Ezt ingyen és bérmentve vagy a saját költségemen a képviselő úrnak szívesen biztosítom, amennyiben erre igényt tart.

A másik kérdés, amit Ikotity képviselő úr felvetett, hogy miért nem normatív alapon dönt a kormány és kéri a parlament támogatását egy ilyen javaslatához. Ez egészen egyszerű, azért, mert ahány ügy kerül napirendre és ahány ilyen vagyónátruházás kerülhet napirendre, azt gondoljuk, hogy az mindig önállóan mérlegelendő. A jelenlegi magyar kormányzat a történelmi egyházak szerepét a magyar közművelődésben és oktatásban soha nem kérdőjelezte meg, és igenis azt gondoljuk, hogy ebben az esetben is, ahogy más egyházi oktatási intézményeknél megtörténik, közfeladat ellátása történik, ahol ilyen típusú közvagyon átruházása a Magyar Országgyűlés felhatalmazásával megtörténhet.

(17.50)

Ebben az esetben azt gondolom, hogy egyrészt a reformáció 500. évfordulója, másrészt, ahogy képviselő asszony is elmondta, a Tisza-család emléke iránti főhajtás mind-mind olyan indok, ami ezt a javaslatot időszerűvé teszi. A további javaslatoknak utána fogok nézni, és megnézem, hogy milyen lehetőségek vannak. Valóban, a '19-es százéves évforduló, valamint az első világháború évfordulója is indokolttá teszi azt, hogy a kormány elgondolkodjon azon, hogy ennek milyen formai keretek közé öntött méltó megemlékezését tudja adni. Ez egy olyan javaslat tehát, aminek, azt gondolom, mindenképpen napirendre kell kerülnie.

Engedjék meg, hogy Magyarország Kormánya nevében még egyszer megköszönjem a támogatásukat, és azt kérem, hogy holnap lehetőség szerint azok a képviselők is, akik végighallgatták a vitát és eddig az ellenkező állásponton voltak, szavazzanak igennel egy olyan javaslatra, amely az oktatási rendszer, valamint az állam és az egyház Alaptörvényben rögzített együttműködési formája tekintetében egy igen előremutató kezdeményezés. Tisztelt elnök úr, köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/14680. számon és az ahhoz beérkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2017. április 13-án megtárgyalta a T/14680. számon benyújtott egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 29 igen szavazattal, 8 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Honvédelmi és rendészeti bizottság által javasolt, főként nyelvhelyességi és stíláriis szövegkorrekciós módosításokat, amelyeket bizottságunk is támogattott, továbbá a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát is megtaláljuk benne. Így, amennyiben a felhatalmazó rendelkezés a sarkalatos jellege miatt nem kerülne elfogadásra, akkor szükséges a Terrorelhárítási, Információs és Bűnügyi Elemző Központnak az Európai Bizottság részére történő statisztikai adatszolgáltatására vonatkozó hatályos szabályozás megtartása, ennek érdekében pedig apróbb módosítások fellelhetők az összegző módosító javaslatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat elősegíti a gyakorlati tapasztalatok átültetését a magyar jogrendbe, valamint az egységes és következetes jogalkalmazási gyakorlat megeremtését irányozza elő, ezért kérem, támogassák a T/14680. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban fogalmazódott meg kisebbségi vélemény. Gyakorlatilag azok az érvek kerültek elő a Törvényalkotási bizottság vitájában is, mint a módosító javaslatunkban, amit a szakbizottság nem volt hajlandó támogatni, és az egyik államtitkártársa próbált is válaszolni rá. Megjegyzem, hogy elég meglepő választ adott a bizottsági ülésen, amit elfogadni természetesen nem tudtunk. Ugyanis azt kifogásoltuk, hogy ha már van olyan lehetőség, ahol - egyszerűen fogalmazva - provokálni lehet bizonyos közfunkciót betöltő személyeket, akkor valószínűleg indokolt lenne ezt nemcsak az alacsony beosztást betöltő emberekre alkalmazni, hanem kiterjeszteni az államigazgatás legfelsőbb szintjeit betöltő személyekre is. Kisebbségi véleményként elmondtam és most is fenntartom, hogy önmagában

azt a lehetőséget, hogy provokálni lehet, én nem tartom jónak. Sem hasznosnak nem tartom, sem jónak nem tartom, nem gondolom, hogy az igazságszolgáltatás részévé kell tenni. De ha már ezt önök megtették, akkor szeretném megkérdezni - hátha államtitkár úr tud valami normálisabb választ is adni rá, mint az ott jelen lévő kollégája -, hogy miért nem lehet ezt kiterjeszteni államtitkárokra, miniszterekre vagy ügyészekre. *(Kontrát Károly: Meg bírókra?)* Bíróra nem. Ügyészre, államtitkára és miniszterre. Ugyanis az önálló hatalmi ág, tisztelt miniszter úr, ha már így rákérdezett, az a bíróság. Az ügyészség nem önálló hatalmi ág, az ügyészség független állami szerv, de soha nem volt önálló hatalmi ág. Nem tartozik abba a triászba, amit megfogalmaztak annak idején, és viszonylag hosszú ideje tartja magát.

Nem értem igazán azt, hogy ilyen módszereket tudunk alkalmazni, mondjuk, az eljáró rendőr vonatkozásában, de annál, aki az egész büntetőeljárást felügyeli és adott esetben dönt - az ügyész -, nem alkalmazható. Miért nem, államtitkár úr? Mi ennek az oka? És mi annak az oka, hogy ha önök elvárják, hogy ezeknek a feltételeknek megfeleljenek a rendőrök, akkor azt nem várják el, hogy ön is megfeleljen ennek? Miért nem? Önt miért nem lehet ez alá vonni?

Az volt államtitkártársának a véleménye, hogy azért, mert akkor a feletteseket ellenőriznék a rendőrök. Hát, ez nagyon meglepő. S akkor megkérdem: amikor tábornokkal kapcsolatban merül fel egy ilyen probléma, akkor azt majd csak tábornok fogja tudni ellenőrizni? Az egyik tábornok tudja csak a másik tábornokot provokálni, a saját felettesét pedig nem tudja? Hát, én nem így olvasom a törvényt, hanem úgy, hogy a rendőrség belső elhárító vagy ellenőrző szerve akár saját feletteseit is tudja ellenőrizni. Vagy másként van ez, államtitkár úr? Akkor mégis milyen elvi alapot tud nekem mondani, hogy önt és a miniszterét nem lehet így ellenőrizni, ha egyébként mindenki mást?

Ugye, azt nem gondoljuk, hogy ma Magyarországon a korrupció alapvetően attól burjánzik, hogy a beosztott alkalmazott korrump? Nem, nem ettől van! Magyarországon egy kiterjedt állami korrupcióval állunk szemben, úgy nevezik, hogy state capture. *(Kontrát Károly: Tegyen feljelentést, képviselő úr!)* Mi ellen tegyek feljelentést, államtitkár úr? Gondolkodjon már egy kicsit, ne haragudjon! Mi ellen tegyek feljelentést? State capture ellen? Vagy mi ellen? Általában beszélek arról, mindenhol azt detektálják, minden egyes felmérés és kutatás azt mondja, hogy Magyarországon az állami korrupció szintje hihetetlenül magas, és nem a beosztottak miatt, hanem az állami vezetők korrupciója miatt. Mészáros Lőrinc miatt, Garancsi István miatt, Tiborcz István miatt meg Orbán Viktor miatt; önök miatt, államtitkár úr, és nem a beosztott rendőr miatt.

Hogy jön ahhoz egy kormányzat, hogy provokálni lehet a kisrendőrt, de a felettesét, az államtitkárt és a minisztert meg nem?! És az ügyészt sem. Kialkudta önöknél Polt Péter, hogy ezt ne lehessen? Vagy mi az oka ennek? Egész egyszerűen felháborító ez a hozzáállás, államtitkár úr. Semmi nem arra utal,

hogy Magyarországon a korrupció fő problémáját ezek az emberek jelentik, hanem a kormányzati korrupció jelenti. Ugye, nem gondolja, államtitkár úr, hogy majd be kéne fejezni ott a nyomozást - remélem, nem gondolja ön sem, és remélem, az ügyészség sem gondolja azt a Voldemort-ügyben, hogy egy fideszes képviselő trükközött a pénzekkel. Ugyanis azokat a pályázatokat valaki elbírálta a minisztériumban, és valószínűleg nem az utolsó beosztott, hanem egy államtitkár vagy a miniszter döntött arról, hogy az hova menjen. Jó eséllyel ő írta alá.

(18.00)

Ehhez képest önök, megint csak azt mondom, a korrupciót úgy kívánják megfogni vagy megragadni, hogy megint az alacsony beosztásban lévő tisztségviselőket lehet majd provokálni. Isten őrizze, hogy önöket valami ilyen hátrány érhesse!

Államtitkár Úr! Mi erre az elvi válasz? Legyen szíves nekem megfogalmazni, mert én nem tudok rá választ adni. És legyen szíves akkor azt is megfogalmazni, hogy a módosító javaslatunkat egyébként, ami erre irányul, miért nem támogatják. Mert az, amit az ön államtitkártársa mondott, nem hogy nem magyarázat, hanem sokkal felháborítóbb, mint amire eredetileg gondoltam. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, a vita e szakaszában kíván szólni, vagy majd a későbbi szakaszában. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván szólni. *(Dr. Bárándy Gergely: Persze, nem most válaszol.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván élni a lehetőséggel. Megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A jelen törvényjavaslattal érintett normák legutóbbi módosítása óta a szabályozási környezetben változások következtek be, és ezekre tekintettel szükségesek a megfelelő jogszabályi korrekciók. A törvény hatékonyabbá teszi a rendvédelmi, rendészeti feladatokat ellátó szervek tevékenységét, pontosításokat fogalmaz meg a hazai bűnüldöző szervezetek az uniós tagállamok társszerveivel történő hatékonyabb, eredményesebb nemzetközi együttműködése érdekében.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A gyakorlati tapasztalatok beépítése érdekében többek között módosításra kerül a rendőrségről szóló, a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló, valamint a szabálysértésről szóló törvény. A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség frakciója támogatja a belügyminiszter által benyújtott törvényjavaslatot, ezáltal a gyakorlati

tapasztalatok átültetését a magyar jogrendbe, valamint az egységes és következetes jogalkalmazási gyakorlat megteremtését. Kérem, hogy támogassák önök is a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Kétperces jelentkező nincs, megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, MSZP.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Érdekes dolog ez a törvényalkotás, mert ha elolvassa az ember a törvénytervezet címét, abból is nagyon sok következtetést le lehet vonni. Például, ha olyan törvénycímet olvasok, hogy egyes, jelen esetben belügyi tárgyú törvények módosítása, akkor már tudható az, hogy itt nyilvánvalóan valamilyen salátatörvényről van szó. Jól mondom? Amikor végigolvastam ezt a címet, akkor is sejtettem, hogy itt is erről van szó, ha jól számoltam, akkor 21 törvényt módosítanak egy törvénnyel.

Nyilvánvalóan itt arról lehetett szó, hogy a korábbi törvények alkalmazása során kibukott hiányosságokat próbálják meg ezzel a törvénnyel pótolni, vagy helyre tenni. Egyébként ez összefügg azzal, hogy nyilvánvalóan ebből az következik, hogy a korábban elfogadott törvények kapkodó módon, előkészítetlenül kerültek elfogadásra. Milliószor szóvá tettük, több időt az előkészítésre, hogy ezek rendben legyenek, és akkor nem lesz szükség arra, hogy egy törvényben 21 törvényt módosítsunk, már ha sikerült jól számolnom ebben az esetben.

Nyilvánvalóan ez nem erősíti a jogalkotóba vetett bizalmat az állampolgárok részéről. Gondolják végig, hogy egy normál állampolgár hogy tudja ezt nyomon követni. Egyébként is hogy lehet ezt nyomon követni, amikor a törvényalkotás úgy működik, hogy napi 200 oldalnyi törvénymennyiséget, jogszabálmennyiséget fogadunk el? Nem hogy állampolgárok, jogászok nem tudják ezt normális módon követni. Nem nevezném ezt normális jogalkotásnak.

Jelen esetben az van, hogy választani kell, a 21 törvénymódosítás közül melyikkel foglalkozzunk, hiszen 21-gyel nyilván nem lehet foglalkozni; én is hasonlóval szeretnék, mint Bárándy képviselőtársam tette. Ugye, a törvény azzal foglalkozik egyrészt, hogy kibővíti a megbízhatósági vizsgálattal érintett személyek körét. Ezt a Nemzeti Védelmi Szolgálat végzi, a magyar titkosszolgálat. A másik ilyen pedig a provokátorok különböző ügyekben való bevetését vizsgálja meg kiterjeszteni, melyek azok az ügyek, amelyekben bevetethők.

A bizottsági ülésen annak tárgyalása során a jelen lévő Felkai államtitkár úr ezt a gyakorlatot hasznosnak, eredményesnek, jónak tartotta. Fontos dolog, hogy ő ezt említette, majd a végén kitérnék arra, hogy miért tartom fontosnak, hogy erről beszéljünk. Nézzük az első részét, a megbízhatósági vizsgálaton részt vevők személyi körének bővítését. Nyilván ez összefügg azzal, hogy egyre bonyolultabbak az

államigazgatással kapcsolatos ügyek, egyre több döntés születik, és ezeket valamilyen módon ellenőrizni kell. Mint említettem korábban, ezt a feladatot Nemzeti Védelmi Szolgálat látja el.

Akkor, amikor én ezt elolvastam, azt mondtam, hogy ez még lehet egy helyes döntés, egy helyes javaslat. Arra gondoltam, hogy a bővítendő személyek köre nyilván azzal kapcsolatos, ahol a döntések születnek, hiszen ott van lehetőség elsősorban a korrupcióra, ott, ahol a nagy pénzekről döntenek. Aztán meglepődve olvastam, hogy a végrehajtás szintjére terelődött ez át, egyszerű ügyintézőkre, közalkalmazottakra terjesztik ki. Közalkalmazott például a temetkezési területen dolgozó ember vagy egy tanár, vagy óvónő. Nem hiszem, hogy ezzel kéne foglalkozni, ez nem a valós probléma megoldását jelenti.

Akkor, ha a bővítést úgy hajtottuk volna végre, hogy a valós döntéshozók lettek volna azok, akikre ez kiterjesztődik, akkor azt mondom, hogy jó úton járunk volna. És ez pontosan az a kör, ami a javaslatunkban szerepel. Államtitkárok, miniszterek, különböző biztosok, ugye, van kormánybiztos, miniszteri biztos, ők azok, akik a különböző döntések meghozatalánál jelen vannak, és a tapasztalatok is azt mutatják, hogy ez lett volna az a kör, amelyikre ezt ki kellett volna terjeszteni.

A provokálhatósággal kapcsolatban, amit államtitkártársa eredményesnek és hasznosnak minősített: ezzel kapcsolatban jegyezném azt meg, azt hiszem, én vagyok az egyetlen személy a Magyar Országgyűlésben, aki részese lehetett egy ilyen eseménysorozatnak. Lehallgattak és provokáltak is. Nem tudom, államtitkár úr ezt hogyan élte meg, én ezt végigéltem, és pontosan tudom, hogy egy ilyen mit jelent. Ezzel kapcsolatos lenne a véleményem.

Az, amiről most szól ez a törvényjavaslat, a provokátoroknak azt a lehetőséget biztosítja, hogy szabálysértések esetén is provokálhatnak. Ezt komolyan gondolják? Egy ilyen provokátornak, az is egyébként vagy rendőrtiszt, vagy a titkosszolgálat állományában lévő személy, a bevetése nincs arányban egy szabálysértési bűncselekmény súlyával, és ez ezt tartalmazza. Nevetségesnek tartom!

És a gyakorlatról is néhány gondolatot, mert azért az időm sajnos véges. Ezek szerint a gyakorlat az lesz, hogy annak a rendőrnek vége van az életének, aki 5 ezer forintért „elnéz” egy szabálysértést, és leleplezik ezzel a provokátoros megoldással, azt gondolom. Ugyanakkor nem látom azt, hogy azok, akik súlyos milliárdokról döntenek, tudok itt kétmilliárdos történetet, velem szemben ül képviselő úr, azt hiszem, most nincs jelen, mindennap hallunk róla. Kormánybiztos is azon kívül, hogy országgyűlési képviselő, és még csak az eljárásról sem hallunk, hogy az ügyészség bármit tett volna. Ott nem lehetne ezt alkalmazni? A kisrendőrt, az ügyintézőt igen? Őket mindennap elhallgatni, provokátorokat uszítani rájuk, ugyanakkor a nagy tételben garázdálkodók, sunnyogók számára pedig nyitott a pálya. Azt gondolom, ez így nem helyes.

Visszatérve a provokátorok alkalmazására, a Nemzeti Védelmi Szolgálat az ügyészséggel karöltve

hajtja végre ezt a feladatot, többnyire az Országos Rendőr-főkapitányság állományában lévő, erre kiképzett rendőrtiszttel. A jelenlegi gyakorlat, saját példából kiindulva, túl azon, hogy elég sok adatot titkosítottak, de amit erről megtudtam, ez tökéletesen alkalmas arra, hogy politikai célokra használják fel.

(18.10)

Sajnos, az én esetemben a Nemzeti Védelmi Szolgálat fel is használta. A saját vizsgálatuk állapította meg rólam, hogy nem követtem el törvényteleniséget, és nem az történt, hogy leálltak, hanem az a döntés született, hogy bűncselekményt szerveznek ők maguk, és így próbálnak meg engem provokálni. A jelenlegi rendszerük, amit kialakítottak, arra alkalmas, hogy politikai célokra használják fel, ezért alkalmatlan arra, hogy törvényben rögzítsük. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Sok idő már nincsen, de ne haragudjon, államtitkár úr, azt kell mondanom, hogy gyávának kell önt neveznem, és azt is teszem. Még egyszer mondom, gyávának nevezem önt azért, mert képtelen volt ebben az ügyben, ebben a témában úgy felszólalni, hogy egyébként a képviselőknek még lehetőségük legyen a reakcióra. Folyamatosan ezt csinálja.

Ha ön egyébként nem alkalmas arra, hogy a vitában részt vegyen, akkor mondjon le, de az nem egy normális dolog, hogy a vitában nem hajlandó részt venni, részt vállalni, nem hajlandó érvelni, hanem mindig kivárja a zárszót, és akkor mond valamit. Államtitkár úr, ez nem járja! Ez nem parlamenti vita. Ha valami a parlamenti vita meggyalázása, akkor ez az.

Egyébként pedig azt gondolom, hogy nem feltétlenül egy olyan képviselőre kellett volna a Fidesznek bízni ebben a témában a megszólalást, akit azért nem vontak büntetőeljárás alá, mert nem adta ki az Országgyűlés. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Emlékszem 2010 őszére, telére, amikor a parlament a Nemzeti Védelmi Szolgálatról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

Arra is emlékszem, jól emlékszem, hogy annak részeként a megbízhatósági vizsgálat rendszerére tettünk javaslatot, és akkor ezt az MSZP frakciója, a megszólaló képviselők teljes mértékben elutasították. Ezt szerettem volna leszögezni, hiszen ők ezzel azt bizonyították, hogy nem akarnak részt venni, nem akarnak hozzájárulni a korrupcióellenes küzdelemhez.

A másik pedig, Bárándy képviselő úrnak válaszolva: képviselő úr, ön nevez engem gyávának? *(Dr. Bárándy Gergely: Igen!)* Hát, önök az általános vitáról kivonultak, nem vettek részt. Ha önöknek fontos lett volna a korrupcióellenes küzdelem, fontos lett volna, hogy minél jobb törvényt tudjunk elfogadni, akkor részt vettek volna a vitában *(Dr. Bárándy Gergely: Az okára is emlékszik? Emlékszik az okára?)*, érveltek volna. *(Dr. Bárándy Gergely: Emlékszik az okára?)* Érveltek volna a javaslataik mellett, megszólaltatták volna azokat a... *(Dr. Bárándy Gergely: Csak így tudok válaszolni.)* Elnök úr, adja meg a lehetőséget!

ELNÖK: Folytassa, államtitkár úr! *(Zaj. - Csenget.)*

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Képviselő úr, aki magát demokratának tartja, de azt az esélyt nem adja meg, hogy én is elmondjam, nem bírja végighallgatni, képviselő úr... *(Dr. Bárándy Gergely: Próbálok válaszolni, tudja? Másképp nem tudok. - Zaj. - Az elnök csenget.)* Remélem, hogy az indulataim tud uralkodni és meghallgatja... *(Dr. Bárándy Gergely: Semmi indulat nincs bennem.)*

ELNÖK: Bárándy képviselő úr, kérem szépen, hallgasson türelemmel, és utána majd még lesz lehetőség.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Én olyan türelmes vagyok, képviselő úr. *(Hízékeny Dezső: Részt kellett volna venni a vitában! - Gúr Nándor: Szólt volna a vitában! - Zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Folytassa, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Én a vitában részt vettem *(Gúr Nándor: Látjuk!)*, hiszen az ötpárti egyeztetésre is utalnék, amikor az önök képviselője a Belügyminisztériumban kijelentette mosolyogva, hogy ők nem fogják megszavazni, akármit is csinálunk, nem fogják megszavazni ezt a törvényjavaslatot. Önök farizeus módon úgy álltak hozzá, és úgy olvassa úgymond a fejemre ezeket a vádakot, képviselő úr, hát vettek volna részt érdemben ennek a fontos törvényjavaslatnak a vitájában, de nem vettek részt, képviselő úr. *(Dr. Bárándy Gergely: Leírtuk a módosítót!)* Nem vettek részt *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, nem vettek részt... *(Dr. Bárándy Gergely: Módosítóval szokás kezelni!)*

ELNÖK: Folytassa, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Kivonultak az ülésről, és nem vettek részt a vitában. Szeretném kérdezni, hogy milyen bátorság ez, képviselő úr. Milyen bátorság ez? Milyen bátorság ez?! *(Dr. Bárándy Gergely: Ott a módosító!)* Milyen bátorság ez? *(Dr. Bárándy Gergely: Ott a módosító, szavazzátok meg!)* Semmilyen! Képviselő úr, olyan szocibátorság, az a helyzet. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Szavazzátok meg, jobb, mint a tettek!)*

A másik pedig az, hogy ön kijelenti, hogy kormányzati korrupció van. Képviselő úr, önnek törvényben, a képviselői jogállásról szóló törvényben foglalt kötelezettsége, ha ezt de facto kijelenti, tegyen feljelentést *(Dr. Bárándy Gergely: Nézze már meg, hány feljelentés van bent!)*, milyen kormányzati korrupcióról tud. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Képviselő úr, ne blöffölgjön, hanem tegyen feljelentést *(Dr. Bárándy Gergely: Soroljam? - Dr. Gyüre Csaba: Majd az ügyesség kivizsgálja! - Dr. Bárándy Gergely: Fideszes főügyésszel?)*, éljen a képviselői jogosultságával. *(Zaj. - Az elnök csenget. - Közbeszólás az MSZP soraiból: A vitában kellett volna felszólalni!)*

Tisztelt Országgyűlés! Ami pedig a megbízhatósági vizsgálat rendszerét, illetőleg a Nemzeti Védelmi Szolgálattal kapcsolatos törvényi meghatározásokat, illetőleg szabályozást illeti, szeretném elmondani, hogy annak a törvénynek az elfogadása után sem tett az Európai Unió vagy pedig a strasbourgi bíróság egyetlen kritikai észrevételt sem ezzel a rendszerrel kapcsolatban.

Ami pedig a TAB-ülésen Felkai államtitkár úr elmondott, azzal kapcsolatban az a vélemény, amit önök kritizálnak, kérem szépen, teljes mértékben megállja a helyét az az álláspont, amit Felkai államtitkár úr elmondott, hiszen azokra a viszonyokra, amelyek a vizsgálat elrendelése, illetve annak végrehajtása során keletkeznek, Felkai államtitkár úr helyesen rávilágított és megfogalmazta az azzal kapcsolatos kormányzati álláspontot.

Szeretném elmondani, hogy az általános vitában a törvényjavaslatot teljes támogatás övezte, a megszólaló képviselőcsoportok vezérszónokai támogatásukról biztosították a javaslatot. Ez azt bizonyítja, ennek a javaslatnak egyébként a fő célja úgy, ahogy az általános vitában elmondtam, és ha a képviselő úr indulatmentesen itt lett volna... - mert én egyébként tisztelem önt ennek a véleménynek a figyelembevételével is, amit teljesen megalapozatlannak tartok és visszautasítok, amit rám vonatkoztatva mondott képviselő úr, majd a választók döntenek rólunk 2018-ban valamikor, ezt szeretném mondani. Úgy-hogy ne reménykedjen, hogy én lemondok, én végigdolgozom a ciklust, és a választók majd eldöntik, hogy kinek szavaznak bizalmat.

Ami a törvényjavaslatot illeti, képviselő úr, szeretném elmondani, hogy a benyújtott és támogatott javaslatok főként nyelvhelyességi pontosításokat tartalmaznak, érdemi megfogalmazásokat, érdemi eltéréseket nem.

Szeretném megköszönni a vitában részt vevőknek, akik támogatták a javaslatot, Simon Miklósnak, Vejkey Imre képviselő úrnak, aki a TAB többségi véleményét mondta. Nagyon sajnálom, hogy az MSZP ilyen álláspontot foglalt el, hogy egyrészt már eleve kijelentette, hogy nem támogatja a törvényt, majd nem vett részt az általános vitában, most pedig nekünk esett ebben a második körös vitában. Nem értem, mit szeretnének. Azt szeretnék, ha jó szabályozás lenne? (Dr. Bárándy Gergely: *Vonjunk vissza! - Hiszékeny Dezső: A módosítót fogadd el!*) Azt szeretnék, ha még inkább eredményesen tudnánk fellépni a korrupció ellen? Akkor tessék élni a képviselői jogukkal, vegyenek részt az általános vitában, érdemben vegyenek részt az ötpárti tárgyalásokon, amelyeket a Belügyminisztériumban rendszeresen megtartunk a fontos törvényjavaslatok benyújtása előtt, már a kormányra való benyújtás előtt, és akkor talán higgadtabban tudnak érvelni a javaslataik mellett.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot a holnapi zárószavazáson támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **munkaidő-szervezés egyes kérdéseiről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gazdasági bizottság által benyújtott előterjesztés T/15035. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Gazdasági bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Őné a szó.

BÁNKI ERIK, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat annak a célnak az elérését szolgálja, hogy a munkaidő rugalmasabb beosztására vonatkozó lehetőség megteremtésével Magyarországon működő vállalkozások hatékonyabban tudják alkalmazni a korszerű termelési módszereket, és ennek segítségével könnyebben bekapcsolódhassanak a globális termelési folyamatokba.

Az elmúlt időszakban a hazai vállalkozások számos fórumon jelezték a munkaidő megszervezésével kapcsolatban felmerült problémáikat, és megfogalmazták azt az igényüket, hogy a munkaidő-beosztást jobban szeretnék a termelési ciklusok időszakaihoz igazítani.

A szabályozás kialakítása során kiindulási alapként szolgált a szomszédos országok és számos uniós tagállam gyakorlatában már alkalmazott példa, amely a rugalmas feltételek megteremtésével tervezhetőbbé teszi a működést, és csillapítja az ingadozó termeléssel összefüggő esetleges veszteségeket.

(18.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! A munka törvénykönyvének hatályos szabályozása szerint a kollektív szerződésekben foglaltak iránymutatásai alapján legfeljebb 12 hónapra állapítható meg a munkaidőkeret. A változó intenzitással működő termelési egységekben gyakran előfordult, hogy a termelőerő nem állt megfelelő mennyiségben rendelkezésre, vagy éppen a termelés túlzott igénye miatt nem tudták úgy átcsoportosítani a munkaerőt, hogy a termelési hatékonyság jól működhett volna. Volt azonban olyan példa is, amikor éppen a munkaerő mennyisége volt túlzó, és nem volt annyi munka, hogy a munkavállalókat megfelelő beosztással ott a munkahelelyen foglalkoztatni tudták volna.

Az alacsony termelési időszakok kihívásait a vállalkozások gyakran ezért az állomány csökkentésével, létszámleépítésekkel kezelték, így a feleslegessé váló munkaerőt elbocsátották. A törvényjavaslat célja nem más, mint a foglalkoztatás rugalmasabbá tétele által azt elérni, hogy a munkaidőkeretet 36 hónapos időszakban is meg tudják állapítani a munkavállalók és a munkáltatók. Hangsúlyozom, a munkavállalók és a munkáltatók közös, együttes akaratával lehet csak elérni azt, hogy a mostani 12 hónap helyett 36 hónapban határozhassák meg a munkaidőkeretet az alkalmazó cégek.

Az időkeret alapja természetesen továbbra is a heti 40 óra marad. A heti átlagos munkaidő a 48 órát az új rendszerben sem haladhatja meg. Amennyiben a munkáltató nem rendeli el az összes munkaórát, a fel nem használt munkaidő a munkaidőkereten belül későbbi időpontra osztható be. Annak érdekében, hogy a munkavállalókat a hosszabb időkeret kialakításával összefüggésben ne érhesse hátrány, a törvényjavaslatban foglalt munkarendet csak akkor lehet alkalmazni, ha arról a munkavállalói és a munkaadói érdekképviseletek is megállapodtak, azaz ezt a külön megállapodást a kollektív szerződésben is rögzítették.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatban foglalt módosítások várhatóan pozitív hatással lesznek a munkaerőpiaci mozgásokra, és csökkenteni fogják a szaképzett munkaerő hiányát. A változtatások eredményeként a vállalkozásoknak akkor sem kell elbocsátaniuk munkaerőt, ha alacsonyabb intenzitású termelési időszak következik. A munkabérekkel és a munkaidővel való gazdálkodás hosszú távon tervezhetőbbé válik, és ezáltal az esetleges veszteségek is mérsékelhetőek. A munkavállalók folyamatos foglalkoztatásának biztosítása, valamint a hosszabb munkaidőkeretre vonatkozó megállapodásoknak természetesen a kollektív szerződésben való rögzítési kötelezettsége egyértelműen a munkavállalói érdekeket szolgálja, éppen ezért a törvényjavaslat ezt előírja, e nélkül a módosítás nélkül az új szabályozás bevezetését sem teszi lehetővé.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat tehát nem a munkában töltött időt kívánja növelni, hanem azt az időszakot kívánja kibővíteni, amelyen belül a munkaidő beosztható. A

törvényjavaslat a jelenlegi 12 hónapos időszakot meghosszabbítva maximum hároméves ciklusban teszi lehetővé a felhasznált és fel nem használt munkaórák beosztására vonatkozó hosszabb munkaidőkeret kialakítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenkit kérek arra, hogy az önök előtt fekvő T/15035. számú törvényjavaslatot támogassák, és arra kérem önöket, amennyiben úgy érzik, hogy ezt bármely ponton módosítani szükséges, azt képviselői módosító indítványokkal próbálják javítani.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bánki Erik képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e Cseresnyés államtitkár úr felszólalni. Megadom a szót; 30 perces időkerete van.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Kormánya 2010-es megválasztásakor céljaként tűzte ki, határozta meg, hogy a foglalkoztatottak népszerűsége belüli aránya számottevően növekedjen, a magyar munkaerőpiac a legrugalmasabbak közé tartozzon Európában, a vállalkozások pedig minél nagyobb számban foglalkoztathassanak munkavállalókat és teremtsenek új munkahelyeket.

A törvénykönyv szabályainak hatékony működésére, a gyakorlati alkalmazásra vonatkozó tapasztalatokat a kormány a munkavállalók és a munkáltatók bevonásával folyamatosan vizsgálja. Mint ahogy az expozéban is elhangzott, jelen javaslat is a meglévő problémákra, jelzésekre kíván választ adni. A munkaidőkeret alkalmazása esetén a munkáltatóknak lehetősége van a munkaidőnek egy meghatározott időszakon belüli egyenlőtlen beosztására, és ezzel párhuzamosan a pihenőidők részleges összevonására. Az egyenlőtlen munkaidő-beosztás alkalmazását részletszabályok rendezik, amelyeket a munkáltatóknak a munkaidőkeret alkalmazásakor kötelezően be kell tartaniuk.

A hatályos szabályok alapján a munkaidőkeret tartalma legfeljebb négy, bizonyos munkarendek esetén hat hónap lehet, de kollektív szerződéssel is maximum egy évre alakítható ki. Az utóbbi évek jelzései, ahogy elhangzott, azt mutatják, ez az időkorlát nem igazodik a hosszabb termelési ciklusokhoz, amelyek például a modern termékgyártást jellemzik. A változó intenzitású üzemműködés során jelenleg előfordulhat, hogy felfutó termelési szakaszban egy feladat ellátására nem állnak megfelelő óraszámú rendelkezésre a munkavállalók, lefelé futó időszakban pedig megtörténhet, hogy a munkáltatók nem tudnak számukra elegendő munkát biztosítani. Az ingadozó termelési ciklussal működő vállalkozások a helyzethez jelenleg úgy alkalmazkodnak vagy alkalmazkodhatnak, hogy az átmenetileg feleslegessé váló munkavállalóiknak felmondanak, felmondhatnak, és közben reménykednek abban, hogy a későbbiekben, a munkai igényesebb időszakokban újra megfelelő

számú és képzettségű munkaerőt tudnak majd felvenni.

Ez a javaslat mindkét fél számára hosszú távú kiegyensúlyozott munkafeltételek kialakítására ad lehetőséget. A munka törvénykönyvének ez a módosítása a munkarendnek az eddiginél hosszabb távú, a termeléshez rugalmasan igazodó megszervezését szolgálja. A bevezetésre javasolt szabály 36 havi munkaidőkeretben teszi lehetővé a felhasznált és fel nem használt munkaórák beosztására vonatkozó munkaidőkeret kialakítását, ahogy elhangzott az expozéban is, számtalan nyugat-európai országban ezt már használják. A javaslatnak tehát nem célja a munkavégzés mennyiségének emelése.

A hosszabb munkaidőkeretben a munkavállalók védelme érdekében garanciális munkáltatói kötelezettségek kerültek az előterjesztők által a javaslatba beépítésre. Ilyen kötelezettségek, mint ahogy elhangzott, hogy a 12 hónap átlagában a heti munkaidő a rendkívüli munkavégzéssel együtt sem haladhatja meg a heti 48 órát. További ilyen garanciák és kötelezettségek lehetnek még, amit felsorolok. A munkáltató eddigi tájékoztatási kötelezettsége, amely a keret kezdő és befejező időpontjára vonatkozott, kiegészül azzal, hogy a munkaidőkeretben teljesítendő munkaidő mennyiségéről is tájékoztatást kell adni a munkavállaló részére.

További biztosíték az, hogy az egészséges és biztonságos munkavégzés érdekében a javaslat a hosszabb munkaidőkeret kapcsán is megerősíti a pihenőidőre vonatkozó rendelkezéseket. További kötelezettség, hogy a javaslat a hosszabb keret alkalmazása esetén arról is rendelkezik, hogy a munkavállaló havonta egyenletes bérezésben részesüljön, így a teljes időszak alatt az általános munkarend alapulvételével folyamatosan a szerződésben meghatározott munkabérét kapja akkor is, amikor nem dolgozza le valamennyi munkaóráját, és akkor is, amikor a meghatározott munkaóráknál többet rendel számára a munkáltatója. Számára a túlmunkáért bérpótlék csak a beosztástól eltérő, rendkívüli munkaidőre jár, amely egyéb pótlékokkal együtt az adott hónapban kerül kifizetésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat legfontosabb eleme mindazonáltal az, amit én is szeretnék hangsúlyozni, hogy a fent vázolt lehetőség csak akkor válik szabállyá, ha erre vonatkozóan a munkaadók és a munkavállalók erről egymással megállapodnak. A hosszabb munkaidőkeret kizárólag erre vonatkozó kollektív szerződés esetén biztosít eltérést a munkaidő-szervezés általános szabályaitól, így a törvény csak azoknak a vállalkozásoknak a számára teszi elérhetővé a hosszabb munkaidőkeret eszközét, ahol a szociális partnerek kollektív szerződéssel szabályozzák a munkakörülményeket.

A rugalmas foglalkoztatás szabályozásában a kormányzat feladata a munkavégzés kereteinek rögzítése és a munkavállalók garanciális érdekeinek biztosítása, a szabályozás további alakításában azonban teret kell engedni a felek megállapodásainak, bővíteni kell az egyéni és kollektív autonómia lehetőségeit, azaz erősíteni kell a felek megállapodásainak

szabályozó szerepét. Magyarországon a kollektív megállapodások szerepe viszonylag korlátozott, ezért a kormány az ösztönző rendelkezésekre vonatkozó javaslatokat kiemelten támogatja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslattal összefüggésben elmondható, a munkaidő-szervezésre vonatkozó szabályozás területén a pozitív gazdasági folyamatokra és a munkaerőpiaci igényekre tekintettel az eddiginél rugalmasabb megoldást nyújt ez a tervezet, amely ugyanakkor figyelembe veszi a munkavállalói érdekeket is. A benyújtott törvényjavaslat kibővíti a munkarend alakítására vonatkozó szabályokat, de mindezt úgy, hogy a közvetlenül érintett felek hatáskörébe utalja ezt.

(18.30)

Ezek biztosítják azt, hogy a rugalmas munkaidő-beosztás mellett nagyon fontos garanciákat kapnak a munkavállalók és a munkavállalókat képviselő érdekvédelmi szervezetek arra, hogy a munka törvénykönyve és a munkaadók és a munkavállalók megállapodása betartásra kerüljön. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Kérdezem, a Fidesz képviselőcsoportja részéről kíván-e valaki szólni. *(Bánki Erik jelzi, hogy nem kíván szólni.)* Bánki Erik bizottsági elnök úr jelzi, hogy a bizottság nevében elmondta álláspontjukat.

Akkor megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr azt mondja, hogy ez egy lehetőség. Azt mondja, hogy ez a lehetőség a kollektív szerződések keretei között, annak a megegyezésével párosulva, azt mondja, hogy a munkaadók és a munkavállalók gyakorlatilag kölcsönös akaratán nyugszik.

Államtitkár úr, ugye, ön sem gondolja komolyan azt, amit mond? Ugye, ön is tudja azt, hogy a munkaerőpiacon a munkaadók és a munkavállalók különböző súlyú tényezők?

A munkaadók és a munkavállalók, hogyha fajsúlyában mérjük egymással, és az őket képviselő szervezeteket, akkor az egyik sokkal inkább kiszolgáltatottabb a másik számára. A munkavállalók azok, akik a kiszolgáltatottabb kategóriába tartoznak és az őket képviselők köre.

Ugye, emlékszik 2011-re, a 2012-ben hatályosuló munka törvénykönyvére? Ahol a kollektív szerződés megcsúfolását is megtették, ahol példaként emlitem önnek, hogy ha nincs a fejében, akkor legyen meg, ne kelljen kutakodnia utána, hogy például a többségi állami tulajdonú cégek keretei között a kollektív szerződés megléte kapcsán nem lehetett pozitívabban eltérni az alaptól, magától a munka törvénykönyvétől.

Miről szól a kollektív szerződés? A kollektív szerződés pont arról szól, hogy az idézőjelbe tetten megfogalmazott biblia, azaz a munka törvénykönyve ahhoz képesti pozitív elmozdulásait meg lehessen tenni. A kollektív szerződés alapvetően a munkavállalók érdekképviselőjének a tárháza.

De nem akarok én itt révedezni a 2011-ben megalkotott, '12-ben elfogadott munka törvénykönyve kapcsán, amivel a kiszolgáltatottságot növelték, csak az első gondolatok tekintetében arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy a munka világában legalább két fontos tényező van. Legalább kettő, sok más is, de ez a két fő tényező. Az egyik a rugalmasság, a másik meg a biztonság. A rugalmasság meg a biztonság. Hét év óta önök folyamatosan a rugalmasság tárházát nyitják, bővítik, a másik oldalon, a biztonság tekintetében pedig szorítanak, és helyette a kiszolgáltatottságot teremtik meg.

Azt kell mondanom, hogy ez így nincs rendjén. Nincs rendjén, de már csak azért sincs rendjén, mert hogyha a Ház falai közé hoznak egy törvénytervezetet, akkor azért talán ezekkel a szerepvállalókkal érdemes lenne szót váltani.

Szeretném kérdezni az előterjesztőt, Bánki Erik bizottsági elnök urat, mond-e az ön számára az valamit, hogy VKF. Segítek. Segítek, hogyha nem mond, akkor el kell mondanom, hogy ez a versenyszférában a versenyszférát érintő és a kormány közötti állandó konzultációs fórum. Tudja, itt, ebben a konzultációs fórumban vesznek részt azok a szerepvállalók, akikről az előbbieken beszéltem, a kormánnyal karöltve, a munkaadók és a munkavállalók képviselői.

Az első kérdésem nyilván az, hogy megjárta-e ez a törvénytervezet a VKF színpadát. Egyeztettek-e a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fóruma keretei között ezekről az elképzelésekről? Az én ismereteim szerint nem. Márpedig ha úgy van, hogy nem, akkor akár itt abba is hagyhatnám a gondolatot, és annyit mondhatnék, hogy vonják vissza ezt a törvénytervezetet, vigyék először a VKF keretei közé, beszéljék meg ott az érintett felekkel, hiszen az érintett felekre tartozik alapvetően ez a történet, és hogyha ezen túl vannak, akkor majd jöjjenek vissza, és akkor terjesszenek be egy törvényjavaslatot a Ház falai közé.

Nem egyeztettek a VKF-fel, nem egyeztettek a szakszervezetekkel. Nem mond önöknek ez semmit. Igazából tényleg azt kellene csak tenniük, hogy visszavonják.

Emlékeznek 2011-re? Visszaidézem még egyszer. 2011-ben, hogyha emlékképeim nem csalnak meg, akkor 708 módosító indítvány került benyújtásra a munka törvénykönyvéhez illetően a Ház falai között. Ebből több mint 500-at mi nyújtottunk be, a Magyar Szocialista Párt képviselői. Sok olyan is volt, amit a szakszervezetek kezdeményeztek, és azt gondoltuk, hogy ha egyetértünk, ha nem ezekkel - messze-messze döntő többségével egyetértünk -, akkor is be kell nyújtani, mert a Ház falai között kell eldőljön mindaz, aminek el kell dőlnie. Emlékeznek arra is, hogy ebből a 708 módosító ja-

vaslatból hányat fogadtak be? Én úgy emlékszem, egyet sem.

Most is ezt az utat járják. Azt az utat járják, hogy még egyeztetni sem kívánnak sem a szakszervezetekkel, sem az ellenzéki oldalon lévő politikai pártokkal, hanem diktátumokat fogalmaznak meg, hiába a javaslatok vagy hiába lennének a javaslatok.

Képviselői vagy bizottsági indítvány vagy indítványok keretében úgy látszik, mintha egy-egy multinacionális vállalkozás erős lobbitevékenysége köszönne vissza vagy az mutatkozna meg. Kérdezhetném: önök kiket szolgálnak? Önök a magyar munkavállalókat szolgálják vagy a multikat szolgálják? De ebből a megfontolásból, amit a törvénytervezetből ki lehet olvasni, ebből erre csak egy válasz adódhat: önök nem a magyar munkavállalókat szolgálják. Nem, önök a multikat. Jöhet a következő kérdés ebből fakadóan: na de miért teszik mindezt? Isten ne adj', netán még valamifajta érdekelttség is meghúzódik ennek a háttérben?

Javasolom, hogy először be kellene tartani a törvényeket, és azután kezdeményezni, de azt sem önös érdekből - mondhatok rá példát, mondjuk, letelepedési kötvények; emlékszik, az ön elődje, Rogán Antal jóvoltából indultak ezek a folyamatok -, hanem olyan típusú folyamatokat kellene építeni, amelyek az emberek érdekeit szolgálják. De én úgy látom, hogy önök ezt a folyamatot nem ismerték meg hét év alatt, és nem is akarják már megismerni az elkövetkező egy esztendőben.

Nem akarok pikírt lenni, nem akarok személyeskedő lenni, de tudja ön is, akkor, amikor bizonyos adatkérések - ha már az előbb szóba hoztam a letelepedési kötvény kérdését - nem teljesítése okán végrehajtás indult a parlament Gazdasági bizottsága, az ön által vezetett bizottság ellen (*Bánki Erik: Nem igaz! Sajtóhír és kacska!*), ezek a hírek láttak napvilágot; lehet, hogy finomítani kell a kérdést, de hogy önök nem tettek eleget azoknak a kötelezettségeiknek, amelyeket egy jogerős bírósági döntés határozott meg, ezek talán nem kérdőjelezhetők meg.

Nem a Magyar Nemzetre hivatkoznék, nem másokra hivatkoznék, senkire nem hivatkoznék, csak azt szeretném mondani, hogy először a törvényhozás színpadán azoknak, akik törvényt alkotnak, be kell tartani a törvényeket, utána pedig, ha hoznak törvényeket, akkor legalább azokkal, akiket érint, és ha ennek megvan a tisztas terepe - mondom: VKF, tehát ez a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fóruma -, akkor ott ezeket a kérdéseket meg kellene tárgyalni. De úgy látom, önöket ez végképp nem érdekli, önök nem akarnak semmit és senkivel megtrágyalni.

Nézzük ezt a törvénytervezetet egy picit alaposabban! A munka törvénykönyvén belül a 3. § a munkaidő kérdéskörét, emlékképeim szerint a 96. § pedig a munkaidőkeret dolgát boncolgatja.

(18.40)

Ma a munkaidőkeret tekintetében az egyéves munkaidőkeret megállapítására lehetőség van. Ez a

törvénytervezet három évet akar elérni, a munkaidő és az üzemidő jobb összehangolására való hivatkozással. A három év - mondja az államtitkár - a tereléshez igazodó munkarend megszervezése kapcsán tűnik fontosnak. Szeretném jelezni, hogy ma is úgy működik a munkaidőkeret életre hívása, hogy egy év átlagában a heti munkaidő a rendkívüli munkavégzéssel együtt sem haladhatja meg a 48 órát. És mindezek mellett ebben a mostani gondolkodásban az van, hogy éves viszonylatban át kell tekinteni mindennek az érvényesülését. Igazából akkor miről is beszélünk? Vagy hogyan és miképpen, milyen érdekeket akarnak önök kiszolgálni?

Maga a törvénytervezet indoklása az egy beismerő vallomás. Igen, egy beismerő vallomás a 2011 utáni, '12-ben hatályosult munka törvénykönyvéhez kapcsolódóan, hiszen hivatkoznak a kollektív szerződésre, a megállapodásuknak a fontosságára, aminek a szerepét önök saját maguk korlátozták 2012-ben. Tehát igen, ez egy beismerő vallomás. Már ráébredésnek nem is merem mondani, mert hét év utáni ráébredés igen hosszú idő elteltét jelentené.

Azzal a folyamattal, amit a törvénytervezeten keresztül sugallnak, a szakszervezeteknek, az érdekképviselőknek a szerepét, a tevékenységét tovább kívánják gyengíteni. De visszamegyek a legelejére, az pedig nem más: rugalmasság és biztonság. Nem csak a rugalmasság kérdéskörében kell erősnek lenni, hanem a biztonság tekintetében is erősíteni kell a folyamatot. De úgy látom, ez önöknek nem számít.

2012 sértette, nagyon keményen sértette a munkavállalóknak és a szakszervezeteknek az érdekeit. 2017: most ez a törvénytervezet továbberosíti ezt a folyamatot, továbberosíti a munkavállalók kiszolgáltatottságát. Azt kell mondjam, hogy miközben a kiszolgáltatottság nő, aközben gyakorlatilag munkaügyi viták sokaságában azt láthatjuk, azt tapasztalhatjuk, hogy a munkaidő-beosztás bizony nagyon sok esetben kerül a felszínre, nagyon sok ilyen érintettségű ügy van. De a pihenőidőknek a nem megfelelő kiadása is ekképpen jelenik meg, olyan esetek sokaságával lehet gyakorta találkozni, ahol 10-20 napot meghaladó folyamatos munkavégzés is utolérhető.

Azt akarom kihozni az egész történetből, hogy nem lehet egy szájjal hideget és meleget fújni, nem lehet egyszer a családról, egyszer pedig a munkáról beszélni, hanem ennek a harmóniáját kellene megteremteni. A család és a munka egyensúlyát kellene biztosítani. Nem megyek vissza, emlékeznek biztosan a közúti közlekedéssel kapcsolatos törvénytervezet dolgára is, ahol a 24 órából akár 16-ot is képesek lettek volna elvenni az emberektől, a munkavállalóktól csak azért, hogy bizonyos értelemben ki tudják váltani azt a munkaerőt, amelyik nincs meg már, mert nem hajlandó szerepet vállalni, hiszen elhagyta ezt az országot az önök jóvoltából.

A munkakörülmények tekintetében mindaz, amilyen helyzetet önök életre hívtak, az egyrészt bizonyos értelemben az elvándorláshoz, másrészt pedig, nem akarom élesíteni a történetet, de a munkabékének a felborulásához is vezet. Ja, persze, hogy

sztrájkot szinte nem lehet csinálni? Ennek a sztrájk-törvényét megcsinálták, ami gyakorlatilag ellehetetleníti a sztrájkok lehetőségét.

De a legnagyobb baj, a legnagyobb probléma ott van, hogy önök nem vonják be a szociális partnereket az érdekegyeztetés rendszerébe. Persze itt is rögtön kérdezhették, hogy van-e valójában valós érdekegyeztetés ma Magyarországon.

Szóval, azt szeretném mondani, Bánki Erik elnök úr, hogy képviselői vagy bizottsági indítványok hátterében nem jó, ha egyáltalán az sejlik fel, hogy egy-egy multinacionális vállalkozás erős lobbitevékenysége köszön vissza. Nem csak gazdasági érdekek vannak, főleg nem egyéni érdekek, hanem vannak munkavállalói érdekek is, amelyeket minden tekintetben érdemes számításba venni.

És az utolsó összegző gondolatom ehhez a törvénytervezethez illetően. Hogyha önök komolyan gondolják, hogy szükség van olyan típusú változtatásokra olyan cégek esetében, ahol a termelés ciklikussága megkívánhatja az egy éven túli munkaidőkeret beosztásának lehetőségét, itt három évre, mint ahogy önök ezt mondják, akkor ezt - még egyszer javaslom - konzultálják meg azokkal, akik ebben érintettek, mielőtt törvénytervezetet nyújtanak be a Ház elé. Konzultálják meg (*Bánki Erik: Jó, megtörtént.*), a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fóruma elé vigyék be, ott rengeteg javaslat született már a munkatörvénykönyv tervezetéhez illesztett változásokkal kapcsolatosan. Azokat önök mind leseperték eddig az asztalról, ez meg nem került oda sem, még megvitadni sem tudták. Ugyhogy érdemes lenne erre is figyelni. Elnök úr, köszönöm szépen. (*Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Gúr Nándor képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy ha önök ennyire foglalkoztak volna a munkavállalók biztonságának a helyzetével, akkor kormányzásuk nyolc éve alatt nem szűnt volna meg 200 ezer munkahely. Márpedig megszűnt. (*Bánki Erik: Így van.*) És ha mi valamit nagyon rosszul csinálnánk, akkor 2010 és '17 között nem jött volna létre 700 ezer új munkahely. Létrejött. És azt gondolom, hogy ennek az alapvetően foglalkoztatásbarát politikának az az alapja, hogy mi azt gondoljuk, hogy sikeres gazdaságpolitikát és foglalkoztatáspolitikát csak együttműködésre lehet alapozni. Eddig is ezt tettük, ha látja például a minimálbérrel vagy a garantált bérminimummal kapcsolatos, kormányzat által tető alá hozott megállapodást. Itt is ezt fogja látni, ugyanis, tisztelt képviselő úr, ebben az ügyben is volt az érintettekkel egyeztetés.

Azt gondolom, hogy ön rosszul értelmezi a törvényt, hiszen ön azt gondolja, hogy ez a szabályozás, amely a munkaidőkeretet 36 hónapban állapítaná

meg, csak a munkáltatóknak jó. Ön ebből indult ki, ez volt a kiindulópontja, de ez egy téves kiindulópont. Ennek a szabályozásnak a nyertesei nemcsak a munkáltatók, hanem a munkavállalók is. Ugyanis sok olyan eset előfordult, hogy mivel a termelési ciklusok nem voltak szinkronban a jogszabályokkal, éppen ezért volt, amikor munkavállalókat kellett elküldeni. Tehát ezeknek a munkavállalóknak megszűnt a munkája - egy rövid időre, valóban, mert utána visszavették őket. Éppen ezt a lehetetlen helyzetet akarja ez a törvénymódosító javaslat orvosolni.

És még egyszer mondom, mi tudjuk azt - önökkel ellentétben -, hogy sikeres foglalkoztatáspolitikát csak együttműködésre lehet alapozni. Éppen ezért mi együttműködünk a szervezetekkel, munkáltatói szervezetekkel is és munkavállalói szervezetekkel. Ezt a törvénymódosító javaslatot éppen ők kérték, az ő kérésükre nyújtottuk be.

Hadd támasszam alá még egy érvel, hogy itt nem valami skandalumról van szó. Ahol egyébként termelő ipar erősen jelen van, azokban a gazdaságokban az ilyen típusú munkaidőkeret-megállapítás általánosan bevett gyakorlat. Tehát például ehhez hasonló szabályozás van az erős autópárral rendelkező Németországban is, abban a Németországban, ahol azért - szerintem ez köztünk nem lehet vita - nagyon erősek főként az autópárral szakszervezetek, és mégis ezt a szabályt elfogadták, hiszen látják például az autópárral termelési ciklusait, és azt is látják, hogy szükség van arra, hogy a szabályozást a való életbe igazítsuk hozzá.

(18.50)

Természetesen abban egyetértek Bánki Erikkel is, illetve az államtitkár úrral is, hogy a megfelelő garanciákat e mellé a szabályozás mellé hozzá kell tenni. Úgy gondolom, az fontos garancia, hogy egyrészt a munkavégzés mennyiségét ez a javaslat nem kívánja emelni, tehát ha ez a javaslat életbe lép, ettől senkinek sem kell többet dolgoznia egy perccel sem, illetve az is nagyon fontos, hogy a munkavállalói és a munkaadói érdekképviseleteknek erről meg kell állapodni, tehát anélkül a munkaidőkeret 36 hónapos megállapítása nem léphet életbe egyik termelő cégnél sem.

Azt is fontos hozzátenni, az is egy fontos cél, hogy a munkabér a hosszú munkaidőkeretnek a kevesebb munkaórákkal beosztott időszakában ne csökkenhessen. A törvényjavaslatban foglaltak alapján a munkavállaló a kollektív szerződésben meghatározott teljes időszakban, az általános munkarend alapulvételével, a munkaszerződésében meghatározott munkabért kapja akkor is, amikor nem dolgozza le valamennyi munkaóráját, ezt is fontos hozzátenni. Azt gondolom, ez is egy garanciális elem, és az ön által is kifogásolt biztonságot erősíti. Ha az adott termelő vállalatnál a termelési ciklus olyan, hogy valakinek éppen az adott időszakban kevesebbet kell dolgoznia, attól a bére nem fog csökkenni, ez is erősíti a kiszámíthatóságot és a biztonságot.

Éppen ezért, azt gondolom, ha ránéziünk erre a törvényjavaslatra, akkor azt a kérdést kell magunknak feltenni, hogy alapvetően támogatjuk-e azokat az értéktéremtő és azokat a termelő vállalkozásokat, amelyek Magyarországon működnek vagy a jövőben Magyarországon kívánnak működni. Azt gondolom, az elmúlt évek azt bizonyítják, hogy ezek valóban értéktéremtő munkát végeznek, hozzájárulnak a magyar gazdasági növekedéshez, és magyar emberek tízezreinek, százezreinek adnak munkát. Éppen ezért, ha ezeket a vállalatokat, illetve az itthoni működésüket támogatjuk, akkor ezt a törvényjavaslatot is támogatnunk kell, ha ehhez társulnak megfelelő garanciák. Mi úgy gondoljuk, fideszesek, KDNP-sek, hogy a megfelelő garanciák ehhez társulnak.

Ha már Gúr Nándor kérdezte, hogy kit szolgálunk: azokat az embereket szolgáljuk, akik sokszor éppen a termelési ciklusok és a jogszabályok összehangjának hiánya miatt veszítették el, ha csak rövid időre is, a munkájukat. Tehát alapvetően mi ezeket a magyar embereket szolgáljuk, a dolgozó magyar embereket szolgáljuk, és Magyarországot szolgáljuk, mert azt gondoljuk, hogy ezek a vállalkozások hozzátesznek Magyarországnak növekedéséhez, hozzájárulnak ahhoz, hogy minden magyar ember tudjon egyről a kettőre jutni, és Magyarország egy boldogabb, sikeresebb ország tudjon lenni.

Mindezek alapján mi ezt a törvénymódosító javaslatot támogatni tudjuk, és arra kérem a többi frakciót is, hogy támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hollik képviselő úr. Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is tegyük fel a kérdést, hogy milyen recept alapján készült ez a törvényjavaslat. Nyugodtan mondhatjuk azt, hogy ez egy szociopata, neoliberális, piaci fundamentalista recept alapján készült. Aztán akkor tegyük fel azt a kérdést is, hogy ki írta ezt a receptet, ki fogalmazta meg. Mondjuk azt, hogy önök, önök akkor a kiigazítói ennek a törvényjavaslatnak, és senki nem súgott a háttérből. Akkor viszont azt kell mondani, hogy az egy nemzeti kormánytól vagy magát nemzeti irányultságúnak valló kormánytól, illetve képviselőitől mégiscsak furcsa, hogy egy ilyen javaslattal lepik meg a magyar munkavállalókat, hiszen nyugodtan nevezhetjük ezt a javaslatot, ha itt hasonlatokkal akarunk élni, egy olyan javaslatnak vagy tollba mondott javaslatnak, amikor a globális gyarmatosító nagytőke ágenseinek a kérését önök meghallják, és mint kvázi helytartók ezt szépen megfogalmazzák, a magyar munkavállalókat mintegy kiárusítják a nemzetközi munkaerőpiacon, és hozzáteszem egyébként, hogy nagyon olcsón árusítják ki a magyar munkavállalókat ezen a munkaerőpiacon.

Erről van itt szó, nem másról, teljesen kizsigerelik őket, aztán még azt is tegyük hozzá, kedves Hollik

képviselőtársam, nyugodtan mondhatjuk azt, hogy itt a munkatábor, a kényszermunkatábor felügyelői készségesen megírták azt a nagyon szigorú házirendet, amellyel most a magyar munkavállalókat meg akarják lepni.

Nagyon könnyű egyébként itt hivatkozni arra, hogy tulajdonképpen önök a magyar munkavállalókat védik ezzel az egésszel. Képzeljék magukat, saját magukat, mondjuk, egy ilyen munkavállaló helyzetébe! Ne a kényelmes képviselői székekbe képzeljék oda magukat, hanem, mondjuk, egy olyan ember helyébe, aki itt a törvényjavaslat szerint is 2496 órát lesz majd kénytelen dolgozni egy évben, és ezt a munkaidőkeretet hároméves ciklusra tágítják ki, és ezt megtehetik vele akkor majd a második évben és a harmadik évben is.

Önök itt hivatkoznak arra, hogy családbarát kormány, és egyáltalán milyen katasztrofális demográfiai helyzetbe jutott az ország, ami egyébként így is van, csak az a helyzet, hogy ezeket a kérdéseket az ilyesféle javaslatokkal nemhogy nem megoldják, hanem még inkább el fogják mélyíteni, még inkább súlyosabbá fogják tenni. Azzal egyébként egyet tudunk érteni, hogy a kollektív lefedettség nőjön Magyarországon, szerintem mindenki számára így lenne jó, így lenne jó a munkavállalók szempontjából is, hiszen ha megnézzük a százalékos arányokat, hogy a kollektív szerződések aránya Magyarországon mennyi munkavállalót érint, akkor bizony az áhított nyugat-európai céloktól eléggé el vagyunk maradva.

Azt is mondják itt az általános indoklásban, hogy a munkaerőhiány kezelése lenne az egyik olyan ok, ami miatt ezt a lépést meg kell tenni, viszont akkor itt tegyük fel azt a kérdést is, hogy ez a munkaerőhiány Magyarországon miért alakulhatott ki, milyen kormányok volt azok - igen, voltak önöknek nagyon jó tanítómestereik, nagyon jó neoliberális tanítómestereik, akik adott esetben ellenzékben most olyan dolgokat tudnak mondani, amelyeket adott esetben mi is megtapsolnánk, mert kétségtelenül igazuk van. Akkor kellett volna egyébként, az elmúlt nyolc évben így cselekedniük, amikor lehetőségük volt rá, és mindazt a káros folyamatot meggátolhatták volna, ami most az önök hétéves kormányzása alatt is tovább folyt, továbbgyűrűzött. Na, szóval ezt a kérdést is fel kell tenni, hogy ez a munkaerőhiány hogyan alakulhatott ki Magyarországon, mi volt annak az oka, hogy innét 600 ezer ember elment, legalább 600 ezer emberről van szó, még ha Kövér László ezt itt kétségbe is vonta, hogy Magyarországon nem létezik az, hogy valaki a sanyarú munkakörülmények miatt megy el, mondjuk, Nyugatra; dehogynem, van ilyen, nagyon sokan és nem kalandvágyból.

Aztán beszélnek itt arról, hogy a foglalkoztatást kellene rugalmasabbá tenni, csak az a helyzet, hogy ez egy nagyon régi és nagyon aljas nóta, hiszen a munkaerőpiac, illetve a munkavállalás rugalmasabbá tételével vagy erre való hivatkozással szétcsaptak a munkavállalói jogok között Magyarországon. Itt van a munka törvénykönyve *(Felmutatja.)*, ami sok tekintetben nyugodtan nevezhető akár egy rabszolga-

törvénykönyvnek is. Mondom, ne a saját élethelyzetükbe képzeljék bele magukat, hanem azoknak az embereknek, azoknak a keményen dolgozó és valóban korán kelő kisembereknek a helyzetébe, akikre oly sokszor és oly előszeretettel szoktak hivatkozni. Nos, ez a javaslat ezen nem sokat fog, sőt semmit nem fog javítani. Olyan precedensértékű lépéseket valósítana egyébként meg, amelyeknek a továbbvitele még jobban súlyosbítaná a magyar munkavállalók helyzetét.

Beszéltek itt nyugat-európai példákról. Nyugat-Európában, mondják Önök, mindez nem szokatlan, egyáltalán nem ördögtől való dolog, amit most itt elővezetnek. Akkor néhány statisztikai adat annak megvilágítására, hogy jó lenne más vonatkozásban is, mondjuk, nyugat-európai országokra hivatkozni. Nem tudom, itt Németországgal példálózott a képviselőtársam is, mondjuk, Németországban előfordulhat-e az a gyalázat, hogy 2012 és 2016 között a munkahelyi balesetek száma egyharmadával növekedjen.

Mennyi volt 2012-ben a bejelentett munkahelyi balesetek száma Magyarországon? 17 025. Mennyi lett 2016-ra? 23 027, jelentős növekedés. Mivel magyarázhatjuk ezt? Többek között azzal, hogy a munkafelügyeletet olyan alaposan leépítették, aminél nagyobb rombolást elképzelni sem lehetne.

(19.00)

Egy átlagos magyar munkavállaló tulajdonképpen az egész munkaciklusát, életciklusát kifuthatja úgy, hogy nem találkozik munkaügyi ellenőrrrel. 38 év kellene ahhoz, hogy ezek a munkaügyi ellenőrök minden munkahelyre eljussanak és mindent ellenőrizzenek. Nem véletlen, hogy az ilyen vadkapitalista, vadkeleti körülmények között ilyen meredeken emelkedik például a munkahelyi balesetek száma.

Aztán nézzük meg, hogy hogyan állunk a nettó keresetek tekintetében, az átlagos havibérek tekintetében. Azt fogják mondani, hogy ez jelentősen nőtt Magyarországon. Igen, most vagyunk körülbelül akkor olyan 600 euró környékén, ami még mindig elmarad a V4-es versenyállamok vagy a térségbeli versenyállamok szintjétől. Nekünk Csehországhoz, Szlovákiához és Lengyelországhoz kellene magunkat mérni jó esetben, nem pedig Bulgáriához meg Romániához, tehát ezzel ne példálózzanak, hogy őket megelőzzük. Igen, még megelőzzük őket.

Aztán, hogy ezeket a számokat tovább soroljuk, mondjuk, a 30-as évei elején járó magyar munkavállaló, és mondjuk, egy 31 esztendőes finn munkavállaló hány szabadnapot kap, illetve hány piros betűs ünnepben részesülhet? A finn 11 nappal ráver a magyar munkavállalóra. Tehát erről annyit, hogy ha itt ilyen hasonlatokat hoznak föl, és ilyen ellentétpárokat akarnak összeállítani vagy elének tárni, akkor ezekről a kérdésekről is beszéljenek, mert ezekről is beszélni kell.

Aztán nézzük meg, hogy mondjuk, mennyit dolgozik egy átlagos magyar munkavállaló egy évben. OECD-felmérést idéznék, 2015-ös adatokat. Az OECD-államok közül a holland állam munkavállalói

dolgoznak egyébként a legkevesebbet. Ez éves szinten 1381 óra, de még a németeknél sem érte el 2015-ben az 1400 órát. A munkamániásnak tekintett japánok 1746 órát dolgoznak egy évben. Magyarországon ez a szám csekély eltéréssel, de ott van az 1900 óra körül, 1888 órát dolgozik egy átlagos magyar munkavállaló egy esztendőben. És akkor Önök itt beszélnek munkaidőkeretről, és azt mondják, hogy tulajdonképpen még védik is a magyar munkavállalókat ezzel. Kérem szépen, ha a 12 hónap átlagában itt 48 órával számolunk hetente, ez 2496 órát jelent, és adott esetben ezzel bizony élni is fog az a munkáltató, akinek Önök ezzel fölhatalmazást adnak.

Igaz, hogy azzal érvelnek, hogy ezt csak úgy lehet meghozni, ha a kollektív szerződés rendelkezik erről, nem pedig munkaszerződésbe foglalják. Nagyon szép lenne, nagyon jó lenne egy ideális világban. Mondjuk, elhiszem, hogy Nyugat-Európában ez működik. Csak az a helyzet, hogy meg kell vizsgálni, össze kell hasonlítani, mondjuk, a magyar szakszervezeti szektort, annak az állapotát, annak az erejét, mondjuk, azokkal a nyugat-európai példákkal, amelyekre Önök itt hivatkoznak. Ugyan a szakszervezeti lefedettség Franciaországban sem nagyobb, mint Magyarországon, tehát 9 százalék körül mozog vagy még alatta is van egy kicsivel, csak az a helyzet, hogy a francia munkavállalók olyan szinten képesek magukért kiállni, hogy ha az Magyarországon történne, Önöknek abban nem lenne sok köszönetük. De akkor említhetnék skandináv példát, ott a szakszervezeti lefedettség kétharmados. Igen, egy ilyen országban nagyon könnyű ezt rendes mederben tartani, és olyan formában kezelni az így fölmerült kérdéseket, hogy azok valóban a munkavállalók számára kedvezzenek, és ne lehessen őket kiforgatni a jogaikból, és ne lehessen az ő számukra ezeket károsan érvényesíteni.

És még valami itt termelékenységről és rugalmas munkaerőpiacról. Mondjuk, ha a 2015-ös GDP-adatokat nézzük, az egy főre vetítve Magyarországon 24 ezer dollár. Németországban, Ausztriában 44 ezer dollár. Ha munkaórára bontjuk le, akkor Magyarországon 33 dollárt jelent, Németországban, Ausztriában pedig olyan 60 dollár környéki összeget. Tehát Önök itt hivatkoznak a rugalmas munkaerőpiacra - nem tudom, hogy mi lenne még ennél rugalmasabb. Tehát az lenne ennél rugalmasabb, ha visszaállítanánk a rabszolgaságot, vagy föltálnánk azt a munkavállalót, aki mondjuk, fényevő, és a nap 24 órájából 24 órán keresztül lehet dolgoztatni, lehetőseg szerint egyébként ingyen. Ez lenne a megoldás.

Önök itt az általános indoklásban egyébként, hogy mennyi pihenőnap jár - és ezt is ilyen diadalittasan vezették itt föl, Cseresnyés államtitkár úr, a magyar munkavállalók számára -, akkor szeretném fölolvadni. A javaslat az egészséges és biztonságos munkavégzés, valamint a munkavállalók védelme érdekében egy korlátot vezet be, így előírja, hogy havonta legalább egy pihenőnapot a munkaadónak be kell osztani, és havonta legalább egy heti pihenőnapot vasárnapra kell beosztania. Havonta egy pihenőnap? (Szilágyi György: Ó! - Dr. Gyüre Csaba:

Vasárnap?) A magyar munkavállalók köszönik szépen havonta ezt az egy pihenőnapot. Nem tudom, hogy ennél jobban hogyan lehetne őket még kiszígerelni. (Dr. Gyüre Csaba: Azt is elvenni.) Tehát alapvetően rossz ez az egész, amit idetártak elénk, de mondom, ennek nyilván megvan a maga gyökere, az elmúlt nyolc év, aztán az azt követő hét év, és itt van az a munka törvénykönyve, ami bizony sok kívánnivalót hagy maga után.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Bánki Erik, aki előterjesztette ezt az egészséget, és az expozéban föl-vázolta azt a fényes jövőt, ami a magyar munkavállalókra várna, ha ezt itt elfogadjuk - a Jobbik frakciója ezt nem tudja elfogadni. Nem tudjuk elfogadni, hiszen számos olyan kérdés merült föl, nem akarom megismételni Gúr képviselőtársam fölvetéseit, de számos olyan jogos kérdés merült itt föl, ami ezerszázalékosan a velejéig érintené a magyar munkavállalókat.

Nem tudjuk elfogadni, károsnak tartjuk azt is egyébként, amit itt föl-vázoltak, hogy ezzel az egészszel Hollik képviselőtársam víziója szerint megerősítenék azokat a nagyon káros tendenciákat, amelyek úgy néznek ki, hogy Magyarország a globális nemzetközi nagyvállalatoknak a multinacionális, illetve globális értékláncainak az alján helyezkedik el. Ezekre a munkahelyekre fókuszálunk. Úgy kell elképzelni ezeket az értékláncokat, mint valami V betűt: aki az elején és a végén van, tehát a tervezésnél és az értékesítésnél, az nagyon jól jár, viszont aki a közepén, azaz a V betű alján, tehát az alacsony hozzáadott értékű munkafázisokat tudja csak megcsípni, az viszont nagyon rosszul jár. Azoknak a munkavállalóknak találják ki az ilyen majdnem éves szinten 2500 órás foglalkoztatásokat, azoknak a munkavállalóknak találják ki azt, hogy 3 éves legyen ez a munkaidőkeret, és ha mondjuk, nem pénzben fizeti ki, nem pénzben kompenzálja a munkáltató őket, hanem mondjuk, szabadidőben, akkor majd valamikor adott esetben munkajogászok szerint lehet, hogy a hetedik évben fogja csak ezt megkapni. Hát, nagyon szépen köszönik.

Mit mondjon a családjának ez az ember? Majd elmegyünk hét év múlva nyaralni, kedves gyermekeim? Majd amikor betöltöd a 18-at? Nem most, még fiatal vagy. Mit mondjon a boltban egyébként egy ilyen magyar munkavállaló? Majd odaadják a kompenzációt pénzben, hadd vigyem el azt a portékát, amit én kiszemeltem magamnak? Ez így nem fog működni. Oktatásra lenne szükség egyébként, megfelelő oktatásra Magyarországon, és akkor ki lehetne keveredni ebből az ördögi körből, ami azt jelenti, hogy ott vagyunk (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) ezeknek a globális értékláncoknak az alján.

Ez így sehova nem vezet, csak a társadalmi katasztrófába, kedves képviselőtársam. Köszönöm a figyelmet. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most soron kívül megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak hogy ne összevissza beszéljünk, pontosan szeretném elmondani, hogy a törvényjavaslat miről szól.

Ander képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy a munkavállalók rosszabbul nem járhatnak 3 év viszonylatában, mint a munka törvénykönyve jelenleg is szabályozza ezt. A heti 40 óra az heti 40 óra 3 év viszonylatában. Jelenleg ez a bizonyos elszámolási időszak maximum 12 hónapig tolható ki, bővíthető, ez lenne egy 36 hónapos keretre kibővítve, de úgy, hogy az évenkénti elszámolási alap továbbra is a heti 40 óra. Nem több. Nem változik semmit sem, 36 hónap lenne maximálisan az az időszak, amire ki lehet bővíteni.

(19.10)

Tehát a munkavállalók nem járhatnak rosszabbul. És azért Gúr képviselőtársamnak is szeretném mondani: én azért bízom abban, hogy Magyarországon a munkaadók és a munkavállalók is törvénytisztelő emberek, és a törvényt be fogják tartani; azt a törvényt, amely kimondja, hogy csak abban az esetben lehet ezzel az időkeretes megállapodással és lehetőséggel élni, ha a felek megállapodnak egymással. Tehát ahhoz mindenképpen egy érdekképviseleti szervezet kell, aki a munkavállalók érdekében megállapodik a munkaadóval. Ha ez a megállapodás nincs, akkor nincs munkaidő-keretes foglalkoztatás. Bízunk abban, hogy Magyarországon a munkaadók és a munkavállalók törvénytisztelő emberek! Én bízom ebben, és ezért merem azt mondani, hogy senki hátrányára nem szolgál ennek a törvénytervezetnek az esetleges majdani elfogadása.

Azt azért, hogy bárki bárkinek a füttyére vagy zenéjére táncolna, vissza szeretném utasítani a Gúr képviselő úr által mondottakat. Azt mondta, azt próbálta sugallni, hogy itt valami multinacionális cégek mozgatják a Gazdasági bizottság kezét, és ők írták ezt a bizonyos törvénytervezetet.

Nem ez történik, képviselő úr, mert én emlékszem arra, hogy ha egyébként ebből indulnánk ki, ilyen alapállásból vizsgálnánk egymás működését, akkor én is tudnám azt mondani, hogy volt egy bizottsági elnök a 2006 és 2010 közötti parlamenti ciklusban, aki a munkaügyekért felelős munkaügyi szakbizottságot vezette a parlamentben. És akkor, amikor egy nagy cég bejelentette azt, hogy nagyszámú munkavállalótól meg kíván válni - 2 ezer főről volt szó, ez Magyarországon nem kevés munkavállaló; három gyárában tette volna ezt meg, és az egyik gyáregységében ez körülbelül 1500-1600 embert érintett volna -, akkor az érintett képviselők, azok a képviselők, akik ott laktak adott településen, ahol ez a cég működött a gyáregységeit, azt kérték öntől, mert ön volt az a bizottsági elnök, hogy legalább hívja be ennek a cégnek a vezetőjét vagy vezetője által megnevezett valakit, hogy mondja el, hogy mit akarnak csinálni ezekkel az emberekkel majd, miután fölmondanak nekik. Ön arra nem volt hajlandó, hogy megkérdezze a céget egy bizottsági ülés keretén

belül, hogy mit akarnak, hogyan akarják kielégíteni végkielégítéssel az embereket, milyen biztosítékot adnak nekik arra vonatkozóan, hogy ha majd munkanélkülivé válnak, akkor hogyan tudják folytatni az életüket.

Tehát ne vádaskodjunk, és ne magyarázzunk egy törvénytervezetbe olyat bele, ami nincs benne, és ne bántsuk már egymást, ne piszkáljuk már egymást olyannal, ami egyébként nem olvasható ki ebből a törvénytervezetből! Arról van mindössze szó, hogy egy 12 hónapos időszakot lehetőségként 36 hónapra engedne tágítani a törvénytervezet abban az esetben, azokkal a biztosítékokkal, ha a felek, a munkaadók és a munkavállalók képviselői megegyeznek ebben. Ha ez nem történik meg úgy, ahogy az elmúlt időszakban volt már erre példa Magyarországon, akkor nem vezették be a munkaidőkeretes foglalkoztatást, és nem tudták ezt a lehetőséget kihasználni adott cég vezetői. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel a vezérszónoki felszólalások végére értünk, független képviselő felszólalásra nem jelentkezett, ezért kettő percre megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Két dolog nagyon röviden: ha az államtitkár valamit tesz és sugall, akkor mondjon konkrétumot - ez az egyik. Várom, államtitkár úr, a konkrétumot.

A másik dolog: sajnálom, hogy Hollik képviselő úr már nincs itt, mert csak addig számított, ameddig a gondolatait elmondta, és utána elhúzott. Tehát Hollik képviselőtársam mond, bedob számokat. Azt mondja, hogy szocialisták? Kormányzási időszakukban 200 ezerrel csökken a foglalkoztatottak száma. Egyszer végre, egyszer végre gondolják már végig: 2008-ban nem Magyarországon volt egy pénzügyi-gazdasági világválság. Nem Magyarországon volt ennek hatása a foglalkoztatáspolitikára, egész Európában. Ezek is közrejátszottak bizonyos értelemben bizonyos munkahelyek megszűnéséhez.

Kettő: akkor, amikor arról beszél, hogy Fidesz, és akkor pedig tömegesen, 700 ezerrel nő a foglalkoztatottak száma? Akkor el kell kezdeni azon gondolkodni, amit államtitkár úr folyamatosan, mindig vitat, de hát hiába vitatja, a tényhelyzet ezt támasztja alá, hogy nem a közfoglalkoztatás színpadán kellett volna 160-170 ezer fővel növelni a közfoglalkoztatottak számát, nem a külföldi Magyarországon történő beszámítása kellene hogy eredményt hozzon több mint 100-120 ezer főt érintően. Nem, nem a diákfoglalkoztatásból származtatott, korábban be nem számított - bár ő állítja, hogy beszámított, de be nem számított - foglalkoztatások helyett a most már beszámított diákfoglalkoztatási százezrekkel kell foglalkoztatási bővülést elérni. Ezek nem foglalkoztatásbővülések, ezek statisztikai manipulációk.

Egyszer végre el kellene jutni oda, hogy el tudjon kezdeni a kormány vagy a kormány szerepvállalója valós, tiszta számadatokról beszélni, és akkor

már a bérekről nem is akarok beszélni. Vagyis akarok, csak azt majd egy másik megszólalás keretében teszem meg. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Ander Balázs jobbikos képviselő urat illeti a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor itt a 700 ezres foglalkoztatotti bővülésről néhány szót. Ott van abban a közmunkáshadsereg is, ami éves szinten 355 ezer embert érint. A felekkora Szlovákiában pedig ugyanilyen - mondjuk úgy - demográfiai problémákkal küszködnek, mint mi. Ott ez éves szinten 27 ezer főt érint.

Ha ezt fölszorozzuk, még mindig 300 ezres előnyünk van. Ezeket az embereket kellett volna egyébként odaterelni az elsődleges munkaerőpiacra, például normális képzéssel, kedves Hollik képviselőtársam, nem pedig 1000 milliárd forintot elfüstpölni, elégetni ebben a teljesen értelmetlen vagy sokszor... - bocsánat, tisztelet mindazon közmunkásoknak, akik becsülettel végzik a munkájukat és értéket teremtenek vagy éppen falut szépítenek, de elsődlegesen ezt az 1000 milliárd forintot az elmúlt években nem ott kellett volna elfüstpölni, hanem képzésekre kellett volna fordítani, hogy ezeket az embereket vissza lehessen vezetni az elsődleges munkaerőpiacra; ezt a 300 ezer embert, ami Szlovákiával összehasonlítva még mindig itt van, és mindig megterhelik tulajdonképpen a magyar munkaerőpiacot, illetve önknek nagyon jó lehetőséget biztosít itt a statisztikai trükközésre.

Ezekkel az emberekkel kellett volna kezdeni valamit, mert az nem működik, hogy mondjuk, Győr-Moson-Sopron megyében a foglalkoztatottaknak csupán 0,6 százaléka közmunkás, ezzel szemben, mondjuk, Gyüre képviselőtársam szűkebb pátriájában, Szabolcsban 18 százalék; 100 foglalkoztatottból 18. Hogy is van ez? Akkor országon belül kellene valahogyan rendet teremteni, és ezt a hatalmas nagy kettészakítottságot valahogyan megoldani, és akkor máris nem merülne föl ilyen probléma például, hogy munkaerőhiány van, mert ezekkel az emberekkel adott esetben ezeket az állásokat be lehetne tölteni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megint kénytelen vagyok szólni, mert a háromszáz-nemtudomhány-ezer az nem háromszázvalahány-ezer, az 200 ezer fő körülbelül. És ha figyelte volna az elmúlt hetek vagy az elmúlt napok történéseit, akkor tudná nagyon jól, hogy most jött el annak az ideje, mert jelentős mértékben veszi föl a munkaerőpiac azokat a dolgozókat, azokat az embereket, azokat a potenciális munkavállalókat, akik az elsődleges munkaerőpiacon el akarnak helyezkedni

és képesek elhelyezkedni, mert vannak olyan állapotban már készségszinten, munkához való hozzáállás tekintetében is, hogy föl tudják venni.

Most jött el az ideje annak, amit március 20-án egy megjelent kormányrendelet szabályoz, aminek révén el szeretnénk érni és el is fogjuk érni azt, hogy ez a durván 200 ezer fős közfoglalkoztatotti állomány jelentős mértékben, 150 ezerre csökkenjen le. Ennek érdekében jelentős képzési támogatásokat kapnak, olyan foglalkoztatást segítő támogatásokat kapnak, amely segít átvezetni ezeket az embereket az elsődleges munkaerőpiacra.

De ha tájékozódott volna, tudta volna nagyon jól, hogy egyébként a közfoglalkoztatásban levőket eddig is képeztük, eddig is próbáltuk segíteni őket abban, hogy alkalmassá váljanak készségszinten az elsődleges munkaerőpiacra, tehát nem igaz az, amit ön mond. Tételesem nem igaz sokszor, amit ön mond, hogy a közfoglalkoztatás valami olyanfajta lehetőség, ami álcselekedetet, álmunkát jelent.

(19.20)

Ezek az emberek munkát végeztek, hasznos munkát végeztek, és ez a hasznos munkavégzés segítette őket abban, hogy az elsődleges munkaerőpiacra egyre nagyobb számban át tudjanak menni. Arra kérem, hogy a valósághoz közelebb álló mondatokat fogalmazzon meg, s akkor nem leszek kénytelen reagálni a nem a valósághoz ragaszkodó számokra vagy mondatokra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Bevallom őszintén, hogy amikor megláttam ennek a törvénytervezetnek a számát és címét, akkor hirtelen megőrültem, már csak a címe alapján, hátha valami olyan kezdeményezés lesz a kormánynak, ami nem a magyar munkavállalók kiszolgáltatottságát növeli, hanem talán végre beismerik azt, hogy a korábbi munka törvénykönyvének a módosítása egy elhibázott lépés volt, és ezt az elhibázott lépést valamilyen formában korrigálni kívánják.

Mi korábban az MSZP-frakció részéről több mint ötszáz módosító indítványt adtunk be a munka törvénykönyvéhez, föl vállaltuk a szakszervezetek különböző javaslatait is, hiszen valódi egyeztetés nem előzte meg az akkori új munka törvénykönyvét. Éppen ezért az ember egy kicsit bizakodással tekintett abba az irányba, hogy esetleg most nem a kiszolgáltatottság, hanem sokkal inkább a munkahelyi biztonság fog növekedni.

De elolvassa a javaslatot az látszik, hogy ugyanazon az úton halad tovább a kormány. Nem pontosan értettem, hogy államtitkár úr miért kérte számon Gúr Nándoron azt, hogy a multinacionális érdekek kiszolgálójának tartja a kormányt ebben a tekintet-

ben. Én ezt szeretném megismételni. Mindenki arról beszél, hogy a különböző autóipari cégek miatt kell ezt a módosítást a kormánynak bevezetni. Ezt nem lehet másképp megfogalmazni, mint hogy multinacionális cégek igényei szerint alakítja a kormány a különböző jogszabályokat, ebből kifolyólag pedig nyugodtan lehet azt mondani a mostani kormánynak, hogy ebben a tekintetben nem a munkavállalók, hanem a munkaadók érdekeit képviseli.

Főnagytitkár úr itt korábban egy vitában arról beszélt, hogy munkabéke van Magyarországon. S ha már a munka törvénykönyve szóba került, mert szóba hoztam, akkor érdemes elmondani azt, hogy azért van munkabéke, mert ez a kormány tulajdonképpen elvette a sztrájk lehetőségét, a demonstrálás lehetőségét a munkavállalóktól a munkahelyeken. Magyarul, azért van munkabéke, mert nem tudnak mit tenni a szakszervezetek. Önök tudatosan törekednek arra, hogy szétverjék a szakszervezeti mozgalmat, hogy ezzel is az önök által sokat hangoztatott, államtitkár úr által is sokat emlegetett úgynevezett rugalmasságot növeljék. Ez a rugalmasság egyébként a kódneve a Fidesz-kormány részéről annak, hogy hogyan lehet jobban kicseszni a munkavállalókkal. Így amikor ezt meghalljuk, akkor egészen biztosan rögtön azt keressük, hogy ez hol lehet egy újabb kiszolgáltatottsági faktor a munkavállalók számára.

Amikor önök évekkkel ezelőtt bevezették a közmunkát, s mi azt hiányoltuk, hogy nincs megfelelő oktatás, képzés, amivel a közmunkából át tudnának lépni ezek az emberek a munka világába, akkor tulajdonképpen lesöpörték az összes javaslatunkat, módosítási ötletünket. Amikor azt hangoztattuk, hogy hasznos munkát - ahogy államtitkár úr fogalmazott, mi úgy mondtuk, hogy értékeremtő munkát - adjanak ezeknek az embereknek, azt is lesöpörték. Szeretném mondani államtitkár úrnak, hogy nagyon sok helyen biztosan úgy van, ahogy ő mondja, de nagyon sok másik helyen pedig úgy van, hogy a közmunkások napi munkaidejét a mai napig nem tudják feltölteni értelmes tevékenységgel, ezért marad inkább csak a kapirgálás, amivel egészen biztosan nem sokra mennek. Talán még emlékszünk rá, mert botrányt is okozott a sajtóban, hogy az oktatás, a továbbképzés keretében a pont, pont, vesszőcske és a kettő plusz kettő mennyi típusú feladatokkal látták el ezeket az embereket. Nem hiszem, hogy ez arra predesztinálná őket, hogy utána tudnának munkát vállalni bármelyik úgynevezett multinacionális cégnél, akiknek az érdekeit önök szolgálják.

Azt viszont kérdezném államtitkár úrtól - mert vagy ő nem tudja azt, amiről szó volt, vagy csak nyelvbottlás volt, s ha most el is tudja olvasni Bánki Erik javaslatát, akkor talán meg is érti a kérdésem is -, hogy a 48 vagy a 40 órát nem haladhatja meg, mert a törvényjavaslatban 48 óra szerepel az én tudomásom szerint, nem pedig 40 óra, ahogy az államtitkár úr az imént említette a hozzászólásában. S ha konkrétumról van szó, akkor az érdekelne: mitől fontos az, hogy ha korlátozva van, hogy egy héten mennyi munkaóra várható el egy munkavállalótól, akkor nem mindegy, hogy azt 12 vagy 36 hónapra

vetítjük le? Mert jelenleg is már olyan rugalmasságot ad a munkaadóknak a munka törvénykönyve, hogy ennél nagyobb rugalmasság, főleg ha olyan értelmetlen, mint ez, egészen biztosan szükségtelen, ezért kíváncsi lennék, hogy mi a valódi oka, a valódi célja, milyen lobbival érték el ezek az autóiipari cégek azt, hogy a kormány egy ilyen módosítást terjesztessen elő a Gazdasági bizottság elnökével.

Zárásképpen: államtitkár úr sokat emlegette, hogy Gúr Nándor képviselőtársam milyen cégvezetőt nem volt hajlandó meghívni. Én mondom önnek egy másik céget. Konkrétan is mondom a cég nevét, a céget úgy hívják, hogy Nokia. Amikor a Nokia elbocsátásokra kényszerült a komáromi gyárában, akkor hosszú hónapokon keresztül rohangáltak a jelenlegi miniszterelnök után, hogy adjon nekik egy időpontot, hadd beszéljenek és egyeztessenek arról, hogy hogyan lehetne valamilyen módon korrekten levezényelni az akkori elbocsátási hullámot. A miniszterelnököt nem tudták elérni, és mást sem tudtak hónapokon, talán egy fél éven keresztül elérni. Ennyire érdekelt akkor ez a miniszterelnököt! Hiába rázza államtitkár úr a fejét, mert maga akkor még, azt hiszem, Nagykanizsának volt a polgármestere, viszont a Nokia alelnöke engem felhívott akkor, mint ellenzéki pártelnököt, velem tudott beszélni, de a miniszterelnökkel nem. Sajnos, én akkor éppen túl sok mindent nem tudtam tenni azon kívül, mint hogy meghallgattam azt, amit egyébként a miniszterelnöknek is el akartak mondani, csak nem volt rá lehetőség, mert az önök miniszterelnöke nem adott lehetőséget egy ilyen komoly cég vezérigazgatójának, illetőleg a globális Nokia alelnökének arra, hogy beszámoljon arról, hogy hogyan lehetne ezt humánus módon vagy esetleg más megoldásokkal kiváltani. Tehát mi is hosszasan tudnánk sorolni, hogy önök mit nem vettek figyelembe.

De mivel most a mostani módosításról van szó, mi azt kérjük önöktől, hogy vonják vissza ezt a javaslatot. Azt kérjük önöktől, hogy inkább egy új munka törvénykönyvének a szövegtervezetét hozzák be ide a Házba, ami nem kiszolgáltatottságot, hanem több jogot ad a szakszervezeteknek, és nagyobb biztonságot a magyar munkavállalóknak, mert a magyar munkavállalóknak nem további rugalmasságra van szükségük, hanem több munkahelyi biztonságra, s ahogy Gúr Nándor is már beszélt róla, magasabb bérekre. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő módosító javaslat a munkarendet igyekszik törvényi szinten meghatározni. A jelenleg hatályos törvény - amiből ki kellene indulnunk - célja az, hogy a munkaviszony keretében történő foglalkoztatás alapvető szabályait megállapítsa, a vállalkozás és a munkavállalás szabadságának elve szem előtt tartásával. A szabályozás indoklása szerint a jogalkotói

szándék 2011-ben még az volt, hogy ezen a területen visszaszorítsa az állami beavatkozást, növelje a szerződéses alapú szabályozás szerepét. Ez a törekvés - mondták önök - igazodik a piacgazdaság követelményeihez, elősegíti a munkáltatók hatékony munkaszervezését és adminisztrációs terheinek csökkenését, illetve szorgalmazza a munkavállalók tudatosabbá válását, egyúttal teret nyit a munkavállalói szervezetek számára.

Az előttünk fekvő módosítás... - s itt megálltam egy pillanatra, mert Hollik István felolvasta a maga dolgait, elmondta a nagy általánosságokat, de amikor Ander Balázs képviselőtársam konkrét számokat mondott önnek, azokat nem hallgatta meg, hanem inkább kiment telefonálni. Most már elvégezte a munkáját, föláll, fölveszi a táskáját. Ennyit számítanak a munkavállalók! Bocsnat, nem is számítanak önnek a munkavállalók, hiszen a felszólalásában - majd ki fogok rá térni - pontosan elmondta, hogy mi ennek a törvénynek a szerepe, ezt a törvényt miért hozták. Azt mondta, hogy a vállalkozásokat, a vállalkozókat akarják támogatni ezzel a törvényvel - ezt mondta szóról szóra, benne van a jegyzőkönyvben -, hiszen ezek megérdemlik, mert munkahelyeket teremtenek. Képviselőtársam, ségyellje magát! A munkavállalók érdekeivel miért nem foglalkoznak?

(19.30)

A munkavállalók érdeke hol számít? Mert ma-guknak csak az számít, hogy a munkavállalók minél olcsóbban, minél jobban kizsigerelve folytassák azt a munkát, amit önök a multiknak megteremtettek. *(Az ülésteremből távozó Hollik István felé:)* Viszontlátásra! Vége a munkaidejének... Na, folytassuk akkor tovább! Képviselő úrnak lejárt a munkaideje, elmegy haza. Ez a munkavállalói érdekképvisellete a parlamentben jelen pillanatban.

Tehát az előttünk fekvő módosítás általános indoklása szerint a törvény nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket, mivel a kollektív megállapodások nem jutottak jelentősebb szerephez a munkaviszonyok szabályozása terén. Ennek álláspontom szerint nem elsődlegesen a törvényi szabályozás az oka, a mostani módosítás révén ismét központilag akarja az állam megmondani, sok részletszabállyal és kivétellel, hogy hogyan is kell egy munkáltatónak megszerveznie a munkát, hogyan is kell beosztania a munkaidőt.

A bonyolult szabályok betarthatósága kétséges, az ellenőrzés pedig szinte lehetetlen, különösen a kkv-k esetében. Ezt mind a munkavállalók, mind a munkáltatók tudják, ettől fogva tehát továbbra is a munkáltató jóindulatára van bízva a tisztességes munkaidő-beosztás, akárcsak eddig. Emlékezzünk azonban arra, amikor a kormány legutóbb meg akarta mondani, hogy ki mikor dolgozon és mikor ne dolgozzon. Emlékeznék rá, gondolom, képviselőtársaim, akik itt vannak, konkrétan a vasárnapi boltzár-ra gondolok, amit egy konfliktusokkal telt év után elsodort az országos elégedetlenség.

Az egységes központi befolyásolás a jelenlegi színes és sokféle világunkban nem alkalmas eszköz a kívánt hatások kiváltására, nem képes a kitűzött célok elérésére. Legutóbb a létező szocializmusban, a Fidesz által aranykornak nevezett kádári hetvenes években volt hasonló szabályozás ezen a területen. De mint azt jól tudjuk, az is csúfosan megbukott. Az ilyen jellegű, átgondolatlan és előkészítetlen szabályozás csak aláássa a jogállamot, rongálja az államba vetett bizalmat, és gátolja az érintettek spontán jogkövető magatartását.

Az ilyen jellegű, részletekbe menő egységes szabályozás csak azt váltja ki, hogy a betarthatatlanság és ellenőrizhetetlenség miatt a szereplők egyszerűen figyelmen kívül hagyják a törvényi szabályozást, és csinálnak mindent úgy, ahogyan eddig is szokták, majd ha a helyzet szükségessé teszi, akkor pedig megfelelően papiroznak utólag. Ez a tendencia véleményünk szerint káros és veszélyes.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ideje volna végre felnőttként kezelni a társadalmat, és nem lenézni az embereket. Ideje volna végre elhinni, hogy az emberek pontosan tisztában vannak a saját értékeikkel, tisztában vannak a saját érdekeikkel, és képesek azokat érvényesíteni egy munkaviszony keretén belül is. Főleg akkor lennének képesek, ha a hatályos törvények egyszerűen és érthetően segítenék őket ebben. Egyszerű és érthető - ezeknek kellene a kulcsszavaknak lenniük egy ilyen törvénynél. A törvény pont ezt a kritériumot nem teljesíti. Hiszen államtitkár úr is, itt is idézném, azt mondta, hogy „elmondom”, mit tartalmaz a törvény.

Államtitkár Úr! Nem elmondani kellene. Egyértelműen le kellene írni. A törvényt nem önöknek kellene megmagyarázni, hanem egy törvénynek egyszerűen és érthetően meg kellene jelennie. Fölteszek akkor pár kérdést önnek, mert biztosan tud rá válaszolni. Hollik Istvánnak is föl tettem volna, de ugye, ő már elment, meg különben sem értette volna ezt az egészet.

Tehát az első kérdésem. Államtitkár úr azt mondta, hogy a közmunkások és a közfoglalkoztatás most meg fog változni, és teljesen más lesz. Mondja már meg nekem, mi a különbség! Mi az oka annak akkor, amit itt képviselőtársam elmondott, hogy Borsodban 18 százalék a közmunkások aránya, míg ugyanez az arány Győr-Moson-Sopron megyében kicsivel meghaladja a 0,5 százalékot, 0,6 százalék körül mozog. Vajon azért, mert Borsodban ennyivel képzetlenebb lenne és ennyire nem lenne hozzáértő a munkaerő, vagy pedig ennek más oka van? Erre államtitkár úrtól várnék esetleg választ.

A másik, hogy azt mondja, majd megmagyarázza. És itt mondtam az egyértelműséget. Ehhez még két kérdésem lenne. A 3. §, ami a 94. § (3) bekezdésének módosítása, ahol nem értem, hogy mi indokolhat 36 havi munkaidőkeretet bármilyen esetben. Ez nagyon hosszú. Ráadásul nem is nagyon van összhangban a dolog a 6. §-ban írt módosítással, ami a 99. § (4) bekezdését módosítja úgy, hogy egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a heti munkaidő tartamát 12 havi átlagnak megfelelően kell figyelembe

venni. Éppen a munkaidőkeret ugyanis az, amelynek az átlagában kell kijönni a maximális munkaidő mértékének. Ha 36 havi is lehet, jó eséllyel egy ilyen munkarend esetében a 12 havi átlagban számolt munkaidő teljesen legalísan lehet több is akár, mint a megengedett, mert a következő 24 hónapban majd korrigálják, és nem lesz gond - mondják. Én így értelmezem a törvényt. Államtitkár úr, cáfoljon meg, ha ez nem így van! Elképzelhető tehát, hogy nyugodtan dolgoztathatja az első évben, és túl is haladhatja a megengedett óraszámokat, mert majd a következő két évben, ha még egyáltalán az a munkavállaló ott lesz, ha nem cserélik le, mondjuk, évente a munkavállalókat, mert nem lesznek olyan helyzetben, akkor ez lehetséges a törvény szerint.

Aztán van itt még egy kérdésem. Az pedig a 7. §, amit egész egyszerűen, mondom még egyszer, szerintem nem is lehet érteni. A 105. § (3) bekezdésének módosítása azt mondja ki, nem értem, mit jelent az, hogy havonta legalább egy pihenőnapot kell beosztani. Ez azt jelenti, hogy ilyen esetben elég havi egy pihenőnap? Mert ha igen, akkor az nagyon nehezen támogatható véleményem szerint. Vagy esetleg arra gondolnak, hogy elég a heti egy pihenőnap biztosítása azon megkötés nélkül, hogy azt már nem kell a hat munkanapot követően kiadni, hanem mondjuk, úgy is lehet, hogy kiadok egyet kedden, majd a következőt kiadhatom az utána következő héten bármikor, pénteken vagy szombaton? Tehát ledolgoztathatok így akár 7-8 munkanapot is folyamatosan, mert teljesen törvényes lesz. Ez sem túl baráti dolog.

Szerintem ezek jogszerű kérdések. Ezek a jogszerű kérdések egyébként valószínűleg fölmerültek volna akkor is, ha önök valakivel egyeztettek volna erről a kérdéstről. Mert ez lenne az utolsó kérdésem önök felé, hogy kikkel egyeztettek erről a törvényről. Mely szakszervezetekkel beszéltek, milyen munkavállalói érdekképviselőkkel beszéltek? Esetleg beszéltek-e munkavállalókkal, vagy csak kimondottan a multikkal, azokkal a munkáltatókkal, akikről Hollik István beszélt, amikor még itt volt a parlamentben - de ugye neki lejárt az a bizonyos idő, amíg ő neki dolgoznia kellett, és most már hazament. Tehát a munka törvénykönyve alapján ő már a pihenőidejét tölti valószínűleg.

Tehát szeretném megtudni ezeket a válaszokat, hiszen ezek a kérdések, úgy gondolom, nagyon fontosak. Amikor önök benyújtanak egy ilyen törvényt, szerintem az lenne a legelső dolog, hogy nem egykét találkozáson, hanem hónapokon keresztül kellene egyeztetniük mind a munkáltatókkal, mind a munkavállalókkal. És elsődlegesen egy kormányának a munkavállalók érdekeit kellene képviselni, és nem azoknak a multicégeknek vagy azoknak a munkáltatóknak az érdekeit, akik itt Magyarországon az önök gazdaságpolitikájának köszönhetően szinte valóban kizsákmányolási szándékkal dolgoztatják a magyar embereket. Hiszen ha megnézzük a magyar emberek munkabéretét azokhoz a nyugat-európai bérekhez képest, amit ugyanezek a cégek adnak ugyanezért a munkáért, ugyanennyi időtartamban, sőt, ahogy képviselőtársam itt bemutatta a külön-

böző felméréseket, Magyarországon még éves szinten csekély 500 órával dolgoznak csak többet az átlagos magyar munkavállalók, mint mondjuk, Németországban, és nézzük meg, hogy mennyit keresnek, nézzük meg, hogy hogyan élnek, és hogyan élnek Magyarországon.

És amikor valaki fölvet olyan kérdést, ami ehhez is kapcsolódik, hogy ha már önök meghirdették ezt a nagy szabadságharcukat az Európai Unióval szemben, és a Jobbik összehozott egy olyan komoly erőt, ami hajlandó föllépni a bérunió érdekében, hogy a kelet-európai országokat, azokat a másodlagos uniós országokat, amelyeket kizsákmányolnak, próbáljuk meg fölhozni arra a szintre, vagy közelíteni legalább a bérkérdésben arra a szintre, ami Nyugaton megtalálható, akkor önök egyszerűen a miniszterelnökük vezetésével kijelentik, hogy önök ezt nem támogatják. Mert önök egy dolgot támogatnak: amit Orbán Viktor elmondott Szaúd-Arábiában is, jöjjenek Magyarországra, fektessenek be pénzt, itt olcsó a munkaerő, egyébként jól képzett munkaerő, és ki lehet zsákmányolni őket. Nyugodtan lehet dolgoztatni őket, majd mi megteremtjük annak a feltételét, hogy minél többet dolgozhassanak ezek az emberek, minél kevesebb bérért. Szégyelljék magukat! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következő hozzászóló Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr.

(19.40)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatam nagyjából, ahol Szilágyi képviselőtársam abbahagyta. Időben persze egy kicsit mindig vissza kell nyúlni ahhoz, hogy mindenki lássa, teljesen világosan és tisztán, hogy mit is csináltak önök az elmúlt hét esztendőben.

De mielőtt ebbe belenyúlnék, azelőtt megkérdezem az államtitkár urat meg az előterjesztőt, hogy véletlen nem-e kell kimenniük, mert akkor szünetet el lehet rendelni (*Cseresnyés Péter: Nem kell-e.*), és majd úgy folytatni a vitát, mert látom, a frakciójuk már cserben hagyta önöket teljes egészében, tehát már csak egy előterjesztő meg egy államtitkár az, aki megpróbálja itt a lehetetlent is védeni. (*Dr. Lukács László György: Meg egy jegyző...*) Szégyen! Szégyen, államtitkár úr! Moroghat magában, motyoghat magában, de szégyen! Nevetségessé teszik önmagukat azzal, hogy egy komoly, az emberek sokaságát érintő törvénytervezet tárgyalásánál a frakciójuknak egy részét sem tudják a Parlament falai között tartani.

Hollik képviselőtársam egy másik képviselő beszéde közben úgy sétál ki, hogy közben belevigyorog a képviselőtársunk arcába? Mi ez a nagyképesség? Mire ez a nagyképesség? Önöknek nem az a dolga, hogy minket kezdjenek el kioktatgatni, nem! Önöknek az a dolga, hogy olyan törvényeket szüljenek, velünk együtt közösen megvitatta és rajtunk túl

azokkal végigbeszélve, akik érintettek ebben a történetben, hogy az az ő javukat szolgálja. Önök nem ezt teszik.

Konkrétan, világosan válaszoljanak a kérdésekre! Én beszéltem szakszervezeti konföderációvezetőkkel, nem eggyel, nem, többel! Többel! Megkérdeztem tőlük tételesen, hogy a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fóruma keretei között ezt a kérdéskört mennyire beszélték ki, mennyire volt ez téma. Sajnos a válasz az volt, hogy semennyire. Semennyire, érti?

Hát ezért mondtam rögtön az első hozzászólásomban, hogy önöknek ezt a törvénytervezetet kapásból vissza kellene vonniuk, bevinni a VKF keretei közé, a versenyszféra és a kormányzat állandó konzultációs fóruma elé, megtárgyalni, és majd esetleg utána visszahozni. De akkor sem ezt kellene önöknek idehozni, hanem ha már valamit akarnak, akkor az elmúlt 6-7 esztendőben felhalmozódott, a munka törvénykönyvével kapcsolatos torz intézkedéseik sokaságának a korrekcióit, amelyeket a munka világában jelen lévő szereplővállalók sokasága követel önöktől.

Önöket meg nem érdekli, hogy követeli önöktől. Önöket a munkavállalói érdekképviselők hidegen hagyják. Önök úgy gondolják, ahogy Orbán Viktor mondta saját maga, hogy valójában ő az érdekképviselő, majd ő mindent megold, nincs ezzel probléma. De! Van ezzel probléma, nagyon nagy probléma van. Nagyon nagy probléma! Igen, a munkavállalók valós érdekképviselői a szakszervezetek berkein belül vannak. Ezeket a szakszervezeteket, ezeket a konföderációkat, ágazati szakszervezeteket önöknek igenis darabra, dekára meg kellett volna hallgatni, a véleményüket ismerni kellene, és utána kellene törvény módosítási javaslatot behozni a Ház falai közé.

Szégyen és gyalázat, amit csinálnak! Semmibe nem veszik mindazt, ami valamikor egy tripartit rendszer keretei között működött ebben az országban - semmibe nem veszik. Önöknek nem számít az, hogy a munkavállalókat képviselők sokasága hogyan és miképpen gondolkodik erről a történetről, konkrétan erről a törvénytervezetről. Ez érdektelen, ez indifferens.

Önök valamit eldöntöttek, valakikkel megbeszéltek, és nyugodtan mondom, még egyszer ismétlem, igen, kinek másnak, ha nem a multinacionális cégek érdekeit képviselik azzal, amit megpróbálnak itt elfogadtatni a parlament falai között. Lehet, hogy döntést tudnak szülni benne, de elfogadtatni ezt soha nem fogják tudni, mert azt a magyar parlament ellenzéki oldala soha nem fogja elfogadni, hogy önöket a magyar emberek, a magyar munkavállalók nem érdeklik, hidegen hagyják. Nem fogja elfogadni, hogy önök csakis a rugalmasság kitégítést teszik meg, és közben a biztonságról nem gondoskodnak. Nem véletlen az, hogy a munkabalesetek száma 30-40 százalékos mértékű növekedést mutat az önök 7 éves kormányzása időszakában. Nem véletlen! Nagyon egyszerű ez a történet: azért, mert eleve olyan feltételeket alakítanak ki, amiknek ez lesz a következménye.

Ezt előre lehetett prognosztizálni, ezt előre mondtuk, 5-6-7 évvel ezelőtt. Önöket ez nem érdekelt. Önök ezt cáfolták, hogy nem így lesz, aztán mégis így lett. Érti, amit mondok, ugye, államtitkár úr?

És hogy ebben az országban 5-6-7 ezer emberrel több szenvedett el munkabalesetet, pont olyanfajta intézkedésekből fakadóan, amelyeket önök tettek, azt önöknek a saját lelkiismeretükkel párhuzamba kell állítani, és el kell tudni számolni vele. És nagyon sok olyan egyéb más dolog van, amire nem akarok mélyebben kitérni, de ha már az államtitkár úr is belenyúlt a kérdésbe, akkor nem akarom kikerülni sem.

Tudja, az, amit csináltak a közfoglalkoztatás színpadán, az, hogy több mint 200 ezer embert vittek be a közfoglalkoztatás rendszerébe, de ezeknek az embereknek a többsége sajnálatos módon nem tudott értékteremtő tevékenységet folytatni, mert nem tudtak ennyi embernek értékteremtő tevékenységgel párosuló feladatot adni. Gyöngyfa, mondhatnék más példákat is, ismeri. Maga a polgármester azért mond le, mert 36 ember 3 hónap alatt egy 300 méteres árkot tisztított ki, és ez volt a közfoglalkoztatás, napi 6 centiméteres haladási sebességgel? Államtitkár úr, ez annyi, hogy reggel bemegy, aláír, délután megint aláír. Ezeknek az embereknek az önbecsülését taposták meg! Ez nem munka, ezt ezek az emberek is tudták nagyon jól!

Azt kell mondjam önöknek, hogy önöknek nem így, hanem az ígéreteikhez híven kellett volna cselekedni, és a gazdaságban kellett volna sok százezer új munkahelyet, hozamtermelő munkahelyet teremteni. De nemcsak munkahely kell. Ha munkahely van, akkor ahhoz illesztetten tisztességes bér is kell.

És ha a példa kedvéért itt már más megfontolásból megközelítették az ország hátrányosabb helyzetű térségeit, akkor azt kell hogy mondjam, elfogadhatatlan, hogy ma Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 118 ezer forintos nettó átlagbér van. 118 ezer forintos nettó átlagbér! Tudja, mennyi az, államtitkár úr? Tudja? Nem valószínű, mert abból a szék-ből, amelyikben ön ül, valószínűleg nem lát odáig. Csak azt kell mondjam önnek, hogy ezeknek az embereknek is tisztességes módon meg kell élniük, és ez az átlagkereset nagyjából azt jelenti, hogy mondjuk, majdnem a fele annak, amit Budapesten el lehet érni, annak a 226 ezer forintos nettó átlagnak. Nem az a sok, nem! Ez a borzalmasan kevés.

És tudja, ha megnézi a környező országokat, csak a visegrádi négyeket, de nem erről szolt a történet, az európai bérek eléréséről szolt hét évvel ezelőtt, de ha a visegrádi négyeket megnézi, akkor is 20-30 százalékos különbségek vannak, akár a minimálbér nettója, akár az átlagkeresetek nettója vonatkozásában.

Önöknek ebben kellett volna jeleskedni, nem a szócsatákban, nem! Abban, hogy ezek az emberek a tisztességes megélhetéshez szükséges forrásokat el tudják sajátítani. Nem elég elvárni a törvény tiszteletben tartását, mint ahogy mondta, nem elég elvárni. Nem! Ennek a hátterét is meg kell teremteni. A munkaerőpiacon nincsenek azonos erőpozícióban a munka-

adók és a munkavállalók. Sajnos, de nincsenek. A munkavállalók számára nagyobb biztosítékokat, védelességeket kell adni. Nem véletlen, hogy van, kell és a jövőben is kell hogy legyen érdekképviselő, egyszerűen azért, mert ezek az emberek sajnálatos módon kiszolgáltatottá tudnak válni, ha magukra hagyják őket. Azt kell mondjam, államtitkár úr, hogy önök ezt a fajta érdekképviselői hálórendszert is megpróbálják szétzúzni, súlytalanná tenni, azért, hogy azt tehessenek, amit akarnak, hogy úgy cselekedhessenek, ahogyan gondolják.

És még egy dolog... Még kettő. Az egyik az, hogy még mindig várom öntől, hogy ha beszél akár a személyemet érintően, akkor konkrétumokat mondjon, már csak azért is - majd keresse vissza a jegyzőkönyvben -, mert arról sincs fogalma, hogy mikor vezettem a bizottságot. Nem 2006-2010 között, akkor a tagja voltam, az alelnöke voltam, és egy utolsó fázisában voltam az elnöke, a 2008-2010 közötti időszakban. Olyan konkrét ügy pedig, amit ön mond, nem volt. Tehát ne próbáljon meg másokat, bárkit olyan helyzetbe hozni, amely a valósággal ellentétes, amely a valósággal nem vág egybe.

(19.50)

De hogy a törvénytervezetről még két gondolatot mondjak. Tudja, amikor az üzemidőknek és a munkaidőknek a jobb összehangolására való hivatkozással terjesztik be ezt a törvénytervezetet, amikor egyértelmű, hogy a mai viszonyok keretei között is évi, adott évi, egyévi átlagban a heti munkaidő rendkívüli munkavégzéssel együtt nem haladhatja meg a 48 órát - nem a 40-et államtitkár úr, nem, a 48 órát, ma is így van -, akkor magyarázza már el, ha képes rá, magyarázza már el, hogy mit is jelent az, ha évenkénti felülvizsgálatot meg kell tenni annak érdekében, hogy ez a heti munkaidő a 48 órát nem haladhatja meg, akkor a hároméves kiterjesztés mit is hoz magával. Mert ha nem haladta meg, akkor a következő esztendőben sem haladhatja meg. Nem úgy van, hogy ha ebben az esztendőben kevesebb, mint 48, hanem 44, akkor a következő esztendőben 50 is lehet vagy 52, mert az alapszabály azt mondja ki, hogy 48 órát meghaladó heti átlag munkaidő nem lehet, még a rendkívüli munkavégzéssel egyetemben sem.

Érti, államtitkár úr? Vagy legalábbis gondolom, remélem, előbb-utóbb megérti. Azt akarom mondani önnek, hogy olyan szabályozásokat kell hozni, amelyek alapvetően a munkavállalók érdekeit, az ő biztonságukat jelentik. Visszatérve ahhoz, hogy ha nem ezt teszik, akkor egyre inkább nőni fog a munkahelyi balesetek száma, akkor egyre több ember kiszolgáltatott helyzetbe fog kerülni. Akkor olyan szituációk fognak életre hívódni, amelyek alapjait önök tették meg 2012. január 1-jével a munkatörvénykönyv keretei között, hogy mivel példaként lenullázták a délutános pótlékot, azaz nulla forinttal párosították a délutános pótlékot, csökkentették az éjszakai pótlékok összegét, ezért, hogyha az emberek adott időszakban délután vagy éjszaka végeznek munkate-

vékenységet, kevesebb pénzhez jutnak hozzá, mint amihez, mondjuk, hét évvel ezelőtt ugyanazon munka végzése mellett hozzá tudtak jutni.

És ha már bérről beszélünk, akkor azt is érdemes önknek megvizsgálni, hogy nem elég, nem elég a minimálbér emelése, a garantált bérminimum emelése tekintetében lépni. Főleg úgy nem, hogy közben, miközben ezeknek az emelését megteszik, elsődlegesen és legkiváltképp a bruttó összeg vonatkozásában tesznek mértékadó emeléseket, aközben olyan járulékteherket zúdítanak a munkaadókra és a munkavállalókra, amelyek mértékeiben, nagyságrendjében sokkal nagyobb mértéket ölelnek fel, mint mondjuk, hét évvel ezelőtt. Tudja, mennyi volt hét évvel ezelőtt a minimálbéren, a 60 200 forintos nettó minimálbéren a járulékteher, amit a munkaadók meg a munkavállalók együttesen megfizettek? Megmondom önnek, megmondom: 32 ezer forint. Tudja, mennyi ma a minimálbére rakódó járulékteher a munkaadóknak és a munkavállalóknak összesen? Ezt is megmondom önnek: 73 ezer forint. Érti? 32 ezer a 73 ezerhez képest. Miközben nettóban annyival nőtt a minimálbér összege most az utolsó év emelése mellett, annyival nőtt, hogy reáliákban, reálértékben, vásárlóerő-értékben ma már képviseli azt az összeget, mint amit 2010-ben képviselt. Öt éven keresztül meglópták ezeket az embereket. Kevesebb vásárlóerő-értékű pénzzel mentek haza a minimálbéres emberek milliói ebben az országban. Most meg a minimálbér emelésével olyan terheket zúdítottak a munkaadókra és a munkavállalókra együttesen, amelyek beszédéséből származó forintokat utána a haveroknak szórnak szét, amelyek már viselhetetlen nagyságrendek. És arról nem gondoskodnak, hogy közben e bérek felett, a minimálbér és a garantált bérminimum feletti bérek vonatkozásában ott is megtörténjen az, hogy mértékadó növekedések legyenek, amelyek garanciái lehetnének annak, hogy újabb százezrek ne hagyják el ezt az országot.

Nem elég az a 600 ezer ember, aki már eddig kényszeredett módon elhagyta ezt az országot? Nem gondolja, hogy azért kellene cselekedni, hogy a bérek vonatkozásában olyan helyzetet teremtsenek, amit hét évvel ezelőtt kellett volna megcsinálniuk a kormányzás elején ígéretükhöz híven, hogy ezek a folyamatok megálljanak? Na, ezen kell gondolkodni, nem pedig egyesek érdekeit szolgálva, a lobbierjüket arra használva, hogy ilyen törvénytervezeteket hozzanak a Ház falai közé anélkül, hogy az érintett érdekképviselői szervezetekkel azt megtárgyalnák! Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. A következő hozzászóló Ander Balázs képviselő úr, Jobbik.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért azt szögezzük le, hogy aki Magyarországon vagy bárhol másutt a világban alacsony bérszínvonalal és a munkavállalói jogoknak a megnyirbálásával kíván versenyezni, és úgy próbál ide úgymond működő tóktét becsábíta-

ni, az nem mást tesz ezzel, mint alapjaiban veszélyezteti a magyar humántőke-képződést. Alapjaiban veszélyezteti azokat a társadalmi újratermelődési folyamatokat, amelyek nélkül ez a nép, ez a nemzet szakadékba fog hullani.

Mire is gondolunk itt egészen pontosan? Itt lehet a válasz, mondjuk, akkor a munkavállalók részéről egy ilyen helyzetre, egy ilyen szituációban az, hogy fogja magát, és lábbal szavaz. Ezt látjuk itt az elmúlt évek során, és lehet azt mondani, hogy hát ez a kivándorlási hullám Magyarországról még mindig nem érte el a romániai szintet. Hát, nagyon szépen köszönjük, de a román szomszéd tehenének megdöglése nem boldogít minket. Innét akkor is elment több mint 600 ezer ember, zömmel egyébként jól képzett és agilis fiatalok.

Aztán milyen választ adhat még a magyar munkavállaló erre a helyzetre? Például azt, hogy nem mer családot alapítani. Ilyen körülmények között, amikor gyakorlatilag bérrabszolgaként van tartva, gyakorlatilag biorobotként van foglalkoztatva a magyar munkavállaló, mint egy modern kori „puszták népe”, ugye Illyés Gyula cselédvilágából kilépve és mostani élethelyzetekhez alkalmazva, akkor nem biztos, hogy ő mer családot alapítani, gyermeket vállalni, mert ilyen körülmények között ezeknek a gyermekeknek a normális felnevelése alapvetően nincsen biztosítva.

Aztán adhatnak egyébként még olyan választ is, mint amilyenek érkeztek itt menet közben a telefonra, hogy ha mondjuk, kicsit felpaprikázottabb hangulatában találják meg ezt a munkavállalót, akit egyébként, biztos vagyok benne, hogy nem kérdeztek meg az előtt, mielőtt ezt a törvényjavaslatot benyújtották, no, szóval ez a magyar munkavállaló azt is mondhatná, hogy ne máséval verjék a csalánt - már bocsánat! És tessék magukat beleképzelni egy átlagos magyar munkavállaló helyzetébe, tessék elképzelni azt, hogy milyen életkörülmények között kell neki élnie, és akkor fogalmazzák meg ezeket az egyébként nagyon szépen hangzó lózungokat, hogy tulajdonképpen ez a törvényjavaslat nem tesz mást, mint hogy még őket védené.

Itt a törvényjavaslatból még hadd olvassak fel másfél sort, a 4. § (5) bekezdése azt mondja, hogy a munkáltató a közölt munkaidő-beosztást a munkavállaló kérésére vagy hozzájárulásával is módosíthatja.

Tisztelt Államtitkár Úr! El tud képzelni ön egy olyan helyzetet a mai Magyarországon, ahol egzisztenciálisan vannak fenyegetve munkavállalók, ott van, mondjuk, a család fölött Damoklész kardjaként lebeg a hitel, a devizahitel, amiből bizony nem mentették őket meg, fizetni kell a rezsit, taníttatni kell a gyermeket, és azt mondja akkor a munkáltatónak, te, ide figyelj, köszönöm szépen, de ezt így nem fogadom el, én nem járulok hozzá, hogy módosítsuk akkor ezt az időbeosztást. Hát, ha itt nem valamiféle más bolygóról érkezve vagy valamiféle üvegóra alól vagy valami elefántcsonttoronyból szemléljük a mai magyar valóságot, akkor azt kell mondani, hogy ilyen helyzetet nem lehet elképzelni, mert igenis, hogy a munkáltató rá fogja kényszeríteni ezeket a keményen

dolgozó, korán kelő és rettenetes módon alulfizetett magyar munkavállalókat arra, hogy rábólintsanak erre. Például ez is egyik problémánk ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatosan.

Nagy általánosságban úgy is fogalmazhatnánk, hogy itt az úgynevezett foglyul ejtett államnak az ideáltipikus megvalósulásával találkozunk, amikor a külföldi multinacionális tőke, illetve adott esetben akár a hazai oligarchák is - gondoljunk csak akkor a véletlenül sem stróman „Pénztáros” Lőrincire, erre a reneszánsz személyiségjegyekkel rendelkező, politikai sztori magasságokban szárnyaló valakire, aki képes arra, hogy a saját családi vállalkozásából több milliárd forintot vegyen ki egy évben osztalék formájában, és akkor tegyük azt hozzá, vizsgáljuk meg, hogy ez az ember a munkavállalóit hogyan tartja, milyen körülmények között foglalkoztatja, és mondjuk, mekkora az ő cégeinél alkalmazott embereknek a havi átlagos keresete.

(20.00)

Ilyenkor nyílik egyébként ki a bicska az ember zsebében, és ezt a jelenséget hívják úgy, hogy a foglyul ejtett államnak a jelensége, amikor ezek az emberek vagy éppen ezek a külföldi gyarmatosítók diktálnak, ők mondják tollba ezeket a törvényjavaslatokat, és mondják azt egyébként döbbenetesen pofátlan és elfogadhatatlan módon, hogy ez a magyar munkaerőpiac még mindig nem kellően rugalmas. Hát nem, a fenét nem! Ennél rugalmasabb egyébként ilyen formában már nem lehet, mert akkor tényleg visszatér a cselédvilág, vagy akkor hozzák vissza a rabszolgaságot.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezt a munkaerőpiacot olyan formában kellene rugalmasabbá tenni, hogy mondjuk, a részmunkaidőnek az arányát, ami szégyenletes módon nagyon alacsony Magyarországon, valahogyan ezt próbálják meg növelni. És például akkor gyermeket nevelő nők számára is lehetővé téve azt, hogy a családi életet és a munkát, az önkitaljesítést valahogyan könnyebben tudják összeegyeztetni, mert ebben bizony hatalmas nagy hiátus van, hatalmas nagy hiányosságokat látunk itt, Magyarországon.

Mi lenne a megoldás? A Jobbik véleménye szerint bizonyára nem az, bizonyosan nem az, hogy az állami alrendszereket a továbbiakban is olyan mértékben finanszírozzák alul, mint ahogy egyébként azt tapasztaljuk, mint ahogy azt látjuk. Az oktatásügy, az egészségügy és az ezekhez ezer szállal kapcsolódó szociális rendszer, illetve szociálpolitika alulfinanszírozottsága Magyarországon determinálja azt a társadalmi katasztrófahelyzetet, azt a roncs-társadalmi létet, amivel most felelős képviselőként mindenkinek találkoznia kell, hogyha kidugja az orrát abból az elefántcsonttoronyból, amibe egyébként most nyilvánvaló módon nagyon könnyen beleszokik az ember.

De mi azt mondjuk innét, ellenzékéből, igen, hogy ezt valahogy próbálják meg elkerülni és levetkezni önnönmagukról, és sokkal nagyobb teret kellene biztosítani annak a párbeszédnek is, aminek a hiányáról itt már annyian papoltunk. Ugyanis, hogy itt a szakszervezetekkel, a munkavállalói oldallal nem történt meg a kellő mértékű egyeztetés, az egészen bizonyos.

A megoldás egyébként még az is lehetne akkor vállalati szinten is - és a magyar állam utat tudna mutatni, mondjuk, az ide betelepedett és súlyos százmilliárdokkal adott esetben agyontámogatott multinacionális cégeknek -, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő fennhatósága alá tartozó cégeknél milyen mértékben növeli, mondjuk, a béreket, vagy meg kell vizsgálni például a Volán-dolgozók esetét, ahol nagyon sokan még mindig nem érik el a bérminimumot, és fogják magukat, mennek. Tudom, igen, 30 százalékkal emelik, de azért azt is tegyük hozzá, hogy itt hét év alatt ezek a munkavállalók elég rendszeren ki lettek éheztetve, és ez egy kvázi választási béremelésként is felfogható béremelés volt, ami nagyon szép, nagyon helyes, így kellett volna egyébként már tenni korábban is.

De hogy visszakanyarodjak oda, hogy mi lenne még a megoldás akkor vállalati szinten, például az, hogy normális béreket biztosítanak ezeknek a magyar munkavállalóknak, mert ahogy itt az előző felszólalásaim során elmondtam, míg GDP-arányosan, mondjuk, egy magyar munkavállaló előállítja a németországi szintnek a felét, és akkor tegyük meg egyszer azt hozzá, hogy ő 1900 órát dolgozik egy esztendőben, nem pedig 1400-at, de még így is, hogyha lebontjuk munkaórára vetítve, akkor a németországi vagy éppen a holland GDP-szintnek a felét eléri, ennek ellenére a bérek ott vannak a béka hátsója alatt. Ha mondjuk, egy osztrák szinttel vetjük össze, ahol mondjuk, az átlagbér 2300 euró körül mozog, akkor a magyarországi 600 eurós szint szégyenteljes, felháborító, és teljes mértékben elfogadhatatlan.

Éppen ezért nem értjük azt, hogy önök csupán politikai megfontolások alapján miért nem tudják támogatni a Jobbiknak a béruniós kezdeményezését, mert bizony-bizony, nagyon idekapcsolódik ehhez a napirendi ponthoz, ehhez a törvényjavaslatához ennek az egészségnek a felvetése. Akkor nem ilyen törvényjavaslatokkal kellene itt ezeket a hibákat és valóban meglévő munkaerőpiaci feszültségeket kezelni, hanem sokkal inkább olyan módon kellene ezeket megoldani, amelyek a magyar munkavállalók számára normális életet biztosítanának, lehetővé tennék azt, hogy a családjukat biztonságban tudják, gyermekeiket pedig fel tudják nevelni.

És akkor néhány konkrét kérdés, államtitkár úr. Az ön szavait itt a jegyzőkönyvek őrizni fogják, úgyhogy szeretném, hogyha egészen konkrétan válaszolna arra, hogy itt az óriási béringadozás esetén, amit a munkaidőkeret lehetővé tesz, mikor kapja meg a rendkívüli munkavégzésért járó juttatást a munkavállaló. Milyen formában fogja megkapni, meddig kell egyébként erre neki várni? A munkaidő-

keret lejártakor - szól a válasz -, akkor viszont itt van ennek egy alfejezete is: mi van, hogyha ő a kompenzációt szabadidőben kapja meg? Munkajogászok szerint, tessék figyelni, mondjuk, akkor a HR Portalon megjelenő írásokat, szakszervezeti írásokat is, szóval, ezek szerint a szakcikkék szerint könnyen előfordulhat, hogy hét év múlva kapja meg a magyar munkavállaló ezt a kompenzációt.

Jó, én nagyon örülök neki, hogyha államtitkár úr ingatja a fejét, majd válaszoljon is, arra kérem, és akkor az ön szava tulajdonképpen mint valami döntőbírói szó, az adott esetben itt a munkajogi viták során egyfajta irányítónak szolgálhat a bizony magukat most bajban érző vagy éppen fenyegetve érző magyar munkavállalók számára, mert itt a kérdés az, hogy ha - akkor még egyszer mondom - a kompenzációt szabadidőben kapja meg, akkor könnyen lehet, hogy a következő munkaidőkeret utáni év végén kapja meg. Vannak ilyen félelmek. Hogyha önök ezeket az egyeztetéseket rendesen lefolytatták volna a munkavállalói érdekképviseletekkel, akkor könnyen lehet, hogy ezek a kérdések nem merülnének fel, és még egy olyan szakportálon sem kerülnének napvilágra, mint amilyen a HR Portal.

Ahhoz azonban, hogy ez így megtörténjen, önöknek sokkal komolyabban kellene venni a magyar szakszervezeteket, az egész szakszervezeti mozgalmat, mert hogyha megnézzük azt, hogy a magyar állam mekkora pénzt szán a több százezer magyar munkavállaló, mondjuk úgy, sorsáért felelősséget viselő szakszervezetekre, akkor egy szegényteljes 4 milliárdos összeget találunk, ami egyébként 1 vagy 2 kilométernyi autópálya, illetve túlárazott kilométernyi vasútvonalnak az ára. Nem azt mondom egyébként, és a szakszervezeti vezetők sem azt kérik, hogy a zsebükbe rakják ezt a pénzt és kvázi állami hivatalnokokká válva őket így fizessék, nem erről van szó. Az intézményrendszerrel kellene finanszírozni, ezt az egész egyeztetési folyamatot megtámogatni, ami egyébként nemcsak törvények kérdése, hanem szimpla kultúra kérdése.

Nagyon egyszerű a kérdés: mennyire becsülik, mennyire tartják tiszteletben a magyar munkavállalókat, illetve az ő érdekeiket képviselő szakszervezeteket Magyarországon? Erre kellene válaszolni, illetve államtitkár úr, még egyetlen kérdés, mert itt elsikkadt, én is beszéltem róla, Szilágyi György képviselőtársam is: hogyan lehet akkor Magyarországon olyan nagy egyenlőtlenység, hogy az ország északkeleti csücskében, akkor Szabolcsban 18 százalék legyen a közmunkások aránya, Győr-Moson-Sopron megyében viszont 0,6 százalék?

Tehát akkor ezt a rejtvényt valahogyan fejtsük meg, mert ezek szerint akkor Magyarországon munkavállaló még mindig lenne, nyilván ezeket képezni kellene, tehát hogyha van munkahely, mint ahogy egyébként akkor feltételezzük, van Győr környékén, hogyha munkahelyek lennének, és önök azt támogatnák, hogy az ország keleti részében vagy a leszádkadt válságrégiókban, így például a Dél-Dunántúlon is, Somogy megyében, annak különösen déli részén megtelepedhessenek a valóban értéket teremtő és

nem csak a munkásokat kizsigerelő vállalkozások, ha önök jobban odafigyelnének arra a hazai kkv.-szektorra, amelyik egyébként, mondjuk, exportra is képes lenne, akkor könnyen lehet, hogy ezeket a kérdéseket nagyon egyszerűen meg lehetne válaszolni. Akkor nem lenne az országon belül ilyen iszonyatos, hatalmas nagy szakadék mind a foglalkoztatottság, mind pedig adott esetben az egyes megyékben tapasztalható átlagbérek kapcsán, ahol száztizenegynéhány ezer forint, mondjuk, Szabolcs környékén, ezzel szemben meg lehet nézni éppen a budapesti vagy a nyugat-magyarországi átlagbéreket, és én is hozzáteszem: nem az a sok, hanem az a szegényteljesen kevés, amit akkor Szabolcsban keresnek a magyar munkavállalók (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) vagy éppen Dél-Somogyban. Köszönöm a figyelmét. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(20.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó estét kívánok mindenkinek! Kétperces felszólalással folytatjuk munkánkat. Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, két percben. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. De nemcsak Szabolcsban, hanem Borsodban, Nógrádban és Békésben, ott sem érik el a nettó átlagkeresetek a budapesti nettónak a 60 százalékát. De én is hozzáteszem újól, hogy nem az a sok, nem, hanem az a félelmetesen kevés, amely ezekben az elmaradott térségekben van. Tudják, ennek az az oka, hogy 2010-11-ben az önök ígéreteivel ellentétben mértékadó fizetésemelést nem csináltak, nem teremtettek, nem generáltak, gyakorlatilag ennek eredménye az, hogy több mint 600 ezer ember elhagyta ezt az országot, 75-80 százalékban 40 év alattiak és szakképzett emberek, és most pótcselekvésekkel próbálnak meg megoldásokat találni bizonyos helyzetekre. Nem, ezt a hibát, amit önök elkövettek, ezt az ősbűnt ezzel nem lehet korrigálni. Kizsigerelik az embereket. Ma abban a helyzetben, amikor 4 óra híján 2500 órát akarnak dolgoztatni ezzel a törvénytervezettel megáldott módon, akkor nem lehet más mondani: kizsigerelik az embereket, és közben a munkafeltételek megfelelő biztosítását sem követelik meg, ebben is inkább szemet hunynak.

Konkrétan két dologra várok választ harmadszor, mert még egyszer sem, az előterjesztő sem és az államtitkár sem válaszolt. Konkrétan az egyeztetések tekintetében a VKF-fel mikor egyeztetettek? Tudja, a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumával mikor egyeztetettek? Ha a VKF-fel nem egyeztetettek, akkor mely szakszervezeti konföderációkkal egyeztetettek? Mikor, mely szakszervezeti konföderációkkal egyeztetettek? Ha meg ezt sem csinálták meg, akkor azt szeretném mondani még egyszer, hogy vonják vissza ezt a törvénytervezetet, vigyék el a VKF keretei közé, tárgyalják meg, de az összes, a munka törvénykönyvét érintő korábbi javaslatukkal együtt, és akkor jöjjenek vissza a Parlament falai

közé. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, de ezen kérdés mögött semmi motiváció nincs, csak a kötelesség, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Mínthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat mint előterjesztőt... *(Cseresnyés Péter: Nem én vagyok az előterjesztő.)* Bánki Erik képviselő urat, a Gazdasági bizottság tagját kérdezem, hogy kíván-e reflektálni. Államtitkár urat nem akartam sokkos állapotba hozni. Parancsoljon, előterjesztőként, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A Gazdasági bizottság elnökeként mint előterjesztő mondtam az expozét is, és szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel a vita, az általános vita lezárásakor is.

Nem okozott meglepetést az ellenzék hozzáállása a törvényjavaslatához. Annyi mindent hallottunk, hogy ezt még jegyzetelni is nehéz, ezek jó részének egyébként konkrétan semmi köze nem volt a törvényjavaslatához, de ezt is megszoktuk most már az elmúlt időszakban. Gúr Nándor teljesítményét emelném ki talán leginkább, mert erről mindenképpen külön kell szólnom. Gúr Nándor teljesítményét összegezve: 34 perc 8 másodperc. Ennyit lehet elmondani az ön mai felszólalásairól, képviselő úr, semmi többet. *(Gúr Nándor: A kérdésekre válaszoljatok!)* Körülbelül ennyit ért a mai felszólalása, hogy legalább a jegyzőkönyv számára rögzíthette, hogy ön a legtermékenyebb magyar parlamenti képviselő. Ha egyszer valaki majd veszi azt a fáradságot - bár nem hinném, hogy erre sor kerül -, hogy végigolvassa azokat a jegyzőkönyveket, amelyek az ön felszólalásait tartalmazzák - hogy mondjam? -, nagyon szép összegző tanulmányt fog tudni majd készíteni róla, mert a semmiről beszélni oly módon, ahogy ezt ön teszi, ebben kiváló és egyedülálló a magyar parlamentben.

De hogy néhány hazugságát szokás szerint próbáljam megcáfolni, ezért teszek kísérletet arra, hogy erre mindenképpen szánjak időt. Arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy ne a sajtóból tájékozódjon. Amikor arról beszél, hogy a bizottság ellen végrehajtás indul, ezt persze a sajtóban olvashatja, a valóságban ez nem így van, képviselő úr. És az, hogy mi nem adunk ki információkat és adatokat akkor, amikor erre bíróság kötelez minket, akkor sem mond igazat, de ezzel ön pontosan tisztában van, hiszen az ön képviselőtársai ott ülnek a bizottságban, ha őket megkérdezte volna, ezt meg tudnák erősíteni. Nem kaptunk a mai napig, nem kaptunk hivatalos értesítést a bíróság döntéséről. Amint ez megérkezik, abban a pillanatban természetesen kiadjuk azokat az adatokat és információkat, amelyre a bíróság kötelez, mert mi jogkövetőek vagyunk, szemben önökkel, tisztelt képviselő úr.

Az, hogy ez a törvényjavaslat gúzsba kötné a munkavállalók kezét, és hogy mi a multinacionális cégek érdekeit képviselnénk, ez több mint neveltséges, képviselő úr. Ezt ön is pontosan tudja, hiszen aki kiszorgálta a multinacionális érdeket, az nem más volt, mint maga a Magyar Szocialista Párt. Az önök kormányának az összes döntése vagy a magyar bankrendszer, vagy a multinacionális vállalatok, vagy a nemzeti bankrendszer érdekeit szolgálta, szemben a magyar állampolgárokkal. Önök más sem csináltak, mint rezsiköltséget emeltek akkor is, amikor a világpiacon árak ezt egyáltalán nem indokolták volna. Önök adták el, önök privatizálták a teljes energetikai ágazatot Magyarországon, képviselő úr, Horn Gyula volt a kormányfő, az ön pártjának a képviselője, aki úgy adta el a magyar energiaszektort, hogy garantált - garantált - eszközárnyos nyereséget biztosított egy olyan vállalkozás számára, ami ezt egyáltalán nem indokolta volna. Semmi mást nem csináltak az egész kormányzásuk alatt, '94-98 között és 2002-2010 között is, mint idegen érdeket szolgáltak. Úgy látom, a gondolkodásmódja ebben a mai napig nem változott, csak éppen ezt most próbálja a magyar kormányra ráhúzni, kevés sikerrel, tisztelt képviselő úr.

Szakszervezeti egyeztetés is történt az előterjesztés benyújtása előtt. Két szakszervezettel is egyeztetett a kormány, és egyeztetett munkavállalókkal is, az ő kérésükre került egyébként ide, önök elé ez a törvényjavaslat, és nemcsak a külföldi, hanem a magyar munkaadók is kérték ezt a típusú módosítást.

Semmi nem változik, még egyszer szeretném leszögezni, ezt üzenem Ander Balázs képviselő úrnak is, aki szociopatának és neoliberaisnak nevezett bennünket, mint a javaslat benyújtóját. *(Ander Balázs: A neoliberális gondolatot neveztem szociopatának!)* Igen. A neoliberális gondolatok, tisztelt képviselő úr, legalább olyan távol állnak tőlünk, mint Makó Jeruzsálemtól, ezt ön is pontosan tudja. Ha megnézi azt a gazdaságpolitikát, amelyet 2010 óta folytat a magyar kormány, arról nagy sok mindent el lehet mondani, de azt nem, hogy neoliberális volna. Akik legjobban támadták egyébként a mi gazdaságpolitikánkat, azok pont a neoliberális közgazdászok voltak, akik a magyar intézkedéseket folyamatosan unortodoxnak és lehetetlen, kivitelezhetetlen megoldásoknak minősítették, majd 3-4 év múlva, amikor az eredmények jöttek, akkor azt mondták, hogy hú, tényleg, lehet, és valóban hozta azokat az eredményeket, amit kezdetektől szántunk hozzá.

Egy utolsó megjegyzés még hozzá: a magyar kormány, a magyar parlament Fidesz- és KDNP-frakciója minden döntésével csak és kizárólag a magyar munkavállalók érdekeit kívánja szolgálni a későbbiekben is, ugyanúgy, ahogy eddig is tettük, ezért tartalmazza a törvényjavaslat, hogy semmit nem lehet a munkavállalók szándékai és akaratuk ellenére végrehajtani. Tehát az, hogy 12 hónapról 36 hónapra növeljük azt az időt, amelyen belül elosztásra kerülhet ez a munkaidő, ez semmi mással nem magyarázható, mint azzal, hogy szeretnénk a lehető leghatékonyabban kihasználni a munkaerőben rejlő lehető-

ségeket és a kapacitásokat, amelyek a vállalatoknál állnak fenn. Senki másnak az érdekét nem szolgálja egyébként, mint a munkavállalók érdekeit és a munkaadók érdekeit. A munkavállalók érdekeit azért, hogy a lehető leghatékonyabban tudják a munkaidőjüket eltölteni, és egyébként mindent ki kell adni számukra, minden olyan munkaidő-kedvezményt, amelyet a munka törvénykönyve alapján megérdemelnek, a munkaadóknak pedig lehetőséget nyújt arra, hogy kapacitásaikat a leghatékonyabban használják ki. Ez nyilvánvalóan az eredményekben ki fog ütközni náluk, aminek köszönhetően, ahogy eddig is tették, újabb munkahelyteremtéssel megint csak a munkavállalók érdekeit fogják szolgálni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sokkal inkább jelenthető ki az erről a törvényjavaslatról, hogy legalább annyira munkavállaló-párti, mint amennyire munkaadópárti, tehát azokat a támadásokat, amelyeket ezek kapcsán tettek, határozottan visszautasítjuk. Azt gondolom továbbra is, hogy ezt a törvényjavaslatot a Házban érdemes támogatni, a Fidesz és a KDNP frakciója ezt meg is fogja tenni a zárószavazás során. Köszönöm a figyelmet, tisztelt elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kész Zoltán független képviselő úr: „Nemzetárulás” címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

(20.20)

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm, hogy oroszul is elmondta a címet, ennek kifejezetten örülök.

ELNÖK: Nézze, megpróbálok mindent megtenni az ön öröméért, de az a helyzet, hogy az örömszerzés mellett ez a címe a felszólalásának.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Így van, a magyar kormány törvényt sért; gondolom, ezzel sok meglepőt nem mondok itt ma este. Megsérti a 2012. évi C. törvény 258. és 259. §-át, melyek a hazaárulásról és a hűtlenségről rendelkeznek. A törvény szerint hazaáruló az a magyar állampolgár, aki Magyarország függetlenségének, területi épségének vagy alkotmányos rendjének megsértése céljából külföldi kormánnyal vagy külföldi szervezettel kapcsolatot vesz fel vagy tart fenn, hazaárulás büntett miatt öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A büntetés életfogytig tartó szabadságvesztés is lehet, ha a hazaárulást állami szolgálat vagy hivatalos megbízás felhasználásával követik el.

Hűtlenséget követ el az a magyar állampolgár, aki állami szolgálatával vagy hivatalos megbízásá-

val visszaélve külföldi kormánnyal vagy külföldi szervezettel kapcsolatot fesz fel vagy tart fenn, és ezzel Magyarország függetlenségét, területi épségét vagy alkotmányos rendjét veszélyezteti, hűtlenség büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Különösen nagy gondban vagyunk akkor, ha ez a személy maga a miniszterelnök. Mert minek nevezzük azt, aki a Paks II. soha meg nem térülő beruházással adósrabszolgaságba löki a hazáját csak azért, hogy a törvénytelenül meggazdagodott oligarchái hetedíziglen is milliárdosok lehessenek?

Minek nevezzük azt, aki a Roszatom pénzén akar eltörölni egy kereskedelmi tévécsatornát, amely agyimosás helyett valódi híreket sugároz?

Minek nevezzük azt, aki Putyin civileket megbélyegző törvényét Magyarországra importálja, hogy elpusztítsa a szabadság szigeteit?

Minek nevezzük azt, aki hazája legjobb egyetemét elüldözi, mert őt és moszkvai főnökét zavarja a szabadság, az egyetemi autonómia és a kiművelt emberfők tömege?

Minek nevezzük azt, aki a migrációs kötvénybiznisszel szélesre tárja hazánk kapuit az orosz titkosszolgálatok és a szervezett bűnözés előtt?

Minek nevezzük azt, aki blokkolja hazánk titkosszolgálatát Oroszországgal szemben, és nem veszi ki a részét az orosz dezinformációs háború elleni védekezésből szövetségesei oldalán?

Minek nevezzük azt, akinek kormánya magyar választók adatait és politikai véleményét küldi el Moszkvába?

Minek nevezzük azt, aki nem hajlandó az Országgyűlésben egyenesen válaszolni a vagyonának eredetét és külföldi elrejtését firtató kérdésekre?

Nevezzük annak, ami: hazaáruló és hűtlen Magyarország érdekeihez.

Ép ésszel felfoghatatlan, hogy a 2009 előtti oroszgyűlölő Orbán Viktorból hogyan lett Vlagyimir Putyin legjobb tanítványa és a magyar érdekek elárulója. Egy dolgot viszont tudunk: pár hónappal a 2010-es választások előtt Szentpéterváron lezajlott egy négy szemközti találkozó Orbán Viktor és Vlagyimir Putyin között. Nem tudjuk, a KGB utódszervezetének egykori vezetője mit mondott Orbán Vikornak, de azt látjuk, azóta a miniszterelnök Oroszország érdekeinek megfelelő politikát folytat Magyarországon, és lényegileg visszahívta az oroszokat.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Innen még vissza lehet fordulni. Jelenleg azonban az Orbán-rendszer biztosan halad a török és az orosz úton, és fokról fokra veszi el a jogokat, üldözi a potenciális ellenfeleit, és mindenki ellenség lesz, aki nem áll be tapsolni. A civileket megbélyegző putyini jogszabály magyar alkalmazása fontos állomás ezen a szégyenteljes úton. Nem a már eddig is teljesen átláthatóan működő civilek, hanem a migrációs biznisszt űző magyar kormány szolgál idegen hatalmat. Nem a civilek, hanem a kormány a külföldi ügynökszervezet. Az orbáni út az ázsiai elnyomás világába tart, a diktatúrába, ahol már nem véd meg az Európai Unió,

ahol már csak a nérói téboly az úr. Ahol az önkény-
úrnak „viszket a tenyere”, ha tüntetőket lát.

Kedves Kormánypárti Képviselőtársaim! (Gúr
Nándor: *Melyik? Egy sincs itt.*) Ha azt hiszik, hogy
önök majd megúszhatják, tévednek. Lojalitásuk nem
lesz elég: Orbán Viktor személyiségéből és rendsze-
réről egyenesen következik, hogy semmilyen ellen-
véleményt, sőt tartózkodást sem tűr el. Inkább Ráko-
si tanítványa ő, mint Kádáré. Sor kerül itt majd min-
den olyan kormánypárti politikusra, kormányközeli
újságra és egyetemre, amely nem hajlandó létét csak
a vezér szolgálatában elképzelni. Ebben a rendszer-
ben a gondolat bűn, az önállóság bűn, a szabadság
bűn, a tisztesség bűn.

A miniszterelnöknek csak egyféle embertípus
kell: aki az üres üdítősdobozát kegytárgyként tartja
a polcán. Talán viccesen hangzik, de rájöhetnek,
hogy ez nem humor, és minél hamarabb ébrednek
fel, annál több esélyünk lesz (Az elnök a csengő

megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) ezt a go-
noszságtól és hatalmi tébolytól szétszabdalt orszá-
got újjáépíteni.

Ne felejtsek, a történelmi felelősség az önké.
Nem kötelező Orbán Viktort követni a moszkvai
úton. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP
soraiból. - Dr. Józsa István: *Ez így van!* - Gür Nán-
dor: *Ki fog válaszolni?*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom
önöket, hogy mai napirendi pontjaink tárgyalásának
végére értünk. Munkájukat megköszönöm.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja
az ülését. Az **ülénapot bezárom**. Mindenkinek jó
estét, jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 20 óra 25 perckor ért véget.)

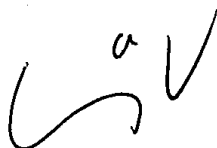
Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)